

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

- I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*
- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin 1
 - ★ Rådets forordning (EØF) nr. 338/79 af 5. februar 1979 om fastlæggelse af særlige regler for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder 48
 - ★ Rådets forordning (EØF) nr. 339/79 af 5. februar 1979 om definition af visse produkter med oprindelse i tredjelande, henhørende under pos. 20.07, 22.04 og 22.05 i den fælles toldtarif 57
 - ★ Rådets forordning (EØF) nr. 340/79 af 5. februar 1979 om bestemmelse af bordvinstyper 60
 - ★ Rådets forordning (EØF) nr. 341/79 af 5. februar 1979 om fastsættelse af orienteringspriser for vin for perioden 16. december 1978 til 15. december 1979 61
 - ★ Rådets forordning (EØF) nr. 342/79 af 5. februar 1979 om fastsættelse af udløsningspriser for bordvin i perioden 16. december 1978 til 15. december 1979 62
 - ★ Rådets forordning (EØF) nr. 343/79 af 5. februar 1979 om fastsættelse af almindelige regler for visse destillationer af vin 64
 - ★ Rådets forordning (EØF) nr. 344/79 af 5. februar 1979 om fastlæggelse af almindelige regler for fastsættelse af referenceprisen og opkrævning af udligningsafgiften for vin 67
 - ★ Rådets forordning (EØF) nr. 345/79 af 5. februar 1979 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af eksportrestitutions og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet inden for vinsektoren 69

Pris: Dkr. 23,75

(Fortsættes på omslagets næste side)

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende forvaltningsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken, akter, der normalt har en begrænset gyldighedsperiode.

De akter, hvis titel er trykt med fede typer efter en asterisk, er alle andre akter.

★ Rådets forordning (EØF) nr. 346/79 af 5. februar 1979 om fastsættelse af betingelserne for anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger inden for vinsektoren	72
★ Rådets forordning (EØF) nr. 347/79 af 5. februar 1979 om de almindelige regler for vinstoksorternes klassificering	75
★ Rådets forordning (EØF) nr. 348/79 af 5. februar 1979 om foranstaltninger med henblik på at tilpasse vinproduktionskapaciteten til markedets behov	81
★ Rådets forordning (EØF) nr. 349/79 af 5. februar 1979 om destillation af biprodukter fra vinfremstilling	84
★ Rådets forordning (EØF) nr. 350/79 af 5. februar 1979 om fastsættelse for vinproduktionsåret 1978/79 af de priser, der skal betales i forbindelse med den obligatoriske destillation af biprodukter fra vinfremstilling, og af det maksimale beløb, hvormed Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen, deltager	88
★ Rådets forordning (EØF) nr. 351/79 af 5. februar 1979 om tilsætning af alkohol til vinprodukter	90
★ Rådets forordning (EØF) nr. 352/79 af 5. februar 1979 om tilladelse til sammenstikning af tyske rødvine med indførte rødvine	93
★ Rådets forordning (EØF) nr. 353/79 af 5. februar 1979 om fastsættelse af betingelserne for sammenstikning og fremstilling af vin i frizonerne på Fællesskabets geografiske område for produkter inden for vinsektoren med oprindelse i tredjelande	94
★ Rådets forordning (EØF) nr. 354/79 af 5. februar 1979 om fastsættelse af almindelige regler for indførsel af vin, druesaft og druemost	97
★ Rådets forordning (EØF) nr. 355/79 af 5. februar 1979 om fastsættelse af almindelige regler for betegnelse og præsentation af vin og druemost	99
★ Rådets forordning (EØF) nr. 356/79 af 5. februar 1979 om almindelige regler for særlig destillation af bordvin som omhandlet i artikel 58 i forordning (EØF) nr. 337/79..	121
★ Rådets forordning (EØF) nr. 357/79 af 5. februar 1979 om statistiske undersøgelser vedrørende vinarealerne	124
★ Rådets forordning (EØF) nr. 358/79 af 5. februar 1979 om mousserende vine fremstillet i Fællesskabet og defineret under punkt 13 i bilag II til forordning (EØF) nr. 337/79	130
★ Rådets forordning (EØF) nr. 359/79 af 5. februar 1979 om direkte samarbejde mellem de instanser, som medlemsstaterne har pålagt at føre kontrol med overholdelsen af fællesskabsbestemmelserne og de nationale bestemmelser i vinsektoren	136

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 337/79

af 5. februar 1979

om den fælles markedsordning for vin

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De grundlæggende bestemmelser om den fælles markedsordning for vin er siden deres vedtagelse ændret adskillige gange; disse tekster er på grund af deres antal, deres komplicerede karakter og deres spredning i forskellige udgaver af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* vanskelige at anvende og mangler følgelig den nødvendige klarhed, som enhver ordning bør have; de bør derfor kodificeres;

fællesmarkedets funktion og udvikling skal for så vidt angår landbrugsvarer ledsages af udformningen af en fælles landbrugspolitik; denne skal særlig omfatte en fælles markedsordning for landbrugsvarer, som kan antage forskellige former alt efter de enkelte produkter;

formålet med den fælles landbrugspolitik er at nå de i traktatens artikel 39 anførte mål og i vinsektoren navnlig at stabilisere markederne og sikre en rimelig levestandard for den pågældende landbrugsbefolkning; disse mål kan nås ved, at ressourcerne tilpasses behovet, og at denne tilpasning navnlig baseres på en kvalitetsfremmende politik;

for at kunne træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne tilpasning er det nødvendigt at

have kendskab til produktionspotentielt og hvert år at foretage et skøn over de disponible mængder most og vin;

oprettelsen af en vinavlsmatrikel, indførelsen af en ordning med høst- og lageranmeldelser samt udarbejdelsen af en årlig prognose skal gøre det muligt at indhente de statistiske oplysninger, der er nødvendige for at få kendskab til markedet;

de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af disse foranstaltninger bør fastsættes således, at de indhentede oplysninger under hensyntagen til særlige forhold i de enkelte medlemsstater kan sammenlignes på fællesskabsplan;

det er vigtigt, at der er effektive interventionsmidler til rådighed på markedet; støtte til kort- og langfristet privat oplagring af bordvin og druemost samt til destillation af denne vin opfylder dette krav; med henblik på anvendelse af sådanne kort- og langfristede foranstaltninger skal der for hver for fællesskabsproduktionen repræsentativ type bordvin især fastsættes en orienteringspris og en heraf afledt interventionsudløsende tærskelpris, ud fra hvilken interventionsforanstaltningerne fastsættes; uafhængigt af nævnte foranstaltninger bør der dog tillige ved hvert produktionsårs begyndelse kunne foretages interventioner på grundlag af prognosen med henblik på at sikre global ligevægt i det pågældende produktionsår;

der bør fastsættes mulighed for at yde støtte til omlagring af bordvin, som omfattes af en oplagringskontrakt, men som ikke kan afsættes, og hvor der således opstår fare for vanskeligheder ved anbringelsen af vin af ny høst;

som et supplement til denne markedsstøtteordning bør der under visse omstændigheder gives tilladelse til forebyggende destillation til en købspris, der ikke opmuntrer til at producere vin af utilstrækkelig kvalitet; det er desuden nødvendigt at fastsætte supplerende foranstalt-

⁽¹⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 296 af 11. 12. 1978, s. 58.

ninger forbeholdt indehavere af langfristede oplagringskontrakter for at sikre, at noteringerne holdes på et niveau, der ligger over udløsningsprisen: disse supplerende foranstaltninger kan for at være effektive især omfatte oplagring af de pågældende vine i en nærmere bestemt periode, destillation eller begge foranstaltninger;

for at opnå en bedre vinkvalitet forekommer det hensigtsmæssigt at udelukke vine, der ikke har et vist virkeligt alkoholindhold, fra interventionsforanstaltningerne, bortset fra forebyggende destillation samt destillation af vine, der er egnede til fremstilling af brændevin med oprindelsesbetegnelse;

virkeliggørelsen af et enhedsmarked for vin i Fællesskabet indebærer indførelsen af ensartede regler for handelen over Fællesskabets ydre grænser; de kompetente myndigheder skal til stadighed kunne følge varebevægelserne for at kunne vurdere markedsudviklingen og eventuelt anvende de i denne forordning fastsatte foranstaltninger; til dette formål bør det fastsættes, at der skal udstedes import- eller eksportlicenser, der betinges af sikkerhedsstillelse for gennemførelsen af de transaktioner, hvorfor der er anmodet om licens;

anvendelsen af satserne i den fælles toldtarif bør desuden principielt være tilstrækkelig til at stabilisere det fælles marked ved at forhindre, at prisniveauet og prisvingningerne i tredjelande får indflydelse på priserne i Fællesskabet;

det må dog undgås, at der på Fællesskabets marked sker forstyrrelser, som skyldes tilbud på verdensmarkedet til priser, der afviger fra de normale; med henblik herpå bør der for visse produkter fastsættes referencepriser, og tolden skal forhøjes med en udligningsafgift, såfremt tilbudsprisen franko grænse med tillæg af tolden er lavere end referencepriserne;

i visse aftaler med tredjelande er der indrømmet toldpræferencer, såfremt referenceprisen overholdes; det har vist sig nødvendigt at træffe foranstaltninger, hvorved der skabes mulighed for i disse tilfælde at sikre, at ordningen virker tilfredsstillende for ikke at bringe formålet med den importordning, der er fastsat i den fælles markedsordning for vin, i fare;

der bør navnlig fastsættes de fornødne bestemmelser for, at toldmyndighederne i medlemsstaterne kan an-

vende aftalerne med tredjelande; med henblik på gennemførelsen af disse bør det desuden anføres, på hvilke betingelser og efter hvilken fremgangsmåde toldindrømmelsen trækkes tilbage, når referenceprisen ikke overholdes, hvilket afhængigt af det enkelte tilfælde kan ske i forbindelse med genindførelse af udligningsafgiften;

for at tilbagetrækning af toldindrømmelsen eller genindførelse af udligningsafgiften ikke finder sted ud over det strengt nødvendige for at sikre, at ordningen virker korrekt, forekommer det hensigtsmæssigt at fastsætte, at situationen tages op til fornyet overvejelse hver måned;

kravet om, at vin ledsages af et dokument fra eksportlandet, kan være et nyttigt middel til kontrol med overholdelsen af referenceprisen, når dette land har forpligtet sig til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre dette;

for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked bør der desuden for visse typer saft og most fastsættes opkrævning af en afgift ved indførelse fra tredjelande og udbetaling af en restitution ved udførsel til disse, idet formålet i begge tilfælde er at dække forskellen mellem priserne uden for og priserne inden for Fællesskabet;

som supplement til den ovenfor beskrevne ordning bør der, for at den kan virke tilfredsstillende, i fornødent omfang skabes mulighed for at fastsætte regler for anvendelsen af den såkaldte procedure for aktiv forædling samt for, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til markedssituationen, helt eller delvis at forbyde dens anvendelse; ordningen vil imidlertid under ekstraordinære omstændigheder kunne være utilstrækkelig; for at fællesskabsmarkedet i sådanne situationer ikke skal være ubeskyttet over for de forstyrrelser, som dette vil kunne medføre, bør Fællesskabet have mulighed for hurtigt at træffe enhver nødvendig foranstaltning;

i forbindelse med oprettelsen af et enhedsmarked for vin bør der fastsættes regler for produktionen samt for kontrol med udviklingen i beplantningerne; derfor bør dyrkningen af midlertidigt godkendte vinstoksorter forbydes i en vis periode med henblik på at forbedre kvaliteten af de i Fællesskabet fremstillede vine; der bør fastsættes visse undtagelser fra princippet om, at der kun må dyrkes sorter, der er anført i klassificeringen, for at give medlemsstaterne mulighed for at gennemføre undersøgelser af en vinstoksorts dyrkningsegnethed, for videnskabelig forskning, udvælgelses- og krydsningsarbejde samt for fremstilling af vegetativt formeringsmateriale af vinstokke til udførsel;

i visse år kan det være nødvendigt at tillade tilsætning til de produkter, der er egnede til fremstilling af bordvin; det er, både ud fra et kvalitets- og et markedsynspunkt, væsentligt, at denne tilsætning underkastes bestemte vilkår og begrænsninger og kun kan foretages i forbindelse med produkter, der stammer fra bestemte vinstoksorter, og som har et potentielt naturligt minimumsalkoholindhold; da produktionsbetingelserne er forskellige fra en vinavlszone inden for Fællesskabet til en anden, bør der tages hensyn til disse forskelle, navnlig for så vidt angår tilsætningsmetoderne;

desuden er syreindholdet en faktor ved bedømmelsen af kvaliteten samt af betydning for vinenes holdbarhed; det har derfor vist sig nødvendigt at fastsætte en maksimumsgrænse for tilsætning af syre;

der bør fastsættes regler for sødning for at undgå, at der sker misbrug heraf;

som følge af den dårlige kvalitet af vin fremstillet ved fuldstændig udpresning bør destillation af presserester og vinbærme gøres obligatorisk for at undgå dette; til dette formål bør der for destillation af disse produkter fastsættes dels en grundsats, dels mulighed for senere fastsættelse af en tillægssats under hensyntagen til oplysningerne i prognosen; for imidlertid at tage hensyn til produktionsbetingelserne i visse vindyrkningsområder kan der fastsættes undtagelsesbestemmelser fra disse regler;

for at indskærpe forpligtelsen til at destillere biprodukterne fra vinfremstillingen bør producenter, der er underlagt denne forpligtelse, og som ikke opfylder den, udelukkes fra interventionsforanstaltningerne;

vin fremstillet af druer til spisebrug af sorter, som ikke er opført på fortegnelsen over vinstoksorter som druer til vinfremstilling, er ofte af utilstrækkelig kvalitet; det er derfor formålstjenligt at forbyde afsætning af disse vine og bestemme, at de skal omfattes af obligatorisk destillation;

med henblik på produktion af bestemte vine kan det være nyttigt at tillade tilsætning af alkohol; for denne proces er det dog nødvendigt at fastsætte strenge regler;

sammenstikning er en almindeligt forekommende ønologisk fremgangsmåde, og i betragtning af dens mulige virkninger er det nødvendigt at fastsætte regler for brugen deraf, især for at undgå misbrug;

der bør i en tilpasningsperiode fastsættes passende svovldioxidindhold for visse vine, der er bestemt til

direkte konsum, bortset fra mousserende vine og hedvine;

der bør endvidere fastsættes fællesskabsregler for navnlig at definere ønologiske fremgangs- og behandlingsmetoder, som for langt de fleste vinprodukter er de eneste tilladte; med henblik på at sikre et vist kvalitetsniveau bør det fastsættes, at disse fremgangs- og behandlingsmetoder kun kan anvendes for at opnå en forbedret vinfremstilling eller holdbarhed; der bør i en bestemt periode gives medlemsstaterne tilladelse til som forsøg at benytte visse fremgangs- og behandlingsmetoder, der ikke er omhandlet i denne forordning;

en nøjagtig definition af de produkter, som falder ind under forordningens anvendelsesområde, og især af bordvin, er uomgængelig for en effektiv anvendelse af den; da overholdelsen af kravene til fremstilling af bordvin kun kan kontrolleres inden for Fællesskabet, skal betegnelsen bordvin fortsat forbeholdes de produkter, der er høstet på Fællesskabets område;

for at gøre bestemmelserne vedrørende vinstokbestanden på det dyrkede areal mere effektive er det vigtigt at undgå, at druer, bortset fra druer til spisebrug, druemost, druemost i gæring, ung ikke færdiggæret vin fra sorter, som ikke er nævnt i klassificeringen, eller hidrørende fra vinstoksorter, der er plantet i strid med fællesskabsbestemmelser eller nationale bestemmelser vedrørende nyplantning og genbeplantning, omsættes inden for Fællesskabet;

på baggrund af de indvundne erfaringer bør der indføres forbud mod gæring af druesaft og koncentreret druesaft, bortset fra til fremstilling af visse produkter henhørende under pos. 22.07 i den fælles toldtarif; ud fra samme betragtninger bør der indføres forbud mod omsætning af vin egnet til produktion af bordvin, som ikke når op på det virkelige minimumsalkoholindhold for bordvine;

for at opretholde et vist kvalitetsniveau for produktionen inden for vinsektoren samt for at hæmme handel med produkter, som er fremstillet af sorter, er ikke er opført i klassificeringen, bør det bestemmes, at der til fremstilling af druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, af koncentreret druemost, af vin egnet til produktion af bordvin, af kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder, herefter benævnt »k.v.b.d.«, og af hedvin kun må anvendes anbefalede eller godkendte sorter; i en overgangsperiode vil det dog

være berettiget, at druer fra midlertidigt godkendte sorter og fra sorter, som er fremkommet ved arts krydsninger (direkte producerende hybrider), kan anses for egnede til fremstilling af nævnte produkter;

det er nødvendigt, at de af denne forordning omfattede produkter, som indføres fra tredjelande, undergives regler, hvorved der sikres en vis overensstemmelse med gældende regler for fællesskabsvine; det forekommer nødvendigt at fastsætte, at en række indførte vine, der er bestemt til direkte konsum, skal have et virkeligt minimumsalkoholindhold, som svarer til alkoholindholdet i bordvine, bortset fra bordvine fra zone A og B; det er imidlertid hensigtsmæssigt at tillade levering til direkte konsum af visse vine med oprindelse i tredjelande og med geografisk benævnelse samt et virkeligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol;

da visse tredjelandes ønologiske fremgangsmåder undertiden adskiller sig fra Fællesskabets, bør der åbnes mulighed for undtagelser fra princippet om, at kun de produkter kan udbydes eller afsættes til direkte konsum i Fællesskabet, som har været genstand for de ønologiske fremgangsmåder, der er tilladt efter fællesskabsreglerne eller, i mangel deraf, efter national lovgivning;

af hensyn til forbrugerinteresser og til det hensigtsmæssige i en tilsvarende behandling af k.v.b.d. i tredjelande bør der ved gensidige forpligtelser åbnes mulighed for, at indførte vine, der er bestemt til direkte konsum, og som betegnes ved en geografisk benævnelse, under visse betingelser kan drage fordel af den kontrol og den beskyttelse, der er fastsat for k.v.b.d., når de afsættes på Fællesskabets marked;

der bør for alle de i artikel 1 omhandlede produkter, som omsættes inden for Fællesskabet, fastsættes, at de skal være forsynet med et ledsagedokument; desuden bør reglerne for betegnelse og præsentation af disse produkter tilpasses;

gennemførelsen af et enhedsmarked for vinsektoren indebærer afskaffelse af alle hindringer for de pågældende varers fri bevægelighed over Fællesskabets indre grænser;

der bør i tilfælde af høje priser på fællesskabsmarkedet, der i væsentlig grad overstiger orienteringsprisen, fast-

sættes mulighed for at træffe egnede foranstaltninger til sikring af stabiliteten på markedet;

er der fare for, at omfanget af de disponible mængder i Fællesskabet sammenlagt med de mængder vin, der er indført fra visse tredjelande, som har ret til toldpræferencer for deres vine ved indførselen til Fællesskabet, vil kunne medføre forstyrrelser på fællesskabsmarkedet, bør der træffes foranstaltninger med henblik på at sikre producenternes indkomst; til dette formål kan det blive nødvendigt at træffe beslutning om særlig destillation af vin;

gennemførelsen af et enhedsmarked, der hviler på et system med fælles priser, kan gennem visse støtteforanstaltninger blive bragt i fare; derfor bør de bestemmelser i traktaten, som åbner mulighed for at vurdere den af medlemsstaterne ydede støtte og at forbyde sådan støtte, som er uforenelig med det fælles marked, anvendes i vinsektoren;

overgangen fra et produktionsår til et andet bør foregå under de bedst mulige vilkår; med henblik herpå kan det vise sig nødvendigt at træffe overgangsforanstaltninger;

for at lette handelen inden for Fællesskabet og for på tilsvarende måde at supplere den fælles importordning, er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at der ikke blot skal indføres analysemetoder, som er nødvendige for iværksættelsen af bestemmelserne i bilag I og II til denne forordning, men også enhver metode, der kan tjene til at fastslå bestanddelene i de i artikel 1 omhandlede produkter;

bedrageri og forfalskning bør straffes effektivt og hurtigt; væksten i handelen inden for Fællesskabet gør indsatsen fra medlemsstaternes særorganer vanskeligere; der bør derfor skabes grundlag for et bedre samarbejde mellem de forskellige medlemsstaters pågældende instanser med henblik på at forebygge eller afsløre enhver overtrædelse af fællesskabsbestemmelserne for vinsektoren;

for at lette iværksættelsen af de påtænkte bestemmelser bør der fastsættes en fremgangsmåde, ved hvilken der i en forvaltningskomité indføres et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen;

den fælles markedsordning for vin bør på passende måde og i lige høj grad tage hensyn til de i traktatens artikel 39 og 110 nævnte mål;

visse af de udgifter, som medlemsstaterne pådrager sig som følge af de i forbindelse med anvendelsen af denne forordning afledte forpligtelser, påhviler Fællesskabet i henhold til artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2788/72 ⁽²⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den fælles markedsordning for vin omfatter pris- og interventionsregler, regler for samhandelen med tredjelande, forskrifter vedrørende produktion og kontrol med udviklingen af beplantningerne samt forskrifter vedrørende visse ønologiske fremgangsmåder og overgang til forbrug.

2. Denne fælles markedsordning gælder for følgende produkter:

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
a) 20.07 A I B I a) 1 B I b) 1	Druesaft (herunder druemost), ugæret, også tilsat sukker, men ikke tilsat alkohol
b) 22.04 22.05	Druemost i gæring samt druemost, hvis gæring er standset på anden måde end ved tilsætning af alkohol Vin af friske druer; druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol
c) 08.04 A II 22.10 A	Friske druer, ikke til spisebrug Vineddike
d) 22.07 A 23.05 A 23.06 A I	»Piquettevin« Vinbærme Presserester fra vindruer

3. For så vidt angår afsnit IV anvendes på druesaft og koncentreret druesaft kun bestemmelserne i artikel

48-54. Det samme er tilfældet for druemost og koncentreret druemost, såfremt den er bestemt til fremstilling af druesaft.

4. a) I bilag I defineres alkoholindhold;

b) i bilag II defineres

— friske druer, druemost, druemost i gæring, druesaft, koncentreret druesaft, vin, ung ikke færdiggæret vin, vineddike, vinbærme, presserester fra vindruer, »piquettevin« samt vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation og

— med hensyn til produkter med oprindelse i Fællesskabet, druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, koncentreret druemost, vin egnet til produktion af bordvin, bordvin, hedvin, mousserende vin, mousserende vin tilsat kulsyre, perlevin samt perlevin tilsat kulsyre;

c) definitionerne på de under litra b), andet led, nævnte produkter med oprindelse i tredjelande, med undtagelse af vin egnet til produktion af bordvin samt bordvin, vedtages af Rådet på forslag af Kommissionen og med kvalificeret flertal.

5. Kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder, herefter benævnt »k.v.b.d.«, er de vine, der defineres i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 338/79 af 5. februar 1978 om fastlæggelse af særlige regler for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder ⁽³⁾.

AFSNIT I

Pris- og interventionsregler

Artikel 2

1. Hvert år fastsættes inden den 1. august en orienteringspris for hver type bordvin, der er repræsentativ for produktionen inden for Fællesskabet.

2. Orienteringsprisen fastsættes på grundlag af gennemsnittet af de priser, der er konstateret for den pågældende vintype i de to produktionsår, der går forud for tidspunktet for fastsættelsen, samt på grundlag af prisudviklingen i det løbende produktionsår.

Disse priser registreres i produktionsleddet på de markeder i Fællesskabets vindyrkningsområder, på hvilke

⁽³⁾ Se side 48 i denne Tidende.

⁽¹⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 295 af 30. 12. 1972, s. 1.

en betydelig del af de pågældende områders produktion af bordvin afsættes.

3. Orienteringsprisen fastsættes i produktionsleddet og gælder fra 16. december i året for fastsættelsen til 15. december i det påfølgende år.

Den udtrykkes alt efter vintypen enten i RE pr. % vol/hl eller i RE pr. hl.

4. Orienteringspriserne og de vintyper, for hvilke de gælder, fastsættes efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2.

Artikel 3

1. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen hvert år inden den 16. december en tærskelpris, som udløser interventionsordningen, herefter benævnt »udløsningsprisen«, for alle vintyper, for hvilke der fastsættes en orienteringspris.

2. Udløsningsprisen fastsættes under hensyntagen til følgende faktorer:

- markedsituationen, særlig omfanget af prissvingningerne;
- nødvendigheden af at sikre prisstabiliseringen på markederne, dog uden at det medfører strukturbelemmet overskud inden for Fællesskabet;
- høstens kvalitet;
- oplysningerne i den i artikel 5 omhandlede prognose.

Den må dog ikke overstige 95 % af den tilsvarende orienteringspris.

3. Udløsningsprisen fastsættes i det samme led og gælder for samme tidsrum som orienteringsprisen.

Artikel 4

1. For hver vintype, for hvilken der fastsættes en orienteringspris, fastlægger Kommissionen hver uge på grundlag af alle de oplysninger, den råder over, ved offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven,

- en gennemsnitlig producentpris, herefter benævnt »gennemsnitspris«, for hvert repræsentativt marked for den pågældende type bordvin;
- for bordvin af typerne R III, A II og A III en repræsentativ pris for Fællesskabet, herefter benævnt

»repræsentativ pris«, som svarer til det vejede gennemsnit af samtlige fastsatte gennemsnitspriser;

- for bordvin af typerne R I, R II og A I en repræsentativ pris for Fællesskabet, herefter benævnt »repræsentativ pris«, som svarer til det vejede gennemsnit af halvdelen af de fastsatte gennemsnitspriser. Denne halvdel består af de laveste gennemsnitspriser. Såfremt antallet af de gennemsnitspriser, der skal anvendes, ikke er helt, rundes det op til nærmeste hele antal.

Medfører anvendelsen af ovennævnte regler, antallet af de gennemsnitspriser, som skal anvendes, bliver lavere end fem for bordvin af typen R I og lavere end tre for bordvin af typerne R II og A I, anvendes henholdsvis de fem og de tre laveste priser. Er det samlede antal fastsatte gennemsnitspriser mindre end ovennævnte tal, bringes samtlige fastsatte gennemsnitspriser i anvendelse.

De under litra b) og c) nævnte vejede gennemsnit beregnes på grundlag af de mængder, som de anvendte gennemsnitspriser refererer til.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen enhver fornøden oplysning til fastsættelse af den i stk. 1 nævnte pris, og særlig de producentpriser, der for hver type bordvin er konstateret på de repræsentative markeder, samt de dertil hørende mængder.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig fortegnelsen over de repræsentative markeder og metoderne for prisregistreringen, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 5

1. Inden 10. december hvert år udarbejdes en prognose for at bestemme de disponible mængder og anslå Fællesskabets behov, herunder også den forventede ind- og udførsel fra og til tredjelande.

2. Prognosen indeholder en opgørelse over Fællesskabets disponible mængder og dets behov med hensyn til vin, hvoraf det fremgår, hvor stor en del henholdsvis bordvin og k.v.b.d. udgør.

3. For hvert vinproduktionsår oversender Kommissionen Rådet en endelig opgørelse over de disponible mængder i Fællesskabet og dets forbrug i det foregående vinproduktionsår.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 6

1. De producenter, der er underlagt de i artikel 39 nævnte forpligtelser, kan komme i betragtning ved de i nærværende afsnit fastsatte interventionsforanstaltninger, for så vidt de i en referenceperiode, som skal fastlægges, har opfyldt ovennævnte forpligtelser.
2. Med undtagelse af bordvine af typerne R III, A II og A III udelukkes bordvine, der har et virkeligt alkoholindhold på 9,5 % vol eller derunder, fra enhver anden interventionsforanstaltning end den i artikel 11 og artikel 13 omhandlede.
3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 7

1. Der indføres en støtteordning for privat oplagring af bordvin. Støtten er betinget af, at der på nærmere fastsatte betingelser indgås en af følgende former for oplagringskontrakt med interventionsorganerne:
 - kontrakter, som gælder i tre måneder, herefter benævnt »kortfristede kontrakter«,
 - kontrakter, som gælder i ni måneder, indgået i tidsrummet fra den 16. december til den påfølgende 15. februar, herefter benævnt »langfristede kontrakter«.
 2. Adgangen til at indgå kortfristede kontrakter for en type bordvin gives kun, når den repræsentative pris for denne type bordvin i to på hinanden følgende uger ligger under udløsningsprisen. Den ophører, når den repræsentative pris for denne type vin i to på hinanden følgende uger ligger over udløsningsprisen.
- Såfremt markedssituationen kræver det, kan adgangen til at indgå kortfristede kontrakter udvides til også at omfatte andre bordvine end den type, for hvilken denne adgang er givet i overensstemmelse med bestemmelserne i første afsnit, når disse andre bordvine har nær økonomisk forbindelse med denne bordvinstype. Der lukkes for denne adgang, når den ophører for den bordvinstype, med hvilken disse vine har nær økonomisk forbindelse.
3. Der kan uafhængigt af bestemmelserne i stk. 2 gives adgang til at indgå kortfristede kontrakter for en vinavlszone eller en del af en vinavlszone, såfremt der ved begyndelsen af produktionsåret i denne zone eller i denne del af en zone viser sig at bestå et misforhold

mellem de disponible mængder og afsætningsmulighederne, særlig som følge af en usædvanlig rig vinhøst.

4. Der kan for visse typer bordvin, som nærmere skal fastlægges, indgås langfristede kontrakter, såfremt det for et produktionsår af prognosen fremgår, at de ved produktionsårets begyndelse konstaterede disponible mængder overstiger de forventede samlede behov i det pågældende produktionsår med mere end fire måneders forbrug.

Ved beregningen af de i første afsnit nævnte disponible mængder fratrækkes de kvantitative virkninger af den i artikel 41 omhandlede destillation af vin af druer til spisebrug og af den destillation, der er vedtaget tidligere i henhold til artikel 40.

5. Anvendelsen af stk. 2 og 3 suspenderes, så længe der for samme type bordvin består mulighed for at indgå langfristede kontrakter i overensstemmelse med stk. 4. Denne suspension finder ligeledes anvendelse på vine, der har nær økonomisk forbindelse med den pågældende bordvinstype.

6. Adgang til at indgå oplagringskontrakter i henhold til stk. 2, andet afsnit, og til stk. 3 og 4 gives efter fremgangsmåden i artikel 67.

Efter samme fremgangsmåde

- a) ophæves adgangen til at indgå langfristede kontrakter, selv inden den 15. februar, såfremt udviklingen i markedssituationen og navnlig den hyppighed, hvormed oplagringskontrakterne indgås, berettiger hertil;
- b) fastsættes de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel og særlig fristen for de beslutninger, der skal træffes i henhold til stk. 2, andet afsnit.

7. Åbning og lukning af adgangen til indgåelse af oplagringskontrakter i henhold til stk. 2, første afsnit, samt lukning af denne adgang i henhold til stk. 2, andet afsnit, fastsættes af Kommissionen.

Artikel 8

1. Der indføres en ordning for støtte til privat oplagring af druemost og koncentreret druemost.

Ydelse af støtte til privat oplagring er betinget af, at der på nærmere fastsatte betingelser indgås en af følgende former for oplagringskontrakter med interventionsorganerne:

- kontrakter, som gælder i tre måneder, herefter benævnt »kortfristede kontrakter«,
 - oplagringskontrakter, der gælder i ni måneder, herefter benævnt »langfristede kontrakter«.
2. Kræver markedssituationen det, og er der navnlig
- truffet bestemmelse om forebyggende destillation i henhold til artikel 11, kan adgangen til at indgå kortfristede kontrakter være åben fra 1. september til 15. december;
 - åbnet adgang til at indgå langfristede kontrakter om privat oplagring af bordvin, kan adgangen til at indgå langfristede kontrakter være åben fra 16. december til 28. februar; druemost til fremstilling af druesaft kan udelukkes fra denne mulighed.
3. Afgørelse om at åbne adgang til at indgå oplagringskontrakter i overensstemmelse med stk. 2 samt gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel træffes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 9

1. Så snart støtteforanstaltningerne til privat oplagring er udløst, indgår de af medlemsstaterne udpegede interventionsorganer med producenterne på disses begæring oplagringskontrakter vedrørende vin og most, der omfattes af disse foranstaltninger.
2. Indgåelsen af oplagringskontrakter afhænger af visse betingelser, især med hensyn til de pågældende produkters kvalitet.
3. Det kan for bordvin bestemmes, at oplagringskontrakter skal indeholde klausuler, hvorefter støtten kan indstilles for samtlige eller en del af de oplagrede mængder, og at producenternes tilsvarende forpligtelser ophører, når den repræsentative pris for den pågældende type bordvin i to på hinanden følgende uger svarer til orienteringsprisen eller overstiger denne.
4. Støtten til privat oplagring kan alene dække oplagringens tekniske omkostninger og renterne, der sættes til et fast beløb.

Ved indgåelse af langfristede oplagringskontrakter kan den således fastsatte støtte dog forhøjes med maksimalt 20 % under hensyn til den risiko, der er forbundet med sådanne kontrakter.

For koncentreret druemost kan der på støtten anvendes en koefficient svarende til koncentrationsgraden.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 10

1. Hvis der på grund af det forventede omfang af producenternes lagre ved produktionsårets slutning og på grund af udsigterne for den næste høst er fare for, at der vil opstå vanskeligheder med hensyn til oplagringen af den nye høst, kan der træffes afgørelse om at yde støtte til omlagring af bordvine, som omfattes af kortfristede eller langfristede oplagringskontrakter.
2. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1, og især den periode, hvor de finder anvendelse, fastlægges af, hvilke kontrakter der omfattes af stk. 1, støttebeløbet samt omlagringsbetingelserne fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 11

1. Såfremt de mængder bordvin, for hvilke der er indgået oplagringskontrakt i løbet af perioden fra 1. september til påfølgende 15. december, udgør 7 mio hektoliter eller derover for så vidt angår alle typer, kan der træffes afgørelse om forebyggende destillation for alle vine, bortset fra

- vin af druer til spisebrug,
- vin af vinstoksorter, der er fremkommet ved arts-krydsning (direkte producerende hybrider), og som er optaget i kategorien af midlertidigt godkendte vinstoksorter,
- vin, der er egnet til fremstilling af visse vinbrændevine med oprindelsesbetegnelse.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 udgør købsprisen for vin leveret til destillation 55 % af den orienteringspris for bordvin af type A I, som træder i kraft samme år, som den pågældende høst finder sted.

Dog fastsættes den for høsten i 1978 til 60 % af den i første afsnit omhandlede orienteringspris.

Den af destillatøren betalte pris kan dog ikke være mindre end købsprisen.

3. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for den i stk. 1 nævnte destillation, navnlig

- de betingelser, under hvilke destillationen kan foretages,
- kriterierne for fastsættelse af støtten, således at det er muligt at afsætte de fremstillede produkter.

4. Afgørelsen om at foretage den i stk. 1 nævnte destillation og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 12

1. Såfremt de i denne forordning omhandlede foranstaltninger til støtte af markedet er utilstrækkelige, og såfremt den repræsentative pris for en type bordvin i tre på hinanden følgende uger er mindre end udløsningsprisen, træffes der supplerende foranstaltninger, som forbeholdes indehavere af langfristede oplagringskontrakter for den pågældende vintype, for at sikre, at noteringerne holdes på et højere niveau end udløsningspriserne.

2. De i stk. 1 omhandlede supplerende foranstaltninger anvendes ved det normale udløb af de pågældende oplagringskontrakter og for vintyper, der på tidspunktet for deres udtagning fra lageret opfylder betingelser, som nærmere skal fastlægges.

Disse foranstaltninger kan især omfatte

- oplagring af de pågældende vine i en nærmere bestemt periode på de betingelser, der er fastsat for langfristet oplagring,
- destillation af disse vine eller af en tilsvarende mængde til den udløsningspris, som gælder ved indgåelsen af de nævnte langfristede oplagringskontrakter.

Disse foranstaltninger kan anvendes sammen eller enkeltvis.

3. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for den i stk. 2 nævnte destillation, navnlig

- de betingelser, under hvilke destillationen kan foretages,
- kriterierne for fastsættelse af støtten, således at det er muligt at afsætte de fremstillede produkter.

4. Afgørelsen om at iværksætte de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 67.

5. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse i følgende vinproduktionsår: 1978/79 og 1979/80.

Artikel 13

1. De år, hvori høsten af vin, der er egnet til fremstilling af visse vinbrændevine med oprindelsesbetegnelse, overstiger den mængde vin, der var bestemt hertil fra det foregående produktionsår, med 1 mio hektoliter, kan der træffes afgørelse om, at de pågældende vine kan destilleres.

2. Købsprisen for vin, der leveres til destillation i forbindelse med anvendelse af stk. 1, er den, der er fastsat i artikel 40, stk. 3, for det pågældende produktionsår.

Den pris, der betales af destilleringsvirksomheden, kan ikke være lavere end købsprisen.

3. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for den i stk. 1 omhandlede destillation, og især

- betingelserne for, at denne destillation kan foretages,
- kriterierne for fastsættelsen af støtten, således at det er muligt at afsætte de fremstillede produkter.

4. Afgørelsen om at foretage den i stk. 1 nævnte destillation og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 14

1. Såfremt det af høstprognoserne fremgår, at det er nødvendigt at foretage tilsætning til en væsentlig del af produktionen, kan der ydes støtte til koncentreret druemost, der er fremstillet i Fællesskabet, og som anvendes til at forhøje de i artikel 32 i denne forordning og i artikel 8, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 338/79 omhandlede alkoholindhold. Ydelse af denne støtte kan forbeholdes koncentreret druemost i vinavlszone C III, såfremt det uden denne foranstaltning ikke er muligt at opretholde de eksisterende handelsveje for koncentreret druesaft og sammenstukket vin.

2. Støttens størrelse og betingelserne herfor samt de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 15

1. Er der fare for, at en genopretning af priserne ikke kan opnås alene ved de foranstaltninger til understøttelse af markedet, der er fastsat i denne forordning, fastsætter Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen reglerne for destillation af bordvin.

2. Disse regler omfatter betingelserne for destillationen samt prisen for den til destillation leverede vin.

Disse betingelser, der kan differentieres efter vinavlszoner

- a) skal sikre, at ligevægten på markedet for ethanol ikke bringes i fare;
- b) må ikke fremme produktionen af vin af utilstrækkelig kvalitet.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

AFSNIT II

Regler for samhandelen med tredjelande

Artikel 16

1. Ved enhver indførsel til Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), omhandlede produkter skal der fremlægges en importlicens. Ved enhver udførsel af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede produkter kan der kræves fremlagt en eksportlicens.

2. Medlemsstaterne udsteder licensen til enhver, der anmoder herom, uanset hvor denne er etableret i Fællesskabet.

Licensen gælder i hele Fællesskabet.

Udstedelsen af licensen betinges af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre indførselen eller udførselen inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, såfremt transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for denne frist.

3. Fortegnelsen over de produkter, for hvilke der kræves eksportlicens, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter samme fremgangsmåde.

Artikel 17

1. Hvert år inden den 16. december fastsættes en referencepris for følgende produkter, uaftappet:

— rødvin,

— hvidvin,

enhørende under pos. 22.05 C i den fælles toldtarif.

Disse referencepriser, som udtrykkes i RE pr. % vol/hl eller i RE pr. hl, fastsættes på grundlag af orienteringspriserne for de for fællesskabsproduktionen mest repræsentative røde og hvide bordvinstyper forhøjet med omkostningerne ved at placere fællesskabsvin i samme afsætningsled som indført vin.

Der fastsættes ligeledes referencepriser for

— druesaft (herunder druemost) henhørende under pos. 20.07 B I i den fælles toldtarif,

— koncentreret druesaft (herunder druemost) henhørende under pos. 20.07 A I og B I i den fælles toldtarif,

— druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, i medfør af supplerende bestemmelse 4 a) til kapitel 22 i den fælles toldtarif,

— vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, i medfør af supplerende bestemmelse 4 b) til kapitel 22 i den fælles toldtarif,

— hedvin i medfør af supplerende bestemmelse 4 c) til kapitel 22 i den fælles toldtarif.

For vin på beholdere, der indeholder 2 liter eller derunder, forhøjes referenceprisen med et fast beløb, der svarer til de normale aftapningsomkostninger.

Særlige referencepriser kan fastsættes for de i første og tredje afsnit nævnte produkter under hensyn til deres særlige kendetegn eller særlige anvendelse.

Referencepriserne gælder fra den 16. december i året for fastsættelsen til den 15. december i det påfølgende år.

2. For hvert produkt, for hvilket der fastsættes en referencepris, skal der på grundlag af alle foreliggende oplysninger fastsættes en tilbudspris franko grænse for enhver indførsel.

Finder udførsel fra et eller flere tredjelande sted til unormalt lave priser, som ligger under de af andre tredjelande anvendte priser, fastsættes en yderligere tilbudspris franko grænse for udførsel fra disse lande.

3. Såfremt tilbudsprisen franko grænse for et produkt, for hvilket der er fastsat en referencepris, med tillæg af den faktisk erlagte told er lavere end dets referencepris, opkræves ved indførsel af dette produkt en udligningsafgift svarende til forskellen mellem referenceprisen og tilbudsprisen franko grænse med tillæg af den faktisk erlagte told.

Udligningsafgiften opkræves dog ikke for indførsler fra de tredjelande, der er villige til og i stand til at garantere, at den anvendte pris ved indførsel til Fællesskabet af produkter med oprindelse i og indført fra deres område ikke ligger under referenceprisen med fradrag af den faktisk erlagte told, og at enhver fordrejning i samhandelen undgås.

Der kan træffes afgørelse om, at der delvis eller slet ikke opkræves udligningsafgift for indførsler af visse kvalitetsvine, der er fremstillet i tredjelande.

4. Såfremt tilbudsprisen franko grænse ikke kan angives for et produkt, for hvilket der er fastsat en referencepris, fastsættes en afledt udligningsafgift. Denne afledte udligningsafgift beregnes ved at multiplicere udligningsafgiften for et produkt, der står i nær økonomisk forbindelse med det pågældende produkt, med en koefficient, der er fastsat under hensyntagen til forholdet mellem gennemsnitspriserne for de pågældende produkter på Fællesskabets marked.

5. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for anvendelsen af denne artikel.

6. Referencepriserne, udligningsafgifterne og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 18

1. I denne forordning forstås ved referencepris franko grænse den i artikel 17 nævnte referencepris med fradrag af den faktisk erlagte told.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om hvert enkelt tilfælde, hvor referenceprisen franko grænse ikke er overholdt ved indførsel af vin med oprindelse i de i artikel 17, stk. 3, andet afsnit, eller i stk. 3 i denne artikel omhandlede tredjelande.

3. Enhver indførsel af vin henhørende under pos. 22.05 i den fælles toldtarif med oprindelse i et tredjeland, der nyder godt af særlige præferencetoldindrømmelser med forbehold af, at referenceprisen franko grænse overholdes, kan, hvis denne pris ikke overholdes, ikke nyde godt af præferencetoldsatsen.

4. Med forbehold af anvendelse af andre midler til kontrol af overholdelsen af referenceprisen betinges den i stk. 3 omhandlede toldindrømmelse af, at der fremlægges et dokument udstedt af de kompetente myndigheder i eksportlandet, og som godtgør, at referenceprisen franko grænse er overholdt.

5. Er de i stk. 2 omhandlede tilfælde af større betydning med hensyn til indførsel af vin med oprindelse i de i stk. 3 omhandlede tredjelande og med forbehold af foranstaltninger, som kan træffes på grundlag af artikel 17, bestemmes det efter fremgangsmåden i artikel 67, at al fremtidig indførsel af produkter med oprindelse i

disse tredjelande, som ikke har overholdt referenceprisen franko grænse, ikke kan nyde godt af præferencetoldsatsen.

6. De foranstaltninger, der træffes på grundlag af artikel 17, samt den i stk. 5 i denne artikel nævnte foranstaltning vurderes hver måned efter fremgangsmåden i artikel 67.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67. I disse bestemmelser fastsættes navnlig hvilke elementer der skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af tilbudsprisen franko grænse for hver indførsel.

8. Kommissionen fastsætter referenceprisen franko grænse alt efter de indførte produkters oprindelsessted.

Artikel 19

1. Ud over told og udligningsafgift i henhold til artikel 17, stk. 3, beregnes der ved indførsel af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra a), henhørende under pos. 20.07 A I b) 1, B I b) 1 aa) 11 og B I b) 1 bb) 11 i den fælles toldtarif og tilsat forskellige sukkerarter, en importafgift på de nedenfor fastsatte betingelser.

2. Pr. 100 kg netto indført produkt svarer denne afgift til forskellen mellem

- gennemsnittet af de for et kg hvidt sukker fastsatte tærskelpriser for hver af de tre måneder i det kvartal, for hvilket forskellen fastsættes, og
- gennemsnittet af de cif-priser for et kg hvidt sukker, der lægges til grund ved fastsættelsen af de for hvidt sukker gældende afgifter, beregnet for en periode, der strækker sig over de 15 første dage af den måned, der går forud for det kvartal, for hvilket forskellen fastsættes, og de to umiddelbart foregående måneder, idet denne forskel multipliceres med det tal, der er angivet i kolonne 1 i bilag VI ud for det pågældende produkt.

Er det i litra b) nævnte beløb højere end det i litra a) nævnte, beregnes ingen afgift.

3. Den i stk. 2 omhandlede forskel fastsættes af Kommissionen for hvert kvartal i kalenderåret.

4. Ændres den i stk. 2, litra a), nævnte tærskelpris i løbet af et kvartal, afgør Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, hvorvidt forskellen skal

tilpasses, og fastsætter i givet fald de foranstaltninger, der skal træffes i denne anledning.

5. Foreligger en af de oplysninger, der skal tages i betragtning ved beregningen af den i stk. 2 nævnte forskel, ikke den 15. i den måned, der går forud for det kvartal, for hvilket forskellen skal fastsættes, foretager Kommissionen beregningen af forskellen, idet Kommissionen i stedet for den manglende beregningsfaktor anvender den, der har været benyttet ved beregningen af den forskel, der gælder i det løbende kvartal.

Kommissionen fastsætter en korrigeret forskel, som gælder senest fra den sekstende dag efter den dag, da den manglende oplysning fremkom.

Foreligger denne oplysning først efter begyndelsen af den sidste måned i det pågældende kvartal, korrigeres forskellen dog ikke.

6. Ligger indholdet af tilsat sukker pr. 100 kg netto indført produkt, beregnet i overensstemmelse med stk. 8, 2 kg eller mere under det sukkerindhold, der er udtrykt ved det tal, der er angivet i bilag VI, kolonne 1, for det pågældende produkt, beregnes afgiften på importørens begæring for 100 kg netto indført produkt, idet den i stk. 2 nævnte forskel multipliceres med en størrelse, der repræsenterer indholdet af tilsat sukker som defineret i stk. 8.

7. Ligger indholdet af tilsat sukker pr. 100 kg netto indført produkt, beregnet i overensstemmelse med stk. 8, 3 kg eller mere over det sukkerindhold, der er angivet ved det i bilag VI, kolonne 1, anførte tal, beregnes afgiften efter de i stk. 6 fastsatte regler.

8. Ved indhold af tilsat sukker forstås den størrelse, der konstateres efter den refraktometermetode, der er beskrevet i bilag III til Rådets forordning (EØF) nr. 516/77 af 14. marts 1977 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1152/78 ⁽²⁾, multipliceret med en faktor på 0,95 for de i bilag VI til denne forordning anførte druesafter, og reduceret med det tal, der er angivet for det pågældende produkt i kolonne 2 i det nævnte bilag.

9. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1-8 fastsættes i fornødent omfang efter fremgangsmåden i artikel 67.

10. Rådet kan med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen ændre bilag VI.

Artikel 20

1. For at muliggøre en i økonomisk henseende betydelig udførsel af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter på grundlag af de priser, der i den internationale handel gælder for disse produkter, kan forskellen mellem disse priser og priserne inden for Fællesskabet om nødvendigt udlignes ved en eksportrestitution. Rådet kan indskrænke anvendelsen af dette stykke efter fremgangsmåden i stk. 3.

2. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan differentieres efter destination.

Restitutionen ydes på begæring af den pågældende.

3. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner og kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Restitutionerne fastsættes med regelmæssige tidsintervaller efter samme fremgangsmåde.

5. Kommissionen kan om fornødent på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ ændre restitutionsbeløbene inden for de omhandlede tidsintervaller.

Artikel 21

1. Der ydes en restitution for at muliggøre udførsel til tredjelande af sukkerarter henhørende under pos. 17.01, glucose og glucosesirup henhørende under pos. 17.02 B II, også i form af de under pos. 17.02 B I henhørende produkter, som indgår i de under pos. 20.07 A I b) 1, B I b) 1 aa) 11 og B I b) 1 bb) 11 i den fælles toldtarif henhørende produkter. Restitutionen ydes på begæring af den pågældende.

2. Restitutionsbeløbet pr. 100 kg netto af det udførte produkt svarer for

— råsukker og hvidt sukker til det i overensstemmelse med artikel 19 i Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 af 19. december 1974 om den fælles markedsordning for sukker ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1396/78 ⁽⁴⁾, og dennes gennemførelsesbestemmelser fastsatte restitutionsbeløb

⁽¹⁾ EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 144 af 31. 5. 1978, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 359 af 31. 12. 1974, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 170 af 27. 6. 1978, s. 1.

pr. kg saccharose for de i artikel 1, stk. 1, litra d), i den nævnte forordning anførte produkter, multipliceret med en størrelse, der angiver den mængde saccharose, der medgår til fremstilling af 100 kg netto af færdigproduktet,

- glucose og glucosesirup til de respektive restitutionsbeløb, der er fastsat for disse produkter i overensstemmelse med artikel 16 i Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1254/78 ⁽²⁾, og dennes gennemførelsesbestemmelser, multipliceret med en størrelse, der angiver den mængde glucose eller glucosesirup, der medgår til fremstilling af 100 kg netto af færdigproduktet.

De størrelser, der angiver mængden af saccharose, glucose eller glucosesirup, bestemmes på grundlag af den erklæring, der er nævnt i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 516/77.

3. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for ydelse af restitutioner.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes i fornødent omfang efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 22

1. Den i artikel 19, stk. 1, nævnte importafgift, og den i artikel 21 nævnte eksportrestitution er dem, der anvendes den dag, hvor indførselen eller udførselen finder sted.

2. For at de i artikel 21 nævnte produkter kan nyde godt af den restitution, der er fastsat i samme artikel, skal de ledsages af en erklæring fra den pågældende med oplysning om de mængder saccharose, glucose og glucosesirup, der er indeholdt i det pågældende produkt.

3. De i artikel 19, stk. 1, nævnte produkter skal, når samme artikels stk. 6 eller 7 finder anvendelse på dem, ledsages af en erklæring fra importøren med angivelse af indholdet af tilsat sukker, der er beregnet efter den i artikel 19, stk. 8, nævnte metode. Opfyldes denne betingelse ikke, finder artikel 19, stk. 6, ikke anvendelse.

4. Nøjagtigheden af de erklæringer, der er nævnt i de foregående stykker, kontrolleres af de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes i fornødent omfang efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 23

I det omfang, det er nødvendigt for den bedst mulige funktion af den fælles markedsordning for vin, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen for alle eller nogle af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling.

Artikel 24

1. Den fælles toldtarif ændres i overensstemmelse med bilag V.

For tarifieringen af de af denne forordning omfattede produkter gælder de almindelige regler for fortolkning af den fælles toldtarif og de særlige regler for denne tarifs anvendelse; den tarifnomenklatur, der følger af anvendelsen af bilag V i denne forordning optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller fastsættes i en undtagelsesbestemmelse, som på forslag af Kommissionen vedtages af Rådet med kvalificeret flertal, er det forbudt at

- a) opkræve afgifter med tilsvarende virkning som told, dog med forbehold af bestemmelserne i artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 541/70 af 20. marts 1970 om landbruget i storhertugdømmet Luxembourg ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3266/76 ⁽⁴⁾;
- b) anvende kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Som foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion anses bl.a. begrænsning af udstedelse af import- og eksportlicenser til en bestemt gruppe berettigede.

Artikel 25

1. Indførsel af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, til hvilke alkohol er tilsat, er forbudt; undtaget herfra er produkter, som svarer til produkter med oprindelse i

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 156 af 14. 6. 1978, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 68 af 25. 3. 1970, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 356 af 29. 12. 1976, s. 13.

Fællesskabet, for hvilke denne tilsætning er tilladt i henhold til artikel 42, stk. 1 og stk. 2.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig de betingelser, som er afgørende for, om produkterne svarer til hinanden, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 26

1. Udsættes markedet inden for Fællesskabet for et eller flere af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter på grund af indførsel eller udførsel for alvorlige forstyrrelser, eller trues det af alvorlige forstyrrelser, som kunne bringe de i traktatens artikel 39 omhandlede mål i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, indtil forstyrrelsen eller faren derfor er overstået.

Ved bedømmelsen af, hvorvidt situationen berettiger til anvendelse af disse foranstaltninger, tages der særligt hensyn til

- a) de mængder, for hvilke importlicenser er udstedt eller begæret, og oplysningerne i prognosen;
- b) i givet fald interventionens omfang.

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke og bestemmer, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Indtræder den i stk. 1 omhandlede situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og uopholdeligt bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den beslutning inden fireogtyve timer efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffene foranstaltning for Rådet. Rådet træder omgående sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

AFSNIT III

Forskrifter om produktion og kontrol med nyplantningers udvikling

Artikel 27

Medlemsstaterne følger ved årlige undersøgelser udviklingen i arealerne til produktion af vegetativt vinstokformeringsmateriale.

Artikel 28

1. Hvert år anmelder
 - a) druemost- og vinproducenterne de af dem i det pågældende år producerede mængder;
 - b) druemost- og vinproducenterne samt de handlende, bortset fra detailhandlere, deres druemost- og vinbeholdninger, uanset om de stammer fra det løbende eller tidligere års høst. Druemost og vin, indført fra tredjelande, skal angives særskilt.

2. I det omfang udviklingen af den fælles vinpolitik ikke kræver, at anmeldelse af beholdningerne indgives inden høsten på et tidspunkt, der skal fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 67, indgives anmeldelserne om høst og beholdninger samtidig i hver medlemsstat senest den 31. december.

3. Denne bestemmelse udelukker ikke, at medlemsstater opretholder to forskellige tidspunkter for beholdnings- og høstanmeldelser, såfremt Fællesskabets anvendelse af oplysningerne stadig er mulig på grundlag af tilsvarende supplerende anmeldelser.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til artikel 27 og 28 fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 29

1. Det er forbudt at yde støtte til
 - a) nyplantning af vin;
 - b) genbeplantning, såfremt denne bevirker en større stigning i vinproduktionen, end rationaliseringen af vindistriktet betinger, og ikke sikrer en kvalitetsforbedring af produktionen.
2. Ydelse af national støtte kan dog efter fremgangsmåden i artikel 67 tillades i hvert enkelt tilfælde, når denne støtte angår zoner, der specielt er egnede til vindyrkning, og hvor
 - a) vindyrkningen bidrager væsentligt til landbrugets indtjening;
 - b) ydelsen af sådan støtte vil kunne forbedre denne indtjening.

Artikel 30

1. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for klassificeringen af vinstoksorter. Disse regler foreskriver navnlig

- klassificering af disse i anbefalede, godkendte og midlertidigt godkendte vinstoksorter efter administrative enheder eller dele heraf,
- mulighed for en medlemsstat for at fravige bestemmelserne i stk. 2 med henblik på undersøgelse af en vinstoksorts dyrkningsegnethed, på videnskabelig forskning, udvælgelses- og krydsningsarbejde samt produktion af vegetativt formeringsmateriale af vinstokke forbeholdt udførsel.

2. Med forbehold af mere begrænsede fællesskabsbestemmelser kan alene anbefalede og godkendte vinstoksorter nyplantes, genplantes og podes i Fællesskabet.

3. Dyrkning af arealer tilplantet med vinstoksorter, der

- a) pr. 31. december 1976 hører til vinstoksorter, som er midlertidigt godkendte, skal ophøre
 - inden 31. december 1979, når det drejer sig om sorter fremkommet ved artskrydsning (direkte producerende hybrider),
 - inden den 31. december 1983, når det drejer sig om andre sorter;
- b) klassificeres som midlertidigt godkendte efter den 31. december 1976, skal ophøre senest 15 år efter det tidspunkt, hvor denne vinstoksort klassificeres som sådan;

Dyrkning af arealer tilplantet med vinstoksorter, der ikke er nævnt i klassificeringen, er forbudt.

4. Klassificeringen af vinstoksorterne og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 31

1. Indtil den 31. marts 1980 skal enhver fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af sådanne personer i det indeværende produktionsår,

- der har til hensigt at nyplante vinstokke, genbeplante eller rydde vinarealer eller at ophøre med vindyrkning,
- der har nyplantet vinstokke, genbeplantet eller ryddet vinarealer eller er ophørt med vindyrkning,

hvert år anmelde dette til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, inden en dato, som denne myndighed fastsætter.

Den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat bekræfter modtagelsen af den i første afsnit omhandlede anmeldelse ved udstedelse af en attest.

Medlemsstaterne tilstiller hvert år inden den 15. januar og på grundlag af de i første afsnit omhandlede anmeldelser Kommissionen en national plan med følgende oplysninger:

- arealer, der skal nytilplantes, genbeplantes, ryddes, eller hvor vindyrkningen skal ophøre,
- arealer, der er blevet nytilplantet, genbeplantet, ryddet, eller hvor vindyrkningen er ophørt,
- den udvikling i produktionspotentialet, som fremgår af anmeldelserne.

Den i tredje afsnit omhandlede plan fremsendes for følgende geografiske enheder:

- for Forbundsrepublikken Tyskland: de i henhold til artikel 2 i forordning (EØF) nr. 338/79 fastsatte vinområder,
- for Frankrig: de i bilaget til forordning (EØF) nr. 357/79 ⁽¹⁾ omhandlede departementer eller grupper af departementer,
- for Italien: de i bilag III omhandlede områder,
- for andre medlemsstater, som dette berører: hele det nationale område.

Medlemsstaterne kan fritage de i første afsnit nævnte fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne personer for at indgive de i første afsnit, andet led, omhandlede anmeldelser, såfremt de er i besiddelse af disse oplysninger fra andre erklæringer, der er afgivet på grundlag af officielle bestemmelser.

2. Rådet træffer på forslag af Kommissionen og med kvalificeret flertal inden den 31. december 1979 sådanne nødvendige foranstaltninger vedrørende erklæringer om nyplantning af vinstokke, genbeplantning eller rydning af vinarealer eller ophør med vindyrkning, som skal anvendes fra den 1. april 1980.

3. Kommissionen forelægger hvert år inden den 1. april Rådet en beretning, der især skal klarlægge forholdet mellem produktion og forbrug, og hvori der foretages en vurdering af den antagelige udvikling i dette forhold.

4. Denne beretning udarbejdes

- a) indtil den 31. marts 1980 især på grundlag af de planer, der er omhandlet i stk. 1, tredje afsnit;
- b) fra den 1. april 1980 især på grundlag af de statistiske undersøgelser vedrørende vinarealer, der er indført ved forordning (EØF) nr. 357/79.

⁽¹⁾ Se side 124 i denne Tidende

5. Fremgår det af denne beretning, at produktionen har tendens til at overstige det forventede forbrug og følgelig bringe vinbøndernes indkomster i fare, fastsætter Rådet efter den i traktatens artikel 43, stk. 2, nævnte fremgangsmåde og som led i en obligatorisk fællesskabsplan de nødvendige bestemmelser om nyplantning og genbeplantning med henblik på at forhindre, at der opstår strukturbestemt overskud.

6. Bestemmelserne i denne artikel er ikke til hinder for anvendelse af strengere nationale regler for nyplantning og genbeplantning.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1, 3 og 4 vedtages efter den i artikel 67 fastsatte procedure.

AFSNIT IV

Forskrifter vedrørende visse ønologiske fremgangsmåder og afsætning til forbrug

Artikel 32

1. Gør vejrforholdene i bestemte vinavlszoner inden for Fællesskabet det nødvendigt, kan de pågældende medlemsstater tillade en forhøjelse af det virkelige eller potentielle naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen i friske druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke færdiggæret vin, i det omfang disse produkter er produceret af de i artikel 49 omhandlede vinstoksorter, samt i vin, der er egnet til produktion af bordvin, samt i bordvin.

Det naturlige alkoholindhold kan alene forhøjes i de i første afsnit omhandlede produkter, når disses naturlige minimumsalkoholindhold i

— vinavlszone A er	5 % vol,
— vinavlszone B er	6 % vol,
— vinavlszone C I a) er	7,5 % vol,
— vinavlszone C I b) er	8 % vol,
— vinavlszone C II er	8,5 % vol,
— vinavlszone C III er	9 % vol.

Forhøjelsen af det naturlige minimumsalkoholindhold finder sted i overensstemmelse med de ønologiske fremgangsmåder, der er nævnt i artikel 33, og kan ikke overskride følgende grænseværdier:

— vinavlszone A:	3,5 % vol,
— vinavlszone B:	2,5 % vol,
— vinavlszone C:	2 % vol.

Den i foregående afsnit for vinavlszone A nævnte grænseværdi forhøjes indtil den 31. januar 1980 for produkter, der produceres i vindyrkningsområder, der skal fast-

lægges senere, af nærmere bestemte vinstoksorter med blå druer, til 4 % vol.

2. I år med udsædvanligt ugunstige vejrforhold kan det i stk. 1, tredje afsnit, nævnte alkoholindhold udtrykt i volumen forhøjes til følgende grænseværdier i:

— vinavlszone A:	4,5 % vol,
— vinavlszone B:	3,5 % vol.

Den i første led i foregående afsnit nævnte grænseværdi forhøjes til 5 % vol indtil den 31. januar 1980 for de produkter, der omhandles i stk. 1, fjerde afsnit.

3. De i denne artikel nævnte vinavlszoner er anført i bilag IV.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig beslutningerne om tilladelse til de i stk. 2 fastsatte forhøjelser af alkoholindholdet, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 33

1. Den i artikel 32 nævnte forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen må kun foretages således:

- for friske druer, druemost i gæring eller ung ikke færdiggæret vin, ved tilsætning af saccharose eller af koncentreret druemost;
- for druemost, ved tilsætning af saccharose eller af koncentreret druemost eller ved delvis koncentring;
- for vin, der er egnet til produktion af bordvin, og bordvin, ved delvis koncentring ved afkøling.

2. Anvendelsen af en af de i stk. 1 nævnte processer udelukker anvendelsen af de øvrige.

3. Den i stk. 1, litra a) og b), nævnte tilsætning af saccharose må kun foretages ved tørsukring og udelukkende i de vindyrkningsområder, i hvilke den gennemføres traditionelt eller undtagelsesvis overensstemmende med de pr. 8. maj 1970 gældende regler.

Indtil 30. juni 1979 kan dog tilsætning af saccharose i vandig opløsning finde sted i visse vindyrkningsområder i vinavlszone A på betingelse af, at volumenforøgelsen for det produkt, som opløsningen tilsættes, ikke udgør mere end 15 %.

4. Tilsætning af koncentreret druemost må ikke medføre af det oprindelige volumen af persede druer, af druemost, af druemost i gæring eller af ung ikke færdig-

gæret vin forøges med mere end 11 % i vinavlszone A, 8 % i vinavlszone B og 6,5 % i vinavlszone C.

Anvendes artikel 32, stk. 2, stiger grænseværdierne for volumenforøgelsen til 15 % i vinavlszone A og til 11 % i vinavlszone B.

5. Koncentrering må ikke medføre nogen formindskelse af det oprindelige volumen med mere end 20 % og i intet tilfælde forhøje det naturlige alkoholindhold med mere end 2 % vol i druemost, i vin, der er egnet til produktion af bordvin, eller i bordvin, der har undergået den nævnte proces.

6. I intet tilfælde må de nævnte processer bevirke en forhøjelse af det totale alkoholindhold i friske druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke færdiggæret vin, vin, der er egnet til produktion af bordvin, eller i bordvin, der er undergået de nævnte processer, til mere end 11,5 % vol i vinavlszone A, 12 % vol i vinavlszone B, 12,5 % vol i vinavlszonerne C I a) og C I b), 13 % vol i vinavlszone C II og 13,5 % vol i vinavlszone C III.

For så vidt angår rødvin må det totale alkoholindhold i de i første afsnit nævnte produkter dog forhøjes til 12 % vol i vinavlszone A og til 12,5 % vol i vinavlszone B.

7. Vin, der er egnet til produktion af bordvin, samt bordvin må ikke koncentreres, såfremt de til deres fremstilling anvendte basisstoffer har været undergivet en af de i stk. 1, litra a) og b), nævnte processer.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 34

1. For så vidt angår friske druer, druemost, druemost i gæring og ung ikke færdiggæret vin kan der

— i vinavlszonerne A, B, C I a) og C I b) ske delvis afsyring,

— i vinavlszone C II, med forbehold af bestemmelserne i stk. 3, ske tilsætning af syre og afsyring,

— i vinavlszone C III ske tilsætning af syre.

Tilsætning af syre må kun gennemføres indtil en maksimumsmængde af 1,50 g/l udtrykt i vinsyre eller 20 milliækvivalenter.

Endvidere kan den til koncentrering bestemte druemost delvis afsyres.

2. I år med usædvanlige vejrforhold kan

— ekstra tilsætning af syre tillades indtil en maksimumsmængde på 1,50 g/l udtrykt i vinsyre, eller 20 milliækvivalenter

— til de i stk. 1 omhandlede produkter fra zone C II og C III,

— eller til vine fra samme vinavlszoner, såfremt afsætningen sker i anlæg hos den person, som har forarbejdet de druer og den druemost, der er brugt til fremstillingen af disse vine;

— tilsætning af syre til de i stk. 1 omhandlede produkter tillades i vinavlszonerne C I a) og C I b) på de i stk. 1 for zonerne C II og C III nævnte betingelser;

— delvis afsyring af vine fra vinavlszonerne A, B, C I a), C I b) og C II tillades, såfremt afsyringen sker i anlæg hos den person, som har forarbejdet de druer og den druemost, der er brugt til fremstillingen af disse vine.

3. Tilsætning af syre og anden tilsætning, med mindre der træffes undtagelsesbestemmelser, som skal afgøres i hvert enkelt tilfælde, samt tilsætning af syre til og afsyring af et og samme produkt udelukker hinanden.

4. De i stk. 2 omhandlede tilladelser, de i stk. 3 omhandlede undtagelsesbestemmelser samt de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder navnlig betingelserne for gennemførelsen af de i stk. 2 omhandlede processer, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 35

1. Sødning af bordvine i tilfælde, hvor

a) friske druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke færdiggæret vin, vin egnet til produktion af bordvin eller deraf produceret bordvin har undergået en af de i artikel 33, stk. 1, nævnte processer, er kun tilladt med druemost, der højst har samme totale alkoholindhold udtrykt i volumen som den pågældende bordvin;

b) de under litra a) nævnte produkter ikke har undergået en af de i artikel 33, stk. 1, nævnte processer, er kun tilladt med druemost eller koncentreret druemost på betingelse af, at den pågældende bordvins totale alkoholindhold ikke forhøjes med mere end 2 % vol.

2. Sødning af indførte vine til direkte konsum, der betegnes ved en geografisk benævnelse, er forbudt på Fællesskabets område.

Sødning af anden indført vin end den i første afsnit omhandlede er undergivet bestemmelser, der skal fastsættes senere.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 36

1. Hver enkelt af de i artiklerne 33 og 34 nævnte processer er alene tilladt, når den gennemføres som en proces under forarbejdningen af de friske druer, druemosten, druemosten i gæring eller den unge ikke færdiggærede vin til vin egnet til produktion af bordvin eller til bordvin og foregår i den vinavlszone, i hvilken de anvendte friske druer er høstet. Det samme gælder med hensyn til koncentrering, tilsætning af syre til og afsyring af vin egnet til produktion af bordvin og af bordvin.

Hver af de i første afsnit nævnte processer skal anmeldes til de kompetente myndigheder. Det samme gælder med hensyn til de mængder saccharose eller koncentreret druemost, som fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne personer, herunder producenter, tappere, forarbejdningsvirksomheder og forhandlere, der nærmere skal defineres, for udøvelsen af deres erhverv ligger inde med på samme tid og på samme sted som friske druer, druemost, druemost i gæring eller uaftappet vin. Anmeldelsen af disse mængder kan dog erstattes af indførelse i indgangs- og forbrugsregisteret.

2. Bortset fra de i artikel 34, stk. 2, første og tredje led, omhandlede processer må disse processer, medmindre der på grund af vejrforhold træffes undtagelsesbestemmelser, kun anvendes

— inden den 1. januar i vinavlszone C,

— inden den 16. marts i vinavlszone A og B,

og kun med hensyn til de produkter, der hidrører fra den vinhøst, der går umiddelbart forud for disse tidspunkter.

Dog kan

— koncentrering ved afkøling foretages hele året,

— den i artikel 34, stk. 2, første led, omhandlede proces kun foretages før den 16. maj og kun med hensyn til de produkter, der hidrører fra den vinhøst, der går umiddelbart forud for dette tidspunkt,

— den i artikel 34, stk. 2, tredje led, omhandlede proces kun foretages før den 16. juni og kun med hensyn til de produkter, der hidrører fra den vinhøst, der går umiddelbart forud for dette tidspunkt.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, og særlig undtagelserne, den i stk. 1, andet afsnit, omhandlede forpligtelse samt afvigelserne fra de i stk. 2, første afsnit, fastsatte tidspunkter fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 37

De bestemmelser i artikel 32-36, der finder anvendelse for produkter høstet i de områder i Fællesskabet, der ikke er omfattet af de i bilag IV nævnte vinavlszoner, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 38

Medmindre Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal fastsætter en undtagelsesordning, kan blanding af friske druer, druemost, druemost i gæring eller ung ikke færdiggæret vin — såfremt et af disse produkter ikke har alle de foreskrevne egenskaber, som kræves til fremstilling af vin, som er egnet til produktion af bordvin, eller af bordvin — med produkter, af hvilke sådan vin kan fremstilles, eller med bordvin, hverken resultere i en til produktion af bordvin egnet vin eller i en bordvin.

Artikel 39

1. Fuldstændig udpresning af persede eller upersede druer og udpresning af vinbærme er forbudt. Det samme gælder fornyet gæring af presserester fra vindruer til andre formål end destillation.

2. Medmindre Rådet på forslag af Kommissionen og med kvalificeret flertal vedtager en undtagelsesordning, og bortset fra de i stk. 5 omhandlede producenter, skal enhver fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af sådanne personer, der fremstiller vin, lade de presserester fra vindruer og den vinbærme, der fremkommer ved denne fremstilling, eller i mangel deraf en tilsvarende mængde vin af egen høst destillere.

Såfremt de personer, hvem der i henhold til første afsnit påhviler en destillationspligt, ikke ligger inde med alle eller visse af biprodukterne i forbindelse med vinfremstilling, er de frigjort fra denne forpligtelse for så vidt angår de mængder, for hvilke de kan fremlægge bevis for, at destillationen er foretaget af de personer, som har leveret dem druemost, druemost i gæring eller ung ikke færdiggæret vin.

Medlemsstaterne træffer afgørelse om de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der sker rimelig anvendelse af andet afsnit for så vidt angår forbindelserne mellem de personer, som har foretaget vinfremstillingen, og dem, som har leveret produkterne i forbindelse hermed.

3. Den mængde alkohol i produkter, som i henhold til stk. 2 leveres til destillation, må højst udgøre 10 % af de volumendele alkohol, som naturligt indeholdes i de produkter, der anvendes til produktion af vin. Fastsættelse af disse volumendele foretages på grundlag af et fast, naturligt minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen, der fastsættes for hvert vinproduktionsår og hver vinavlszone.

4. Personer, som er undergivet den i stk. 2 nævnte forpligtelse til destillation, kan på visse betingelser fritage sig for denne forpligtelse ved

- at anvende bærme, presserester fra vindruer eller eventuelt den pågældende vin til brændevinsfabrikation,
- under kontrol at trække biprodukterne fra vinfremstillingen tilbage.

5. Producenter, hvis vinmarker ligger i vinavlszone A eller i den i Tyskland beliggende del af vinavlszone B, er fritaget for den i stk. 2 omhandlede forpligtelse til at destillere.

6. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen bestemmelserne vedrørende destillation af de pågældende produkter og særlig

- den pris, der efter alkoholindholdet skal betales for presserester fra vindruer, vinbærme og eventuelt for vin, der måtte indleveres til destillation,
- kriterierne for fastsættelse af støtten, således at det er muligt at afsætte de fremstillede produkter,
- den del af interventionsorganernes udgifter, der finansieres af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen,
- de bestemmelser, hvorefter stk. 4 kan anvendes.

Efter samme fremgangsmåde kan Rådet fritage visse produktionsområder for den i stk. 2 omhandlede forpligtelse.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og navnlig det i stk. 3 omhandlede faste naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 40

1. De i artikel 39, stk. 3, omhandlede alkoholmængder kan forhøjes.

Den tillægssats, der skal fastsættes, må højst være 6 %. Den fastsættes hvert år inden den 16. december på grundlag af prognosen. Den faktisk anvendte sats skal

dog sikre ligevægt mellem forpligtelserne inden for Fællesskabets dyrkningsområder under hensyntagen til den i artikel 41 omhandlede obligatoriske destillation af vin fremstillet af druer til spisebrug.

En afpasning af tillægssatsen kan vedtages, idet der afhængigt af de enkelte områder tages hensyn til et eller flere af følgende kriterier:

- udbyttet pr. ha,
- vinstoksorterne,
- vinens farve eller vintype,
- alkoholindhold udtrykt i volumen.

2. Den i stk. 1 omhandlede forhøjelse gælder for alle vinproducenter bortset fra producenter,

- hvis vinmarker ligger i den italienske del af zonerne C,
- af k.v.b.d., for den del af deres høst, som er berettiget til denne benævnelse,
- der er fritaget i medfør af artikel 39, stk. 2 og 5, samt artikel 39, stk. 6, andet afsnit.

3. Opkøbsprisen for vin, der i forbindelse med anvendelsen af stk. 1 leveres til destillation, fastsættes til 50 % af den orienteringspris for bordvin af type A I, der træder i kraft i det pågældende høstår.

Dog fastsættes denne pris for produktionsåret 1978/79 til 55 % af den i første afsnit omhandlede orienteringspris.

Den pris, der betales af destillatøren, må ikke ligge under opkøbsprisen.

4. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen de almindelige regler for den i stk. 3 nævnte destillation, navnlig

- de betingelser, på hvilke destillationen kan foretages,
- kriterierne for fastsættelse af støtten, således at det er muligt at afsætte de fremstillede produkter.

5. Afgørelsen om fastsættelse af den i stk. 1 omhandlede tillægssats og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 41

1. Medmindre der træffes undtagelsesbestemmelser, må vin, fremstillet af druer til spisebrug, som ikke er opført som druesorter til vintypning i klassificeringen over vinstoksorter for den administrative enhed, hvor de

har oprindelse, kun afsættes til destillationsvirksomheder med henblik på destillation.

2. Opkøbsprisen for vin, der i forbindelse med anvendelsen af stk. 1 leveres til destillation, er lig med 50 % af den orienteringspris for bordvin af type A I, der træder i kraft i det pågældende produktionsår.

Dog fastsættes den for produktionsåret 1978/79 til 55 % af den i første afsnit omhandlede orienteringspris.

Den pris, der betales af destillationsvirksomheden, må ikke ligge under opkøbsprisen.

3. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for den i stk. 1 nævnte destillation, navnlig

— de betingelser, under hvilke destillationen kan foretages,

— kriterierne for fastsættelse af støtten, således at det er muligt at afsætte de fremstillede produkter.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel samt undtagelsesbestemmelser til stk. 1 fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Samme fremgangsmåde anvendes ved fastlæggelsen af vilkårene for anvendelsen af stk. 1 på sorter, som er opført i klassificeringen for den samme administrative enhed både som druer til persning og som druer til spisebrug. Det skal ved disse vilkår sikres, at de mængder vin, der fremkommer ved fremstilling af vin af druer af ovennævnte sorter, der er høstet i den pågældende administrative enhed, og som normalt anvendes til vinfremstilling, fritages for de i stk. 1 fastsatte forpligtelser.

Artikel 42

1. Tilsætning af alkohol til de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter er forbudt, bortset fra de under nr. 4, 12 og 21 i bilag II nævnte produkter.

2. Rådet træffer med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om undtagelser fra bestemmelserne i stk. 1, navnlig for så vidt angår særlige anvendelsesformål eller produkter bestemt til udførsel.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 43

1. Ved sammenstikning anses, med forbehold af bestemmelserne i nedenstående stykker, som bordvin alene

sådanne produkter, der produceres ved sammenstikning af bordvine indbyrdes og af bordvine med vine egnede til produktion af bordvin, såfremt de pågældende egnede vines naturlige totale alkoholindhold ikke overstiger 17 % vol.

2. Med forbehold af artikel 48, stk. 4, femte afsnit, kan der ved sammenstikning af en til produktion af bordvin egnet vin med

a) en bordvin kun fremstilles en bordvin, såfremt den pågældende proces finder sted i den vinavlszone, i hvilken den til produktion af en bordvin egnede vin er blevet produceret;

b) en anden til produktion af bordvin egnet vin kun fremstilles en bordvin, når

— denne anden til produktion af bordvin egnede vin er produceret i samme vinavlszone, og

— denne proces finder sted i samme vinavlszone.

3. Der kan ikke fremstilles en bordvin ved sammenstikning af en vin egnet til produktion af hvid bordvin eller af en hvid bordvin med en vin egnet til produktion af rød bordvin eller med en rød bordvin.

Denne bestemmelse udelukker dog ikke, at vin egnet til produktion af hvid bordvin eller hvid bordvin i visse tilfælde, der senere skal fastlægges, sammenstikkes med vin egnet til produktion af rød bordvin eller med rød bordvin, såfremt det fremstillede produkt udviser en rød bordvins kendetegn.

4. Sammenstikning af en vin med oprindelse i et tredjeland med en vin fra Fællesskabet, samt indbyrdes sammenstikning af vine, der har oprindelse i tredjelande, og som befinder sig på Fællesskabets geografiske område, er forbudt, medmindre Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen fastsætter en undtagelsesbestemmelse.

Dog er de i foregående afsnit omhandlede sammenstikninger tilladt i frizoner, såfremt de vine, der herved fremkommer, er bestemt til forsendelse til et tredjeland.

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til andet afsnit, navnlig bestemmelser, der vedrører betegnelsen for den pågældende vin, og bestemmelser der gør det muligt at undgå enhver forveksling med en fællesskabsvin.

5. Konstateres det i bestemte vindyrkningsområder inden for Fællesskabet, at der på grund af anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1—4 opstår vanskeligheder, kan de pågældende medlemsstater rette henvendelse til Kommissionen, der træffer alle egnede foranstaltninger, som dog ikke må føre til en indskrænkning af bestemmelserne i denne artikel om sammenstikning.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig bestemmelserne om anvendelse af til produktion af bordvin egnede vine, fastsættes om fornødent efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 44

1. Med forbehold af mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte anvende for vin, der er fremstillet på deres område, må totalindholdet af svovldioxid i vin ved overgangen til direkte konsum, bortset fra mousserende vin og hedvin, ikke overstige:

- a) 175 mg/l for rødvin,
- b) 225 mg/l for hvidvin og rosévin.

2. Uanset stk. 1, litra a) og b), forhøjes det maksimale indhold af svovldioxid for så vidt angår vine med et indhold af restsukker udtrykt i invertsukker på 5 g/l eller derover til

a) 225 mg/l for rødvine, og 275 mg/l for hvidvine og rosévine;

b) 300 mg/l for vine, der er berettiget til betegnelsen »Spätlese« i henhold til Fællesskabets bestemmelser, og for hvide k.v.b.d., der er berettiget til de kontrollerede oprindelsesbetegnelser »Bordeaux supérieur«, »Graves de Vayres«, »Côtes de Bordeaux Saint-Marc«, »Premières Côtes de Bordeaux«, »Sainte-Foy Bordeaux«, »Côtes de Bergerac«, eventuelt efterfulgt af betegnelsen »Côtes de Saussignac«, »Haut-Montravel«, »Côtes de Montravel«, »Rosette«;

c) 350 mg/l for vine, der er berettiget til betegnelsen »Auslese« i henhold til Fællesskabets bestemmelser, og for hvidvine, som er berettiget til betegnelsen »bedre vin med oprindelsesbetegnelse« i henhold til den rumænske lovgivning, og som har ret til følgende navne: Murfatlar, Cotnari, Tîrnave, Pietroasele, Valea Călugărească;

d) 400 mg/l for vine, der er berettiget til betegnelserne »Beerenauslese«, »Ausbruch«, »Ausbruchwein« og »Trockenbeerenauslese« i henhold til Fællesskabets bestemmelser, samt hvide k.v.b.d. der er berettiget til de kontrollerede oprindelsesbetegnelser »Sauternes«, »Barsac«, »Cadillac«, »Cérons«, »Loupiac«, »Sainte-Croix-du-Mont«, »Monbazillac«, »Bonnezeaux«, »Quarts de Chaume«, »Coteaux du Layon«, »Coteaux de l'Aubance«, »Graves Supérieures«, »Jurançon«.

3. Rådet kan med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen ændre de i stk. 2, litra b), c) og d), omhandlede benævnelser.

4. Kræver vejrforholdene det, kan det fastsættes, at de pågældende medlemsstater i visse af Fællesskabets dyrkningsområder for vin, der er fremstillet på deres område, kan give tilladelse til, at det i denne artikel nævnte samlede maksimumsindhold af svovldioxid på under 300 mg/l forøges med højst 25 mg/l.

5. Inden den 1. september 1981 træffer Rådet for så vidt angår de i stk. 1 og 2 omhandlede grænser med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om de formindskelser af det maksimale totalindhold af svovldioxid i vin, der er foreneligt med den videnskabelige viden og den teknologiske udvikling. Med henblik herpå forelægger Kommissionen senest den 1. april 1981 en rapport ledsaget af egnede forslag med henblik på en nedsættelse af det maksimale totalindhold af svovldioxid i vin på mindst 25 mg/l, for så vidt den videnskabelige viden og den teknologiske udvikling tillader det.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, den i stk. 4 omhandlede bestemmelse og overgangsforanstaltningerne vedrørende vine, der er fremstillet inden den 1. september 1978, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 45

- 1. Indholdet af flygtig syre må højst være på
 - 18 milliækvivalenter for druemost i gæring,
 - 18 milliækvivalenter for hvid- og rosévine,
 - 20 milliækvivalenter for rødvine.

2. Det i stk. 1 omhandlede indhold gælder for

- produkter, der er fremstillet af druer høstet i Fællesskabet, på fremstillingsstadiet og i alle afsætningsled,
- druemost i gæring og vin med oprindelse i tredje lande på alle stadier efter indførselen til Fællesskabets geografiske område.

3. Der kan fastsættes undtagelsesbestemmelser til stk. 1 for

- a) visse k.v.b.d. samt for visse bordvine, der er betegnet i henhold til artikel 54, stk. 2, når de
 - er lagret i mindst to år, eller
 - er fremstillet efter særlige metoder;
- b) vin med et totalt alkoholindhold på 13 % vol eller derover.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, og især de i stk. 3 nævnte undtagelsesbestemmelser, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 46

1. For så vidt angår de under nr. 1—5, 8—11 og 13 i bilag II definerede produkter samt koncentreret drue-most og mousserende vin, som defineret i artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 339/79 af 5. februar 1979 om definition af visse produkter med oprindelse i tredje-lande, henhørende under pos. 20.07, 22.04 og 22.05 i den fælles toldtarif⁽¹⁾, er alene de ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder tilladt, der er omhandlet i denne forordning, og især i bilag III eller i andre fællesskabsbestemmelser, som finder anvendelse inden for vinsektoren.

De i første afsnit omhandlede fremgangsmåder og behandlingsmetoder må alene anvendes for at opnå en tilfredsstillende vinifikation eller en god konservering af de pågældende produkter; navnlig er det ikke tilladt at blande eller sammenstikke

- bordvine med hinanden, eller
- vine, der er egnet til fremstilling af bordvine, med hinanden eller med bordvine, eller
- k.v.b.d. med hinanden, eller
- importerede vine med hinanden,

såfremt en af komponenterne ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning eller med de bestemmelser, der er fastsat i medfør af denne.

De nærmere angivelser for renhed og ensartethed af de ønologiske stoffer, der er omhandlet i bilag III, er de angivelser, som fastsættes ved den på området gældende fællesskabsret eller, i mangel heraf, de angivelser, som er i overensstemmelse med den nationale lovgivning.

2. Uanset stk. 1, første afsnit, kan medlemsstaterne med hensyn til de i bilag III omhandlede ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder indføre strengere bestemmelser for at sikre, at k.v.b.d. og bordvin, der er betegnet i henhold til artikel 54, stk. 2, og fremstillet på deres eget område, bevarer de egenskaber, der i særlig grad kendetegner den.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de bestemmelser, de indfører i medfør af første afsnit.

⁽¹⁾ Se side 57 i denne Tidende.

Kommissionen træffer de fornødne foranstaltninger for at bringe disse bestemmelser til de øvrige medlemsstaters kendskab.

3. Den i bilag III, punkt 2, litra t), nævnte anvendelse af ønocyanin til korrektion af rødvinns farve er alene tilladt producenterne og udelukkende i de vindyrkningsområder, hvor denne anvendelse sker sædvanemæssigt eller undtagelsesvis i henhold til de pr. 1. juni 1970 gældende regler, og kun indtil den 31. august 1980.

Den i bilag III, punkt 2, litra u), nævnte anvendelse af harpikser som kationbyttere på natriumbasis for at forhindre, at der fremkaldes bundfældning af overskydende calcium ved afsætningen af vinen, er tilladt indtil den 31. august 1980 i de medlemsstater, hvor denne fremgangsmåde var tilladt den 1. september 1977, og på betingelse af, at de fremstillede produkter ikke sendes uden for disse medlemsstater.

Den i bilag III, punkt 2, litra w), nævnte anvendelse af sølvchlorid til at fjerne smags- og lugtefejl ved vinen er tilladt indtil den 31. august 1979 i de medlemsstater, hvor denne fremgangsmåde var tilladt den 1. september 1977, og på betingelse af, de fremstillede produkter ikke sendes uden for disse medlemsstater.

Medlemsstaterne kan tillade anvendelsen af kobbersulfat som anført i bilag III, punkt 2, litra x), til at fjerne smags- eller lugtefejl ved vinen i de produktionsområder, hvor kobbersulfat ikke har været anvendt ved behandlingen af vinplanterne.

Til en og samme vin er benyttelsen af sølvchlorid og kobbersulfat forbudt.

Med hensyn til de i bilag III, punkt 2, litra p), omhandlede behandlinger, kan medlemsstaterne for alle de rødvine, der produceres på deres område, bestemme, at der i stedet for kaliumferrocyanid kan anvendes calciumphytat.

4. Med forbehold af undtagelse, der fastsættes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, er det forbudt at tilsætte vand til de i artikel 1 omhandlede produkter. Dog er opløsning i vand af visse ønologiske stoffer tilladt, når det er nødvendigt for disses anvendelse.

5. Rådet kan med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, for så vidt angår de i stk. 1 omhandlede produkter, indskrænke eller forbyde anvendelse af de ønologiske fremgangsmåder eller behandlingsmetoder, der omhandles i bilag III.

6. Efter fremgangsmåden i artikel 67 fastsættes

- de nærmere regler, hvorefter visse ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, der finder anvendelse i tredje-lande, kan sidestilles med dem, der omhandles i bilag III,

- de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 47

1. Den enkelte medlemsstat kan i forsøgsøjemed for et tidsrum på højst tre år tillade anvendelse af visse ønologiske fremgangsmåder eller behandlingsmetoder, der ikke er angivet i denne forordning, forudsat at

- de mængder, der gøres til genstand for disse fremgangsmåder eller behandlingsmetoder, højst andrager 50 000 hl pr. år og pr. forsøg
- de derved fremkomne produkter ikke sendes uden for den medlemsstat, på hvis område forsøget er foretaget.

2. Inden udløbet af det i stk. 1 omhandlede tidsrum forelægger den pågældende medlemsstat Kommissionen en meddelelse om det forsøg, hvortil der er givet tilladelse. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om resultatet af dette forsøg. Den pågældende medlemsstat kan i givet fald og afhængigt af dette resultat forelægge Kommissionen en anmodning om fastsættelse af det nævnte forsøg for et nyt tidsrum på højst 3 år, eventuelt med en større mængde end ved det første forsøg. Til støtte for sin anmodning fremlægger den pågældende medlemsstat passende dokumentation.

3. Kommissionen træffer afgørelse om den i stk. 2 omhandlede anmodning efter fremgangsmåden i artikel 67; den kan samtidig beslutte, at forsøget ligeledes kan finde sted i andre medlemsstater på samme betingelser.

4. Efter at have indsamlet alle oplysninger vedrørende det pågældende forsøg kan Kommissionen ved afslutningen af det i stk. 1 omhandlede tidsrum, i givet fald det i stk. 2 omhandlede tidsrum, forelægge Rådet et forslag om, at den ønologiske fremgangsmåde eller behandlingsmetode, som har været anvendt i det pågældende forsøg, tillades endeligt. Rådet træffer i så fald afgørelse med kvalificeret flertal.

5. Om fornødent fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 48

1. Benævnelsen »bordvin« forbeholdes den i bilag II under punkt 11 definerede vin.

2. Af produkterne under pos. 22.05 i den fælles toldtarif må der inden for Fællesskabet til direkte konsum kun tilbydes eller leveres hedvin, mousserende vin, mousserende vin tilsat kulsyre, perlevin, perlevin tilsat kulsyre, k.v.b.d., samt eventuelt, og uanset artikel 51, stk. 1, de i artikel 50, stk. 1 og 2, nævnte vine samt bordvin.

3. a) Medmindre der træffes undtagelsesbestemmelser for vin på flaske, hvor det kan godtgøres, at påfyldningen er sket før den 1. september 1971, må vin, bortset fra k.v.b.d., som hidrører fra de i artikel 49 nævnte vinstoksorter, men som ikke svarer til definitionerne under punkt 10—16 i bilag II, kun anvendes til vindyrkerens eget forbrug, til produktion af vineddike eller til destillation.

I år med ugunstige vejrforhold kan det dog bestemmes, at produkter fra vinavlszonerne A og B, som ikke har det for den pågældende vinavlszone fastsatte naturlige minimumsindhold af alkohol udtrykt i volumen, anvendes inden for Fællesskabet til fremstilling af mousserende vin eller mousserende vin tilsat kulsyre, såfremt de har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 8,5 % vol, eller til fremstilling af perlevin tilsat kulsyre. I så fald foretages tilsætning inden for de i artikel 32, stk. 2, nævnte grænseværdier;

b) Medmindre Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffer anden bestemmelse, må

- friske druer,
- druemost,
- druemost i gæring,
- ung ikke færdiggæret vin,
- vine,

fra vinstoksorter, som ikke nævnes i klassificeringen, alene afsættes til produktion af vineddike eller til destillation. Disse produkter kan dog anvendes til vindyrkerens eget forbrug.

4. Druer af vinstoksorter, der er plantet i strid med fællesskabsbestemmelser eller nationale bestemmelser vedrørende nyplantning og genbeplantning, må ikke anvendes til fremstilling af bordvin. Produkter, der er fremstillet af sådanne druer, må kun afsættes til destillation. Af disse produkter må der dog kun fremstilles alkohol med et virkeligt alkoholindhold på højst 80 % vol.

5. Med forbehold af mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne kan gennemføre for fremstilling på deres område af produkter, der ikke henhører under pos. 22.05 i den fælles toldtarif, kan druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, kun anvendes til fremstilling af disse varer.

Druesaft og koncentreret druesaft med oprindelse i Fællesskabet må ikke anvendes til fremstilling af eller

som tilsætning til vin. Disse produkter kontrolleres med hensyn til deres bestemmelse.

Iværksættelse af alkoholisk gæring af disse produkter er forbudt på Fællesskabets geografiske område.

Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på produkter, der i Det forenede Kongerige og Irland er bestemt til fremstilling af produkter henhørende under pos. 22.07 i den fælles toldtarif, for hvilke en sammensat benævnelse, hvori ordet »vin« forekommer, af medlemsstaterne kan tillades anvendt i henhold til artikel 54, stk. 1, første afsnit.

Vin, der er egnet til fremstilling af bordvin, men som ikke har opnået det for bordvin krævede minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen, må kun afsættes til fremstilling af mousserende vin, til eddikefremstilling, destillation og andre industriformål. Tilsætning til sådan vin samt sammenstikning heraf med bordvin med henblik på at hæve det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen til det for bordvin krævede niveau, må kun finde sted hos vinproducenten eller for dennes regning.

Af vinbærme og presserester fra vindruer med oprindelse i Fællesskabet må der hverken fremstilles vin eller andre drikkevarer, som er bestemt til direkte konsum, bortset fra alkohol, brændevin eller piquettevin.

Piquettevin må, såfremt dens fremstilling tillades af den pågældende medlemsstat, kun anvendes til destillation eller til vindyrkerens eget forbrug.

Vin, tilsat alkohol, bestemt til destillation må kun anvendes til destillation.

6. De i stk. 3, litra a), første og andet afsnit, fastsatte undtagelser samt gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 49

1. Medmindre Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffer anden bestemmelse, kan i Fællesskabet kun druer af de i artikel 30 omhandlede anbefalede eller godkendte vinstoksorter samt deraf afledte produkter anvendes til fremstilling af

- druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol,
- koncentreret druemost,
- vin, der er egnet til fremstilling af bordvin,

- bordvin,
- k.v.b.d.,
- hedvin.

2. Druer, der stammer fra parceller, som er beplantet med sorter klassificeret som midlertidigt godkendte sorter, betragtes dog ligeledes som egnede til fremstilling af de i stk. 1 nævnte produkter bortset fra k.v.b.d.,

- a) når det drejer sig om
 - sorter fremkommet ved artskrydsning (direkte producerende hybrider): indtil den 31. december 1979,
 - andre sorter: indtil den 31. december 1983, såfremt de er klassificeret som midlertidigt godkendt inden den 31. december 1976;
- b) når den pågældende sort er blevet klassificeret som midlertidigt godkendt efter den 31. december 1976: i 15 år fra det tidspunkt, hvor denne sort klassificeres som sådan.

Artikel 50

1. De i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), omhandlede produkter kan alene indføres, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) for alle ovennævnte produkter:
 - de skal opfylde de bestemmelser, som gælder for produktion, afsætning og i givet fald levering til direkte konsum i oprindelsestredjelandet; opfyldelse af denne betingelse godtgøres ved fremlæggelse af en attest, udstedt af et organ i oprindelsestredjelandet, som er opført på en liste, der skal opstilles senere,
 - når de er bestemt til direkte konsum, skal de ledsages af en analyserklæring udarbejdet af et organ eller en myndighed, som er udpeget af oprindelsestredjelandet;
- b) for vin bestemt til direkte konsum, bortset fra hedvin og mousserende vin:
 - den skal have et virkeligt alkoholindhold på mindst 9 % vol og et totalt alkoholindhold på højst 15 % vol,
 - den skal have et totalt syreindhold udtrykt i vinsyre på mindst 4,5 g/l, dvs. 60 milliækvivalenter,

— den skal have et flygtigt syreindhold på under 19 milliækvivalenter

2. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige gennemførelsesbestemmelser til stk. 1.

Det kan efter samme fremgangsmåde bestemmes, at

- a) visse vine med oprindelse i de i stk. 1, litra b), omhandlede tredjelande og med en geografisk benævnelse kan leveres til direkte konsum, såfremt deres virkelige alkoholindhold er mindst 8,5 % vol, eller deres totale alkoholindhold overstiger 15 % vol uden tilsætning;
- b) der for visse af de i stk. 1 omhandlede produkter, som transporteres i begrænsede mængder og påfyldes små beholdere, gives fritagelse for fremlæggelse af den i stk. 1, litra a), omhandlede attest og analyseerklæring;
- c) der for visse vine, der ledsages af et certifikat for oprindelsesbetegnelse eller et oprindescertifikat, helt eller delvis kan gives fritagelse for de krav, der er gengivet i den i stk. 1, litra a), omhandlede attest og analyseerklæring.

3. Medmindre Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffer anden bestemmelse, må friske druer, druemost, druemost i gæring, koncentreret druemost, druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, druesaft og koncentreret druesaft, der har oprindelse i tredjelande, og som befinder sig på Fællesskabets geografiske område, ikke anvendes til fremstilling af eller som tilsætning til vin.

Dette er dog tilladt i frizoner, såfremt den fremstillede vin er bestemt til forsendelse til et tredjeland.

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til andet afsnit, særlig om den pågældende vins benævnelse og de bestemmelser, der gør det muligt at undgå enhver forveksling med fællesskabsvin.

Med forbehold af andet afsnit er igangsætning af alkoholisk gæring for de i første afsnit nævnte produkter forbudt på Fællesskabets geografiske område. Dette gælder dog ikke produkter, der i Det forenede Kongerige og Irland er bestemt til fremstilling af produkter henhørende under pos. 22.07 i den fælles toldtarif, for hvilke medlemsstaterne i henhold til artikel 54, stk. 1, første afsnit, kan give tilladelse til anvendelse af en sammensat benævnelse, hvori ordet »vin« forekommer.

Med forbehold af mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne kan gennemføre for fremstilling på

deres område af produkter, der ikke henhører under pos. 22.05 i den fælles toldtarif, må druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, dersom den er indført, kun anvendes til fremstilling af disse varer.

Af vinbærme, presserester fra vindruer, piquettevin og vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation må der, dersom disse er indført, hverken fremstilles vin eller andre drikkevarer, som er bestemt til direkte konsum; af indført vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation må der dog fremstilles brændevin.

4. De i stk. 3, første afsnit, nævnte produkter kontrolleres med hensyn til deres anvendelse. Der kan træffes afgørelse om obligatorisk tilsætning af en indikator til indført druemost, indført druemost i gæring, indført koncentreret druemost, indført druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, samt til indført druesaft, også koncentreret.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 51

1. Medmindre Rådet på forslag af Kommissionen og med kvalificeret flertal træffer anden bestemmelse, må hverken indførte eller ikke indførte produkter, som henhører under pos. 22.05 i den fælles toldtarif, og som har været genstand for ønologiske fremgangsmåder, der ikke er tilladt efter fællesskabsbestemmelserne eller, i mangel deraf, efter de nationale forskrifter, eller som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning eller med de bestemmelser, der er fastsat i medfør af denne, udbydes eller afsættes til direkte konsum.

Det samme gælder for:

- produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra a), b) og c), og som ikke er af god, sædvanlig handelsmæssig kvalitet,
- produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, og som ikke svarer til definitionerne i bilag II til denne forordning eller til bestemmelser, der er fastsat i medfør af denne forordning.

2. Betingelserne for oplagring og afsætning, anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede produkter samt fastlæggelsen af de kriterier, der i enkelttilfælde gør det muligt at undgå en uforholdsmæssig strengthed, samt gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 52

1. Indførte vine, der er bestemt til direkte konsum, og som betegnes ved en geografisk benævnelse, kan på

betingelse af gensidighed ved afsætning inden for Fællesskabet undergives den kontrol og den beskyttelse, der er fastsat i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 338/79 for k.v.b.d.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gennemføres ved aftaler med de pågældende tredjelande, der forhandles og indgås efter fremgangsmåden i traktatens artikel 113.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 53

1. De i artikel 1 nævnte produkter må kun bringes i omsætning inden for Fællesskabet, når de ledsages af et af myndighederne kontrolleret dokument.

2. Fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne personer, der ligger inde med de i artikel 1 nævnte produkter med henblik på udøvelse af deres erhverv, navnlig producenter, aftappere, forarbejdere samt vinhandlere, der nærmere skal fastlægges, skal føre bøger, navnlig over ind- og udgang af de nævnte produkter.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig det i stk. 1 nævnte dokumentes art og type, samt undtagelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 54

1. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen om fornødent reglerne for de i artikel 1 nævnte produkters betegnelse og præsentation.

Indtil de i første afsnit nævnte regler bringes i anvendelse, gælder på dette område de af medlemsstaterne fastsatte regler.

2. Medlemsstaterne kan gøre anvendelsen af en geografisk benævnelse som betegnelse for en bordvin betinget specielt af, at den pågældende vin produceres fuldstændigt af bestemte, udtrykkeligt udvalgte vinstoksorter og udelukkende hidrører fra det nøjagtigt afgrænsede område, hvis navn den bærer.

3. Med forbehold af supplerende regler vedrørende betegnelsen af produkterne, som senere skal fastsættes, er anvendelsen af en geografisk benævnelse til betegnelse af bordvin, som produceres ved sammenstikning

af vin af druer fra forskellige produktionsområder, dog tilladt, såfremt mindst 85 % af den ved sammenstikningen fremkomme bordvin hidrører fra det produktionsområde, hvis navn den bærer.

Anvendelsen af en geografisk benævnelse for et i vinavlszone A eller vinavlszone B beliggende dyrkningsområde til betegnelse af hvid bordvin er dog alene tilladt, når de produkter, som den sammenstikne vin består af, hidrører fra den pågældende vinavlszone, eller såfremt den pågældende vin produceres ved sammenstikning af bordvin fra vinavlszone A med bordvin fra vinavlszone B.

4. Hver enkelt medlemsstat drager omsorg for kontrollen med og beskyttelsen af de bordvine, der betegnes i henhold til bestemmelserne i stk. 2.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

AFSNIT V

Almindelige bestemmelser

Artikel 55

De i artikel 1 nævnte produkter, til hvis fremstilling eller forarbejdning der er anvendt produkter, som ikke omfattes af traktatens artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, hører ikke til de produkter, der frit kan omsættes inden for Fællesskabet.

Artikel 56

Konstateres det på Fællesskabets marked for vin, at priserne væsentligt overstiger den for en vintype fastsatte orienteringspris, og skønnes det, at denne situation vil vare ved og således medføre markedsforstyrrelser, kan de nødvendige foranstaltninger træffes.

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 57

1. I det omfang det er nødvendigt for at støtte markedet for bordvin, kan der træffes interventionsforanstaltninger for de i artikel 1, stk. 2, litra b), nævnte produkter, bortset fra bordvin.

2. Rådet træffer med kvalificeret flertal og på forslag af Kommissionen disse foranstaltninger.

3. Om nødvendigt fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 58

1. Når omfanget af de disponible mængder i Fællesskabet forhøjet med mængden af indført vin fra Algeriet, Marokko og Tunesien medfører forstyrrelser på fællesskabsmarkedet, iværksættes der en særlig bordvinsdestillation, forbeholdt producentsammenslutninger.

Destillation finder sted til en pris, der sikrer, at producenterne holdes skadeløse.

2. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

3. De nærmere gennemførelsesbestemmelser og særlig afgørelsen om den særlige destillation fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 59

Medmindre andet er bestemt i denne forordning, finder traktatens artikler 92, 93 og 94 anvendelse på fremstilling af og handel med de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 60

For at forhindre, at vinmarkedet forstyrres gennem en ændring af prisniveauet ved overgangen fra et vinproduktionsår til et andet, kan de nødvendige bestemmelser fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 61

Der kan efter fremgangsmåden i artikel 67 træffes overgangsforanstaltninger, det gør det muligt at omsætte bordvin, der er fremstillet før den 1. september 1976, og som svarer til definitionen i punkt 11 i bilag II, som den finder anvendelse inden denne dato, men som ikke opfylder denne definition, således som den finder anvendelse efter nævnte dato.

De overgangsforanstaltninger, som er nødvendige for at lette overgangen til den ordning, der er indført ved artikel 45, 46 og 47 samt bilag III, især for så vidt angår de i artikel 1 omhandlede produkter, som stammer fra høståret 1977 eller tidligere høstår, hvad enten de er indførte eller ej, vedtages efter samme fremgangsmåde.

Artikel 62

Rådet kan med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffe sådanne afvigende foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at imødegå en ekstraordinær situation opstået ved naturkatastrofe.

Artikel 63

1. De nærmere bestemmelser, der er nødvendige for iværksættelsen af bestemmelserne i bilag I, II og III, særlig for de i punkt 11 i bilag II nævnte dyrkningsarealer, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

2. Efter samme fremgangsmåde fastsættes

- a) analysemetoderne til bestemmelse af indholdet af de produkter, der er nævnt i artikel 1, og regler, som gør det muligt at fastslå, om disse produkter har undergået behandling, der er i strid med de tilladte ønologiske fremgangsmåder;
- b) om nødvendigt de grænseværdier for de tilstedeværende bestanddele, som karakteriserer anvendelsen af visse ønologiske fremgangsmåder, og oversigter, som gør det muligt at sammenholde de analytiske data.

3. Såfremt de i stk. 2 nævnte fællesskabsanalysemetoder eller regler ikke er fastsat, gælder dog

- a) de metoder og regler, som er anført i bilag A til den internationale konvention af 13. oktober 1954 om standardisering af analyse- og vurderingsmetoder for vin;
- b) eller, såfremt det nævnte bilag ikke indeholder sådanne, de metoder og regler, som normalt anvendes i den pågældende medlemsstat.

Artikel 64

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at fællesskabsbestemmelserne i vinsektoren overholdes. De udpeger en eller flere instanser, som de pålægger at føre kontrol med, at disse bestemmelser overholdes.

De meddeler Kommissionen navn og adresse på

- de i første afsnit nævnte instanser,
- de laboratorier, der er bemyndiget til at foretage officielle analyser inden for vinsektoren.

Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

For så vidt bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 283/72 af 7. februar 1972 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik samt om oprettelse af et informations-system på dette område⁽¹⁾, ikke finder anvendelse, sætter medlemsstaterne de af dem udpegede instanser i stand til at opretholde direkte forbindelse med de pågældende instanser i de øvrige medlemsstater med henblik på gennem udveksling af oplysninger lettere at kunne forebygge og afsløre enhver overtrædelse af de i første afsnit omhandlede bestemmelser.

2. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de nødvendige foranstaltninger til at sikre en ensartet anvendelse af fællesskabsbestemmelserne inden for vinsektoren, særlig med hensyn til kontrol.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1, andet afsnit, og til stk. 2 fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 65

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de oplysninger, der er nødvendige til gennemførelsen af denne forordning. Reglerne i forbindelse med meddelelse om og udbredelse af disse oplysninger fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 66

1. Der nedsættes en forvaltningskomité for vin, herefter benævnt »komiteen«, som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. I denne komité tildeles der medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Artikel 67

1. Såfremt der henvises til den i denne artikel fastlagte fremgangsmåde, indbringer formanden for komiteen sagen for denne, på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

⁽¹⁾ EFT nr. L 36 af 10. 2. 1972, s. 1.

2. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget de foreliggende spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal af enogfyrre stemmer.

3. Kommissionen træffer foranstaltninger, der straks kan finde anvendelse. Såfremt disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, meddeles de dog straks Rådet af Kommissionen. I dette tilfælde kan Kommissionen udsætte anvendelsen af de af den trufne foranstaltninger i højst en måned fra denne meddelelse.

Rådet kan med kvalificeret flertal inden for en måned træffe anden afgørelse.

Artikel 68

Komiteen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 69

Ved denne forordnings gennemførelse skal der på passende måde tages lige meget hensyn til de i traktatens artikel 39 og 110 nævnte mål.

Artikel 70

1. Rådets forordning nr. 24 om den gradvise oprettelse af en fælles markedsordning for vin⁽²⁾, senest ændret ved afgørelse truffet af Rådet for De europæiske Fællesskaber den 1. januar 1973 om tilpasning af dokumenter vedrørende de nye medlemsstaters tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber⁽³⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 816/70 af 28. april 1970 om supplerende regler for den fælles markedsordning for vin⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3065/78⁽⁵⁾, og Rådets forordning (EØF) nr. 2506/75 af 29. september 1975 om fastsæt-

⁽²⁾ EFT nr. 30 af 20. 4. 1962, s. 989/62.

⁽³⁾ EFT nr. L 2 af 1. 1. 1973, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 99 af 5. 5. 1970, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 366 af 28. 12. 1978, s. 9.

telse af særlige regler for indførsel af produkter fra vinsektoren med oprindelse i visse tredjelande ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1166/76 ⁽²⁾, ophæves.

2. Henvisninger til de i henhold til stk. 1 ophævede forordninger skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Henvisninger til artiklerne i de ophævede forordninger skal læses ifølge den sammenligningstabel, der er anført i bilag VII.

Artikel 71

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 256 af 2. 10. 1975, s. 2.
⁽²⁾ EFT nr. L 135 af 24. 5. 1976, s. 41.

BILAG I

ALKOHOLINDHOLD

1. Ved *virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen* forstås antal liter ren alkohol ved 20 °C, som findes i 100 liter af varen ved samme temperatur (% vol).
2. Ved *potentielt alkoholindhold udtrykt i volumen* forstås antal liter ren alkohol ved 20 °C, som vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 liter af varen ved samme temperatur.
3. Ved *totalt alkoholindhold udtrykt i volumen* forstås summen virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen og potentielt alkoholindhold udtrykt i volumen.
4. Ved *naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen* forstås det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i det pågældende produkt forud for en hvilken som helst tilsætning.
5. Ved *virkeligt alkoholindhold udtrykt i masse* forstås antal kg ren alkohol, der findes i 100 kg af varen (% mas).
6. Ved *potentielt alkoholindhold udtrykt i masse* forstås antal kg ren alkohol, der vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 kg af varen.
7. Ved *totalt alkoholindhold udtrykt i masse* forstås summen af virkeligt alkoholindhold udtrykt i masse og potentielt alkoholindhold udtrykt i masse.

BILAG II

DE I ARTIKEL 1, STK. 4, LITRA b), NÆVNTE DEFINITIONER

1. Friske druer: den til vinfremstilling anvendte modne eller let tørrede vinstokfrugt, som efter de sædvanlige vinfremstillingsmetoder kan perses eller presses, og som kan gære spontant alkoholisk.
2. Druemost: det af friske druer på naturlig måde eller ved fysiske fremgangsmåder fremstillede flydende produkt med et virkeligt alkoholindhold på 1 % vol eller derunder.
3. Druemost i gæring: det ved gæring af druemost fremkomne produkt med et virkeligt alkoholindhold på over 1 % vol og under tre femtedele af dets totale alkoholindhold udtrykt i volumen; dog anses visse k.v.b.d., der har et virkeligt alkoholindhold på under tre femtedele af det totale alkoholindhold udtrykt i volumen, dog ikke under 5,5 % vol, ikke som druemost i gæring.
4. Druemost hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol: det produkt, som
 - er fremstillet i Fællesskabet,
 - har et virkeligt alkoholindhold på 12 % vol og derover, men under 15 % vol, og som
 - er fremstillet ved, at der til ugæret druemost med et naturligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol, som udelukkende hidrører fra de i artikel 49 omhandlede vinstoksorter, tilsættes
 - enten neutral alkohol produceret af vinstokprodukter med et virkeligt alkoholindhold på mindst 95 % vol,
 - eller er ikke rektificeret produkt frembragt ved destillering af vin og med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol og højst 80 % vol.
5. Koncentreret druemost: den ikke karameliserede druemost, som
 - fremstilles ved delvis dehydrering af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at dens massefylde ved 20 °C ikke ligger under 1,240 g/cm³,
 - udelukkende stammer fra vinstoksorter, som er nævnt i artikel 49,
 - fremstilles inden for Fællesskabet, og
 - er fremstillet af druemost, der mindst udviser det naturlige minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen, der er fastsat for den vinavlszone, i hvilken druerne er blevet høstet.
6. Druesaft: druemost, der kan gære, men er ugæret, og som er blevet således behandlet, at den er egnet til at drikkes i uforarbejdet tilstand, og hvis virkelige alkoholindhold ikke er over 1 % vol.
7. Koncentreret druesaft: den ikke karameliserede druesaft, som fremstilles ved delvis dehydrering af druesaft under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at dens massefylde ved 20 °C ikke ligger under 1,240 g/cm³.
8. Vin: det produkt, som fremstilles udelukkende ved alkoholisk, fuldstændig eller delvis gæring af friske druer, persede eller upersede, eller af druemost.
9. Ung ikke færdiggæret vin: den vin, hvis alkoholiske gæring endnu ikke er færdig, og hvis bærme endnu ikke er udskilt.
10. Vin egnet til produktion af bordvin: vin som
 - udelukkende stammer fra vinstoksorter, som er nævnt i artikel 49,
 - fremstilles inden for Fællesskabet, og
 - mindst har det naturlige minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen, der er fastsat for den vinavlszone, i hvilken den er blevet fremstillet.

11. Bordvin: andre vine end k.v.b.d., der

- udelukkende stammer fra vinstoksorter, som er nævnt i artikel 49,
- fremstilles inden for Fællesskabet,
- efter de eventuelle processer, der er nævnt i artikel 33, har et virkeligt alkoholindhold på 8,5 % vol eller derover, for så vidt sådan vin udelukkende stammer fra druer, som er høstet i vinavlszone A og B, og på 9 % vol eller derover for de øvrige vinavlszoner, samt et totalt alkoholindhold på højst 15 % vol,
- derudover har et totalt syreindhold på 4,5 g/l eller derover udtrykt i vinsyre, dvs. 60 milliækvivalenter pr. 1.

For vine, der er fremstillet på visse vindyrkningsarealer, der nærmere skal fastlægges, og som er produceret uden tilsætning og ikke indeholder mere end 5 g restsukker, kan den maksimale grænseværdi for det totale alkoholindhold imidlertid forhøjes til 17 % vol.

12. Hedvin: det produkt, som

- fremstilles inden for Fællesskabet,
- har et totalt alkoholindhold på mindst 17,5 % vol samt et virkeligt alkoholindhold på mindst 15 % vol og højst 22 % vol,
- fremstilles af druemost eller vin, der stammer fra bestemte af de i artikel 49 nævnte vinstoksorter og har et naturligt alkoholindhold på mindst 12 % vol:
 - ved frysning eller
 - ved tilsætning under eller efter gæringen af
 - i) neutral alkohol produceret af vinstokprodukter med et virkeligt alkoholindhold på mindst 95 % vol,
 - ii) et ikke rektificeret produkt, frembragt ved destillation af vin og med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol og højst 80 % vol,
 - iii) koncentreret druemost eller, for så vidt angår visse kvalitetshedvine fra bestemte dyrkningsområder anført på en liste, der skal vedtages, og for hvilke en sådan praksis er sædvalig, druemost, der er koncentreret ved direkte opvarmning, og som bortset fra denne proces svarer til definitionen af koncentreret druemost,
 - iv) en blanding af disse produkter.

Dog kan visse kvalitetshedvine fra bestemte dyrkningsområder opført på en liste, der nærmere skal fastlægges, fremstilles af ugæret druemost, som ikke behøver at have et naturligt alkoholindhold på mindst 12 % vol.

13. Mousserende vin: bortset fra den i artikel 48, stk. 3, omtalte undtagelsesbestemmelse det produkt, der er frembragt ved første eller anden alkoholiske gæring

- af druer egnede til produktion af bordvin,
- af druemost egnet til produktion af bordvin,
- af vin egnet til produktion af bordvin,
- af bordvin eller
- af k.v.b.d.,

og som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af udelukkende fra gæringen stammende kuldioxid, og i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3 bar.

14. Mousserende vin tilsat kulsyre: det produkt, som

- med forbehold af bestemmelserne i artikel 48, stk. 3, fremstilles af bordvin,
- fremstilles inden for Fællesskabet,
- når beholderen åbnes kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid, der helt eller delvis er tilsat,
- i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3 bar.

15. Perlevin: det produkt, som
 - fremstilles af bordvin, af k.v.b.d. eller af produkter, der er egnede til fremstilling af bordvin eller k.v.b.d., for så vidt disse vine eller produkter har et totalt alkoholindhold på mindst 9 % vol,
 - har et virkeligt alkoholindhold på mindst 7 % vol,
 - indeholder endogen kuldioxid,
 - i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 1 og højst 2,5 bar,
 - er påfyldt beholdere, der rummer 3 l eller derunder.
16. Perlevin tilsat kulsyre: det produkt, som
 - fremstilles af bordvin, af k.v.b.d. eller af produkter, der er egnede til fremstilling af bordvin eller k.v.b.d.,
 - har et virkeligt alkoholindhold på mindst 7 % vol og et totalt alkoholindhold på mindst 9 % vol,
 - indeholder kuldioxid, der helt eller delvis er tilsat,
 - i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 1 og højst 2,5 bar,
 - er påfyldt beholdere, der rummer 3 l eller derunder.
17. Vineddikee: eddike, som
 - udelukkende fremstilles ved eddikesyregæring af vin,
 - har et i eddikesyre udtrykt syreindhold af mindst 60 g/l.
18. Vinbærme: den slamagtige rest, som efter gæringen eller ved lagringen, også tørret, afsætter sig i beholdere, der indeholder vin; der sondres mellem:
 - vinbærme med et totalt alkoholindhold på 7,9 % mas og derunder og et tørstofindhold på 25 vægtprocent og derover,
 - anden vinbærme.
19. Presserester fra vindruer: den gærede eller ikke gærede rest ved presning af druer; der sondres mellem:
 - presserester fra vindruer med et totalt alkoholindhold på 4,3 % mas og derunder og et tørstofindhold på 40 vægtprocent og derover,
 - andre presserester fra vindruer.
20. »Piquettevin«: det produkt, som
 - frembringes ved gæring af ubehandlede presserester af druer udblødt i vand eller
 - frembringes ved udvaskning i vand af gærede presserester af druer.
21. Vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation: det produkt, som
 - har et virkeligt alkoholindhold på mindst 18 % vol og højst 24 % vol,
 - udelukkende frembringes ved, at der til en vin uden restsukker tilsættes et ikke rektificeret, ved destillation af vin opstået produkt med et virkeligt alkoholindhold på højst 86 % vol,
 - har et indhold af flygtig syre på højst 2,40 g/l udtrykt i eddikesyre.

BILAG III

1. De ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, der kan anvendes for friske druer, druemost, druemost i gæring, koncentreret druemost samt ung ikke færdiggæret vin:
 - a) luftning;
 - b) varmebehandling;
 - c) centrifugering og filtrering med eller uden anvendelse af inaktivt filtertilsætningsstof på betingelse af, at der ikke efterlades uønskede rester i det således behandlede produkt;
 - d) anvendelse af kulsyre, også kaldet kuldioxid, eller af kvælstof, enten alene eller blandet med hinanden, med henblik på at frembringe en inaktiv atmosfære og behandle produktet uden indvirkning fra luften;
 - e) anvendelse af vingær;
 - f) tilsætning af diammoniumphosphat eller ammoniumsulfat inden for en grænseværdi på 0,3 g/l og af thiamindihydrochlorid inden for en grænseværdi på 0,6 mg/l, udtrykt i thiamin, for at fremme gærudviklingen;
 - g) anvendelse af svovlsyrilinganhydrid, også kaldet svovldioxid, af kaliumbisulfit eller af kaliummetabisulfit, også kaldet kaliumdisulfit eller kaliumpyrosulfit;
 - h) fjernelse af svovldioxid ved fysiske metoder;
 - i) behandling af hvid most og unge ikke færdiggærede hvidvine med kulstof til ønologisk brug inden for en grænseværdi på 100 g tørstof pr. hektoliter;
 - j) klaring ved hjælp af et eller flere af nedenstående stoffer til ønologisk brug:
 - spiselig gelatine,
 - ægte husblas,
 - kaliumkasein og kaliumkaseinater,
 - animalsk albumin (ægalbumin og tørret blodpulver),
 - bentonit,
 - siliciumdioxid i form af gel eller kolloid opløsning,
 - kaolin,
 - tanin,
 - pektolytiske enzymer;
 - k) anvendelse af sorbinsyre eller kaliumsorbit;
 - l) anvendelse af vinsyre til syring på de i artikel 34, stk. 1 og 2, og i artikel 36 omhandlede vilkår;
 - m) anvendelse af et af følgende stoffer til afsyring på de i artikel 34, stk. 1, og i artikel 36 nævnte vilkår:
 - neutralt kaliumtartrat,
 - kaliumcarbonat
 - calciumcarbonat, eventuelt indeholdende ringe mængder af dobbeltcalciumsalt af L (+) vinsyre og L (-) æblesyre.
2. Ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, der kan anvendes til delvis gæret druemost bestemt til direkte konsum i denne tilstand, vin egnet til fremstilling af bordvin, bordvin, mousserende vin og k.v.b.d.:
 - a) anvendelse i tørre vine og i mængder, der ikke overstiger 5 % af frisk vinbærme, der er sund og ikke fortyndet, og som indeholder vingær, der stammer fra nylig fremstilling af tørre vine;
 - b) luftning;
 - c) varmebehandling;
 - d) centrifugering og filtrering med eller uden anvendelse af inaktivt filtertilsætningsstof på betingelse af, at der ikke efterlades uønskede rester i det således behandlede produkt;
 - e) anvendelse af kulsyre, også kaldet kuldioxid, eller af kvælstof, enten alene eller blandet med hinanden, med henblik på at frembringe en inaktiv atmosfære og behandle vinen uden indvirk-

- ning fra luften. Kulsyreindholdet i den således konserverede eller behandlede vin må ikke overstige 2 g/l;
- f) tilsætning af kulsyre, forudsat at kulsyreindholdet i den således behandlede vin ikke overstiger 2 g/l;
 - g) anvendelse på de i fællesskabsreglerne fastsatte vilkår af svovlsyringanhydrid, også kaldet svovldioxid, eller af kaliummetabisulfit, også kaldet kaliumdisulfit eller kaliumpyrosulfit;
 - h) tilsætning af sorbinsyre eller af kalimsorbat forudsat at det endelige indhold af sorbinsyre i det behandlede produkt, som overgår til direkte konsum, ikke overstiger 200 mg/l;
 - i) tilsætning af L-ascorbinsyre, dog højst 150 mg/l;
 - j) tilsætning af citronsyre til stabilisering af vinen med forbehold af, at det endelige indhold heraf i den behandlede vin ikke overstiger 1 g/l;
 - k) anvendelse af vinsyre til syring på de i artikel 34 og 36 nævnte vilkår;
 - l) anvendelse af et af følgende stoffer til afsyring på de i artikel 34 og 36 nævnte vilkår:
 - neutralt kaliumtartrat,
 - kaliumcarbonat,
 - calciumcarbonat, eventuelt indeholdende ringe mængder af dobbeltcalciumsalt af L (+) vinsyre og L (-) æblesyre.
 - m) klaring ved hjælp af et eller flere af nedenstående stoffer til ønologisk brug:
 - spiselig gelatine,
 - ægte husblas,
 - kaliumkasein og kaliumkaseinater,
 - animalsk albumin (ægalbumin og tørret blodpulver),
 - betonit,
 - siliciumdioxid i form af gel eller kolloid opløsning,
 - kaolin;
 - n) tilsætning af tanin;
 - o) behandling af hvidvin med kul til ønologisk brug inden for en grænseværdi på 100 g tørstof pr. hl;
 - p) behandling på betingelser, der skal fastsættes nærmere
 - af hvidvin og rosévin med kaliumferrocyanid;
 - af rødvin med kaliumferrocyanid eller med calciumphytat i henhold til artikel 46, stk. 3, sjette afsnit;
 - q) tilsætning af meta-vinsyre inden for en grænseværdi på 100 mg/l;
 - r) anvendelse af gummi arabicum;
 - s) anvendelse af DL vinsyre med henblik på bundfældning af overskydende calcium på betingelser, der skal fastsættes nærmere;
 - t) anvendelse af ønocyanin på de i artikel 46, stk. 3, fastsatte betingelser;
 - u) anvendelse af harpikser som kationbyttere på natriumbasis på de i artikel 46, stk. 3, fastsatte betingelser;
 - v) anvendelse af paraffinplader, der er præpareret med allylthiocyanat, således at der dannes en steril atmosfære, udelukkende i de medlemsstater, hvor en sådan anvendelse traditionelt finder sted, og så længe den ikke er forbudt i henhold til den nationale lovgivning, forudsat at anvendelse sker i beholdere med et rumfang på over 20 liter, og at der ikke er noget spor af allylthiocyanat i vinen;
 - w) behandling med sølvchlorid på de i artikel 46, stk. 3, fastsatte betingelser med forbehold af, at det således behandlede produkts sølvindhold ikke overstiger 0,1 mg/l;
 - x) behandling med kobbersulfat inden for en grænseværdi på 20 mg/l på de i artikel 46, stk. 3, fastsatte betingelser med forbehold af, at det således behandlede produkts kobberindhold ikke overstiger 1 mg/l.

BILAG IV

VINAVALSZONER

1. Vinavlszone A omfatter:
 - a) i Tyskland de arealer, der er beplantet med vinstokke, i følgende delstater: Baden-Württemberg (bortset fra Regierungsbezirke Nordbaden og Südbaden), Bayern, Hessen, Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz, Saarland;
 - b) i Belgien: det belgiske vinavlsareal;
 - c) i Luxembourg: det luxembourgske vinavlsareal;
 - d) i Nederlandene: det nederlandske vinavlsareal;
 - e) i Det forenede Kongerige: det britiske vinavlsareal.
2. Vinavlszone B omfatter:
 - a) i Tyskland, i delstaten Baden-Württemberg, de arealer, der er beplantet med vinstokke i Regierungsbezirke Nordbaden og Südbaden;
 - b) i Frankrig, de arealer, der er beplantet med vinstokke i de departementer, der ikke er anført i dette bilag, samt i følgende departementer:
 - i Alsace:
Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - i Lorraine:
Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - i Champagne:
Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - i Jura:
Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - i Savoyen:
Savoie, Haute-Savoie,
 - i Loiredalen:
Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne, samt de arealer, der er beplantet med vinstokke i arrondissementet Cosne-sur-Loire i departementet Nièvre.
3. Vinavlszone C I a) omfatter i Frankrig de med vinstokke beplantede arealer:
 - a) i følgende departementer:
Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère, Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (bortset fra arrondissementet Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne;
 - b) i arrondissementerne Valence og Die i departementet Drôme (bortset fra kantonerne Dieulefit, Loriol, Marsanne og Montélimar);
 - c) i departementet Ardèche: hele arrondissementet Tournon og kantonerne Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne-de-Lugdarès, Saint-Pierre-Valgorgue og La Voulte-sur-Rhône.
4. Vinavlszone C I b) omfatter i Italien de med vinstokke beplantede arealer i området Valle d'Aosta samt provinserne Sondrio, Bolzano, Trento og Belluno.
5. Vinavlszone C II omfatter:
 - a) i Frankrig, de med vinstokke beplantede arealer:
 - i følgende departementer: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (bortset fra kantonerne Olette og Arles-sur-Tech), Vaucluse;
 - i den del af departementet Var, der mod syd afgrænses af den nordlige grænse af kommunerne Événos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Saint-Maxime;

- i arrondissementet Nyons og i kantonerne Dieulefit, Loriol, Marsanne og Montélimar i departementet Drôme;
 - i departementet Ardèche: de administrative enheder, der ikke er anført i punkt 3, litra c);
 - b) i Italien vinarealerne i følgende regioner: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia bortset fra provinsen Sondrio, Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto bortset fra provinsen Belluno, herunder de til disse regioner hørende øer, såsom Elba og de øvrige øer i arcipelago toscano, øerne i arcipelago ponziano samt Capri og Ischia.
6. Vinavlszone C III omfatter:
- a) i Frankrig vinarealerne:
 - i Corsica departementet;
 - i den del af departementet Var, der ligger mellem havet og en af følgende kommuner (disse inklusive) dannet linje: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte Maxime;
 - i kantonerne Olette og Arles-sur-Tech i departementet Pyrénées-Orientales;
 - b) i Italien vinarealerne i følgende regioner: Calabria, Basilicata, Puglia, Sardegn og Sicilia, herunder de til disse regioner hørende øer, såsom Pantelleria og isole Eolie, Egadi og Pelagie.

BILAG V

ÆNDRING TIL DEN FÆLLES TOLDTARIF

KAPITEL 20

VARER AF GRØNSAGER, FRUGTER ELLER ANDRE PLANTER OG PLANTEDELE

Bestemmelser (uændret)

I stedet for supplerende bestemmelse nr. 4 indsættes følgende:

4. I pos. 20.07 A I, 20.07 B I a) 1 og b) 1:

- anses druesaft (herunder druemost) med et virkeligt alkoholindhold på højst 1 % vol som »ugæret druesaft, ikke tilsat alkohol«;
- forstås ved virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen det antal liter ren alkohol ved 20 °C, som findes i 100 liter af varen ved samme temperatur (% vol).

5. Som koncentreret druesaft (herunder koncentreret druemost) (pos. 20.07 B I a) 1 aa) og 20.07 B I b) 1 aa)) anses druesaft (herunder druemost) med en massefylde ved 20 °C på mindst 1,240 g/cm³.

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Toldsatser	
		autonom % eller importafgift (I)	bundet %
1	2	3	4
20.07	<p>Frugt- og grønsagssafter (herunder druemost), ugærede, også tilsat sukker, men ikke tilsat alkohol:</p> <p>A. Med en massefylde ved 15 °C på over 1,33:</p> <p>I. Druesaft (herunder druemost):</p> <p>a) Med en værdi pr. 100 kg netto på over 22 ERE</p> <p>b) Med en værdi pr. 100 kg netto på 22 ERE og derunder:</p> <p>1. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent</p> <p>2. Andre varer</p> <p>II. og III. (uændret)</p> <p>B. Med en massefylde ved 15 °C på 1,33 og derunder:</p> <p>I. Druesaft (herunder druemost), æblesaft og pæresaft; blandinger af æblesaft og pæresaft:</p> <p>a) Med en værdi pr. 100 kg netto på over 18 ERE:</p> <p>1. Druesaft (herunder druemost):</p> <p>aa) Koncentreret:</p> <p>11. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent ..</p> <p>22. Andre varer</p>	<p>50 (a)</p> <p>50 + (I) (a)</p> <p>50 (a)</p> <p>28 (a)</p> <p>28 (a)</p>	<p>—</p> <p>—</p> <p>—</p> <p>28 + tts</p> <p>28 + tts</p>

(a) Under visse forudsætninger skal der for bestemte varer foruden told opkræves en udligningsafgift.

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Toldsatser	
		autonom % eller importafgift (I)	bundet %
1	2	3	4
20.07 (fortsat)	bb) I andre tilfælde:		
	11. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent ..	28 (a)	28 + tts
	22. Andre varer	28 (a)	28 + tts
	2. og 3. (uændret)		
	b) Med en værdi pr. 100 kg netto på 18 ERE og derunder:		
	1. Druesaft (herunder druemost):		
	aa) Koncentreret:		
	11. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent ..	28 + (I) (a)	28 + tts
	22. Andre varer	28 (a)	28 + tts
	bb) I andre tilfælde:		
11. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent	28 + (I) (a)	28 + tts	
22. Andre varer	28 (a)	28 + tts	
2.-4. (uændret)			
II. (uændret)			

(a) Under visse forudsætninger skal der for bestemte varer foruden told opkræves en udligningsafgift.

KAPITEL 22

DRIKKEVARER, ETHANOL (ETHYLALKOHOL) OG EDDIKE

Bestemmelser (uændret)

Supplerende bestemmelser

1. I pos. 22.04, 22.05, 22.06 og 22.07 A gælder følgende:
 - a) Ved virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen forstås antal liter ren alkohol ved 20 °C, som findes i 100 liter af varen ved samme temperatur (% vol)
 - b) Ved potentielt alkoholindhold udtrykt i volumen forstås antal liter ren alkohol ved 20 °C, som vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 liter af varen ved samme temperatur
 - c) Ved totalt alkoholindhold udtrykt i volumen forstås summen af virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen og potentielt alkoholindhold udtrykt i volumen
 - d) Ved naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen forstås det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i det pågældende produkt forud for en hvilken som helst forbedring
 - e) % vol er den anvendte enhed for alkoholindhold udtrykt i volumen ved 20 °C.

2. Som druemost i gæring (pos. 22.04) betragtes det produkt, der fremkommer ved gæring af druemost, og som har et virkeligt alkoholindhold på over 1 % vol og under tre femtedele af det totale alkoholindhold udtrykt i volumen.

3. I pos. 22.05 gælder følgende:
 - A. Som mousserende vin (pos. 22.05 A) betragtes varer med et virkeligt alkoholindhold på 8,5 % volumen og derover:
 - der er fremkommet ved første eller anden alkoholgæring af friske druer, druesaft eller vin, og som er karakteriseret ved, at den kulsyre, der slipper ud ved åbning af den pågældende beholder, udelukkende stammer fra gæringen,
 - der er udvundet af vin, og som er karakteriseret ved, at den kulsyre, der slipper ud ved åbning af den pågældende beholder, helt eller delvis er tilsat,og som i lukkede beholdere har et overtryk på mindst 3 bar ved 20 °C;

 - B. Ved totalt tørstofindhold forstås det samlede indhold, udtrykt i gram pr. liter, af stoffer, der — under nærmere fastsatte fysiske betingelser — ikke fordamper.
Det totale tørstofindhold fastsættes ved en massefyldebestemmelse ved en temperatur af 20 °C;

 - C. a) Varer henhørende under pos. 22.05 C tariferes i de respektive underpositioner, forudsat at det totale tørstofindhold pr. liter ikke overstiger følgende:
 - I. 90 g pr. liter for varer med et virkeligt alkoholindhold på 13 % vol og derunder;
 - II. 130 g pr. liter for varer med et virkeligt alkoholindhold på over 13 % vol, men ikke over 15 % vol;
 - III. 130 g pr. liter for varer med et virkeligt alkoholindhold på over 15 % vol, men ikke over 18 % vol;
 - IV. 330 g pr. liter for varer med et virkeligt alkoholindhold på over 18 % vol, men ikke over 22 % vol.Varer, hvis totale tørstofindhold overstiger de under punkterne I-IV fastsatte mængder, tariferes i den nærmest følgende underposition. Varer, hvis totale tørstofindhold overstiger 330 g pr. liter, tariferes i pos. 22.05 C V.

b) Reglerne i punkt a) gælder ikke for varer henhørende under pos. 22.05 C III a) 1, b) 1 og b) 2 og 22.05 C IV a) 1, b) 1 og b) 2.

4. Pos. 22.05 C omfatter f.eks.:

- a) Frisk druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol: dvs. varer
 - med et virkeligt alkoholindhold på 12 % vol og derover, men under 15 % vol, og
 - fremstillet ved, at der til ugæret druemost med et naturligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol tilsættes et produkt, der er fremkommet ved destillation af vin;
- b) Vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, dvs. varer
 - med et virkeligt alkoholindhold på 18 % vol og derover, men ikke over 24 % vol,
 - fremstillet udelukkende ved, at vin uden restsukker tilsættes et ikke rektificeret produkt, der er fremkommet ved destillation af vin, og som har et alkoholindhold på højst 86 % vol, og
 - med indhold af flygtig syre på højst 2,40 g pr. liter, beregnet som eddikesyre,
- c) Hedvin, dvs. varer
 - med et totalt alkoholindhold på mindst 17,5 % vol og et virkeligt alkoholindhold på mindst 15 % vol og højst 22 % vol, og
 - fremstillet af druemost eller vin, der hidrører fra vinstoksorter, som i de tredjelande, i hvilke de har deres oprindelse, er godkendt til fremstilling af hedvin, og som udviser et naturligt alkoholindhold på mindst 12 % vol
 - ved frysning, eller
 - ved tilsætning, under eller efter gæringen af:
 - et produkt fremkommet ved destillation af vin, eller
 - koncentreret druemost eller, for så vidt angår visse kvalitetshedvine, som er anført på en liste, der skal vedtages og for hvilke en sådan praksis er sædvanlig, druemost, der er blevet koncentreret ved direkte opvarmning, og som, bortset fra denne proces, svarer til definitionen af koncentreret druemost, eller
 - en blanding af disse produkter.

Dog kan visse kvalitetshedvine, som er anført på en liste, der skal vedtages, fremstilles af frisk ugæret druemost, selv om denne ikke skal have et naturligt alkoholindhold på mindst 12 % vol.

5. Som »piquettevin« (pos. 22.07 A) betragtes varer, der fremstilles ved gæring af ubehandlede presserester af druer, udblødt i vand, eller ved udvaskning med vand af presserester af gærede druer.
6. Som mousserende varer (pos. 22.07 B I) betragtes:
 - gærede drikkevarer i flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning,
 - gærede drikkevarer emballeret på anden måde, med et overtryk på 1,5 bar og derover ved 20 °C.
7. Som vineddike (pos. 22.10 A) betragtes eddikke, der er fremstillet udelukkende ved eddikesyregæring af vin, med et syreindhold, beregnet som eddikesyre, på mindst 60 g pr. liter.

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Toldsatser	
		autonom % eller importafgift (I)	bundet %
1	2	3	4
22.04	Druesaft i gæring samt druesaft, hvis gæring er standset på anden måde end ved tilsætning af alkohol	40 (a)	—
22.05	Vin af friske druer; druesaft, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol:		
	A. Mousserende vin	40 ERE pr. hl (a)	—
	B. Vin i flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning, samt vin i andre beholdere med et overtryk på 1 bar og derover, men under 3 bar, ved 20 °C	40 ERE pr. hl (a)	—
	C. Andre varer:		
	I. Med et virkeligt alkoholindhold på 13 % vol og derunder, i beholdere med indhold af:		
	a) 2 liter og derunder	12 RE pr. hl (a) (b)	—
	b) Over 2 liter	9 RE pr. hl (a) (b)	9 RE pr. hl (b)
	II. Med et virkeligt alkoholindhold på over 13 % vol, men ikke over 15 % vol, i beholdere med indhold af:		
	a) 2 liter og derunder	14 RE pr. hl (a) (b)	—
	b) Over 2 liter	11 RE pr. hl (a) (b)	11 RE pr. hl (b)
	III. Med et virkeligt alkoholindhold på over 15 % vol, men ikke over 18 % vol, i beholdere med indhold af:		
	a) 2 liter og derunder:		
	1. Portvin, madeira, sherry, tokayer (aszu og szamorodni) og moscatel de setubal (c)	15 RE pr. hl (b)	13,5 RE pr. hl (b)
	2. Andre varer	17 RE pr. hl (a) (b)	—
	b) Over 2 liter:		
	1. Portvin, madeira, sherry og moscatel de setubal (c)	12 RE pr. hl (b)	11 RE pr. hl (b)
	2. Tokayer (aszu og szamorodni) (c)	12 RE pr. hl (b)	—
	3. Andre varer	14 RE pr. hl (b) (a)	—
	IV. Med et virkeligt alkoholindhold på over 18 % vol, men ikke over 22 % vol, i beholdere med indhold af:		
	a) 2 liter og derunder:		
	1. Portvin, madeira, sherry, tokayer (aszu og szamorodni) og moscatel de setubal (c)	16 RE pr. hl (b)	14,5 RE pr. hl (b)
	2. Andre varer	19 RE pr. hl (b) (a)	19 RE pr. hl. (b)

(a) Under visse forudsætninger skal der for bestemte varer foruden told opkræves en udligningsafgift.

(b) Den vekselkurs, der skal anvendes ved omregning til nationale valutaer af den regningsenhed, i hvilken tolden er udtrykt, er som undtagelse til punkt C 3 i de almindelige bestemmelser, 1. del, afsnit I, den repræsentative kurs, der gælder for vin, såfremt en sådan kurs er fastsat i henhold til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer (EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62).

(c) Henførelse under denne underposition sker på betingelser fastsat af de kompetente myndigheder.

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Toldsatser	
		autonom % eller importafgift (1)	bundet %
1	2	3	4
22.05 (fortsat)	b) Over 2 liter: 1. Portvin, madeira, sherry og moscatel de setubal (c) 2. Tokayer (aszu og szamorodni) (c) 3. Andre varer V. Med et virkeligt alkoholindhold på over 22 % vol, i beholdere med indhold af: a) 2 liter og derunder b) Over 2 liter	13 RE pr. hl (b) 13 RE pr. hl (b) 19 RE pr. hl (b) (a) 1,60 RE pr. hl pr. % vol alkohol + 10 RE pr. hl (b) (a) 1,60 RE pr. hl pr. % vol alkohol (b) (a)	12 RE pr. hl (b) — 19 RE pr. hl (b) — —
22.07	Andre gærede drikkevarer (f.eks. frugtvin, æblecider, rosincider og mjød): A. »Piquettevin« B. Andre varer: I. Mousserende varer II. Ikke-mousserende varer, i beholdere med indhold af: a) 2 liter og derunder b) Over 2 Liter	1,60 ERE pr. hl pr. % vol alkohol dog mindst 9 ERE pr. hl (a) 30 ERE pr. hl 12 ERE pr. hl 9 ERE pr. hl	— — — —
22.10	Eddike: A. Vineddike, i beholdere med indhold af: I. 2 liter og derunder II. Over 2 liter B. Andre varer, i beholdere med indhold af: I. 2 liter og derunder II. Over 2 liter	8 ERE pr. hl (a) 6 ERE pr. hl (a) 8 ERE pr. hl 6 ERE pr. hl	— — — —

(a) Under visse forudsætninger skal der for bestemte varer foruden told opkræves en udligningsafgift.

(b) Den vekselkurs, der skal anvendes ved omregning til nationale valutater af den regningsenhed, i hvilken tolden er udtrykt, er som undtagelse til punkt C 3 i de almindelige bestemmelser, 1. del, afsnit I, den repræsentative kurs, der gælder for vin, såfremt en sådan kurs er fastsat i henhold til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer (EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62).

(c) Henførsel under denne underposition sker på betingelser fastsat af de kompetente myndigheder.

KAPITEL 23

RESTPRODUKTER FRA NÆRINGSMIDDELINDUSTRIEN; TILBEREDT DYREFODER

Supplerende bestemmelser

1. I pos. 23.05 A og pos. 23.06 A I gælder følgende:

- ved virkeligt alkoholindhold udtrykt i masse forstås antal kg ren alkohol, der findes i 100 kg af varen;
- ved potentielt alkoholindhold udtrykt i masse forstås antal kg ren alkohol, der vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 kg af varen;
- ved totalt alkoholindhold udtrykt i masse forstås summen af virkeligt alkoholindhold og potentielt alkoholindhold udtrykt i masse;
- % mas er den anvendte enhed for alkoholindhold udtrykt i masse.

2. (uændret)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Toldsatser	
		autonom % eller importafgift (1)	bundet %
1	2	3	4
23.05	Vinbærme; rå vinsten: A. Vinbærme: I. Med et totalt alkoholindhold på 7,9 % mas og derunder og et tørstofindhold på 25 vægtprocent og derover II. Andre varer B. Rå vinsten	fri (a) 2,03 ERE pr. kg (totalt alkohol) (a) fri	— — —
23.06	Produkter af vegetabilsk oprindelse, anvendelige til dyrefoder, ikke andetsteds tariferet: A. Agern, hestekastanjer og presserester fra frugter: I. Presserester fra vindruer: a) Med et totalt alkoholindhold på 4,3 % mas og derunder og et tørstofindhold på 40 vægtprocent og derover b) Andre varer II. I andre tilfælde B. Andre varer	fri (a) 2,03 ERE pr. kg alkohol (totalt alkohol) (a) fri 4	fri — fri 2

(a) Under visse forudsætninger skal der for bestemte varer foruden told opkræves en udligningsafgift.

BILAG VI

FASTE SATSER FOR INDHOLD AF TILSAT SUKKER OG AF NATURLIGT SUKKER
I DRUESAFT

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Fastsatte satser for indhold af sukker	
		tilsat	naturligt
1	2	3	4
20.07	Frugt- og grønsagssaft (herunder druemost), ugærede, også tilsat sukker, men ikke tilsat alkohol: A. Med en massefylde ved 15 °C på over 1,33: I. Druesaft (herunder druemost): b) Med en værdi pr. 100 kg netto på 22 ERE og derunder: 1. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent 49 15 B. Med en massefylde ved 15 °C på 1,33 og derunder: I. Druesaft (herunder druemost), æblesaft og pæresaft; blandinger af æblesaft og pæresaft: b) Med en værdi pr. 100 kg netto på 18 ERE og derunder: 1. Druesaft (herunder druemost): aa) Koncentreret: 11. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent 49 15 bb) I andre tilfælde: 11. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent 49 15		

BILAG VII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning nr. 24

artikel 1
 artikel 2
 artikel 3
 artikel 5

artikel 6
 artikel 7
 artikel 8

Denne forordning

artikel 27
 artikel 28, stk. 1, 2 og 3
 artikel 5, stk. 1, 2 og 3
 artikel 5, stk. 4
 artikel 28, stk. 4
 artikel 66
 artikel 67
 artikel 68

Forordning (EØF) nr. 2506/75

artikel 1
 artikel 2
 artikel 3
 artikel 4
 artikel 5

artikel 18, stk. 1
 artikel 18, stk. 2
 artikel 18, stk. 3, 4 og 5
 artikel 18, stk. 6
 artikel 18, stk. 7 og 8

Forordning (EØF) nr. 816/70

artikel 4a
 artikel 5
 artikel 5a
 artikel 6
 artikel 6a
 artikel 6b
 artikel 6c
 artikel 6d
 artikel 6e
 artikel 7
 artikel 8
 artikel 9
 artikel 9a
 artikel 10 se forslag
 artikel 10a
 artikel 10b
 artikel 11
 artikel 12
 artikel 13
 artikel 14
 artikel 15
 artikel 16
 artikel 17
 artikel 18
 artikel 19
 artikel 20
 artikel 21
 artikel 22
 artikel 22a
 artikel 23
 artikel 24
 artikel 24a
 artikel 24b
 artikel 25
 artikel 26
 artikel 26a
 artikel 26b
 artikel 26c
 artikel 26d

artikel 6
 artikel 7
 artikel 8
 artikel 9
 artikel 10
 artikel 11
 artikel 12
 artikel 13
 artikel 14
 artikel 15
 artikel 16
 artikel 17
 artikel 19
 artikel 20
 artikel 21
 artikel 22
 artikel 23
 artikel 24
 artikel 25
 artikel 26
 artikel 29
 artikel 30
 artikel 31
 artikel 32
 artikel 33
 artikel 34
 artikel 35
 artikel 36
 artikel 37
 artikel 38
 artikel 39
 artikel 40
 artikel 41
 artikel 42
 artikel 43
 artikel 44
 artikel 45
 artikel 46
 artikel 47
 artikel 48, stk. 1
 artikel 51, stk. 1

artikel 27
artikel 27, stk. 3a
artikel 27, stk. 4
artikel 27, stk. 5
artikel 27a
artikel 28
artikel 28, stk. 1a
artikel 28, stk. 2
artikel 28, stk. 3
artikel 28, stk. 4
artikel 28a
artikel 28b
artikel 29
artikel 30

artikel 31
artikel 32
artikel 33
artikel 33a
artikel 34
artikel 35
artikel 36
artikel 37
artikel 38
artikel 39
artikel 39a
artikel 42
bilag II, nr. 3a
bilag II, nr. 4
bilag II, nr. 5
bilag II, nr. 6
bilag II, nr. 7
bilag II, nr. 8
bilag II, nr. 9
bilag II, nr. 10
bilag II, nr. 11
bilag II, nr. 12
bilag II, nr. 13
bilag II, nr. 14
bilag II, nr. 15
bilag II, nr. 16
bilag II, nr. 17
bilag II, nr. 18
bilag IIa
bilag III
bilag IV
bilag V

Forordning (EØF) nr. 1678/77

artikel 6

artikel 48
artikel 48, stk. 4
artikel 48, stk. 5
artikel 48, stk. 6
artikel 49
artikel 50
artikel 50, stk. 2
artikel 50, stk. 3
artikel 50, stk. 4
artikel 50, stk. 5
artikel 51
artikel 52
artikel 53
artikel 54

artikel 55
artikel 56
artikel 57
artikel 58
artikel 59
artikel 65
artikel 60
artikel 61
artikel 62
artikel 63
artikel 64
artikel 69
bilag II, nr. 4
bilag II, nr. 5
bilag II, nr. 6
bilag II, nr. 7
bilag II, nr. 8
bilag II, nr. 9
bilag II, nr. 10
bilag II, nr. 11
bilag II, nr. 12
bilag II, nr. 13
bilag II, nr. 14
bilag II, nr. 15
bilag II, nr. 16
bilag II, nr. 17
bilag II, nr. 18
bilag II, nr. 19
bilag III
bilag IV
bilag V
bilag VI

artikel 61

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 338/79

af 5. februar 1979

om fastlæggelse af særlige regler for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin ⁽³⁾ omfatter en ordning, der, for så vidt dens rækkevidde ikke er begrænset til andre produkter, også gælder for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder; ordningen indeholder især visse fælles regler for produktionen;

udviklingen af en politik til fremme af kvaliteten inden for landbruget og ganske særlig inden for vindyrkningen kan kun bidrage til en forbedring af markedsforholdene og hermed til en udvidelse af afsætningsmulighederne; indførelse af fælles regler for produktion og kontrol med kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder som supplement til forordning (EØF) nr. 337/79 falder inden for rammerne af denne politik og kan bidrage til virkeliggørelsen af de nævnte mål;

idet der tages hensyn til de traditionelle produktionsvilkår, er det nødvendigt at opregne og nærmere bestemme arten og rækkevidden af de faktorer, som bidrager til at karakterisere de enkelte kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder; der bør endvidere udfoldes fælles bestræbelser for en harmonisering af kvalitetskravene;

druernes naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen på høsttidspunktet er en vurderingsfaktor for deres modenhedstilstand; det forekommer nødvendigt at fastsætte et naturligt minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen for hver vinavlszone for k.v.b.d., således at der selv i ugunstige år er sikkerhed for, at de druer, der anvendes til fremstilling af k.v.b.d., har nået en tilfredsstillende grad af modenhed;

visse år kan det vise sig nødvendigt at tillade tilsætning til produkter, der er egnet til fremstilling af en k.v.b.d. eller en m.k.v.b.d.; en sådan eventuel tilladelse til undtagelsesvis tilsætning til bordvin som fastsat i artikel 32, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 bør således adskilles fra den, der måtte gælde for k.v.b.d. og for m.k.v.b.d. i det pågældende produktionsområde;

syreindholdet er en faktor til vurdering af vinens kvalitet og dens reaktion; det har vist sig nødvendigt at fastsætte en maksimumsmængde for tilsætning af syre;

med henblik på i videst muligt omfang at bevare den typiske oprindelseskarakter for k.v.b.d., og for at gøre kontrolorganernes opgave lettere er det vigtigt, at sødning alene, bortset fra visse undtagelsestilfælde, der senere skal fastsættes, kan foretages inden for det pågældende bestemte dyrkningsområde og udelukkende med et produkt, der stammer fra dette område ifølge regler, der fastsættes af medlemsstaterne inden for visse rammer;

der bør med henblik på en ensartet anvendelse af bestemmelserne vedrørende k.v.b.d. fastlægges mulighed for at fastlægge specielle analysemetoder;

for at beskytte producenterne mod illoyal konkurrence og forbrugerne mod forveksling og vildledning skal betegnelserne »kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder« og »mousserende kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder« forbeholdes vine, som opfylder Fællesskabets forskrifter, uden at anvendelsen af særlige traditionelle betegnelser dog hermed udelukkes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved denne forordning fastsættes særlige bestemmelser for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder.

Ved »kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder« herefter benævnt »k.v.b.d.«, forstås vine, der opfylder denne forordning samt de i medfør af denne forordning

⁽¹⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 44.

⁽²⁾ EFT nr. C 296 af 11. 12. 1978, s. 58.

⁽³⁾ Se side 1 i denne Tidende.

fastsatte bestemmelser, og som er defineret i de nationale lovgivninger.

Listen over k.v.b.d., der oprettes af medlemsstaterne i henhold til denne forordning, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Ved »mousserende kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder«, herefter benævnt »m.k.v.b.d.«, forstås k.v.b.d., der svarer til definitionen under punkt 13 i bilag II til forordning (EØF) nr. 337/79, til bestemmelserne i afsnit I i forordning (EØF) nr. 338/79 ⁽¹⁾ og til bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 2

1. De i artikel 1, stk. 1, nævnte bestemmelser støttes, under hensyntagen til de traditionelle produktionsbetingelser, for så vidt disse ikke skader den kvalitetsfremmende politik og virkeliggørelsen af et enhedsmarked, på følgende faktorer:

- a) dyrkningsområdets afgrænsning;
- b) vinstoksorter;
- c) dyrkningsmetoder;
- d) vinfremstillingsmetoder;
- e) naturligt minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen;
- f) hektarudbytte;
- g) undersøgelse og vurdering af organoleptiske kendetegn.

2. Ud over de ovenfor nævnte faktorer og under hensyntagen til rimelig sædvane kan medlemsstaterne fastlægge yderligere produktionsbetingelser og kendetegn for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder.

Artikel 3

1. Ved et bestemt dyrkningsområde forstås et vindyrkningsareal eller en samling af vindyrkningsarealer, hvor der produceres vine med særlige kvalitetskendetegn, og hvis navn anvendes til betegnelse for de af områdets vine, som omfattes af definitionen i artikel 1.

2. Hvert bestemt dyrkningsområde afgrænses nøjagtigt, så vidt muligt efter den enkelte parcel eller efter det

⁽¹⁾ Se side 130 i denne Tidende.

enkelte vinareal. Ved denne afgrænsning, som foretages af den pågældende medlemsstat, skal der tages hensyn til de faktorer, der bidrager til kvaliteten af de i de pågældende områder producerede vine, og navnlig til parcellernes eller vinarealernes jordbund og undergrund, klima samt beliggenhed.

Artikel 4

1. Hver medlemsstat udarbejder en liste over vinstoksorter, der er egnet til fremstilling af hver k.v.b.d., der produceres på dens område, idet der på denne liste kun må optages vinstoksorter af arten »Vitis vinifera«, tilhørende de kategorier, der er anbefalet eller godkendt ifølge artikel 30 i forordning (EØF) nr. 337/79.

M.k.v.b.d. af aromatisk type kan alene fremstilles på grundlag af de vinstoksorter, der er anført i bilaget til forordning (EØF) nr. 358/79, for så vidt som de anerkendes som egnede til fremstilling af k.v.b.d. i det bestemte dyrkningsområde, hvis navn de bærer.

2. Bestemmelserne i stk. 1 kan senere på forslag af Kommissionen ændres af Rådet med kvalificeret flertal.

3. Vinstoksorter, som ikke er opført på den i stk. 1 nævnte liste, skal fjernes fra de parceller eller vinarealer, der er bestemt til fremstilling af k.v.b.d.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne dog tillade forekomsten af vinstoksorter, der ikke er opført på listen, i en periode på tre år, der begynder på det tidspunkt, hvor afgrænsningen af det pågældende område får virkning, såfremt denne afgrænsning den 8. maj 1970 endnu ikke har fundet sted, hvis disse vinstoksorter hører til arten *Vitis vinifera* og ikke udgør mere end 20 % af de pågældende parcellers eller vinarealers bestand af vinstoksorter.

4. En parcel eller et vinareal, der er bestemt til fremstilling af k.v.b.d., må senest efter udløbet af den i stk. 3 nævnte periode alene omfatte vinstoksorter, som er opført på den i stk. 1 nævnte liste. Overtrædelse af sidstnævnte bestemmelse medfører, at enhver vin, der fremstilles af druer høstet på denne parcel eller dette vinareal, mister retten til betegnelsen k.v.b.d.

Artikel 5

For de dyrkningsmetoder, der er nødvendige for at sikre en optimal kvalitet af k.v.b.d., fastsætter den pågældende medlemsstat egnede bestemmelser.

I en vinavlszone kan der kun vandes med den pågældende medlemsstats tilladelse. Denne tilladelse kan alene meddeles, når de økologiske forhold berettiger hertil.

Artikel 6

1. a) K.v.b.d. må alene fremstilles af druer fra vinstoksorter, som er opført på den i artikel 4, stk. 1, nævnte liste, som er høstet i det fastlagte dyrkningsområde.

Ovennævnte bestemmelse udelukker ikke, at en k.v.b.d. fremstilles i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, eller efter traditionelle metoder.

- b) Enhver fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af sådanne personer, der råder over druer eller most, som opfylder betingelserne for fremstilling af k.v.b.d., og over andre druer eller anden most, garanterer for en adskilt vinfremstilling; i modsat fald kan den fremstillede vin ikke betragtes som k.v.b.d.

2. Forarbejdningen af de i stk. 1, litra a), nævnte druer til most og af mosten til vin skal foregå inden for det bestemte dyrkningsområde, hvor de høstes.

Fremstillingen af en m.k.v.b.d. må alene finde sted inden for det i første afsnit nævnte bestemte dyrkningsområde.

De processer, der er omhandlet i de foregående afsnit, kan dog finde sted uden for dette dyrkningsområde, når

- a) det er tilladt ifølge lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område de anvendte druer er høstet,

og

- b) der sikres kontrol med produktionen.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Disse bestemmelser omfatter især

— de forskrifter, efter hvilke medlemsstaterne kan tillade undtagelser fra reglen om, at forarbejdningen af druer til most og af most til vin skal finde sted inden for samme bestemte dyrkningsområde,

— listen over k.v.b.d., som fremstilles efter de i stk. 1 omhandlede traditionelle metoder.

Artikel 7

1. Hver medlemsstat fastsætter et naturligt minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen for hver på dens område produceret k.v.b.d. Ved fastsættelsen heraf tages der særlig hensyn til alkoholindholdet som konstateret de sidste 10 år inden fastsættelsen, hvorved kun de kvalitetsmæssigt tilfredsstillende høstudbytter på de jorder, der er mest repræsentative for det bestemte dyrkningsområde, tages i betragtning.

2. Med forbehold af undtagelsesbestemmelser, som fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 67 forordning (EØF) nr. 337/79, må det i stk. 1 nævnte alkoholindhold ikke være på under

6,5 % vol i zone A,

7,5 % vol i zone B,

8,5 % vol i zone C I a),

9 % vol i zone C I b),

9,5 % vol i zone C II,

10 % vol i zone C III.

De i første afsnit nævnte zoner er anført i bilag IV til forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 8

1. De enkelte fremstillingsmetoder til produktion af k.v.b.d. og m.k.v.b.d. fastlægges for hver af disse vine af den pågældende producentmedlemsstat.

2. Gør vejrforholdene i en af de i artikel 7 nævnte vinavlszoner det nødvendigt, kan de pågældende medlemsstater tillade en forhøjelse af det virkelige eller potentielle naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen i friske druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke færdiggæret vin og i vin, der er egnet til produktion af k.v.b.d.

Denne forhøjelse må ikke overstige de i artikel 32, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 nævnte grænseværdier.

I år, hvor vejrforholdene har været usædvanligt ugunstige, kan det i første afsnit nævnte alkoholindhold efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79 forhøjes til de grænseværdier, der er fastsat i artikel 32, stk. 2, i den pågældende forordning. En sådan tilladelse er ikke til hinder for, at en tilsvarende tilladelse kan gives for de i den pågældende bestemmelse omhandlede bordvine.

Den i dette stykke omhandlede forhøjelse kan kun foretages i overensstemmelse med de fremgangsmåder og på

de betingelser, der er nævnt i artikel 33 i forordning (EØF) nr. 337/79, bortset fra nævnte artikels stk. 3, andet afsnit, og stk. 6.

Indtil 30. juni 1979 kan der dog ske tilsætning af saccharose i vandig opløsning i vinavlszone A på betingelse af, at volumenforøgelsen af det produkt, til hvilket opløsningen tilsættes, ikke overstiger 10 %.

3. Artikel 5 i forordning (EØF) nr. 358/79 anvendes på tilsætning til »cuvée'er«, der er bestemt til fremstilling af m.k.v.b.d.

4. Det totale alkoholindhold i k.v.b.d. skal være på mindst 9 % vol. Visse hvide k.v.b.d., som ikke har været genstand for tilsætning, skal dog have et totalt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol.

Det virkelige alkoholindhold i m.k.v.b.d., herunder alkohol, der er indeholdt i den eventuelt tilsatte ekspeditionslikør, skal være på mindst 10 % vol. For m.k.v.b.d. af aromatisk type skal det virkelige alkoholindhold dog mindst være på 6 % vol.

5. Det totale alkoholindhold i »cuvée'er«, der er bestemt til fremstilling af m.k.v.b.d., skal være på mindst 9,5 % vol i vinavlszone C III og 9 % vol i de øvrige vinavlszoner.

»Cuvée'er«, der er bestemt til fremstilling af visse m.k.v.b.d., hvis benævnelse henviser til en vinstoksort, kan dog have et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen, som er lavere end det, der i foregående afsnit er anført for den pågældende vinavlszone.

6. Listen over de k.v.b.d., der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, andet punktum, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Efter samme fremgangsmåde fastsættes listen over de m.k.v.b.d., der er omhandlet i stk. 5, andet afsnit, samt minimum for det totale alkoholindhold udtrykt i volumen for de respektive »cuvée'er«.

Artikel 9

1. Betingelserne og grænserne for tilsætning af syre til og afsyring af friske druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke færdiggæret vin og vin samt fremgangsmåden, efter hvilken tilladelser og undtagelser gives, er fastlagt i artikel 34 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 5 i forordning (EØF) nr. 358/79 finder anvendelse på tilsætning af syre til og afsyring af »cuvée'er« bestemt til fremstilling af m.k.v.b.d.

2. Sødning af en k.v.b.d. kan kun tillades af en medlemsstat, hvis den foretages

— under overholdelse af de i artikel 35 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede betingelser og grænser,

— inden for det bestemte område, hvorfra den pågældende k.v.b.d. hidrører, eller i et tilgrænsende område, bortset fra visse, endnu ikke fastsatte undtagelser,

— ved hjælp af druemost eller koncentreret druemost med oprindelse i det samme bestemte område, hvorfra den pågældende vin hidrører, når denne koncentrerede druemost er blevet anmeldt i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 337/79.

De tilgrænsende områder og de undtagelsestilfælde, der er omhandlet i første afsnit, fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 10

Tilsætning med henblik på øgelse af alkoholindhold, syretilsætning og afsyring som nævnt i artikel 8 og artikel 9, stk. 1, er kun tilladt, såfremt det foretages på de i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 337/79 fastsatte vilkår.

Med forbehold af artikel 6, stk. 2, må de nævnte processer kun anvendes i det bestemte område, hvor de forarbejdede druer er høstet.

Artikel 11

1. Den pågældende medlemsstat fastsætter for hver k.v.b.d. et hektarudbytte i drue-, druemost- eller vinmængder.

Ved denne fastsættelse tages der navnlig hensyn til udbyttet i de ti foregående år, idet kun det kvalitetsmæssigt tilfredsstillende høstudbytte på jorder, der er repræsentative for det bestemte dyrkningsområde, tages i betragtning.

Hektarudbyttet kan for den samme k.v.b.d. fastsættes til forskellige størrelser alt efter

— det underområde, den kommune eller del af kommune,

— den eller de vinstoksorter,

hvorfra de benyttede druer stammer.

Dette udbytte kan tilpasses af den pågældende medlemsstat.

2. Overskridelse af det i stk. 1 omhandlede udbytte medfører forbud mod at anvende den ønskede betegnelse for høsten som helhed, medmindre generelle eller individuelle undtagelser er fastsat af medlemsstaterne på betingelser, som disse i givet fald fastlægger efter produktionsområderne; disse betingelser skal navnlig vedrøre anvendelsen af den pågældende vin eller de pågældende produkter.

Artikel 12

1. Til tiragelikør, der er bestemt til fremstilling af en m.k.v.b.d., kan foruden gær og saccharose alene anvendes

- druemost,
- druemost i gæring,
- vin,
- k.v.b.d.,

der er egnet til fremstilling af samme m.k.v.b.d. som den, hvortil tiragelikøren tilsættes.

2. Uanset bestemmelserne under punkt 13 i bilag II til forordning (EØF) nr. 337/79 skal m.k.v.b.d., når de opbevares i lukkede beholdere ved en temperatur på 20 °C, mindst udvise et overtryk på 3,5 bar.

For m.k.v.b.d. i beholdere med et rumindhold på mindre end 25 cl og for m.k.v.b.d. af aromatisk type skal der dog mindst være et overtryk på 3 bar.

3. Varigheden af fremstillingsprocessen for m.k.v.b.d., herunder lagring i produktionsvirksomheden, må ikke være kortere end 9 måneder regnet fra det tidspunkt, hvor vinen er hensat til gæring med henblik på at gøre den mousserende.

4. Uanset stk. 3 må fremstillingsprocessen for m.k.v.b.d. af aromatisk type ikke være af kortere varighed end en måned.

5. Uanset stk. 3 må fremstillingsprocessen for m.k.v.b.d. produceret i Italien inden den 31. august 1981 ikke være af kortere varighed end seks måneder.

Dog

- kan Den italienske Republik undlade at anvende denne undtagelse for m.k.v.b.d., der er undergivet en ordning indtil den 31. august 1981,
- er denne undtagelse for m.k.v.b.d., der er undergivet en ordning efter den 1. september 1978, betinget en tilladelse, der gives efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

6. Varigheden af den i stk. 3 omhandlede gæring og af udskilning af bærmen må ikke være kortere end 60 dage. Finder denne gæring sted i beholdere, der er forsynet med bevægelsesanordning, er minimumsgrænsen dog 21 dage.

7. Det er forbudt at tilsætte ekspeditionslikør til m.k.v.b.d. af aromatisk type.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 13

1. Med forbehold af strengere bestemmelser, som medlemsstaterne måtte anvende på m.k.v.b.d. fremstillet på deres område, må det samlede indhold af svovldioxyd i m.k.v.b.d. ikke overstige 200 mg/l.

2. Kræver vejrforholdene i visse af Fællesskabets vinavlszoner det, kan de pågældende medlemsstater for m.k.v.b.d., der er fremstillet på deres område, give tilladelse til, at det maksimale totalindhold af svovldioxyd forøges med højst 25 mg/l, med forbehold af, at m.k.v.b.d., for hvilken der er opnået en sådan tilladelse, ikke føres ud af den pågældende medlemsstat.

3. Rådet træffer med kvalificeret flertal og på forslag af Kommissionen inden den 1. september 1981 afgørelse om den formindskelse af det maksimale totalindhold af svovldioxyd, der er foreneligt med den videnskabelige viden og udviklingen af teknologien. Med henblik herpå forelægger Kommissionen senest den 1. april 1981 en rapport ledsaget af egnede forslag med henblik på en nedsættelse af det nævnte maksimale indhold på mindst 25 mg/l, for så vidt den videnskabelige viden og den teknologiske udvikling tillader det.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og overgangsforanstaltningerne for m.k.v.b.d., der er fremstillet inden den 8. maj 1970, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 14

1. Producenterne er forpligtet til, for så vidt angår de vine, på hvilke betegnelsen k.v.b.d. kan anvendes, at foretage en analytisk og en organoleptisk undersøgelse.

a) Den analytiske undersøgelse bør mindst omfatte værdierne af de i bilaget til denne forordning nævnte faktorer, som er karakteristiske for den pågældende m.k.v.b.d.

Disse faktorerens grænseværdier fastlægges af den producerende medlemsstat for hver k.v.b.d.;

b) Den organoleptiske undersøgelse omfatter farve, klarhed, lugt og smag.

2. De i stk. 1 nævnte undersøgelser kan ved hjælp af stikprøver gennemføres af de i de enkelte medlemsstater udpegede kompetente organer, indtil Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal fastsætter egnede bestemmelser om, hvorledes de skal anvendes systematisk og generelt.

3. For så vidt gennemførelsen af denne forordning kræver anvendelse af andre analysemetoder end dem, der er fastsat i artikel 63 i forordning (EØF) nr. 337/79, fastsættes disse metoder efter fremgangsmåden i artikel 67 i samme forordning.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1, og særlig anvendelsen for vin, som ikke opfylder de ved de pågældende undersøgelser stillede betingelser, og betingelserne for denne anvendelse, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 15

1. M.k.v.b.d. må kun bringes i omsætning, hvis navnet på det bestemte dyrkningsområde, som de har ret til at bære, er anført på proppen, og hvis flasken er forsynet med en etiket, allerede når den forlader fremstillingsstedet.

For så vidt angår etiketteringen kan der dog tillades undtagelser på betingelse af, at der sikres en passende kontrol.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 16

1. Fællesskabsbenævnelsen k.v.b.d. eller en særlig i medlemsstaterne traditionelt anvendt benævnelse til betegnelsen af bestemte vine kan alene anvendes for vine, der opfylder de i denne forordning fastsatte bestemmelser og dens gennemførelsesbestemmelser.

2. Uden at dette berører de yderligere i henhold til national lovgivning tilladte benævnelser og på betingelse af, at national lovgivning vedrørende de pågældende vine overholdes, er de i stk. 1 nævnte traditionelle særlige benævnelser følgende:

a) for Forbundsrepublikken Tyskland:
angivelse af vinenes herkomst ledsaget af benævnelsen »Qualitätswein« eller af benævnelsen »Quali-

tätswein mit Prädikat« i forbindelse med en af benævnelserne »Kabinett«, »Spätlese«, »Auslese«, »Beerenauslese« eller »Trockenbeerenauslese«;

b) for Frankrig:

»Appellation d'origine contrôlée«, »Appellation contrôlée«, »Champagne«, eller »Vin délimité de qualité supérieure«;

c) for Italien:

»Denominazione di origine controllata« eller »Denominazione di origine controllata e garantita«;

d) for Luxembourg:

»Marque nationale du vin luxembourgeois«.

3. Fællesskabsbenævnelsen m.k.v.b.d. eller en tilsvarende specifik traditionel benævnelse må alene anvendes for m.k.v.b.d.

En m.k.v.b.d., hvis mousserende egenskab er fremkaldt uden for et bestemt dyrkningsområde, må alene bære navnet på dette område,

— når betingelserne i artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, er opfyldt,

og

— når en sådan benævnelse er tilladt ifølge lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område druerne er høstet.

4. Et bestemt områdes navn må alene anvendes til betegnelsen af vin, såfremt det drejer sig om en k.v.b.d.

Dog kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen for en overgangsperiode, der udløber den 31. august 1981, på visse endnu ikke fastlagte betingelser tillade anvendelsen af visse bestemte områders navn til betegnelsen af bordvine, for hvilke disse navne traditionelt anvendes.

5. En k.v.b.d. bringes i omsætning med det bestemte områdes benævnelse, som er blevet tildelt den af den medlemsstat, hvor den er produceret.

En vin, der opfylder de i denne forordning og i de til gennemførelsen af denne forordning fastsatte bestemmelser, må ikke bringes i omsætning uden benævnelse k.v.b.d. eller uden anden i stk. 1 og stk. 2 nævnt traditionel, særlig benævnelse. En m.k.v.b.d. må dog ikke bringes i omsætning uden benævnelsen m.k.v.b.d. eller en tilsvarende særlig traditionel benævnelse som anført i stk. 3.

Benævnelsen k.v.b.d. eller efter omstændighederne m.k.v.b.d. samt navnet på det pågældende bestemte dyrkningsområde skal anføres i det i artikel 53, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 nævnte ledsagedokument.

6. Deklasseringen af en k.v.b.d. kan ske i produktionsleddet på de i den pågældende nationale lovgivning fastlagte betingelser; den kan kun foretages i afsætningsleddet, såfremt en under modningen, lagringen eller transporten konstateret ændring har afsvækket eller forandret kendetegnene for den pågældende k.v.b.d.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig bestemmelserne om anvendelsen af deklasserede k.v.b.d. samt betingelserne for denne anvendelse, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 17

1. Hver medlemsstat sikrer kontrol med og beskyttelse af de k.v.b.d., der er bragt i omsætning i overensstemmelse med denne forordning.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 18

1. Mængden af druer, druemost og vin egnet til produktion af k.v.b.d. samt af k.v.b.d. selv anføres hver for sig i den anmeldelse af høst og beholdninger, som er foreskrevet i bestemmelserne for gennemførelsen af artikel 28, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 337/79.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 19

Ud over de i denne forordning omhandlede bestemmelser kan producentmedlemsstaterne under hensyntagen til rimelig sædvane fastlægge yderligere eller mere nøjagtige kendetegn og snævrere betingelser for fremstilling og omsætning af kvalitetsvine, der produceres i bestemte områder på deres område.

De kan især begrænse maksimumsindholdet af restsukker i en k.v.b.d., særlig for så vidt angår forholdet mel-

lem det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen og restsukker.

Artikel 20

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de oplysninger, der er nødvendige til gennemførelsen af denne forordning.

Reglerne i forbindelse med meddelelse og udbredelse af disse oplysninger fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 21

1. Mousserende vine, der bærer navnet på et bestemt dyrkningsområde, og for hvilke det kan bevises, at de er fremstillet inden den 1. september 1975, men ikke opfylder bestemmelserne i artikel 1, fjerde afsnit, kan bringes i omsætning under dette navn, samt eventuelt med en af de i artikel 16, stk. 3, nævnte særlige, traditionelle benævnelser, når de opfylder de tidligere nationale bestemmelser.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at der skal gives meddelelse til de kompetente myndigheder om de mængder af de i stk. 1 nævnte mousserende vine på 10 hl og derover, der er fremstillet inden den 1. september 1975.

Artikel 22

1. Rådets forordning (EØF) nr. 817/70 af 28. april 1970 om fastlæggelse af særlige regler for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2211/77⁽²⁾, ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Henvisninger til artiklerne i den ophævede forordning skal læses ifølge den sammenligningstabel, der er anført i bilag II.

Artikel 23

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne
P. MEHAIGNERIE
Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 99 af 5. 5. 1970, s. 20.

⁽²⁾ EFT nr. L 256 af 7. 10. 1977, s. 1.

BILAG I

Liste over faktorer, som kan anvendes til gennemførelse af artikel 14, og som muliggør en karakterisering af kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder

A. *Organoleptisk undersøgelse*

1. Farve
2. Klarhed og bundfald
3. Lugt og smag

B. *Undersøgelse af vinens reaktion*

4. Reaktion over for luft
5. Reaktion over for kulde

C. *Mikrobiologisk undersøgelse*

6. Reaktion i termostatrum
7. Vinens og bundfaldets udseende

D. *Fysisk og kemisk analyse*

8. Massefylde
9. Alkoholindhold
10. Totalt tørstof (konstateret ved massefyldemåling)
11. Reducerende sukker
12. Saccharose
13. Aske
14. Askens alkaliske egenskaber
15. Totalt syreindhold
16. Flygtigt syreindhold
17. Bundet syreindhold
18. pH
19. Fri svovldioxid
20. Total svovldioxid

E. *Supplerende analyse*

21. Kulsyre (perlevin og mousserende vin, overtryk i bar ved 20 °C)

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning nr. 24	Denne forordning
artikel 4, stk. 2	artikel 2, stk. 1
artikel 4, stk. 3	artikel 2, stk. 2
Forordning (EØF) nr. 817/70	
artikel 2	artikel 3
artikel 3	artikel 4
artikel 4	artikel 5
artikel 5	artikel 6
artikel 6	artikel 7
artikel 7	artikel 8
artikel 8	artikel 9
artikel 9	artikel 10
artikel 10	artikel 11
artikel 10a	artikel 12
artikel 10b	artikel 13
artikel 11	artikel 14
artikel 11a	artikel 15
artikel 12	artikel 16
artikel 12, stk. 2a	artikel 16, stk. 3
artikel 12, stk. 3	artikel 16, stk. 4
artikel 12, stk. 4	artikel 16, stk. 5
artikel 12, stk. 5	artikel 16, stk. 6
artikel 12, stk. 6	artikel 16, stk. 7
artikel 13	artikel 17
artikel 14	artikel 18
artikel 15	artikel 19
artikel 16	artikel 20
artikel 17	artikel 21

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 339/79

af 5. februar 1979

om definition af visse produkter med oprindelse i tredjelande, henhørende under pos. 20.07, 22.04 og 22.05 i den fælles toldtarif

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr.
337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsord-
ning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 4, litra c),under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Definitionerne på en del af de i bilag II til forordning
(EØF) nr. 337/79 anførte produkter kan kun anvendes
på produkter, der fremstilles inden for Fællesskabet;
derfor er det nødvendigt nærmere at bestemme de til-
svarende produkter med oprindelse i tredjelande;definitionerne på de produkter med oprindelse i tredje-
lande, som omhandles i denne forordning, skal ligge så
tæt op ad definitionerne på fællesskabsprodukter som
muligt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Denne forordning omfatter produkter med oprindelse i
tredjelande.*Artikel 2*

I denne forordning forstås ved:

Druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af
alkohol: det produkt, som— har et virkeligt alkoholindhold på mindst 12 % vol,
men under 15 % vol, og som— er fremstillet ved, at der til ugæret druemost med et
naturligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol tilsæt-
tes et produkt, der er fremkommet ved destillation
af vin.Koncentreret druemost: den ikke karameliserede drue-
most, som fremstilles ved delvis dehydrering af drue-
most under anvendelse af enhver anden godkendt me-
tode end direkte opvarmning, således at dens massefylde
ved 20 °C ikke ligger under 1,240 g/cm³.

Hedvin: det produkt, som

— udviser et totalt alkoholindhold på mindst 17,5 %
vol samt et virkeligt alkoholindhold på mindst 15 %
vol og højst 22 % vol, og som— fremstilles af druemost eller vin, idet disse produkter
skal stamme fra vinstoksorter, som i de tredjelande,
i hvilke de har deres oprindelse, er godkendt til
fremstilling af hedvin og har et naturligt alkoholind-
hold på mindst 12 % vol

— ved frysning eller

— ved tilsætning under eller efter gæringen af

i) enten et produkt fremkommet ved destilla-
tion af vinii) eller koncentreret druemost eller, for så vidt
angår visse kvalitetshedvine, som er anført
på en liste, der skal vedtages, og for hvilke
en sådan praksis er sædvanlig, druemost, der
er koncentreret ved direkte opvarmning, og
som bortset fra denne proces svarer til defi-
nitionen af koncentreret druemost

iii) en blanding af disse produkter.

Dog kan visse kvalitetshedvine, som er anført på en li-
ste, der skal vedtages, fremstilles af ugæret druemost,
som ikke behøver at have et naturligt alkoholindhold på
mindst 12 % vol.Mousserende vin: det produkt med et virkeligt alkohol-
indhold på mindst 8,5 % vol, som— fremstilles ved første eller anden alkoholiske gæring
af friske druer, af druemost eller af vin,— og som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved
udstrømning af udelukkende fra gæringen stam-
mende kuldioxid, og i lukkede beholdere ved 20 °C
udviser et overtryk på mindst 3 bar.⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.

Mousserende vin tilsat kulsyre: det produkt med et virkeligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol, som

- fremstilles af vin,
- når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid, der helt eller delvis er tilsat, og
- i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3 bar.

Perlevin: vin med et virkeligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol, som

- efter den første eller anden alkoholiske gæring naturligt indeholder kuldioxid og
- i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 1 og højst 2,5 bar.

Perlevin tilsat kulsyre: vin med et virkeligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol, som

- indeholder kuldioxid, der helt eller delvis er tilsat, og
- i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 1 og højst 2,5 bar.

Artikel 3

Ved indførsel ledsages de i artikel 2 nævnte produkter om fornødent af den attest og den analyseerklæring, som omhandles i artikel 50, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 337/79, og som er udstedt af det eksporte-

rende lands kompetente myndigheder, hvoraf det fremgår, at de opfylder visse krav, der stemmer overens med de for Fællesskabets produkter gældende krav.

Artikel 4

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, særligt for så vidt angår de i artikel 2 omhandlede produkter, vedrørende de i artikel 3 opstillede krav, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 5

1. Rådets forordning (EØF) nr. 948/70 af 26. maj 1970 om definition af visse produkter med oprindelse i tredjelande, henhørende under positionerne 20.07, 22.04 og 22.05 i den fælles toldtarif ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 681/75 ⁽²⁾, ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Henvisninger til artiklerne i den ophævede forordning skal læses ifølge den sammenligningstabel, der er anført i bilaget.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 114 af 27. 5. 1970, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. L 72 af 20. 3. 1975, s. 48.

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 948/70
artikel 3a

Denne forordning
artikel 4

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 340/79

af 5. februar 1979

om bestemmelse af bordvinstyper

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til forordning (EØF) nr. 337/79, artikel 2, fastsættes der hvert år en orienteringspris for hver type bordvin, der er repræsentativ for produktionen inden for Fællesskabet; disse typer bordvin skal derfor bestemmes nærmere;

det kan på grundlag af mængden eller på grundlag af den pågældende bordvins kendetegn bedømmes, hvorvidt en type bordvin er repræsentativ;

der skal fastlægges visse objektive kendetegn, som gør det muligt at skelne mellem de enkelte vintyper —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Røde bordvinstyper er:

- a) rød bordvin, undtagen den under litra c) nævnte, med et virkeligt alkoholindhold på mindst 10 % vol og højst 12 % vol; den benævnes »type R I«;
- b) rød bordvin, undtagen den under litra c) nævnte, med et virkeligt alkoholindhold på mindst 13 % vol og højst 14 % vol; den benævnes »type R II«;

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

- c) rød bordvin fra vinstoksorter af arten »Portugieser«; den benævnes »type R III«.

Artikel 2

Hvide bordvinstyper er:

- a) hvid bordvin, undtagen den under litra b) og litra c) nævnte, med et virkeligt alkoholindhold på mindst 10 % vol og højst 12 % vol; den benævnes »type A I«;
- b) hvid bordvin fra vinstoksorter af arterne Sylvaner eller Müller-Thurgau; den benævnes »type A II«;
- c) hvid bordvin fra vinstoksorter af arten Riesling; den benævnes »type A III«.

Artikel 3

Fortegnelserne over de i artikel 1, litra c), og i artikel 2, litra b) og litra c), nævnte vinstoksorter opstilles efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 4

1. Rådets forordning (EØF) nr. 945/70 af 26. maj 1970 om bestemmelse af bordvinstyper ⁽⁴⁾ ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. C 296 af 11. 12. 1978, s. 58.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 114 af 27. 5. 1970, s. 1.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 341/79

af 5. februar 1979

om fastsættelse af orienteringspriser for vin for perioden fra 16. december 1978 til 15. december 1979

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 2,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved fastsættelsen af orienteringspriserne for de enkelte bordvinstyper skal der tages hensyn til såvel den fælles landbrugspolitik som til det bidrag, som Fællesskabet tilstræber at yde til verdenshandelens harmoniske udvikling; den fælles landbrugspolitik har bl.a. til formål at garantere landbefolkningen en rimelig levestandard, at sikre forsyningerne samt at sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer;

for at virkeliggøre denne målsætning bør der for perioden fra 16. december 1978 til 15. december 1979 fastsættes priser på et højere niveau end for den foregående periode, især på grund af prisudviklingen i den seneste tid;

der skal fastsættes orienteringspriser for hver type bordvin, som er repræsentativ for Fællesskabets produktion, og som er defineret i forordning (EØF) nr. 340/79 ⁽⁴⁾ —

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For perioden fra 16. december 1978 til 15. december 1979 fastsættes orienteringspriserne for bordvin således:

Vintype	Orienteringspris
R I	2,07 RE pr. % vol/hl
R II	2,07 RE pr. % vol/hl
R III	32,28 RE pr. hl
A I	1,94 RE pr. % vol/hl
A II	43,02 RE pr. hl
A III	49,12 RE pr. hl

Artikel 2

1. Rådets forordning (EØF) nr. 1299/78 af 6. juni 1978 om fastsættelse af orienteringspriser for vin for perioden fra 16. december 1978 til 15. december 1979 ⁽⁵⁾ ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. C 296 af 11. 12. 1978, s. 58.

⁽⁴⁾ Se side 60 i denne Tidende.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 160 af 17. 6. 1978, s. 11.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 342/79

af 5. februar 1979

om fastsættelse af udløsningspriser for bordvin i perioden 16. december 1978 til 15. december 1979

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

For hver type vin, som der fastsættes en orienteringspris for, skal der under hensyntagen til de i artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 nævnte faktorer årligt fastsættes en udløsningspris;

kvaliteten af høsten i produktionsåret 1978/79 anses generelt for at være lidt under middel;

priserne for bordvine af type R I og R II ligger for tiden mindst på samme niveau som udløsningspriserne; priserne for bordvin af type A I har til gengæld til stadighed i de sidste fire produktionsår ligget under udløsningsprisen, bortset fra en kort periode i slutningen af 1977; i løbet af sidste produktionsår har priserne for bordvin af type A II og A III ligget betydeligt under de respektive udløsningspriser;

trods en større høst end i det foregående produktionsår er den disponible mængde som følge af relativt små lagre en smule mindre end den tilsvarende mængde for produktionsåret 1977/78;

der skal ved fastsættelsen af udløsningspriserne tages hensyn til nævnte forhold; de for det foregående produktionsår fastsatte udløsningspriser bør derfor forhøjes, idet forhøjelsen dog ikke må virke stimulerende på produktionen;

den forskellige udvikling på rødvins- og hvidvinsmarkedet gør det rimeligt at indføre en vis selektivitet ved fastsættelse af udløsningspriserne og ikke at forhøje udløsningspriserne for hvidvine så meget som de tilsvarende priser for rødvine eller så meget, som Rådet vedtog for så vidt angår orienteringspriserne;

orienteringspriserne for perioden 16. december 1978 til 15. december 1979 er fastsat ved forordning (EØF) nr. 341/79 ⁽³⁾; i henhold til artikel 3, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 337/79 fastsættes udløsningsprisen i samme led og gælder i samme periode som orienteringspriserne; de bordvinstyper, som disse gælder for, er fastlagt ved forordning (EØF) nr. 340/79 ⁽⁴⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For perioden 16. december 1978 til 15. december 1979 fastsættes udløsningspriserne for bordvin således:

Vintype	Udløsningspris
R I	1,93 RE pr. % vol/hl
R II	1,93 RE pr. % vol/hl
R III	30,00 RE pr. hl
A I	1,79 RE pr. % vol/hl
A II	39,66 RE pr. hl
A III	45,29 RE pr. hl

Artikel 2

1. Rådets forordning (EØF) nr. 2777/78 af 23. november 1978 om fastsættelse af udløsningspriser for bordvin i perioden 16. december 1978 til 15. december 1979 ⁽⁵⁾ ophæves.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.

⁽³⁾ Se side 61 i denne Tidende.

⁽⁴⁾ Se side 60 i denne Tidende.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 333 af 30. 11. 1978, s. 3.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 343/79

af 5. februar 1979

om fastsættelse af almindelige regler for visse destillationer af vin

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 3, artikel 40, stk. 5, og artikel 41, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det bør fastsættes, under hvilke betingelser de i artikel 11, 12, 13, 40 og 41 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede destillationer skal gennemføres ;

de forskellige priser for vin til destillation, som er fastsat i ovennævnte artikler, gør det normalt ikke muligt at afsætte de produkter, der er opnået ved destillationen, på de sædvanlige markedsvilkår; det er derfor nødvendigt at fastsætte kriterierne for støttebeløbet således, at de fremstillede produkter kan afsættes;

det bør fastsættes, at den minimumspris, der garanteres producenten, normalt udbetales ham inden for sådanne tidsfrister, at han kan opnå et udbytte, som svarer til det, han ville opnå, hvis det drejede sig om salg på normale markedsvilkår;

det bør fastsættes, at producenterne skal indgå kontrakter med destillatørerne, og at disse kontrakter skal godkendes af interventionsorganet, for at der kan føres kontrol med destillationernes forløb og med overholdelsen af de forpligtelser, som påhviler parterne; denne ordning vil endvidere gøre det muligt bedre at følge destillationernes kvantitative indvirkninger på markedet;

for at sikre en passende kontrol med de i artikel 11, 12, 13, 40 og 41 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede destillationer, bør destillatørerne underlægges en godkendelsesordning;

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 52.

på grundlag af den opnåede erfaring og indtil en ny ordning på dette område er vedtaget, bør der tillades en vis tolerance hvad angår den mængde vin, der omhandles i visse leveringskontrakter for vine, der indgås i produktionsårene 1976/77, 1977/78 og 1978/79; der bør i øvrigt i tilfælde af uforudsete omstændigheder eller i tilfælde af force majeure åbnes mulighed for at udbetale støtten for den mængde vin, som faktisk er destilleret —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De producenter, der foretager destillation af vin i henhold til artikel 11, 12, 13, 40 og 41 i forordning (EØF) nr. 337/79, indgår inden en dato, som skal fastsættes, leveringskontrakter for vine med en godkendt destillatør.

Disse kontrakter er alene gyldige, når de er godkendt af interventionsorganet inden en dato, som skal fastsættes.

2. Disse kontrakter skal indeholde bestemmelser om, at
- destillatøren skal købe den mængde vin, der er anført i kontrakten,
 - destillatøren er forpligtet til at forarbejde vinen til et produkt med et alkoholindhold på mindst 86 % vol eller til et produkt med et alkoholindhold på højst 85 % vol, og at han mindst skal betale den pris, der er anført henholdsvis i artikel 11, stk. 2, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 40, stk. 3, og artikel 41, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79; prisen gælder for den uemballerede vare af producentens bedrift.

Artikel 2

1. Interventionsorganet udbetaler en støtte for hver hektoliter destilleret vin.

2. Støtten fastsættes på grundlag af den i artikel 1, stk. 2, litra b), omhandlede minimumsindkøbspris af de skønsmæssigt fastsatte forarbejdningssomkostninger og af prisen for de produkter, der opnås ved destillationen, således at disse produkter kan afsættes.

3. Støttebeløbet differentieres efter, om de produkter, der opnås ved destillationen, har et alkoholindhold på:

- mindst 86 % vol
eller
- højst 85 % vol.

Dog må det støttebeløb, der ydes til produkter med et alkoholindhold på højst 85 % vol ikke overstige det støttebeløb, der ydes til produkter med et alkoholindhold på mindst 86 % vol.

Artikel 3

Anvendes artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 kan det besluttes at begrænse destillation til produkter med et alkoholindhold på mindst 86 % vol.

I så fald finder artikel 1 og 2 ikke anvendelse, for så vidt de vedrører et produkt med alkoholindhold på højst 85 % vol.

Artikel 4

1. Når den samlede mængde vin, der er anført i kontrakten, afleveres til destilleriet, udbetaler dette producenten mindst forskellen mellem den i artikel 1, stk. 2, litra b), omhandlede minimumsopkøbspris og den i artikel 2 omhandlede støtte.

2. Inden for de to uger, der følger efter destilleriets modtagelse af den samlede mængde vin, der er anført i kontrakten, udbetaler interventionsorganet producenten et beløb på 30 % af den i artikel 1, stk. 2, litra b), omhandlede minimumsopkøbspris som en del af den i artikel 2 omhandlede støtte. Beløbet må i intet tilfælde være højere end ovennævnte støttebeløb.

3. Når der er fremlagt bevis for, at den samlede mængde af den vin, der er anført i kontrakten, er blevet destilleret, udbetaler interventionsorganet producenten forskellen mellem den i artikel 2 anførte støtte og det i stk. 2 anførte beløb.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at det i stk. 2 omhandlede beløb:

- udbetales af interventionsorganet til producenterne inden for de to uger, der følger efter godkendelsen af kontrakten,
- udbetales af destilleriet; såfremt dette sker, refunderer interventionsorganet destilleriet dette beløb mod fremlæggelse af det i stk. 3 nævnte bevis.

5. Såfremt destillationen finder sted i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor producenten befin-

der sig, betales den minimumsopkøbspris, der er anført i artikel 1, stk. 2, litra b), af destilleriet.

6. Uanset stk. 1 til 4 kan interventionsorganets eller destilleriets udbetaling af minimumsopkøbsprisen foretages på én gang efter destillation af den samlede mængde vin, der er nævnt i kontrakten.

Artikel 5

Destillationerne skal foregå inden for perioder, som skal fastsættes.

For de i artikel 11, 12 og 13 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede destillationer kan det dog vedtages at rykke ophørsdatoen frem, hvis den økonomiske situation på markedet kræver det, navnlig under hensyn til

- niveauet for de vejede gennemsnitspriser, og
- de mængder, der er til rådighed på markedet,

for så vidt angår de typer vin, der omfattes af de pågældende destillationsforanstaltninger.

Artikel 6

1. Der tillades en tolerance på $\pm 10\%$ for så vidt angår den mængde vin, der er anført i en af de i artikel 1 omhandlede kontrakter.

Denne tolerance tillades dog ikke for så vidt angår kontrakter, der omfatter den i artikel 40 eller den i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede destillation.

2. Når det på grund af omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller som følge af force majeure ikke er muligt at destillere hele den mængde vin, der er omfattet af den i artikel 1 omhandlede kontrakt, eller en del deraf, giver destilleriet, henholdsvis producenten, straks meddelelse herom:

- til interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område destilleriet findes, og
- hvis producentens lager befinder sig i en anden medlemsstat, til interventionsorganet i denne anden medlemsstat.

3. I de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde udbetaler interventionsorganet den i artikel 2, stk. 3, omhandlede støtte for den mængde vin, der faktisk er blevet destilleret.

4. Denne artikel finder anvendelse på kontrakter, der indgås i produktionsårene 1976/77, 1977/78 og 1978/79.

Artikel 7

I denne forordning forstås ved godkendt destillatør en destillatør, som er opført på en liste, der udarbejdes af medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Disse myndigheder kan inden for rammerne af gennemførelsesbestemmelserne på betingelser, der skal fastsættes, tilbagekalde godkendelsen af destillatører, som ikke opfylder de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til denne forordning.

Artikel 8

1. Hver medlemsstat udpeger det interventionsorgan, der skal have ansvaret for gennemførelsen af denne forordning.

2. Det kompetente interventionsorgan er under alle omstændigheder det organ, på hvis område destillationen finder sted.

Artikel 9

1. Rådets forordning (EØF) nr. 1931/76 af 20. juli 1976 om fastsættelse af de almindelige regler for de i artikel 6b, 6c, 6d, 24a og 24b i forordning (EØF) nr. 816/70 omhandlede destilleringer af vin ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2609/78 ⁽²⁾, ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Henvisninger til artiklerne i den ophævede forordning skal læses ifølge den sammenligningstabel, der er anført i bilaget.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

*BILAG***SAMMENLIGNINGSTABEL**

Forordning (EØF) nr. 1931/76	Denne forordning
artikel 2a	artikel 3
artikel 3	artikel 4
artikel 4	artikel 5
artikel 4a	artikel 6
artikel 5	artikel 7
artikel 6	artikel 8

⁽¹⁾ EFT nr. L 211 af 5. 8. 1976, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. L 315 af 9. 11. 1978, s. 10.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 344/79

af 5. februar 1979

om fastlæggelse af almindelige regler for fastsættelse af referenceprisen og opkrævning af udligningsafgiften for vin

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 17, stk. 5,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 17, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 fastsættes der hvert år en referencepris for rødvin og en referencepris for hvidvin, samt referencepriser for visse typer druesaft og druemost og for vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation; der fastsættes desuden referencepriser for produktion med særlige kendetegn eller med særlig anvendelse; det er nødvendigt at fastlægge de almindelige regler for fastsættelsen af disse priser;

der gælder forskellige internationale aftaler inden for vinsektoren;

referencepriserne bør bidrage til at sikre en effektiv beskyttelse af priserne for Fællesskabets produkter og disses forrang ved afsætning på det interne marked; de bør derfor fastsættes således, at disse mål kan nås, hvilket er en absolut forudsætning for, at der sikres Fællesskabets producenter rimelige indkomster;

referenceprisen for rødvin og referenceprisen for hvidvin bør fastsættes på grundlag af orienteringspriserne for de mest repræsentative røde og hvide bordvinstyper, forhøjet med omkostningerne ved at placere fællesskabsvin i samme afsætningsled som indført vin; referenceprisen for visse typer saft og most, samt for vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, bør ligeledes fastsættes på grundlag af orienteringspriserne for røde eller hvide bordvine under anvendelse

af en koefficient, der fastsættes under hensyntagen til forholdet på fællesskabsmarkedet mellem priserne for røde eller hvide bordvine og priserne for de pågældende produkter, forhøjet med omkostningerne ved at placere lignende fællesskabsprodukter i samme afsætningsled som de tilsvarende indførte produkter;

det skal fastlægges, hvilke faktorer der tages i betragtning ved beregningen af disse omkostninger;

referenceprisen for hedvin bør fastsættes på grundlag af prisniveauet i Fællesskabet for det pågældende produkt;

der bør opstilles kriterier for fastsættelsen af referencepriser for visse produkter i forhold til disses særlige kendetegn eller anvendelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Referencepriserne for rødvin og referenceprisen for hvidvin fastsættes på grundlag af orienteringspriserne for de røde henholdsvis hvide bordvinstyper, der anses for at have afgørende indvirkning på indkomstdannelsen for Fællesskabets vindyrkere.

Referencepriserne for de produkter, der er nævnt i artikel 17, stk. 1, tredje afsnit, første, andet, tredje og fjerde led, i forordning (EØF) nr. 337/79, fastsættes på grundlag af orienteringspriserne for rødvin og hvidvin under anvendelse af en koefficient, der tager hensyn til forholdet mellem priserne på fællesskabsmarkedet for rød- eller hvidvine og priserne for de pågældende produkter forhøjet med omkostningerne ved at placere lignende fællesskabsprodukter i samme afsætningsled som de tilsvarende indførte produkter.

Referenceprisen for det produkt, der er nævnt i artikel 17, stk. 1, tredje afsnit, femte led, i forordning (EØF) nr. 337/79, fastsættes på grundlag af prisniveauet i Fællesskabet for det pågældende produkt.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.

Artikel 2

Ved fastsættelsen af de i artikel 1 nævnte referencepriser tages der hensyn til

- a) oplysningerne vedrørende mængder i den i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede prognose,
- b) kvaliteten af høsten i det produktionsår, hvor referenceprisen fastsættes,
- c) omfanget og arten af de forventede interventionsforanstaltninger.

Artikel 3

Ved fastsættelse af særlige referencepriser for de produkter, der er nævnt i artikel 17, stk. 1, første og tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 337/79, i forhold til disses særlige kendetegn eller anvendelse fastlægges disse priser under hensyntagen til prisniveauet i Fællesskabet for de pågældende produkter.

Artikel 4

Ved bestemmelsen af omkostningerne ved at placere fællesskabsprodukter i samme afsætningsled som lignende indførte produkter tages der hensyn til

- a) mæglersalærer,
- b) læsseomkostninger,
- c) forsikringsomkostninger,

d) transportomkostninger,

e) tab.

Artikel 5

1. Uanset bestemmelserne i artikel 17, stk. 3, andet og tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 337/79, opkræves der for alle vine fra tredjelande, såfremt de ikke hører til de vine, for hvilke der fastsættes en særlig referencepris, den for rødvin henholdsvis hvidvin gældende udligningsafgift.

2. For så vidt angår opkrævning af udligningsafgiften betragtes rosévin som rødvin.

Artikel 6

1. Rådets forordning (EØF) nr. 947/70 af 26. maj 1970 om fastlæggelse af de almindelige regler for fastsættelsen af referenceprisen og opkrævningen af udligningsafgiften inden for vinsektoren ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2918/76 ⁽²⁾, ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

(1) EFT nr. L 114 af 27. 5. 1970, s. 4.

(2) EFT nr. L 333 af 2. 12. 1976, s. 6.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 345/79

af 5. februar 1979

om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet inden for vinsektoren

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 20, stk. 1 og 3,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Eksporthestitutionerne for de varer, der er undergivet den fælles markedsordning for vin, skal fastsættes efter bestemte kriterier, der gør det muligt at dække forskellen mellem priserne for disse varer inden for Fællesskabet og i den internationale handel; med henblik herpå er det nødvendigt, at der tages hensyn til forsyningsituationen for så vidt angår de pågældende varer og priserne for disse varer inden for Fællesskabet samt situationen for så vidt angår de faktiske priser i den internationale handel;

ydelsen af restitutioner kan begrænses til udførsel af visse af de i forordning (EØF) nr. 337/79, artikel 1, stk. 2, nævnte varer; den bør begrænses til de i nævnte forordnings artikel 1, stk. 2, litra b) og c), nævnte varer, der har særlig økonomisk betydning;

da de priser, til hvilke de pågældende varer udbydes, er forskellige, skal der for at dække forskellen mellem priserne i den internationale handel og priserne inden for Fællesskabet tages hensyn til transportomkostningerne;

for at kunne følge prisudviklingen er det nødvendigt, at priserne konstateres i overensstemmelse med visse regler; for så vidt angår de faktiske priser i den internationale handel skal der med henblik herpå tages hensyn til noteringerne på markederne i tredjelande og de faktiske priser i bestemmelseslandene samt de i tredjelande konstaterede produktionspriser og tilbudspriser franko

Fællesskabets grænse; for så vidt angår priserne inden for Fællesskabet bør de faktiske priser, der viser sig gunstigst for udførselen, lægges til grund;

på grund af nogle bestemmelseslandes særlige importbetingelser er det nødvendigt at give mulighed for en differentiering af restitutionsbeløbet efter produkternes bestemmelsessted;

for at give Fællesskabets eksportører en vis sikkerhed med hensyn til stabiliteten af restitutionerne og af listen over de varer, for hvilke der ydes restitutioner, bør fastsættelsen af restitutionerne finde sted med regelmæssige mellemrum i overensstemmelse med handelssædvaner;

for at forhindre konkurrencefordrejninger er det nødvendigt, at de administrative vilkår, som de handlende er undergivet, er ens inden for hele Fællesskabet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Denne forordning fastsætter reglerne for fastlæggelse og ydelse af eksportrestitutioner for de i forordning (EØF) nr. 337/79, artikel 1, stk. 2, nævnte varer.

2. Restitutionerne kan kun ydes for følgende varer:

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
b) 22.04	Druemost i gæring samt druemost, hvis gæring er standset på anden måde end ved tilsætning af alkohol
22.05	Vin af friske druer; druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol
c) 08.04 A II	Friske druer, ikke til spisebrug
22.10 A	Vineddike

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.

Artikel 2

Restitutionerne fastsættes under hensyntagen til følgende forhold:

- a) situationen og den forventede udvikling for
 - priserne for de i artikel 1, stk. 2, nævnte varer og de disponible mængder på Fællesskabets marked,
 - priserne for disse varer i den internationale handel;
- b) handelsomkostningerne og de gunstigste transportomkostninger fra Fællesskabets markeder til Fællesskabets havne eller øvrige udførselssteder samt omkostningerne i forbindelse med at bringe varerne frem til bestemmelseslandet;
- c) de mål for den fælles markedsordning for vin, der skal sikre ligevægt på dette marked og en naturlig udvikling af priser og handel;
- d) kravet om at forhindre forstyrrelser på Fællesskabets marked;
- e) de påtænkte udførslers økonomiske aspekt.

Artikel 3

1. Priserne på Fællesskabets marked konstateres under hensyntagen til de faktiske priser, der viser sig gunstigst for udførselen.

2. Priserne i den internationale handel konstateres under hensyntagen til:

- a) noteringerne på tredjelandenes markeder;
- b) de gunstigste importpriser i tredjelande ved indførsel fra andre tredjelande;
- c) de i de eksporterende tredjelande konstaterede produktionspriser, i givet fald under hensyntagen til den støtte, som ydes af disse lande;
- d) tilbudspriserne franko Fællesskabets grænse.

Artikel 4

For Fællesskabet kan restitutionen for en bestemt vare differentieres efter bestemmelsessted, såfremt situationen i den internationale handel eller visse markeders særlige krav gør dette nødvendigt.

Artikel 5

Tidsintervallerne for fastsættelse af listen over de varer, for hvilke en restitution faktisk ydes, og af størrelsen af denne restitution fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 6

1. Restitutionen ydes, når det godtgøres, at

- a) varerne er udført fra Fællesskabet,
- b) det drejer sig om varer med oprindelse i Fællesskabet med udtagelse af de tilfælde, i hvilke artikel 7 finder anvendelse.

2. I tilfælde af anvendelse af artikel 4 ydes restitutionen i overensstemmelse med stk. 1, såfremt det godtgøres, at varen er kommet frem til det bestemmelsessted, for hvilket restitutionen er blevet fastsat.

Denne regel kan dog fraviges i overensstemmelse med den i stk. 3 nævnte fremgangsmåde under forudsætning af, at der fastsættes betingelser, som giver tilsvarende garanti.

3. Supplerende regler kan vedtages efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 7

1. Der ydes ingen eksportrestitution for de i artikel 1, stk. 2, nævnte varer, som indføres fra tredjelande, og som genudføres til tredjelande, medmindre eksportøren godtgør, at

- a) den vare, der skal udføres, er identisk med den tidligere indførte vare,
- b) told og i givet fald udligningsafgift er blevet opkrævet ved indførselen.

2. I dette tilfælde er restitutionen for hver vare lig med den told og den udligningsafgift, der opkræves ved indførselen, såfremt summen af disse to importbelastninger er lig med eller lavere end den restitution, der anvendes på udførselsdagen; såfremt denne sum er højere end den restitution, der anvendes på udførselsdagen, er restitutionen lig med sidstnævnte.

Artikel 8

1. Rådets forordning (EØF) nr. 957/70 af 26. maj 1970 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet inden for vinsektoren ⁽¹⁾ ophæves.

⁽¹⁾ EFT nr. L 115 af 28. 5. 1970, s. 1.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft 2. april 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 346/79

af 5. februar 1979

om fastsættelse af betingelserne for anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger inden for vinsektoren

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 1,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EØF) nr. 337/79 giver artikel 26, stk. 1, mulighed for at træffe egnede foranstaltninger, såfremt markedet for et eller flere af de i artikel 1, stk 2, nævnte varer på grund af indførsel eller udførsel er udsat for alvorlige forstyrrelser eller truet af alvorlige forstyrrelser inden for Fællesskabet, som kunne bringe de i traktatens artikel 39 omhandlede mål i fare; disse foranstaltninger vedrører handelen med tredjelande; de ophæves, så snart den faktiske eller truende forstyrrelse er ophørt;

det påhviler Rådet at fastsætte gennemførelsesbestemmelserne til ovennævnte artikel 26, stk. 1, samt at bestemme, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe forebyggende foranstaltninger;

de vigtigste faktorer bør derfor bestemmes, ved hjælp af hvilke det kan vurderes, hvorvidt Fællesskabets marked er ramt eller truet af alvorlig forstyrrelse;

da anvendelsen af beskyttelsesforanstaltninger afhænger af, hvilken indflydelse handelen med tredjelande har på Fællesskabets marked, skal der ved vurderingen af situationen på dette marked foruden til selve markedets særegenheder tages hensyn til de faktorer, der står i forbindelse med denne handels udvikling;

de foranstaltninger, der kan træffes i henhold til artikel 26 i forordning (EØF) nr. 337/79, bør fastsættes; disse foranstaltninger skal være af en sådan beskaffenhed, at

de kan afhjælpe de alvorlige markedsforstyrrelser henholdsvis afværge truslen om sådanne forstyrrelser; de skal kunne tilpasses situationen for at forhindre, at de har andre end de tilsigtede virkninger;

markedsmekanismen inden for vinsektoren omfatter en importlicensordning; denne ordning fører til, at der må fastsættes regler, efter hvilke forebyggende foranstaltninger på fællesskabsplan kan besluttes efter en summarisk undersøgelse af situationen;

fastslås det som en følge af en vurdering på grundlag af de ovennævnte faktorer, at betingelserne i artikel 26 i forordning (EØF) nr. 337/79 er opfyldt på en medlemsstats marked, bør de foranstaltninger, som denne stat træffer i medfør af denne artikel, begrænses; de foranstaltninger, der kan træffes i dette tilfælde, skal være af en sådan beskaffenhed, at de forhindrer en yderligere forværring af markedssituationen; disse foranstaltninger skal dog være af forebyggende karakter; de nationale foranstaltningers forebyggende karakter berettiger kun deres anvendelse indtil en fællesskabsbeslutnings ikrafttræden;

det påhviler Kommissionen at træffe beslutning om de fællesskabsbeskyttelsesforanstaltninger, der skal træffes efter en medlemsstats begæring, inden for en frist af fireogtyve timer efter denne begæring modtagelse; for at Kommissionen kan vurdere markedssituationen bedst muligt, skal det fastsættes, at den så tidligt som muligt underrettes om, at en medlemsstat anvender forebyggende foranstaltninger; disse foranstaltninger skal derfor meddeles Kommissionen, så snart de er besluttet; denne meddelelse anses som en begæring i den i artikel 26, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 anførte betydning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For at vurdere om markedet inden for Fællesskabet for en eller flere af de i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 nævnte varer på grund af indførsel eller udførsel er udsat for alvorlige forstyrrelser eller truet af

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.

alvorlige forstyrrelser, som kan bringe de i traktatens artikel 39 omhandlede mål i fare, tages der foruden til de i nævnte forordnings artikel 26, stk. 1, andet afsnit, fastsatte kriterier særlig hensyn til følgende:

- a) omfanget af de foretagne eller forventede udførsler;
- b) de disponible mængder på Fællesskabets marked;
- c) de på Fællesskabets marked konstaterede priser eller disse prisers antagelige udvikling, særlig deres tendens til en for stærk stigning, eller for så vidt angår varer, der ikke omfattes af nogen interventionsordning, deres tendens til et for kraftigt fald;
- d) de mængder af varer, med hensyn til hvilke der er fare for, at der skal træffes interventionsforanstaltninger, såfremt den ovennævnte situation opstår på grund af indførsel.

Artikel 2

1. De foranstaltninger, der kan træffes i henhold til artikel 26, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 337/79, såfremt den i nævnte artikels stk. 1 omhandlede situation opstår, er:

- a) helt eller delvis ophør med udstedelsen af importlicenser, hvilket medfører, at nye anmodninger ikke kan imødekommes;
- b) helt eller delvis afslag på allerede indgivne anmodninger om udstedelse af importlicenser;
- c) suspension af udførslerne;
- d) opkrævning af eksportafgifter.

2. Disse foranstaltninger må kun træffes i det omfang og for det tidsrum, der er strengt nødvendigt. De må kun omfatte varer, hvis afsendelses- eller bestemmelsesland er et tredjeland. De kan begrænses til visse afsendelses-, oprindelses- eller bestemmelseslande, samt til visse kvaliteter eller former. De kan begrænses til indførsler til eller udførsler fra visse områder i Fællesskabet.

3. Det i stk. 1 nævnte afslag på anmodninger finder anvendelse på de anmodninger, der indgives i de tidsrum, inden for hvilke suspensionen i henhold til artikel 3 eller artikel 4 har fundet anvendelse.

Artikel 3

Efter en summarisk undersøgelse af situationen på grundlag af de i artikel 1 anførte faktorer kan Kommissionen ved beslutning fastslå, at betingelserne for anvendelsen af artikel 26, stk. 2 i forordning (EØF) nr. 337/79 er opfyldt. Den meddeler medlemsstaterne sin

beslutning og bekendtgør denne ved opslag der, hvor den har sit sæde.

Denne beslutning bevirker, at udstedelsen af licenser foreløbig ophører for de pågældende varer fra det klokkeslet at regne, der er fastsat herfor, og som ligger senere end tidspunktet for meddelelsen.

Denne beslutning gælder med forbehold af artikel 26, stk. 2, andet punktum, i forordning (EØF) nr. 337/79, højst 48 timer.

Artikel 4

1. En medlemsstat kan i forebyggende øjemed træffe en eller flere foranstaltninger, såfremt den ved en vurdering af situationen på grundlag af de i artikel 1 anførte faktorer finder, at den i artikel 26, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede situation foreligger på dens område.

De forebyggende foranstaltninger omfatter:

- a) fuldstændig eller delvis suspension af udstedelsen af importlicenser,
- b) suspension af udførslerne,
- c) krav om deponering af eksportafgifter eller om sikkerhedsstillelse af samme størrelse.

Den under litra c) nævnte foranstaltning medfører kun opkrævning af afgifter, såfremt der træffes beslutning herom i henhold til artikel 26, stk. 2 eller 3, i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 2, stk. 2, i denne forordning finder anvendelse.

2. De forebyggende foranstaltninger meddeles Kommissionen pr. telex, så snart de er besluttet. Denne meddelelse anses som begæring i den i artikel 26, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 anførte betydning. Disse foranstaltninger finder kun anvendelse, indtil den beslutning, som Kommissionen træffer på dette grundlag, træder i kraft.

Artikel 5

1. Rådets forordning (EØF) nr. 958/70 af 26. maj 1970 om fastsættelse af betingelserne for anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger inden for vinsektoren⁽¹⁾ ophæves.

⁽¹⁾ EFT nr. L 115 af 28. 5. 1970, s. 4.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft 2. april 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 347/79

af 5. februar 1979

om de almindelige regler for vinstoksorternes klassificering

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 30, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 30 i forordning (EØF) nr. 337/79 fastsætter Rådet de almindelige regler for klassificeringen af de vinstoksorter, der er godkendt til dyrkning inden for Fællesskabet; disse regler bør navnlig foreskrive klassificering i anbefalede, godkendte og midlertidigt godkendte vinstoksorter efter administrative enheder eller dele af sådanne;

en sådan klassificering er særlig egnet til at tilskynde Fællesskabets vindyrkere til kvalitetsproduktion, da den kan anvendes som retningslinje for valg af vinstoksorter; klassificering af vinstoksorterne efter de høstede vines kvalitet giver mulighed for at fremme tilplantningen med de vinstoksorter, der giver vine af anerkendt god kvalitet, og med hensyn til hvilke der består en ret konstant eller tiltagende efterspørgsel på markedet; vinstoksorternes klassificering bidrager således på lang sigt til at undgå, at der på vinmarkedet opstår strukturbestemte overskud;

ved vinstoksorternes klassificering bør der skelnes mellem anvendelsen af de producerede druer; ved klassificering efter administrative enheder bør der tages hensyn til de særlige produktionsvilkår;

det forhold, at druer af en bestemt vinstoksort også anvendes til andre formål end dem, der er angivet i klassificeringen af den pågældende vinstoksort, særlig at en vinstoksort med druer til spisebrug anvendes til vinfremstilling, bør ikke hindre klassificering af denne vinstoksort efter dens hovedanvendelsesformål;

det er uomgængeligt nødvendigt at identificere de vinstoksorter, der dyrkes inden for Fællesskabet, for at kunne kontrollere overholdelsen af Fællesskabets og de nationale bestemmelser vedrørende dyrkning af vinstoksorter; af denne årsag kan kun de vinstoksorter optages i klassificeringen, hvis formeringsmateriale er godkendt efter fællesskabsbestemmelserne i mindst en medlemsstat til certificering eller kontrol som standardformeringsmateriale;

for så vidt angår de vinstoksorter med druer til persning, der for tiden dyrkes inden for Fællesskabet til produktion af vin til direkte konsum, har de vinstoksorter, der stammer fra arts krydsninger, ikke været fuldt tilfredsstillende; de bør derfor ikke klassificeres som anbefalede vinstoksorter; det er ikke berettiget, at vinstoksorter med druer til persning, som efter den 19. juli 1970 er fremkommet ved arts krydsninger, og hvis dyrkningsegnethed anerkendes som tilfredsstillende, på forhånd udelukkes fra kategorien anbefalede vinstoksorter; det er imidlertid formålstjenligt ikke at klassificere efter afstamning, såfremt vinstoksorter med druer til persning skal klassificeres som godkendte eller midlertidigt godkendte;

da druer til spisebrug også anvendes til vinfremstilling, skal klassificeringen udvides til også at omfatte de vinstoksorter, som er godkendt inden for rammerne af de fælles kvalitetsnormer for druer til spisebrug, der er fastlagt i Kommissionens forordning nr. 58 om fastsættelse af fælles kvalitetsnormer for visse produkter i bilag I B til forordning nr. 23 om den gradvise oprettelse af en fælles markedsordning for frugt og grønsager ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 847/76 ⁽⁴⁾; disse sorters egnethed til deres normale anvendelsesformål er afgørende for deres klassificering;

da der anvendes forskellige navne som betegnelse for den samme vinstoksort, bør der inden for klassificeringen opstilles en liste over kendte synonymmer, der anvendes i handelen; endvidere kan en fortegnelse over homonymer være nyttig i de tilfælde, i hvilke den samme betegnelse anvendes om flere vinstoksorter;

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. 56 af 7. 7. 1962, s. 1606/62.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 96 af 10. 4. 1976, s. 32.

erfaringen har vist, at det er nødvendigt at give mulighed for ændring af vinstoksorternes klassificering ved optagelsen af en vinstoksort i klassen af anbefalede, godkendte og midlertidigt godkendte sorter; ved en sådan optagelse i klassificeringen bør det i visse tilfælde, og navnlig når det drejer sig om en ny sort, bestemmes, at denne sorts dyrkningsegnethed fastlægges på grundlag af oplysninger, som den pågældende medlemsstat har indhentet under undersøgelserne i forbindelse med dyrkningsforsøgene; det har desuden vist sig nødvendigt at give mulighed for en deklassering af vinstoksorter, hvis dyrkning ikke er fuldt tilfredsstillende; i klassen af godkendte vinstoksorter bør sorter, der ikke er anført i klassificeringen den 31. maj 1974, kun optages midlertidigt, efter at der er foretaget undersøgelse af dyrkningsegnetheden, og der bør efter en vis observationsperiode træffes endelig afgørelse om den pågældende sort;

det er nødvendigt at fastlægge betingelserne for opflytning af en sort fra klassen af godkendte vinstoksorter til klassen af anbefalede vinstoksorter, samt betingelserne for deklassering af en sort til en lavere klasse;

når en vinstoksort, der er klassificeret som godkendt vinstoksort, flyttes op i klassen af anbefalede vinstoksorter for samme administrative enhed, er det ikke nødvendigt at undersøge dens dyrkningsegnethed, da den allerede er kendt på grundlag af erfaring og oplysninger, som er indsamlet af den pågældende medlemsstat;

optagelse af kloner af grundstammer i klassificeringen er ønskelig af kontrolhensyn; i betragtning af deres ringe antal kan disse sorter ligesom vinstoksorter med druer til særlige anvendelsesformål klassificeres for Fællesskabets samlede område —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Klassificeringen af vinstoksorterne omfatter alle vinstoksorter af slægten *Vitis*, herunder arts-krydsninger, som inden for Fællesskabet er godkendt til dyrkning og bestemt til produktion af druer eller af vegetativt formeringsmateriale.

Artikel 2

1. Vinstoksorterne klassificeres efter de producerede druers normale anvendelse.

2. I denne forordning forstås ved

- a) vinstoksort med druer til persning: en vinstoksort, der som regel dyrkes til produktion af friske druer til fremstilling af vin til direkte konsum;
- b) vinstoksort med druer til spisebrug: en vinstoksort, der er godkendt inden for rammerne af de fælles kvalitetsnormer for druer til spisebrug, der er fastsat i henhold til forordning (EØF) nr. 1035/72 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1766/78 ⁽²⁾, og som hovedsageligt dyrkes til produktion af druer bestemt til konsum i frisk tilstand;
- c) vinstoksort med druer til særlige anvendelsesformål: en vinstoksort, der som regel dyrkes til andre end de under litra a) og b) nævnte anvendelsesformål, såsom
 - fremstilling af vinbrændevin,
 - fremstilling af druesaft,
 - produktion af druer, der hovedsagelig anvendes i konservesindustrien;
- d) klon af grundstamme: en vinstoksort, der dyrkes til produktion af vinstokkenes vegetative formeringsmateriale og udgør den del af vinstokken, der ligger under jorden.

Artikel 3

1. Vinstoksorter med druer til persning og vinstoksorter med druer til spisebrug klassificeres for hver af følgende administrative enheder eller dele af disse:

- Regierungsbezirk i Forbundsrepublikken Tyskland
- département i Den franske Republik
- provins i republikken Italien
- hele det nationale område for de andre medlemsstater.

2. Vinstoksorter med druer til særlige anvendelsesformål og kloner af grundstammer klassificeres for Fællesskabets samlede område. På en medlemsstats begæring kan dog en del af eller samtlige disse vinstoksorter klassificeres for en eller flere af denne medlemsstats administrative enheder.

Artikel 4

1. Den samme vinstoksort med druer til persning kan klassificeres forkelligt efter administrativ enhed eller del af en sådan.

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 204 af 28. 7. 1978, s. 12.

2. Den samme vinstoksort kan undtagelsesvis optages både som vinstoksort med druer til spisebrug og som vinstoksort med druer til persning.

3. Den samme sort kan klassificeres forskelligt, alt efter om den anvendes til fremstilling af

- bordvin,
- k.v.b.d.,
- mousserende vin, mousserende kvalitetsvin eller mousserende k.v.b.d.,
- vinbrændevin,
- druesaft.

Artikel 5

1. For hver administrativ enhed eller del af en sådan samt i givet fald for Fællesskabets samlede område opføres vinstoksorterne i en af følgende klasser: anbefalede vinstoksorter, godkendte vinstoksorter og midlertidigt godkendte vinstoksorter.

2. I klassificeringen kan kun optages vinstoksorter, hvis formeringsmateriale i mindst én medlemsstat er blevet godkendt til certificering eller til kontrol som standardformeringsmateriale i henhold til Rådets direktiv 68/193/EØF af 9. april 1968 om handel med vegetativt vinstokformeringsmateriale ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 78/692/EØF ⁽²⁾.

Artikel 6

1. For så vidt angår vinstoksorter med druer til persning omfatter

- a) de anbefalede vinstoksorter de sorter,
 - der for tiden dyrkes i Fællesskabet og tilhører arten *Vitis vinifera* (L.), eller
 - der stammer fra arts krydsninger, hvis dyrkningsegnethed efter den 19. juli 1970 anerkendes som tilfredsstillende i overensstemmelse med artikel 12, og hvoraf der normalt fremstilles vin af anerkendt god kvalitet;
- b) godkendte vinstoksorter de sorter, af hvilke der normalt fremstilles vin af god, sædvanlig handelskvalitet, der, selv om den er antagelig, dog er ringere end kvaliteten af den under litra a) nævnte vin;

⁽¹⁾ EFT nr. L 93 af 17. 4. 1968, s. 15.

⁽²⁾ EFT nr. L 236 af 26. 8. 1978, s. 13.

- c) midlertidigt godkendte vinstoksorter de sorter, der
 - ikke opfylder de under litra a) og b) anførte kriterier, men dog er af en vis økonomisk betydning for den pågældende administrative enhed eller del af en sådan, eller
 - udviser dyrkningsmangler.

2. Kvaliteten bedømmes i givet fald på grundlag af resultaterne fra undersøgelsen af de pågældende vinstoksorters dyrkningsegnethed og af resultaterne af de analytiske og organoleptiske undersøgelser af de pågældende vine.

Artikel 7

For så vidt angår vinstoksorter med druer til spisebrug omfatter

- a) anbefalede vinstoksorter de sorter, der dyrkes til produktion af druer til spisebrug, som er stærkt efterspurgt på markedet;
- b) godkendte vinstoksorter de sorter, der
 - giver druer af antagelig, men dog ringere kvalitet end de under litra a) nævnte druer, eller
 - udviser dyrkningsmangler;
- c) midlertidigt godkendte vinstoksorter de sorter,
 - hvis druer det er ønskeligt at udelukke fra markedet på grund af deres utilstrækkelige kvalitet, eller
 - som udviser væsentlige dyrkningsmangler.

Artikel 8

1. For så vidt angår vinstoksorter med druer til særlige anvendelsesformål omfatter

- a) anbefalede vinstoksorter de sorter, der tilhører arten *Vitis vinifera* (L.) eller stammer fra arts krydsninger, såfremt disse vinstoksorter normalt udviser en særlig egnethed til de pågældende anvendelsesformål;
- b) godkendte vinstoksorter de sorter,
 - for hvis vedkommende kvaliteten af de fremstillede produkter er antagelig, men dog ringere end kvaliteten af de produkter, der er fremstillet af de under litra a) omhandlede vinstoksorter, eller
 - hvis druer er mindre egnede til de pågældende anvendelsesformål i sammenligning med de under litra a) omhandlede vinstoksorter;
- c) midlertidigt godkendte vinstoksorter de sorter,

- der ikke opfylder de under litra a) og b) anførte kriterier, men dog er af en vis økonomiske betydning for Fællesskabets samlede område eller for den eller de pågældende administrative enheder, eller
- der udviser dyrkningsmangler.

2. Kvaliteten bedømmes i givet fald på grundlag af resultaterne fra undersøgelsen af de pågældende vinstoksorters dyrkningsegnethed og resultaterne af de analytiske og organoleptiske undersøgelser af de pågældende færdigvarer.

Artikel 9

For så vidt angår kloner af grundstammer omfatter

- a) anbefalede vinstoksorter de sorter, der dyrkes med henblik på produktion af vegetativt formeringsmateriale, og som erfaringsmæssigt har udvist tilfredsstillende dyrkningsegnethed;
- b) midlertidigt godkendte vinstoksorter de sorter, hvis dyrkningsegnethed er utilstrækkelig.

Artikel 10

1. Med forbehold af artikel 5d, stk. 3, i direktiv 68/193/EØF opstilles der inden for klassificeringen en liste over synonymer for de vinstoksorter, der er optaget i klassificeringen, for så vidt disse synonymer

- a) anvendes i handelen som betegnelse for vine af de pågældende vinstoksorter og
- b) er tilstrækkeligt kendte.

2. Der kan ligeledes opstilles en liste over homonymer for de i stk. 1 omhandlede vinstoksorter.

Artikel 11

1. Optagelse af en vinstoksort, som ikke forekommer i klassificeringen for en administrativ enhed, en del af en sådan eller i givet fald for Fællesskabets område,

- a) i klasserne af anbefalede eller godkendte vinstoksorter kan kun ske
 - for så vidt angår vinstoksorter med druer til persning og vinstoksorter med druer til spisebrug, hvis denne sort allerede har været opført i mindst fem år i klassificeringen for en administrativ enhed eller en del af en administrativ enhed, som grænser op til den administrative

enhed eller den del af en sådan, for hvilken optagelse i klassificeringen overvejes,

- for så vidt angår kloner af grundstammer, hvis denne sort har været genstand for en undersøgelse af dyrkningsegnetheden, og dyrkningsegnetheden er blevet anerkendt som tilfredsstillende;

- b) i klassen af godkendte vinstoksorter kan kun ske midlertidigt, hvis denne vinstoksort har været genstand for en undersøgelse af dyrkningsegnetheden, og dyrkningsegnetheden er blevet anerkendt som tilfredsstillende, uden at resultaterne af denne undersøgelse endnu gør det muligt at træffe endelig afgørelse om den pågældende sorts klassificering.

2. Ændring af klassificeringen af en vinstoksort for samme administrative enhed eller samme del af en sådan eller i givet fald for Fællesskabets område kan kun finde sted

- a) ved opflytning i klasse af anbefalede vinstoksorter for så vidt angår

- en sort, som den 31. maj 1974 er opført i klassen af vinstoksorter, der er godkendt for den administrative enhed eller den del af en sådan, for hvilken der anmodes om optagelse, eller i givet fald for Fællesskabets område,

- en sort, som er optaget i klassificeringen efter den 31. maj 1974, og som i mindst fem år har været opført i klassen af vinstoksorter, der er godkendt for den administrative enhed eller den del af en sådan, for hvilken der anmodes om optagelse, eller i givet fald for Fællesskabets område;

- b) ved klassificering af en sort i en lavere klasse, hvis

- de indvundne erfaringer har vist, at kravene for den klasse, i hvilken den pågældende sort er opført, ikke er opfyldt,
- eller

- kvalitetsniveauet for det produkt, som sorten frembringer, gør det nødvendigt,
- eller

- det areal, som er beplantet med denne sort, er meget lille og stadig mindskes.

3. En vinstoksort fjernes fra klassificeringen, hvis dens dyrkningsegnethed bedømmes som ikke-tilfredsstillende.

4. I det i stk. 1, litra b), nævnte tilfælde skal det angives i klassificeringen, at optagelsen er midlertidig. Tidligst fem år og senest syv år efter den midlertidige optagelse i klassen af godkendte vinstoksorter besluttet det

ud fra de indvundne erfaringer og under hensyntagen til undersøgelser af dyrkningsegnetheden i medfør af artikel 12, hvorvidt den pågældende sort

- forbliver endeligt i klassen af godkendte vinstoksorter,
 - optages i klassen af anbefalede vinstoksorter,
 - optages i klassen af midlertidigt godkendte vinstoksorter
- eller
- fjernes fra klassificeringen.

Hvis ingen beslutning er truffet efter syv års forløb, betragtes den pågældende sort som fjernet fra klassificeringen.

5. En undersøgelse af dyrkningsegnetheden er ikke nødvendig for optagelse af en godkendt vinstoksort i klassen af anbefalede vinstoksorter for samme administrative enhed eller del af en sådan eller i givet fald for Fællesskabets område hvis dyrkningsegnetheden kan påvises på passende måde.

6. Deklassering af en sort i klassen af midlertidigt godkendte vinstoksorter medfører, at den pågældende sort fra den dato, hvor deklasseringen får virkning, ikke mere kan plantes, podes eller dobbeltpodes.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig de beslutninger, der er nævnte i stk. 4, første afsnit, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 12

1. En vinstoksorts dyrkningsegnethed konstateres på grundlag af oplysninger, der er indsamlet af den pågældende medlemsstat ved undersøgelser i forbindelse med dyrkningsforsøg foretaget i de pågældende administrative enheder eller dele af sådanne, i tilgrænsende administrative enheder eller i givet fald på Fællesskabets område.

En vinstoksorts dyrkningsegnethed kan alene anerkendes som tilfredsstillende, når den i sammenligning med andre vinstoksorter, der er optaget i klassificeringen for mindst en administrativ enhed eller del af en sådan, som følge af samtlige sine kvalitetsegenskaber indebærer en tydelig forbedring for dyrkningen eller for udnyttelsen af de af denne høstede druer eller det af denne producerede formeringsmateriale.

2. Kommissionen kan efter høring af Forvaltningskomiteen for Vin af den pågældende medlemsstat foretage en supplerende undersøgelse af den pågældende vinstoksorts dyrkningsegnethed.

3. Den i stk. 1 nævnte konstatering foretages efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig foranstaltningerne vedrørende undersøgelse af dyrkningsegnethed, fastsættes efter samme fremgangsmåde.

Artikel 13

1. Det er forbudt at foretage tilplantning, også som erstatning for fejlslagen beplantning, podning på voksestedet og dobbeltpodning

- med vinstoksorter, der ikke optages i klassificeringen,
- med midlertidigt godkendte vinstoksorter.

2. Medlemsstaterne kan dog tillade afvigelser fra stk 1, første led, med henblik på

- undersøgelse af dyrkningsegnetheden for en vinstoksort, der ikke er optaget i klassificeringen for den pågældende administrative enhed, del af en sådan eller for Fællesskabets område,
- videnskabelige undersøgelser,
- krydsnings- eller udvælgelsesarbejde,
- produktion af vegetativt vinstokformeringsmateriale, der udelukkende er bestemt til udførsel til tredjelande, såfremt der gennemføres passende kontrol med produktionen.

De pågældende medlemsstater meddeler Kommissionen

- a) listen over de vinstoksorter, på hvilke første afsnit, fjerde led, finder anvendelse, samt
- b) de regler, som de anvender til kontrol af denne produktion.

De underretter hvert år inden 1. oktober Kommissionen om de ændringer, der skal foretages i denne liste.

3. Såfremt en medlemsstat tillader afvigelser i henhold til stk. 2, sikrer den hvert år en systematisk kontrol af de vinstokke, hvis udplantning er blevet godkendt, og drager omsorg for, at en eventuel videregivelse af formeringsmateriale ikke finder sted til andre end de ovennævnte formål. Individuelle dyrkningskontrakter indgås mellem de myndigheder, der udpeges af medlemsstaterne, og de fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne personer, som har til hensigt at dyrke en vinstoksort, der ikke er optaget i klassificeringen for den pågældende administrative enhed, del af en sådan eller for Fællesskabets område.

4. Produkter hidrørende fra vinstoksorter, med hensyn til hvilke de i stk. 2 nævnte undersøgelser af dyrkningsegnetheden, videnskabelige undersøgelser eller det nævnte krydsnings- eller udvælgelsesarbejde er i gang, ligestilles med produkter, der er fremstillet af godkendte vinstoksorter.

Artikel 14

1. Rådets forordning (EØF) nr. 1388/70 af 13. juli 1970 om de almindelige regler for vinstoksorternes klassificering ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 978/78 ⁽²⁾, ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Henvisninger til artiklerne i den ophævede forordning skal læses ifølge den sammenligningstabel, der er anført i bilaget.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 1388/70	Denne forordning
artikel 9a	artikel 10
artikel 10	artikel 11
artikel 10a	artikel 12
artikel 11	artikel 13

⁽¹⁾ EFT nr. L 155 af 16. 7. 1970, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. L 128 af 17. 5. 1978, s. 1.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 348/79

af 5. februar 1979

om foranstaltninger med henblik på at tilpasse vinproduktionskapaciteten til markedets behov

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 31, stk. 5,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Markedet for bordvin er for øjeblikket kendetegnet af en udpræget uligevægt; der er derfor fare for, at den fælles markedsordning inden for denne sektor ikke kan fungere tilfredsstillende;

det fremgår endvidere af den i artikel 31, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede beretning, at gennemsnitsproduktionen i de kommende år vil have tendens til at overstige det forventede forbrug; det er derfor nødvendigt at træffe passende foranstaltninger for så vidt angår nyplantning og genbeplantning med vinstokke for at modvirke, at der opstår strukturbetingede overskud; denne situation kræver nye retningslinjer, der gør det muligt at bremse udviklingen i produktionen og på såvel kort som lang sigt at genindføre ligevægt på markedet;

for at forhindre en forøgelse af produktionen af bordvin bør man, i det mindste i et bestemt tidsrum, forbyde nyplantning af vinstoksorter med druer til persning;

det er berettiget fra dette forbud at fritage nyplantninger bestemt til fremstilling af k.v.b.d. i medlemsstater, hvor produktionen af sådan vin ikke udgør den overvejende del af den samlede vinproduktion i et bestemt tidsrum; det er også berettiget fra dette forbud at fritage nyplantninger i medlemsstater, hvor den årligt fremstillede vinmængde er på under 5 000 hl, samt nyplantninger, som finder sted som følge af ekspropriation af hensyn til almenvellet, og endvidere i betragtning af deres ringe omfang nyplantninger, som foretages i henhold til ud-

viklingsplaner for bedrifter i henhold til betingelserne i Rådets direktiv 72/159/EØF af 17. april 1972 om modernisering af landbrugsbedrifter ⁽⁴⁾; erfaringen har vist, at der er risiko for, at sidstnævnte undtagelse gør forbudet mindre effektivt i de medlemsstater hvor produktionen af k.v.b.d. udgør den overvejende del af den samlede vinproduktion, og hvor forbudet mod nyplantninger omfatter praktisk taget hele vinarealet; denne undtagelse bør derfor ikke længere finde anvendelse for de pågældende medlemsstater;

det er nødvendigt at gøre genbeplantning betinget af kriterier til forbedring af vinproduktionens kvalitet; der må derfor drages omsorg for, at genbeplantning foretages med anbefalede vinstoksorter og med visse godkendte vinstoksorter, hvis efterspørgslen på markedet eller klassificeringen af den pågældende vinstoksort gør dette berettiget;

visse vindyrkere har i medfør af forskellig national lovgivning erhvervet rettigheder for så vidt angår beplantning eller genbeplantning; udøvelsen af sådanne rettigheder i perioden med forbud mod nyplantning vil kunne gribe forstyrrende ind i bestræbelserne på at genoprette ligevægten på markedet; det er derfor i det offentlige absolutte interesse, at udøvelsen af disse rettigheder suspenderes i denne periode, samtidig med at deres gyldighed forlænges med en tilsvarende periode;

for at tilpasse vinproduktionskapaciteten til markedets behov i så langt et tidsrum som muligt bør der inden den 1. oktober 1979 træffes passende foranstaltninger under hensyn til, i hvor høj grad de forskellige områder i Fællesskabet egner sig til vindyrkning, samt til hvilke passende alternative landbrugsafgrøder, der kan dyrkes i disse områder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning forstås ved

- a) genbeplantning: plantning af vinstokke inden fire år efter rydning af et tilsvarende areal inden for samme bedrift;

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 78.⁽³⁾ EFT nr. C 296 af 11. 12. 1978, s. 58.⁽⁴⁾ EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 1.

- b) nyplantning: plantning af vinstokke, som ikke omfattes af definitionen af genbeplantning under litra a).

Artikel 2

1. Indtil den 30. november 1979 forbydes enhver nyplantning af vinstoksorter, der i den pågældende administrative enhed er klassificeret i kategorien vinstoksorter med druer til persning.

Fra denne forordnings ikrafttrædelsesdato giver medlemsstaterne ikke længere tilladelse til nyplantning.

2. Forbudet i stk. 1 gælder dog ikke

- a) i medlemsstater, hvor fremstillingen af k.v.b.d. i produktionsårene 1972/73, 1973/74 og 1974/75 udgjorde mindre end 50 % af den samlede vinproduktion:
- for nyplantninger beregnet til fremstilling af k.v.b.d.,
 - for nyplantninger, der foretages i medfør af udviklingsplaner for bedrifter på de betingelser, der er fastsat i direktiv 72/159/EØF;
- b) for nyplantninger, der foretages i medlemsstater, hvor den mængde vin, der årligt fremstilles ved anvendelse af druer høstet på de pågældende staters eget område, udgør mindre end 5 000 hl;
- c) for nyplantninger foretaget som følge af sammenlægning eller ekspropriering af hensyn til almenvellet i medfør af gældende national lovgivning.

Artikel 3

Al genbeplantning og al nyplantning foretages indtil udløbet af den i artikel 2, stk. 1, nævnte periode med sorter, som for den pågældende administrative enhed er klassificeret

- a) blandt de anbefalede sorter, eller
- b) blandt de godkendte sorter, der opføres på en fortegnelse, som skal udarbejdes.

Artikel 4

Gyldighedsperioden for rettigheder med hensyn til beplantning eller genbeplantning som pr. 27. maj 1976 er erhvervet i medfør af national lovgivning, forlænges

med en periode, der svarer til perioden fra 1. december 1976 til den i artikel 2, stk. 1, nævnte dato. I denne periode suspenderes udøvelsen af disse rettigheder.

Artikel 5

1. Inden 1. oktober 1979 vedtager Rådet efter fremgangsmåden i artikel 43, stk. 2, i traktaten de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at vinproduktionskapaciteten tilpasses markedets behov, idet der tages hensyn til

- i hvor høj grad de forskellige områder i Fællesskabet er egnet til vinavl, og
- hvilke passende alternative landbrugsafgrøder, der kan dyrkes i de forskellige områder.

2. Efter fremgangsmåden i artikel 43, stk. 2, i traktaten træffer Rådet inden den 1. december 1979 om fornuddent afgørelse om forlænget anvendelse af artikel 2 og 3. Forlængelsen skal ske samtidigt for disse to artiklers vedkommende.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen samtlige oplysninger om de i artikel 2, stk. 2, omhandlede undtagelser fra forbudet.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 6

1. Rådets forordning (EØF) nr. 1162/76 af 17. maj 1976 om foranstaltninger med henblik på at tilpasse vinproduktionskapaciteten til markedets behov ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2776/78 ⁽²⁾, ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

⁽¹⁾ EFT nr. L 135 af 24. 5. 1976, s. 33.

⁽²⁾ EFT nr. L 333 af 30. 11. 1978, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 349/79

af 5. februar 1979

om destillation af biprodukter fra vinfremstilling

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 39, stk. 2 og 6,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt dels at fastsætte de betingelser, efter hvilke producenterne skal opfylde den i artikel 39, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse og dels at fastsætte destilleriernes forpligtelser;

under hensyntagen til biprodukternes værdi bør den pris, der skal betales til producenten for den alkohol, der er indeholdt i de produkter, der er underlagt forpligtelse til destillation, være lavere end den pris, der gælder inden for rammerne af de i artikel 40 og 41 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede destillationer;

fastsættelsen af den pris, der skal betales af destilleriet til producenten for de produkter, der er underlagt destillationsforpligtelse, gør det nødvendigt, at interventionsorganerne tilbagekøber alkoholen med oprindelse i vin, og som er fremstillet ved denne destillation, til en pris, der tager hensyn til forarbejdningssomkostningerne for de nævnte produkter, og som kan differentieres afhængigt af, om det drejer sig om presserester, bærme eller vin, så der om nødvendigt tages hensyn til eventuelle tab og omkostninger;

i visse områder i Fællesskabet er forholdet mellem mængderne af dels presserester, dels vin og bærme imidlertid af en sådan art, at de gennemsnitlige omkostninger til destillation er forskellige fra dem, der er lagt til grund for fastsættelsen af den faste pris; denne situation medfører eller kan medføre, at det i visse af disse områder økonomisk set vil være umuligt at nå det egentlige mål for obligatorisk destillation af biprodukter fra vinfremstilling;

det er derfor absolut nødvendigt at give mulighed for, at der på samme tid kan fastsættes en fast pris og differentierede priser, der afhænger af alkoholens oprindelse, samtidig med at det overlades til medlemsstaterne at træffe beslutning om anvendelse af sidstnævnte priser i områder, hvor anvendelse af den faste pris vil medføre de ovenfor omhandlede vanskeligheder:

anvendelse af denne mulighed må ikke medføre en forøgelse af udgifterne for interventionsorganet og dermed for Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget; det er nødvendigt at fastlægge et indbyrdes forhold mellem størrelsen af de differentierede priser, der afhænger af alkoholens oprindelse, og den faste pris; dette indbyrdes forhold skal være således, at det vejede gennemsnit af de efter oprindelsen differentierede alkoholpriser ikke overstiger den faste pris;

da der ikke eksisterer en markedsordning for ethylalkohol på fællesskabsplan, risikerer de interventionsorganer, som har til opgave at afsætte denne alkohol, at måtte videresælge til en pris, der er lavere end opkøbsprisen; det er derfor nødvendigt i dette tilfælde at fastsætte, at forskellen mellem opkøbsprisen og salgsprisen for denne alkohol inden for rammerne af et størstebeløb kan dækkes af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen, uden at dennes andel dog må overstige denne forskel;

fastsættelsen af opkøbsprisen for de produkter, der er underlagt destillationsforpligtelse, og for alkohol, samt af størstebeløbet for den andel, hvormed Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen, kan bidrage til dækning af disse organers udgifter, er snævert forbundet med fastsættelse af orienteringsprisen; samme perioder og frister bør altså fastsættes for disse foranstaltninger;

bestemmelserne om finansiering af de interventioner, der er omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2788/72 ⁽⁴⁾, bør udvides til også at omfatte destillation af biprodukter fra vinfremstilling;

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 31.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 295 af 31. 12. 1972, s. 1.

i overensstemmelse med artikel 39, stk. 4, første led, i forordning (EØF) nr. 337/79 kan producenten opnå fritagelse for forpligtelsen til at destillere ved at fremstille brændevin; i stk. 2 i samme artikel kræves der destillation af vin i mangel af vinbærme og presserester; under disse betingelser vil det være logisk, når der gøres brug af denne mulighed, at tillade fremstilling både af vinbrændevin og anden brændevin end vinbrændevin; det bør dog sikres, at der ved fremstilling af vinbrændevin ikke anvendes biprodukter fra vinfremstilling til formål; der er forbrudt i henhold til artikel 39, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79;

fremstilling af brændevin kan kun fritage producenten for forpligtelsen til at levere alkohol for den mængde alkohol, der er indeholdt i de biprodukter eller i den vin, som medgår til fremstillingen af denne brændevin;

for at undgå fremstilling af brændevin af ringe kvalitet er det nødvendigt, i mangel af fællesskabskriterier på dette område, at forlange, at de fremstillede brændevine opfylder de gældende nationale bestemmelser; for at sikre overholdelsen af disse bestemmelser må der skabes mulighed for kontrol;

i overensstemmelse med artikel 39, stk. 4, andet led, i forordning (EØF) nr. 337/79, kan producenten fritages for forpligtelsen til at destillere ved under kontrol at tilbage tage sine biprodukter fra vinfremstilling; denne mulighed er berettiget, fordi presserester og bærme kun kan opbevares i større mængder og under visse tekniske betingelser, og fordi transportudgifterne ville kunne blive uforholdsmæssigt store for producenter, der befinder sig langt fra destillerierne;

forpligtelsen til at destillere udgør en betydelig byrde for den isolerede producent, der kun fremstiller en ringe mængde vin; denne forpligtelse ville medføre, at hans transportudgifter for presserester og vinbærme ikke ville stå i rimeligt forhold til den indtægt, som han ville kunne opnå fra den alkohol, der kunne udvindes deraf; derfor bør en sådan producent fritages for forpligtelsen til at destillere; der bør i øvrigt være mulighed for — på betingelser, der vil være at fastsætte — at udvide området for sådan fritagelse;

producenter, der leverer presserester til fremstilling af ønocyenin, leverer almindeligvis presserester af ikke-gærede druer; den behandling, som disse presserester gennemgår ved udvinding af ønocyenin, gør dem derefter uegnede til gæring og destillation; disse producenter bør derfor fritages for en forholdsmæssig del af deres

produktion af presserester; denne del kan ikke opgøres nøjagtigt; det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte en skønsom nedsættelse af den almindelige sats;

i henhold til artikel 11, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 338/79 af 5. februar 1979 om fastlæggelse af særlige regler for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder⁽¹⁾ er der fastsat et hektarudbytte for hver k.v.b.d., hvorved det er gjort lettere at følge forbudet mod udpresning af vinbærme og fuldstændig udpresning af druer; der bør derfor anvendes en lavere sats for disse produkter;

kontrollen med den i artikel 39, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse kræver, at destillerierne ligeledes pålægges forpligtelser; for at sikre opfyldelsen af disse forpligtelser skal destillerierne underlægges en autorisationsordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De personer, der er underlagt den i artikel 39, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse, herefter benævnt »producenterne«, opfylder denne forpligtelse, når de franko leverer presserester, bærme og eventuelt vin til et godkendt destilleri.
2. Destilleriet skal:
 - a) levere producenten bevis for, at denne har leveret de pågældende produkter,
 - b) betale producenten mindst den i artikel 2 omhandlede pris,
 - c) omdanne de til ham leverede produkter til alkohol,
 - d) levere denne alkohol til de af medlemsstaterne udpegede interventionsorganer; det virkelige alkoholindhold kan ikke være mindre end 92 % vol.
3. Interventionsorganerne udbetaler for den leverede alkohol den i artikel 3 omhandlede pris til destillatøren.

Artikel 2

Den pris, som destilleriet afhængigt af alkoholindholdet skal betale til producenten for presserester, bærme og eventuelt vin leveret til destillation, herefter benævnt »opkøbspris ved vinydelser«, fastsættes hvert år inden

⁽¹⁾ Se side 48 i denne Tidende.

den 1. august for det følgende produktionsår pr. % vol/hl. Den kan ikke være mindre end 30 % af den orienteringspris for bordvin af type A I, som gælder fra den 16. december samme år, og heller ikke på mere end 40 % af denne pris.

Artikel 3

1. Den pris, som interventionsorganerne skal betale til destilleriet, herefter benævnt »pris for alkohol ved vinydelser«, fastsættes årligt af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, samtidig med og for samme produktionsår som opkøbsprisen ved vinydelser.

2. Prisen for alkohol ved pligtige vinydelser fastsættes som et fast beløb under hensyn til:

- destillationsomkostningerne,
- transportomkostningerne,
- teknisk tab.

Der kan dog differentieres efter, hvorvidt det drejer sig om presserester, bærme eller vin, så der i givet fald kan tages hensyn til de forskellige omkostninger og tab.

I det i andet afsnit omhandlede tilfælde fastsættes der differentierede priser samtidig med den faste pris. Medlemsstaterne kan træffe afgørelse om anvendelse af differentierede priser, hvor anvendelse af den faste pris i visse områder i Fællesskabet forhindrer — eller kan forhindre — destillation af et eller flere af vinfremstillingens biprodukter. Priserne for alkohol hidrørende fra de forskellige biprodukter skal fastsættes på en sådan måde, at deres vejede gennemsnit ikke overstiger den i første afsnit omhandlede pris for alkohol ved de pligtige vinydelser.

3. Prisen for alkohol ved vinydelser fastsættes pr. % vol/hl. Den gælder for nettovaren franko interventionslagret.

Artikel 4

1. Hvert år fastsættes samtidig med og for samme produktionsår som opkøbsprisen ved vinydelser et maksimumsbeløb for bidraget fra EUGFL, garantisektionen, til interventionsorganernes udgifter. Dette beløb fastsættes pr. % vol/hl.

2. EUGFL, garantisektionen, bidrager kun med højst det i stk. 1 omhandlede beløb, når et interventionsorgans samlede udgifter ved opkøb af alkohol hidrørende

fra den i forordning (EØF) nr. 337/79, artikel 39, omhandlede destillation i løbet af et budgetår overstiger indtægterne ved salg af denne alkohol.

Såfremt den i første afsnit omhandlede forskel er mindre end det maksimale beløb ganget med det solgte antal hektoliter alkohol, udtrykt i ren alkohol, skal bidraget være lig med denne forskel.

3. Artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 729/70 anvendes på det i denne artikel omhandlede bidrag fra EUGFL.

Artikel 5

1. Producenterne fritages helt eller delvis for den i forordning (EØF) nr. 337/79, artikel 39, stk. 2, omhandlede forpligtelse, når et godkendt destilleri af deres produkter fremstiller:

- en brændevin på grundlag af presserester, bærme eller begge disse produkter
- og, om dette ikke er tilfældet, en brændevin direkte fra vin.

2. For hver administrativ enhed, hvis vinproduktion traditionelt er beregnet til fremstilling af vinbrændevin, fastsætter medlemsstaterne, hvilken midsteprocentdel brændevin fremstillet af andet end vin der skal fremstilles, når der gøres brug af den i stk. 1 omhandlede mulighed.

Denne procentdel skal svare til den mængde alkohol, der gennemsnitligt forekommer i presserester og bærme hidrørende fra den pågældende administrative enhed.

3. Den alkoholmængde, udtrykt i ren alkohol, der er indeholdt i biprodukter fra vinfremstilling anvendt til fremstilling af brændevin i medfør af stk. 1, eller i vin anvendt på samme måde, fradrages den alkoholmængde, som skal leveres i henhold til artikel 39, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79.

4. Når der gøres brug af den i stk. 1 omhandlede mulighed, skal destilleriet:

- a) levere producenten bevis for, at denne har leveret de pågældende produkter;
- b) betale producenten mindst den i artikel 2 omhandlede pris;
- c) give interventionsorganet meddelelse om den samlede mængde brændevin, der er fremstillet i henhold til denne artikel, opdelt i vinbrændevin og anden brændevin end vinbrændevin.

5. Brændevinsfremstilling kan kun have den i stk. 1 angivne virkning, såfremt:

- a) den fremstillede brændevins kvalitet opfylder de nationale bestemmelser på dette område; destilleriet skal over for det kompetente organ godtgøre dette;
- b) den foregår under det kompetente organs kontrol; destilleriet skal når som helst under destillationen gøre denne kontrol mulig.

Artikel 6

I denne forordning forstås ved godkendt destilleri et destilleri, som er opført på en liste, der udarbejdes af medlemsstaternes kompetente myndigheder. Disse myndigheder kan inden for rammerne af gennemførelsesbestemmelserne på betingelser, der skal fastsættes, tilbagekalde godkendelsen af destillerier, som ikke opfylder de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til denne forordning.

Artikel 7

1. Producenterne fritages for forpligtelsen i artikel 39, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79, når biprodukterne ved vinfremstilling trækkes tilbage under kontrol.

2. Mængden og kvaliteten af tilbagetrukne presserester og bærmasse skal stå i et bestemt forhold til den mængde producerede vin, for hvilken forpligtelsen til destillation af presserester og bærmasse ikke er opfyldt; dette forhold fastsættes af medlemsstaterne.

3. Kun producenter, hvis vinmarker er beliggende i vindyrkningsarealer, hvor destillationen pålægges dem en uforholdsmæssig stor byrde, kan gøre brug af den i stk. 1 omhandlede mulighed. Listen over disse arealer

udarbejdes af medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Artikel 8

Isolerede producenter, som i løbet af det pågældende produktionsår ikke fremstiller mere vin end 10 hektoliter, er ikke undergivet forpligtelsen i artikel 39, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79.

Det kan dog bestemmes, at den i stk. 1 omhandlede fritagelse — på betingelser, som vil være at fastsætte — finder anvendelse på isolerede producenter, som i løbet af det pågældende produktionsår fremstiller mellem 10 og 25 hektoliter vin.

Artikel 9

For producenter, der leverer deres presserester af druer til fremstilling af ønocyenin, anvendes der en lavere sats.

For producenter af hvide k.v.b.d. anvendes der for den del af deres høst, som har ret til denne betegnelse, en lavere sats.

Artikel 10

1. Rådets forordning (EØF) nr. 1930/76 af 20. juli 1976 om destillation af biprodukter fra vinfremstilling ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1862/78 ⁽²⁾, ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 211 af 5. 8. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 215 af 4. 8. 1978, s. 14.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 350/79

af 5. februar 1979

om fastsættelse for vinproduktionsåret 1978/79 af de priser, der skal betales i forbindelse med den obligatoriske destillation af biprodukter fra vinfremstilling, og af det maksimale beløb, hvormed Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen, deltager

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 39, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 39 i forordning (EØF) nr. 337/79 og artikel 2, 3 og 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 349/79 af 5. februar 1979 om destillation af biprodukter fra vinfremstilling ⁽³⁾ fastsætter Rådet for hvert vinproduktionsår opkøbsprisen ved vinydelser og prisen for alkohol ved vinydelser i forbindelse med den obligatoriske destillation af biprodukter fra vinfremstilling og bestemmer det maksimale udgiftsbeløb, som interventionsorganerne skal afholde, og som vil blive finansieret gennem Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen;

opkøbsprisen ved vinydelser bør fastsættes under hensyntagen til de foreliggende mængder og prissituationen for bordvin på de forskellige markeder i Fællesskabet; anvendelsen af dette kriterium medfører, at opkøbsprisen skal fastsættes på et niveau, som svarer til den i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 349/79 omhandlede undergrænse;

ved fastsættelsen af den i artikel 3, stk. 2, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 349/79 nævnte pris for alkohol ved vinydelser bør der skønsomt tages hensyn til de i samme bestemmelse omhandlede kriterier; ved fastsættelsen af de i tredje afsnit i samme stykke omhandlede priser bør der derimod tages hensyn til de forskellige omkostninger afhængigt af den leverede alkohols oprindelse; det bør præciseres, at alle priserne skal gælde for rektificeret alkohol;

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.

⁽³⁾ Se side 84 i denne Tidende.

det maksimale beløb, hvormed Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen, deltager, skal fastsættes under hensyntagen til markedssituationen for alkohol —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For vinproduktionsåret 1978/79 fastsættes:

- opkøbsprisen ved vinydelser til 0,58 RE/% vol/hl,
- prisen for alkohol ved vinydelser, som omhandlet i artikel 3, stk. 2, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 349/79, til 0,93 RE/% vol/hl,
- prisen for alkohol, som hidrører fra presserester, ved vinydelser, som omhandlet i tredje afsnit i samme stykke, til 0,96 RE/% vol/hl,
- prisen for alkohol, som hidrører fra vin, ved vinydelser, som omhandlet i tredje afsnit i samme stykke, til 0,90 RE/% vol/hl,
- prisen for alkohol, som hidrører fra bærme, ved vinydelser, som omhandlet i tredje afsnit i samme stykke, til 0,90 RE/% vol/hl.

Prisen for alkohol ved vinydelser anvendes på rektificeret alkohol.

2. Det maksimale beløb, hvormed Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen, deltager, fastsættes for samme produktionsår til 0,30 regningsenheder pr. % vol/hl.

Artikel 2

1. Rådets forordning (EØF) nr. 1863/78 af 25. juli 1978 om fastsættelse for vinproduktionsåret 1978/79 af de priser, der skal betales i forbindelse med den obligatoriske destillering af biprodukter fra vinfremstilling, og af det maksimale beløb, hvormed Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen, deltager ⁽⁴⁾ ophæves.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 215 af 4. 8. 1978, s. 16.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 351/79

af 5. februar 1979

om tilsætning af alkohol til vinprodukter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 42, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I medfør af artikel 42, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 er tilsætning af alkohol til de produkter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i ovennævnte forordning, forbudt, dog med undtagelse af vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, samt hedvine; gennem artikel 42, stk. 2, åbnes der imidlertid mulighed for at fravige dette forbud;

der må skabes mulighed for tilsætning af alkohol til bordvine og kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder, som udføres til tredjelande, dels for at tage hensyn til forbrugervaner i disse lande, dels for at forhindre, at klimatiske forhold eller transporten påvirker de udførte vines kvalitet; de ikke-europæiske dele af medlemsstaterne befinder sig i en lignende situation som de pågældende tredjelande; nævnte mulighed bør derfor udvides til også at gælde forsendelse af produkterne til de pågældende dele af medlemsstaterne; for at undgå omgåelse af det principielle forbud mod tilsætning af alkohol bør der dog skabes sikkerhed for, at produkterne ikke overgår til forbrug i de europæiske dele af medlemsstaterne; for at forenkle kontrollen bør der udstedes forbud mod tilbageforsendelse til de europæiske dele af medlemsstaterne;

tilsætning af alkohol i form af ekspeditionslikør må ligeledes tillades til mousserende vin og på særlige vilkår til perlevin;

det forekommer hensigtsmæssigt at åbne mulighed for at tilsætte alkohol til druemost indført fra tredjelande med henblik på at indføre en lignende praksis som den, der gælder for druemost fremstillet i Fællesskabet;

fremstilling af visse produkter henhørende under pos. 22.06 og 22.07 B II i den fælles toldtarif kræver tilsætning af alkohol til visse af de i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede produkter; denne fremstilling er tilstrækkelig omfattende til at berettige til, at der afviges fra forbudet mod tilsætning af alkohol;

for at undgå svig er det i alle tilfælde nødvendigt at fastsætte, hvilken form for alkohol der må tilsættes, og i visse tilfælde nødvendigt at angive grænserne for denne tilsætning;

foranstaltningerne for perlevin og for produkter, der henhører under pos. 22.06 i den fælles toldtarif, bør være af foreløbig karakter, så længe der endnu ikke er fastsat bestemmelser til supplerende eller samordnet definitionerne på disse produkter; deres gyldighed bør derfor tidsmæssigt begrænses; tillades tilsætning af alkohol til druemost indført fra tredjelande, vil der imidlertid kunne opstå fare for forstyrrelse af markedet for druemost produceret i Fællesskabet, hvis denne tilladelse gives systematisk og uden begrænsning; der bør derfor efter udløbet af en forsøgsperiode foretages en undersøgelse af følgerne af en sådan tilladelse; med henblik herpå forekommer det berettiget at begrænse denne periodes varighed til den 31. december 1979 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Uanset artikel 42, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 kan der på de i denne forordning nævnte betingelser tilsættes alkohol til følgende produkter:

1. bordvin og k.v.b.d., når klimatiske forhold eller forbrugervaner kræver tilsætning af alkohol, og når de udføres til tredjelande eller forsendes til de ikke-europæiske dele af medlemsstaterne, i sidste tilfælde dog under forbehold af at de ikke tilbagesendes til de europæiske dele af medlemsstaterne.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.

2. a) mousserende vin i form af ekspeditionslikør,

- b) perlevin i form af ekspeditionslikør, når denne metode er traditionel og tilladt efter producentmedlemsstaternes lovgivning.
3. a) druemost, der er fremstillet i Fællesskabet, og som udelukkende stammer fra de i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede vinstoksorter og har et naturligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol,
- b) druemost i gæring, der er fremstillet i Fællesskabet, og som udelukkende stammer fra de i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede vinstoksorter og mindst har det naturlige minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen, der er fastsat for den vinavszone, hvor druerne er høstet,
- c) indført druemost med et naturligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol,
- d) bordvine,
- e) k.v.b.d.,
- f) i visse tilfælde hedvine, uanset om de er indført,
- g) indførte vine, der svarer til bestemmelserne i artikel 50, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79,
- der er bestemt til fremstilling af produkter, som henhører under pos. 22.06 i den fælles toldtarif.
4. Koncentreret druemost, der er bestemt til fremstilling af produkter, som henhører under pos. 22.07 B II i den fælles toldtarif.

Artikel 2

1. Den alkohol, der tilsættes de i artikel 1, punkt 1 og 2, nævnte produkter, skal være enten neutral alkohol, fremstillet af vinprodukter og med et virkeligt alkoholindhold på mindst 95 % vol, eller et ikke rektificeret produkt, der er fremkommet ved destillation af vin, og som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol og højst 80 % vol.

Til mousserende vin og til perlevin kan der dog i overensstemmelse med produktionsmedlemsstatens lovgivning tilsættes »Esprit de Cognac«.

2. Den alkohol, der tilsættes de i artikel 1, punkt 3 og 4, opregnede produkter skal være landbrugsethanol.

Artikel 3

1. Den tilsatte alkohol må ikke
- a) forhøje det totale alkoholindhold af de i artikel 1, punkt 1, omhandlede produkter med mere end 2 % vol,
- b) forhøje det totale alkoholindhold af de i artikel 1, punkt 2 omhandlede produkter med mere end 0,5 % vol.
2. De i artikel 1, punkt 3, litra a) og c), omhandlede produkter skal efter tilsætning af alkohol have et virkeligt alkoholindhold på mindst 15 % vol og højst 22 % vol.
3. Medlemsstaterne kan yderligere indskrænke eller endog forbyde tilsætning til k.v.b.d.

Artikel 4

- Artikel 1, punkt 2, litra b), og punkt 3,
- artikel 2, stk. 1, andet afsnit, for så vidt angår de i artikel 1, punkt 2, litra b) omhandlede produkter, og
- artikel 2, stk. 2, for så vidt angår de i artikel 1, punkt 3, omhandlede produkter,

anvendes indtil den 31. december 1979.

Artikel 5

1. Rådets forordning (EØF) nr. 1876/74 af 15. juli 1974 om tilsætning af alkohol til vinsektorens produkter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3044/78⁽²⁾, ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Henvisninger til artiklerne i den ophævede forordning skal læses ifølge den sammenligningstabel, der er anført i bilaget.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

⁽¹⁾ EFT nr. L 198 af 20. 7. 1974, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 361 af 23. 12. 1978, s. 10.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 1876/74

artikel 3, stk. 1a

artikel 3, stk. 2

Denne forordning

artikel 3, stk. 2

artikel 3, stk. 3

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 352/79

af 5. februar 1979

om tilladelse til sammenstikning af tyske rødvine med indførte rødvine

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 337/79 af 5. Februar 1979 om den fælles mar-
kedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 43, stk. 4,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til forordning (EØF) nr. 337/79, artikel 43,
stk. 4, er sammenstikning af en indført vin med en vin
fra Fællesskabet ikke tilladt, medmindre Rådet vedtager
en undtagelsesbestemmelse;de tyske rødvine har en svag farvetone og må derfor for
at forblive konkurrencedygtige sammenstikkes med
indførte rødvine;for at udelukke misbrug bør denne fremgangsmåde
være undergivet strenge regler —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*1. Tyske rødvine kan sammenstikkes med rødvine, der
kommer fra tredjelande.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

*Formand*2. Andelen af de indførte sammenstikningsrødvine må
ikke overstige 15 % af mængden af den tyske vin, den
skal sammenstikkes med.3. Til sammenstikningen må der kun anvendes indførte
rødvine, som udviser

- a) et totalt alkoholindhold på mindst 12 % vol og
højst 15 % vol og
- b) et sukkerfrit tørstofindhold på mindst 28 g pr. liter
og højst 35 g pr. liter.

*Artikel 2*Artikel 1 finder anvendelse i en overgangsperiode, der
udløber senest 30. juni 1979.*Artikel 3*1. Rådets forordning (EØF) nr. 959/70 af 26. maj
1970 om tilladelse til sammenstikning af tyske rødvine
med indførte rødvine ⁽³⁾ ophæves.2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede
forordning skal betragtes som henvisninger til denne
forordning.*Artikel 4*

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 115 af 28. 5. 1970, s. 6.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 353/79

af 5. februar 1979

om fastsættelse af betingelserne for sammenstikning og fremstilling af vin i frizonerne på Fællesskabets geografiske område for produkter inden for vinsektoren med oprindelse i tredjelande

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 43, stk. 4, tredje afsnit, og artikel 50, stk. 3, tredje afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Medmindre andet bestemmes, er det i henhold til artikel 43, stk. 4, første afsnit, og artikel 50, stk. 3 første afsnit, i forordning (EØF) nr. 337/79 forbudt på Fællesskabets geografiske område at foretage sammenstikning af en vin med oprindelse i et tredjeland og en vin fra Fællesskabet samt indbyrdes sammenstikning af vine med oprindelse i tredjelande, at anvende indførte vinbasisprodukter til vinfremstilling og at tilsætte disse produkter til vin; som undtagelse fra dette princip er ovennævnte processer tilladte i frizonerne, forudsat at den vin, der fremkommer herved, er bestemt til udførsel til et tredjeland;

det bemærkes, at Rådets direktiv 69/75/EØF af 4. marts 1969 om harmonisering af lovgivning om frizoner ⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 76/634/EØF ⁽⁴⁾, fortsat finder anvendelse;

i henhold til artikel 43, stk. 4, tredje afsnit, og artikel 50, stk. 3, tredje afsnit, i nævnte forordning er det nødvendigt at fastsætte de nærmere gennemførelsesbestemmelser for disse processer og bestemmelser vedrørende betegnelsen af vine fremstillet i frizonerne;

for at sikre en effektiv kontrol med processerne i frizonerne er det nødvendigt at træffe bestemmelse om forhåndstilladelse fra den pågældende medlemsstat og om

midler til overvågning af de pågældende produkters bevægelser;

for at undgå misbrug er det nødvendigt at foreskrive, at de produkter, der anvendes i forbindelse med disse processer, enten er af sund, sædvanlig handelsmæssig kvalitet, hvis de har oprindelse i et tredjeland, eller er fremstillet i overensstemmelse med Fællesskabets eller den pågældende medlemsstats bestemmelser;

enhver forveksling mellem vine, som er fremstillet i frizoner, og vine fra Fællesskabet bør undgås; udstedelse ved medlemsstaternes kompetente myndigheder af et fællesskabsoprindelsescertifikat for produkter fremstillet i frizoner vil kunne bidrage til en sådan forveksling; det er derfor nødvendigt med henblik på at gennemføre denne forordnings landbrugsmålsætning at foreskrive, at der ikke må udstedes noget certifikat for de således fremstillede produkter;

for at undgå enhver forveksling bør der ligeledes fastsættes regler om betegnelsen af de pågældende vine; med henblik herpå er der grund til at skelne mellem obligatoriske angivelser, der er nødvendige for at identificere disse vine, og fakultative angivelser vedrørende vinens særlige egenskaber eller kvalitetsmæssige kendetegn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Enhver fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af sådanne personer, som i en frizone som omhandlet i direktiv 69/75/EØF har til hensigt at:

- a) sammenstikke vine med oprindelse i tredjelande med vine fra Fællesskabet;
- b) sammenstikke vine med oprindelse i tredjelande indbyrdes;
- c) fremstille vin i overensstemmelse med Fællesskabets bestemmelser eller, hvis sådanne ikke findes, nationale lovgivning, der er gældende den 1. marts 1977 og med forbehold af artikel 2, stk. 2, af friske druer.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 58 af 8. 3. 1969, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 223 af 16. 8. 1976, s. 7.

druemost, druesaft eller druemost i gæring med oprindelse i tredjelande; eller

- d) tilsætte vinen koncentreret druesaft, druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, druemost eller koncentreret druemost, med oprindelse i tredjelande,

skal indgive anmodning herom til de af medlemsstaterne udpegede kompetente myndigheder. Disse myndigheders tilladelse til at udføre ovennævnte processer kan kun gives, såfremt der gives nødvendige garantier for, at de ved de nævnte processer fremstillede produkter opbevares i særlige lokaler eller adskilt fra de øvrige produkter fra vinsektoren, som oplagres i frizionen, samt for at disse videreforsendes til tredjelande.

2. De produkter, der fremstilles ved de i stk. 1 omhandlede processer, kan ikke overgå til fri omsætning inden for Fællesskabet og skal undergives en toldkontrol, som sikrer, at de kun forsendes til et tredjeland og i uændret stand.

3. De pågældende skal føre bøger over ind- og udgang i henhold til bestemmelser, der træffes i medfør af artikel 53, stk 3, i forordning (EØF) nr. 337/79, således at disse produkters og de i stk. 1 omhandlede produkters bevægelser kan kontrolleres. Bogføringen foretages på grundlag af officielle dokumenter, som udfærdiges af myndighederne i tredjelandene eller på grundlag af handelsdokumenter.

Disse dokumenter skal mindst indeholde følgende angivelser:

- a) afsenderens navn og adresse;
- b) modtagerens navn og adresse;
- c) angivelsen »vin« eller i givet fald produktets type, idet der ved denne angivelse benyttes den af de i fællesskabsbestemmelserne anførte definitioner, som beskriver det pågældende produkt på den mest nøjagtige måde;
- d) produktets rumfang;
- e) for så vidt angår
 - koncentreret eller ikke-koncentreret druemost og druesaft: vægtfylden,
 - vin og druemost i gæring: det virkelige og totale alkoholindhold udtrykt i volumen;
- f) navnet på det eller de pågældende tredjelande.

Når et officielt dokument udfærdiget af myndighederne i et tredjeland fremlægges, skal det originale dokument deponeres hos de i stk. 1 nævnte myndigheder.

Artikel 2

1. Til de i artikel 1, stk. 1, omhandlede processer må kun anvendes

— sunde, gode og handelsmæssige produkter med oprindelse i et tredjeland,

eller

— produkter fra Fællesskabet, som er fremstillet i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelser eller i mangel heraf bestemmelserne i den pågældende medlemsstat.

2. I forbindelse med den i artikel 1, stk. 1, litra c), omhandlede proces er en forøgelse af det pågældende produkts alkoholindhold samt tilsætning af syre og afsyring forbudt.

Artikel 3

Der kan ikke udstedes oprindelsescertifikat for produkter, som har gennemgået de i artikel 1 omhandlede processer.

Artikel 4

1. Betegnelsen af en vin, der er fremstillet ved de i artikel 1, stk. 1, omhandlede processer, skal indeholde

a) angivelse af ordet »vin«, eventuelt ledsaget af en præcisering af, om det drejer sig om rødvin, rosévin eller hvidvin;

b) angivelse af vinens nominelle rumfang;

c) angivelse af navn eller firmanavn på den fysiske eller juridiske person eller sammenslutning af personer, som har fremstillet vinen i frizionen, og af det sted i frizionen, hvor vinen er fremstillet;

d) når denne vin er påfyldt beholdere med et nominelt rumfang på 60 l eller derunder, og såfremt aftapperen og de i litra c) omhandlede personer ikke er identiske: angivelse af aftapperens navn eller firmanavn samt det sted i frizionen, hvor aftapningen har fundet sted.

2. Betegnelsen af disse vine kan suppleres med angivelse af

a) et mærke på betingelse af, at der ikke forekommer ord, dele af ord, tegn eller illustrationer, som

— vil kunne skabe en fejlagtig opfattelse af en person, der har deltaget i handelen med det betegnede produkt, særlig aftapperen,

— indeholder forkerte angivelser eller angivelser, som vil kunne skabe forvekslinger særlig med hensyn til den geografiske oprindelse, vinstoksorten, høståret eller en benævnelse vedrørende en højere kvalitet,

- indeholder navnet på en bordvin eller en k.v.b.d. eller kan bidrage til forveksling med betegnelsen på en bordvin, en k.v.b.d. eller en importeret vin, eller
- indeholder angivelser vedrørende en geografisk oprindelse, en vinstoksort, et høstår eller en benævnelse vedrørende en højere kvalitet;

- b) det virkelige og totale alkoholindhold udtrykt i volumen eller blot en af disse angivelser;
 - c) en anbefaling til forbrugeren om vinens anvendelse.
3. De i stk. 1 og 2 omhandlede angivelser er de eneste, der er tilladte til betegnelse af vine fremstillet ved en af de i artikel 1, stk. 1, omhandlede processer.

Supplerende angivelser kan imidlertid foreskrives i henhold til fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79, i det omfang lovgivningen i de tredjelande, hvortil vinen skal afsendes, gør dette nødvendigt.

Betegnelsen af vine, der er fremstillet ved en af de i artikel 1, stk. 1, omhandlede processer, må ikke indeholde angivelser, tegn, illustrationer eller mærker, som kan føre til forveksling med et fællesskabsprodukt.

Artikel 5

Denne forordning griber ikke ind i anvendelsen af direktiv 69/75/EØF.

Artikel 6

1. Rådets forordning (EØF) nr. 3168/76 af 21. december 1976 om fastsættelse af betingelserne for sammenstikning og fremstilling af vin i frizonerne på Fællesskabets geografiske område for produkter inden for vinsektoren med oprindelse i tredjelande ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 400/77 ⁽²⁾, ophæves .

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

(1) EFT nr. L 357 af 29. 12. 1976, s. 16.

(2) EFT nr. L 56 af 1. 3. 1977, s. 1.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 354/79

af 5. februar 1979

om fastsættelse af almindelige regler for indførsel af vin, druesaft og druemost

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles mar-
kedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 50, stk. 2,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det bestemmes i artikel 50 i forordning (EØF)
nr. 337/79, at de i denne artikel omhandlede indførte
produkter skal ledsages af en attest og en analyseerklæ-
ring, udstedt af et organ eller en myndighed, som er
udpeget af oprindelsestredjelandet; det er nødvendigt
nærmere at fastlægge de betingelser, som denne ana-
lyseerklæring skal opfylde;

det er hensigtsmæssigt at udnytte den i artikel 50, stk. 2,
litra b), i forordning (EØF) nr. 337/79 fastsatte mulig-
hed for at fritage de produkter, som indføres i små
beholdere fra tredjelande, og som transporteres i be-
grænsede mængder, for at lette kontrollen i forbindelse med sidstnævnte
krav kan dette anses for opfyldt, når der er tale om
indførsler fra tredjelande, hvis samlede årlige udførsler
til Fællesskabet er meget ringe; i dette tilfælde skal
vinen for at undgå fordrejninger i samhandelen ikke
blot have oprindelse i de pågældende lande, men også
være indført derfra —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den i artikel 50, stk. 1, litra a), andet led, i forordning
(EØF) nr. 337/79 omhandlede analyseerklæring skal1. udarbejdes af et officielt laboratorium, der er god-
kendt af det tredjeland, som produkterne har oprin-delse i, og laboratoriet skal desuden være opført på
en liste, der skal opstilles;

2. indeholde følgende oplysninger:

a) for vin og druemost i gæring:

- det totale alkoholindhold udtrykt i volumen,
- det virkelige alkoholindhold udtrykt i volu-
men;

b) for druemost og druesaft:

- vægtfylden;

c) for vin, druemost og druesaft:

- det totale tørstofindhold,
- det totale syreindhold,
- det flygtige syreindhold,
- citronsyreindholdet,
- det samlede indhold af svovldioxid,
- forekomst af sorter fremkommet ved arts-
krydsning (direkte producerende hybrider)
eller andre sorter, som ikke tilhører arten
Vitis vinifera.

Artikel 2

1. Produkter, der indføres fra tredjelande i beholdere
på højst 2 l, og som udgør en del af et parti på under
60 l, fritages fra fremlæggelse af attest og analyse-
erklæring.2. Fritagelsen for fremlæggelse af attest og analyse-
erklæring omfatter endvidere:

- vinmængder på højst 15 l i:
 - rejsendes bagage,
 - små forsendelser til privatpersoner, når disse
mængder tydeligt er bestemt til deres eller deres
familiers personlige forbrug;
- vin og druesaft i beholdere på højst 4 l, som har
oprindelse i og indføres fra tredjelande, hvis udfør-
sel til Fællesskabet er på under 1 000 hl årligt,
- vin og druesaft i privatpersoners flyttegods,
- vin og druesaft til varemesser, der falder ind under
den særlige herfor gældende toldordning, når de

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.

pågældende produkter er aftappet i beholdere på højst 2 l,

- vin, druemost og druesaft, der indføres med henblik på videnskabelige og tekniske forsøg, og hvis mængde ikke overstiger 1 hl,
- vin bestemt til diplomatiske repræsentationer, konsulater og lignende organer, og som indføres med den told- og afgiftsfritagelse, der indrømmes disse organer,
- vin og druesaft, der udgør forsyninger på internationale transportmidler.

Bestemmelser i denne forordning berører ikke de ordninger, der gælder for beboere i grænseområder.

3. Denne forordning gælder ikke for følgende hedvine: portvin, madeira, sherry, moscatel de Setubal, tokayer (aszu og szamorodni) henhørende under pos. 22.05 C III a) 1, b) 1 og b) 2, C IV a) 1, b) 1 og b) 2 i den fælles toldtarif, samt for hedvinen boberg, når der fremlægges et certifikat for oprindelsesbetegnelse sammen med denne, og for hedvinen muscat de Samos, når der fremlægges et oprindelsescertifikat sammen med denne.

4. De i stk. 2 nævnte tredjelands fastsættes nærmere i gennemførelsesbestemmelserne.

Artikel 3

Er overgangsforanstaltninger nødvendige for at lette overgangen til de ved forordning (EØF) nr. 1848/76 indførte regler, især såfremt disse reglers anvendelse måtte støde på væsentlige vanskeligheder, fastlægges sådanne foranstaltninger i gennemførelsesbestemmelserne.

Artikel 4

1. Rådets forordning (EØF) nr. 1848/76 af 27. juli 1976 om fastsættelse af almindelige regler for indførsel af vin, druesaft og druemost ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2803/77 ⁽²⁾, ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Henvisninger til artiklerne i den ophævede forordning skal læses ifølge den sammenligningstabel, der er anført i bilaget.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 1848/76
artikel 4

Denne forordning
artikel 3

⁽¹⁾ EFT nr. L 204 af 30. 7. 1976, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 1.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 355/79

af 5. februar 1979

om fastsættelse af almindelige regler for betegnelse og præsentation af vin og druemost

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979, om den fælles mærkingsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 54, stk. 1, og artikel 64, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 54 i forordning (EØF) nr. 337/79 er der opstillet regler for betegnelse af visse vine i særlige tilfælde, og det er sammesteds fastsat, at der skal vedtages almindelige regler for betegnelse og præsentation af visse produkter fra den pågældende sektor:

målet for enhver betegnelse og præsentation må være at give så nøjagtige og præcise oplysninger som muligt for at lette den bedømmelse af produkterne, som foretages af eventuelle købere og de offentlige organer, der skal regulere og kontrollere handelen med disse produkter; der bør derfor fastsættes regler for at nå dette mål;

for så vidt angår betegnelsen bør der skelnes mellem de obligatoriske angivelser, der er nødvendige til identifikation af produktet, og de valgfri angivelser, der især har til formål at præcisere de væsentlige karakteristiske træk ved dette produkt eller at kvalitetsbestemme det; i betragtning af problemets betydning og det udstrakte anvendelsesområde er det hensigtsmæssigt at sigte mod den bedst mulige oplysning af de pågældende, dog således at der tages hensyn både til de forskellige sædvaner og traditioner i medlemsstater og tredjelande, samt til fællesskabsrettens udvikling;

med henblik på ensartet betegnelse for og præsentation af vin og druemost fra Fællesskabet, som udføres til tredjelande, må der gives mulighed for at fastsætte

supplerende eller afvigende regler for disse produkter, for så vidt tredjelandenes lovgivning gør dette nødvendigt;

med hensyn til præsentationen af de pågældende produkter bør der i de regler, som skal fastsættes, ligeledes tages hensyn til nødvendigheden af at bevare produkternes kvalitet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

BETEGNELSE

Artikel 1

1. I dette afsnit fastsættes almindelige regler for betegnelsen, for så vidt angår

- a) produkter med oprindelse i Fællesskabet,
 - for produkter henhørende under pos. 22.04 og 22.05, og
 - druemost, også koncentreret, i henhold til punkt 2 og 5 i bilag II til forordning (EØF) nr. 337/79 henhørende under pos. ex 20.07;
- b) produkter med oprindelse i tredjelande, som opfylder de i traktatens artikel 9 og 10 omhandlede betingelser,
 - for produkter henhørende under pos. 22.04 og 22.05,
 - druemost i henhold til punkt 2 i bilag II til forordning (EØF) nr. 337/79 henhørende under pos. ex 20.07,
 - og
 - koncentreret druemost henhørende under pos. ex 20.07, i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 339/79 af 5. februar 1979 om definition af visse produkter med oprindelse i tredjelande, henhørende under pos. 20.07, 22.04 og 22.05 i den fælles toldtarif ⁽⁴⁾.

Dette afsnit finder dog ikke anvendelse på de mousserende vine, mousserende vine tilsat kulsyre, perlevine,

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende

⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 52.

⁽³⁾ EFT nr. C 296 af 11. 12. 1978, s. 58.

⁽⁴⁾ Se side 57 i denne Tidende.

perlevine tilsat kulsyre og hedvine, der er opført i bilag II til forordning (EØF) nr. 337/79 og i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 339/79.

2. Disse regler finder anvendelse på de pågældende produkters betegnelse:

- a) i etiketteringen,
- b) i varebogføringen samt på ledsagedokumenterne og på de i fællesskabsbestemmelserne foreskrevne dokumenter, herefter benævnt »officielle dokumenter«, bortset fra tolldokumenter,
- c) på handelsdokumenterne, navnlig faktura og følgeseddel og
- d) i reklame, når der i denne forordning er fastsat en særlig bestemmelse med henblik herpå.

3. Disse regler finder anvendelse på produkter i salgslagre og på produkter, der er bragt i omsætning.

Medlemsstaterne kan dog fra anvendelsen af bestemmelserne om angivelser i etiketteringen fritage

- a) produkter, der forsendes
 - mellem to eller flere anlæg,
 - mellem vinmark og vinfremstillingsanlæg, tilhørende samme virksomhed beliggende inden for samme kommune,
- b) druemost og vin på ikke over 15 liter pr. sending, og som ikke er bestemt til salg,
- c) druemost og vin, der er bestemt til producentens og hans ansattes eget forbrug.

Når den i andet afsnit, litra a) og b), omhandlede druemost og vin er forsynet med etiketter, skal de benyttede etiketter være i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

KAPITEL I

BETEGNELSE FOR PRODUKTER MED OPRINDELSE I FÆLLESSKABET

Afdeling A

BETEGNELSE FOR BORDVINE

A I: Etikettering

Artikel 2

1. For bordvin skal etiketbetegnelsen omfatte angivelse af

- a) benævnelsen »bordvin«
- b) bordvinens nominelle rumfang, efterfulgt af bogstavet lille »e«, såfremt de anvendte beholdere opfylder forskrifterne i direktiv 75/106/EØF;
- c) for så vidt angår
 - beholdere med et nominelt rumfang på højst 60 liter: navn eller firmanavn på aftapningsvirksomheden og på den kommune eller del heraf, hvor virksomhedens hovedsæde er beliggende,
 - andre beholdere: navn eller firmanavn på afsender og på den kommune eller del heraf, hvor afsenderens hovedsæde er beliggende.

Sker aftapning eller afsendelse ikke i ovennævnte kommune eller del heraf — eller i en nærliggende kommune — skal det foruden de angivelser, der omhandles i litra c), første og andet led, anføres, i hvilken kommune eller del heraf aftapning og afsendelse har fundet sted;

- d) for så vidt angår
 - i) afsendelse til en anden medlemsstat eller udførsel: den medlemsstat, på hvis område druerne er høstet og vinfremstillingen har fundet sted, dog kun når de to handlinger har fundet sted i samme medlemsstat,
 - ii) bordvin, som er sammenstukket af produkter med oprindelse i flere medlemsstater: benævnelsen »vin fra forskellige lande i Det europæiske Fællesskab«,
 - iii) bordvin, som ikke er fremstillet i den medlemsstat, i hvilken druerne er høstet: benævnelsen »EØF«.

2. For bordvine kan der i etiketbetegnelsen tilføjes angivelse af

- a) om det drejer sig om rødvin, rosévin eller hvidvin;
- b) et mærke i henhold til betingelserne i artikel 8;
- c) navn eller firmanavn på de fysiske eller juridiske personer eller på en sammenslutning af sådanne personer, som har taget del i den handelsmæssige distribution af den pågældende bordvin, samt på den kommune eller del heraf, hvor de har deres hovedsæde;
- d) en benævnelse, der er tildelt en af de i litra c) omhandlede personer eller sammenslutninger af et officielt organ eller et i denne henseende officielt anerkendt organ, og som er egnet til at styrke den pågældende bordvins omdømme, når der er givet regler for denne benævnelse i gennemførelsesbestemmelser eller, i mangel heraf, i den pågældende medlemsstats lovgivning;

- e) såfremt bordvinen ikke afsendes til en anden medlemsstat eller udføres, og hvis betingelserne i stk. 1, litra d), ii), ikke er opfyldt: den medlemsstat, på hvis område druerne er høstet og fremstillingen har fundet sted;
- f) virkeligt og totalt alkoholindhold udtrykt i volumen eller én af disse angivelser;
- g) en anbefaling til forbrugeren om vinens anvendelse;
- h) nærmere oplysninger om
- produktets art,
 - bordvinens særlige farve,
- for så vidt som disse angivelser er fastsat ved gennemførelsesbestemmelser eller, i mangel heraf, af den pågældende medlemsstat. Anvendelsen af disse angivelser kan dog forbeholdes de i stk. 3 omhandlede bordvine.

3. For så vidt angår de i henhold til artikel 54, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 337/79 betegnede bordvine kan betegnelsen endvidere suppleres med angivelse af

- a) navnet på en geografisk enhed, der er mindre end medlemsstaten, i henhold til betingelserne i artikel 4;
- b) navnet på en eller to vinstoksorter i henhold til betingelserne i artikel 5;
- c) høståret i henhold til betingelserne i artikel 6;
- d) af en nærmere redegørelse for bordvinens fremstillingsmåde, som opføres på en liste, der skal udarbejdes. Denne liste kan alene omfatte angivelser, for hvis anvendelse producentmedlemsstaten har fastsat regler;
- e) af en udmærkelse, som et officielt organ eller et i denne henseende officielt anerkendt organ har tildelt en bestemt mængde af en bordvin, når denne angivelse ledsages af angivelse af høståret, og der kan føres dokumentarisk bevis for udmærkelsen;

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de udmærkelser, der på deres område kan tildeles bordvine, samt om reglerne herfor;

- f) af en oplysning om, at aftapningen er foretaget
- på det vinbrug, hvor de til denne vin anvendte druer er høstet, og hvor vinfremstillingen har fundet sted,
 - af en sammenslutning af vinbrug,

— eller på en i produktionsområdet beliggende virksomhed, som har fremstillet vinen, og hvortil de vinbrug, som druerne er høstet på, er knyttet gennem en sammenslutning;

- g) navnet på det vinbrug eller sammenslutning af vinbrug, hvorfra bordvinen hidrører, og som er egnet til at styrke dens omdømme, når der er givet regler for denne omtale i gennemførelsesbestemmelser eller, i mangel heraf, i producentmedlemsstatens lovgivning;

- h) oplysning om

- historien bag den pågældende vin, bag aftapningsvirksomheden eller en virksomhed under en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af sådanne personer, der har deltaget i den handelsmæssige distribution,
- naturforhold og tekniske forhold i forbindelse med fremstillingen af denne vin,
- vinens lagring,

når disse oplysninger anvendes på de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne;

- i) benævnelsen

- »Landwein« for bordvine med oprindelse i Tyskland og i provinsen Bolzano i Italien,
- »vin de pays« for bordvine med oprindelse i Frankrig eller Luxembourg,
- »vino tipico« for bordvine med oprindelse i Italien, herunder provinsen Bolzano,

såfremt de pågældende producentmedlemsstater har fastlagt bestemmelser for anvendelsen af disse benævnelser.

I disse regler skal det fastsættes, at disse benævnelser skal være forbundet med anvendelsen af en bestemt geografisk betegnelse og forbeholdt bordvine, der opfylder visse produktionskrav, især med hensyn til vinstoksorter, minimum af naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen og organoleptiske egenskaber.

Medlemsstaterne kan for de bordvine, der bringes i omsætning på deres område, og som benævnes i medfør af litra i), give tilladelse til, at hver af benævnelserne »Landwein«, »vin de pays« og »vino tipico« erstattes med den tilsvarende benævnelse på et eller flere af deres officielle sprog.

Artikel 3

1. De i artikel 2 nævnte angivelser er de eneste tilladte som etiketbetegnelse for bordvin.

Dog

- kan der fastsættes supplerende regler eller undtagelsesbestemmelser for bordvin til udførsel, i det omfang lovgivningen i tredjelande gør det nødvendigt,
- kan medlemsstaterne for så vidt angår bordvin, der bringes i handelen på deres område, og indtil der gennemføres fællesskabsbestemmelser for diætiske levnedsmidler, tillade angivelser vedrørende anvendelse af disse produkter til diætformål.

2. Medlemsstaterne kan for på deres område fremstillet bordvin gøre de i artikel 2, stk. 2 og 3, nævnte angivelser obligatoriske, forbyde dem eller begrænse deres brug.

3. Hver medlemsstat anerkender betegnelsen på bordvin med oprindelse i andre medlemsstater, som bringes i omsætning på dens område, når betegnelsen opfylder fællesskabsbestemmelserne og er anerkendt i producentmedlemsstaten i medfør af denne forordning.

Dog kan medlemsstaterne i en overgangsperiode, der udløber den 31. august 1981, gøre angivelse af det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen obligatorisk for bordvine, som omsættes på deres område.

Inden udløbet af ovennævnte periode træffer Rådet med kvalificeret flertal og på forslag af Kommissionen bestemmelse om den fælles ordning med hensyn til virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen, som skal anvendes efter udløbet af denne periode.

4. Medlemsstaterne kan for de bordvine, der omsættes på deres område, tillade, at aftapningsvirksomhed og aftapningssted angives i kode.

5. En angivelse, der indeholder hele navnet eller en del af navnet på et bestemt dyrkningsområde som fastlagt i artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 338/79 af 5. februar 1979 om fastlæggelse af særlige regler for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder⁽¹⁾, sker for bordvine i kode.

Dog kan medlemsstaterne for deres område foreskrive andre foranstaltninger for at undgå forveksling med det pågældende bestemte dyrkningsområde.

6. Hvad angår etiketbetegnelsen af bordvine, anføres de i artikel 2 nævnte angivelser på et eller flere officielle fællesskabssprog.

Dog

a) angives

- navnet på en geografisk enhed, der er mindre end medlemsstaten, jf. artikel 2, stk. 3, litra a), og
- oplysning vedrørende aftapning, jf. artikel 2, stk. 3, litra f),

på et af de officielle sprog, der anvendes i den medlemsstat, i hvilken produktet har sin oprindelse.

Disse angivelser kan

- yderligere affattes på et andet af Fællesskabets officielle sprog eller
- udelukkende affattes på et andet af Fællesskabets officielle sprog, såfremt dette er ligestillet med det officielle sprog i den del af oprindelsesmedlemsstatens område, hvori den angivne geografiske enhed er beliggende,

dersom dette er sædvane i den pågældende medlemsstat;

b) kan det bestemmes, at angivelsen af

- nærmere oplysninger om produktets art eller en særlig farve, jf. artikel 2, stk. 2, litra h),
- nærmere oplysninger om fremstillingsmåden for bordvin, jf. artikel 2, stk. 3, litra d),
- oplysninger om naturforhold eller tekniske forhold i forbindelse med vindyrkning eller lagring af bordvinen, jf. artikel 2, stk. 3, litra h),

kun må affattes på et af de officielle sprog, som anvendes i den medlemsstat, i hvilken produktet har sin oprindelse;

c) skal den i artikel 2, stk. 1, litra d), punkt ii), omhandlede angivelse »vin fra forskellige lande i Det europæiske Fællesskab« gentages, i givet fald på en ekstra etiket, på et af de officielle sprog, der anvendes i den medlemsstat, hvor den pågældende vin udbydes til forbrugerne, såfremt den pågældende angivelse findes i etiketteringen på et andet officielt fællesskabssprog.

For betegnelsen for bordvine bestemt til udførsel kan der i gennemførelsesbestemmelserne tillades anvendelse af andre sprog.

Artikel 4

1. I en bordvins etiketbetegnelse forstås ved navnet på en »mindre geografisk enhed end medlemsstaten«, jf. artikel 2, stk. 3, litra a), navnet på

⁽¹⁾ Se side 48 i denne Tidende.

- et lokalt sted eller en enhed omfattende lokale steder,
- en kommune eller del heraf,
- et underområde af et vindyrkningsområde eller en del af et sådant underområde,
- et andet dyrkningsområde end et bestemt dyrkningsområde.

De i første afsnit omhandlede geografiske enheder udgør produktionsområder efter artikel 54, stk. 3, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 337/79.

2. Producentmedlemsstaterne kan, for så vidt angår bordvine fremstillet på deres område og betegnet i medfør af artikel 54, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 337/79, forbyde anvendelsen af et eller flere af de i stk. 1 omhandlede navne på geografiske enheder, der er mindre end medlemsstaten.

3. Anvendelsen af et af de i stk. 1 omhandlede navne til betegnelse af en bordvin er betinget af, at der ikke er identitet:

- hverken med navnet på et produktionsområde for en anden bordvin, som den pågældende medlemsstat har tildelt en af benævnelserne »Landwein«, »vin de pays« eller »vino tipico«
- eller med samtlige angivelser i en geografisk betegnelse for en k.v.b.d. bestående af navnet på det pågældende område og i givet fald et eller flere af de i artikel 14, stk. 1, omhandlede navne,
- eller med betegnelsen for en indført vin som omhandlet i artikel 28,

og at enhver mulighed for forveksling med en k.v.b.d. eller en indført vin er udelukket.

Det er dog indtil den 31. august 1981 tilladt for bordvine at anvende følgende navne på bestemte dyrkningsområder:

- Moselle luxembourgeoise,
- Puglie,
- Abruzzi,
- Sardegna,
- Romagna,
- Monferrato,
- Friuli,
- Ischia.

Artikel 5

1. Navnet på en vinstoksort som omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra b), kan alene anvendes som betegnelse på en bordvins etikette, når

- a) denne sort er opført i den klassificering af vinstoksorter, der er opstillet i henhold til artikel 30 i forordning (EØF) nr. 337/79 for den administrative enhed, hvor de druer, som er anvendt til fremstillingen af den pågældende bordvin, er høstet; denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse for de vine, som omhandles i artikel 13, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 347/79 af 5. februar 1979 om de almindelige regler for vinstoksorternes klassificering ⁽¹⁾;
- b) sorten angives ved det navn, der er opført
 - i den klassificering af vinstoksorter, der gælder for den i litra a), nævnte administrative enhed,
 - i givet fald på en liste over synonymmer, der skal fastsættes; i denne liste kan det bestemmes, at et bestemt synonym alene kan anvendes ved betegnelsen af en bordvin, som er fremstillet i de produktionsområder, hvor der er sædvane for denne anvendelse;
- c) bordvinen, bortset fra eventuelt tilsatte sødemidler, udelukkende er fremstillet af druer af den fastlagte sort;
- d) denne sort er afgørende for den pågældende bordvins karakter;
- e) den ledsages af angivelse af en geografisk enhed, der er mindre end den pågældende medlemsstat, jf. artikel 4, stk. 1;
- f) navnet på denne sort ikke kan forveksles med navnet på et bestemt dyrkningsområde eller på en geografisk enhed, som anvendes til betegnelse af en k.v.b.d. eller en indført vin.

2. Uanset stk. 1 og med forbehold af artikel 7 kan producentmedlemsstater godkende angivelse af

- navnene på to vinstoksorter for én og samme bordvin, når denne udelukkende er fremstillet af de angivne sorter, eller
- navnet på en vinstoksort, dersom det pågældende produkt for mindst 85 %'s vedkommende, efter fradrag af de produkter, der er anvendt til en eventuel sødning, er fremstillet af druer hidrørende fra den sort, der agtes angivet, og dersom denne er afgørende for det pågældende produkts karakter.

Artikel 6

1. Den i artikel 2, stk. 3, litra c), nævnte angivelse af høståret kan alene anvendes i bordvinsetiketteringen,

⁽¹⁾ Se side 75 i denne Tidende.

når alle de druer, der er anvendt ved fremstillingen af den pågældende bordvin, er høstet i løbet af det angivne år.

2. Uanset stk. 1 og med forbehold af artikel 7 kan de producerende medlemsstater tillade angivelse af høståret, dersom den pågældende bordvin for mindst 85 %'s vedkommende, efter fradrag af de produkter, der er anvendt til en eventuel sødning, er fremstillet af druer, der er høstet i det år, der angives.

Artikel 7

Artikel 54, stk. 3, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 337/79 og artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2 i nærværende forordning kan alene anvendes samtidigt, når mindst 85 % af den vin, som fremstilles af blandingen, hidrører fra det produktionsområde, den vinstoksort og det høstår, der er opgivet i betegnelsen for den pågældende bordvin.

Artikel 8

Der må ikke i betegnelsen på en bordvins etikette anvendes mærker, hvori der forekommer ord, dele af ord, symboler eller illustrationer, som

- a) vil kunne skabe en fejlagtig opfattelse af en person, der har deltaget i det betegnede produkts handelsmæssige distribution, særlig aftapperen;
- b) indeholder navnet på en k.v.b.d. eller kan forveksles med betegnelsen for en k.v.b.d.;
- c) for så vidt angår bordvine betegnet i medfør af artikel 54, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 337/79 indeholder forkerte angivelser eller angivelser, som vil kunne skabe forveksling, særlig med hensyn til geografisk oprindelse, vinstoksort, høstår eller en benævnelse vedrørende en højere kvalitet, eller
- d) med hensyn til andre bordvine end de i litra c) omhandlede indeholder angivelser vedrørende geografisk oprindelse, vinstoksort, høstår eller en benævnelse vedrørende en højere kvalitet.

A II: Officielle dokumenter og varebogsføring

Artikel 9

1. For bordvine skal betegnelsen i de officielle dokumenter indeholde angivelse af:

- a) benævnelsen »bordvin«;

b) om det drejer sig om rødvin, rosévin eller hvidvin;

c) for så vidt angår

- i) afsendelse til en anden medlemsstat eller udførsel: Den medlemsstat, på hvis område druerne er høstet og vinfremstillingen har fundet sted, dog kun når de to handlinger har fundet sted i samme medlemsstat;
- ii) bordvin, som er sammenstukket af produkter med oprindelse i flere medlemsstater: Udtrykket »vin fra forskellige lande i Det europæiske Fællesskab«;
- iii) bordvin, som ikke er fremstillet i den medlemsstat, i hvilken druerne er høstet: Benævnelsen »EØF«.

2. Betegnelsen bordvin i de officielle dokumenter skal endvidere omfatte de i artikel 2, stk. 2 og 3, omhandlede og nedenfor anførte angivelser, for så vidt som de anvendes eller påtænkes anvendt i etiketteringen:

- a) høståret,
- b) navnet på en geografisk enhed, der er mindre end den pågældende medlemsstat,
- c) navnet på en eller to vinstoksorter,
- d) nærmere angivelse af fremstillingsmåden eller produktets art undtagen med hensyn til indholdet af restsukker,
- e) efter omstændighederne benævnelsen »Landwein«, »vin du pays«, »vino tipico« eller en tilsvarende benævnelse på et af Fællesskabets officielle sprog,
- f) oplysninger om de naturlige eller tekniske dyrkningsbetingelser for denne vin.

Artikel 10

1. For bordvin skal betegnelsen i producenterens varebogsføring indeholde de angivelser, der omhandles i

— artikel 9, stk. 1, litra a) og b),

— artikel 9, stk. 2, for så vidt som de påtænkes anvendt i etiketteringen eller i mangel af etikettering på ledsagedokumentet.

2. For bordvin skal betegnelsen i den varebogsføring, der foretages af andre end producenterne, indeholde

— de i artikel 9, stk. 1, omhandlede angivelser,

— nummeret på ledsagedokumentet og datoen for dets udfærdigelse.

A III: Handelsdokumenter*Artikel 11*

1. Er der for en bordvin ikke udfærdiget noget ledsagedokument, skal betegnelsen i de i artikel 1, stk. 2, litra c), nævnte handelsdokumenter omfatte

— de i artikel 9, stk. 1, omhandlede angivelser

og

— de i artikel 9, stk. 2, omhandlede angivelser, for så vidt som de anvendes i etiketteringen.

2. Omfatter betegnelsen for bordvin i handelsdokumenterne yderligere de i artikel 2 omhandlede angivelser, skal disse være i overensstemmelse med artikel 4, 5, 6, 7 og 8.

3. Medlemsstaterne kan for bordvine, som bringes i omsætning på deres område, tillade, at de i artikel 2 omhandlede angivelser foretages i handelsdokumenterne ved hjælp af en kode. Denne kode skal være af en sådan art, at den kontrollerende myndighed kan foretage en hurtig identifikation af betegnelsen af den pågældende bordvin.

Afdeling B

BETEGNELSE FOR KVALITETSVINE, FREMSTILLET I
BESTEMTE DYRKNINGSOMRÅDER**B I: Etikettering***Artikel 12*

1. For k.v.b.d. skal etiketbetegnelsen omfatte angivelse af

a) det bestemte dyrkningsområde, hvorfra den hidrører;

b) en af de benævnelser, der er omhandlet i artikel 16, stk. 5, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 338/79;

c) k.v.b.d.'ens nominelle rumfang, efterfulgt af bogstavet lille »e« såfremt de anvendte beholdere opfylder forskrifterne i direktiv 75/106/EØF;

d) for så vidt angår

— beholdere med et nominelt rumfang på højst 60 liter: navn eller firmanavn på aftapningsvirksomheden og på den kommune eller del heraf, hvor virksomhedens hovedsæde er beliggende,

— andre beholdere: navn eller firmanavn på afsender og på den kommune eller del heraf, hvor afsenderens hovedsæde er beliggende.

Sker aftapning eller afsendelse ikke i ovennævnte kommune eller del heraf — eller i en nærliggende kommune — skal der foruden de angivelser, der omhandles i litra c), første og andet led, anføres, i hvilken kommune eller del heraf aftapning og afsendelse har fundet sted;

e) i tilfælde af afsendelse til en anden medlemsstat eller udførsel: den medlemsstat, i hvilken dette bestemte dyrkningsområde er beliggende.

2. For k.v.b.d. kan der til etiketbetegnelsen tilføjes angivelse af

a) om det drejer sig om rødvin, rosévin eller hvidvin;

b) høståret i henhold til betingelserne i artikel 16;

c) et mærke i henhold til betingelserne i artikel 18;

d) navn eller firmanavn på de fysiske eller juridiske personer eller på en sammenslutning af sådanne personer, som har taget del i den handelsmæssige distribution af den pågældende k.v.b.d., samt den kommune eller del heraf hvor de har deres hovedsæde;

e) en særlig betegnelse, der er tildelt en af de i litra d), nævnte personer eller sammenslutninger af et officielt organ eller et i denne henseende officielt anerkendt organ, og som er egnet til at styrke den pågældende k.v.b.d.'s omdømme, såfremt der er givet regler for denne særlige betegnelse i gennemførelsesbestemmelser eller, i mangel heraf, i den pågældende medlemsstats lovgivning;

f) oprindelsesmedlemsstaten, såfremt angivelse af medlemsstaten ikke er foreskrevet i stk. 1, litra e);

g) virkeligt og totalt alkoholindhold udtrykt i volumen eller en af disse angivelser;

h) en anbefaling til forbrugeren om vinens anvendelse;

i) supplerende sædvanlige benævnelser, såfremt de anvendes på sådanne betingelser, som er fastsat i den producerende medlemsstats lovgivning, og er opført på en liste, som skal vedtages;

j) — fællesskabsbenævnelsen »kvalitetsvin fra et bestemt dyrkningsområde« eller »k.v.b.d.«, såfremt denne ikke er angivet i medfør af stk. 1, litra b), eller

— en særlig sædvanlig benævnelse, såfremt denne ikke er angivet i medfør af stk. 1, litra b);

k) nærmere oplysninger om

— fremstillingsmåde,

— produktets art,

— en farve, der er karakteristisk for de pågældende k.v.b.d.,

såfremt disse angivelser er defineret ved fællesskabsbestemmelser eller af producentmedlemsstaten. Anvendelsen af sådanne angivelser kan dog forbydes som betegnelse for k.v.b.d. fra et bestemt dyrkningsområde, hvor sådanne angivelser ikke er sædvane;

- l) navnet på en geografisk enhed, der er mindre end det bestemte dyrkningsområde, i henhold til betingelserne i artikel 14;
- m) navnet på et vinbrug eller en sammenslutning af vinbrug, hvor den pågældende k.v.b.d. er fremstillet, som er egnet til at styrke dens omdømme, såfremt der er givet regler for denne angivelse i gennemførelsesbestemmelser eller, i mangel heraf, producentmedlemsstatens lovgivning;
- n) navnet på en eller to vinstoksorter i henhold til betingelserne i artikel 15;
- o) et kvalitetskontrolnummer, der af et officielt organ er tildelt den pågældende k.v.b.d.;
- p) en udmærkelse tildelt den pågældende k.v.b.d. af et officielt organ eller af et i denne henseende officielt anerkendt organ, når der kan føres dokumentarisk bevis for udmærkelsen;
- q) en oplysning om, at aftapningen er foretaget
 - på det vinbrug, hvor de til denne vin anvendte druer er høstet, og hvor vinfremstillingen har fundet sted,
 - af en sammenslutning af vinbrug,
 - eller på en i det bestemte dyrkningsområde eller i umiddelbar nærhed heraf beliggende virksomhed, som har fremstillet vinen, og hvortil de vinbrug, hvor druerne er høstet, er knyttet gennem en sammenslutning;
- r) i en overgangsperiode, der udløber den 31. august 1981: oplysning om, at den er aftappet i det bestemte dyrkningsområde, såfremt denne oplysning er sædvanlig i det pågældende bestemte dyrkningsområde;
- s) nummeret på beholderen;
- t) oplysninger om
 - historien bag den pågældende vin, bag aftapningsvirksomheden eller en virksomhed under en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af sådanne personer, der har deltaget i den handelsmæssige distribution,
 - naturforhold eller tekniske forhold i forbindelse med fremstillingen af denne vin,
 - vinens lagring,
 såfremt disse oplysninger anvendes på de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne.

Artikel 13

1. De i artikel 12 nævnte angivelser er de eneste tilladte som etiketbetegnelse for en k.v.b.d.

Dog

- kan der fastsættes supplerende regler eller undtagelsesbestemmelser for k.v.b.d. bestemt til udførsel, i det omfang lovgivningen i tredjelande gør det nødvendigt,
- kan medlemsstaterne for så vidt angår k.v.b.d., der bringes i handelen på deres område, og indtil der gennemføres fællesskabsbestemmelser for diætiske levnedsmidler, tillade angivelser vedrørende anvendelse af disse produkter til diætformål.

2. Medlemsstaterne kan for de på deres område fremstillede k.v.b.d. gøre de i artikel 12, stk. 2, nævnte angivelser, med undtagelse af den i litra j), første led, omhandlede, tvungne eller forbyde dem eller begrænse deres anvendelse.

3. Hver medlemsstat anerkender betegnelsen på k.v.b.d. med oprindelse i andre medlemsstater, som bringes i omsætning på dens område, når betegnelsen opfylder fællesskabsbestemmelserne og er anerkendt i producentmedlemsstaten i medfør af denne forordning.

Dog kan medlemsstaterne i en overgangsperiode, som udløber den 31. august 1981, gøre angivelse af det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen obligatorisk for k.v.b.d., der omsættes på deres område.

Inden udløbet af ovennævnte periode træffer Rådet med kvalificeret flertal og på forslag af Kommissionen bestemmelse om den fælles ordning med hensyn til virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen, som skal anvendes efter udløbet af denne periode.

4. Medlemsstaterne kan tillade, at aftapningsvirksomhed og aftapningssted angives i kode for de produkter, der omsættes på deres område.

5. Angivelsen indeholdende hele navnet eller en del af navnet på et bestemt dyrkningsområde, som defineret i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 338/79, bortset fra den angivelse, der kan anvendes for den pågældende k.v.b.d., sker ved hjælp af en kode.

Medlemsstaterne kan dog for deres område foreskrive andre passende foranstaltninger, navnlig med hensyn til størrelsen af de i denne angivelse anvendte typer, for at undgå forvekslinger med hensyn til vinens geografiske oprindelse.

6. For så vidt angår etiketbetegnelsen for k.v.b.d. anføres de i artikel 12 nævnte angivelser på et eller flere af Fællesskabets officielle sprog.

Dog

a) angives

— navnet på det bestemte dyrkningsområde, hvorfra den pågældende k.v.b.d. hidrører,

— en af de særlige sædvanlige benævnelser, der er nævnt i artikel 16, stk. 5, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 338/79,

— navnet på en geografisk enhed, der er mindre end det bestemte dyrkningsområde, jf. artikel 12, stk. 2, litra l),

— navnet på vinbruget eller sammenslutningen af vinbrug, jf. artikel 12, stk. 2, litra m),

og

— oplysning om aftapning, jf. artikel 12, stk. 2, litra q),

på et af de officielle sprog, der anvendes i den medlemsstat i hvilken produktet har sin oprindelse.

De i første, tredje, fjerde og femte led omhandlede angivelser kan

— yderligere affattes på et andet af Fællesskabets officielle sprog

eller

— udelukkende affattes på et andet af Fællesskabets officielle sprog, såfremt dette er ligestillet med det officielle sprog i den del af oprindelsesmedlemsstatens område, hvori det bestemte dyrkningsområde befinder sig,

dersom dette er sædvane i den pågældende medlemsstat;

b) kan det bestemmes, at angivelse af

— nærmere oplysninger om fremstillingsmåden, produktets art eller en særlig farve, jf. artikel 12, stk. 2, litra k),

og

— oplysninger om naturforhold eller tekniske forhold i forbindelse med vindyrkning eller lagring af den pågældende k.v.b.d., jf. artikel 12, stk. 2, litra t),

kun må affattes på et af de officielle sprog, som anvendes i den medlemsstat, i hvilken produktet har sin oprindelse.

For betegnelsen for k.v.b.d. bestemt til udførsel kan der i gennemførelsesbestemmelserne tillades anvendelse af andre sprog.

Artikel 14

1. I etiketbetegnelsen for en k.v.b.d. forstås ved navnet på en »geografisk enhed, der er mindre end et bestemt dyrkningsområde«, jf. artikel 12, stk. 2, litra l), navnet på

— et lokalt sted eller en enhed omfattende lokale steder,

— en kommune eller en del heraf,

— et underområde af et vindyrkningsområde eller en del af et sådant underområde.

2. Producentmedlemsstaterne kan forsyne k.v.b.d. med navnet på en geografisk enhed, der er mindre end det pågældende bestemte dyrkningsområde, når

— denne geografiske enhed er tydeligt afgrænset,

— alle druer, hvoraf disse vine fremstilles, hidrører fra denne enhed.

3. Hidrører en k.v.b.d. fra produkter fremstillet af druer, der er høstet i forskellige geografiske enheder, beliggende inden for det samme bestemte dyrkningsområde, jf. stk. 1, er det alene tilladt som tilføjelse til navnet på det bestemte dyrkningsområde at anføre navnet på den største geografiske enhed, der omfatter alle de pågældende vindyrkningsarealer.

Producentmedlemsstaterne kan dog med forbehold af artikel 17 tillade anvendelse af navnet på en geografisk enhed, jf. stk. 1, for en k.v.b.d., som er

a) fremstillet ved at blande druer, druemost, ung ikke færdiggæret vin eller, i en overgangsperiode, der udløber den 31. august 1981, vin hidrørende fra den geografiske enhed, hvis navn ønskes anvendt i betegnelsen, med et produkt fremstillet i det samme bestemte dyrkningsområde, men uden for denne geografiske enhed, når mindst 85 % af de druer, der anvendes til fremstillingen af den pågældende k.v.b.d., er høstet i den geografiske enhed, hvis navn den bærer;

b) sødet med et produkt, der er fremstillet i samme bestemte dyrkningsområde.

4. Navnet på et bestemt dyrkningsområde, og navnet på en geografisk enhed, jf. stk. 1, kan ikke anvendes på

— en vin fremstillet af en blanding af en k.v.b.d. med et produkt, der er fremstillet uden for det pågældende bestemte dyrkningsområde,

— en k.v.b.d. der er sødet med et produkt fremstillet uden for det pågældende bestemte dyrkningsområde,

når disse vine ikke er opført på den liste, der skal fastsættes i medfør af artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 338/79.

Artikel 15

1. Navnet på en vinstoksort som omhandlet i artikel 12, stk. 2, litra n), kan alene anvendes som betegnelse på etiketten for en k.v.b.d., når

- a) denne sort er opført på den af medlemsstaterne udfærdigede liste i medfør af artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 338/79 til betegnelse for vinstokke, som er egnede til fremstilling af hver af de k.v.b.d., som er fremstillet på deres område;
- b) sorten angives ved det navn, som forekommer
 - i den klassificering af vinstoksorter, der gælder for den pågældende administrative enhed,
 - i givet fald på en liste over synonymer, der skal fastsættes; i denne liste kan det bestemmes, at et bestemt synonym alene kan anvendes ved betegnelsen af en k.v.b.d., som er fremstillet i de dyrkningsområder, hvor der er sædvane for denne anvendelse;
- c) en sådan k.v.b.d., bortset fra eventuelt tilsatte sødemidler, udelukkende er fremstillet af druer af den fastlagte sort;
- d) denne sort er afgørende for karakteren af den pågældende k.v.b.d.;
- e) navnet på denne sort ikke kan forveksles med navnet på et bestemt dyrkningsområde eller på en geografisk enhed, som anvendes til betegnelse af en anden k.v.b.d. eller en indført vin.

2. Uanset stk. 1 og med forbehold af artikel 17 kan producentmedlemsstater godkende angivelse af

- navnene på to vinstoksorter for én og samme k.v.b.d., når denne udelukkende er fremstillet af de angivne sorter
- eller
- navnet på en vinstoksort, dersom det pågældende produkt for mindst 85 %'s vedkommende, efter fradrag af de produkter, der er anvendt til en eventuel sødning, er fremstillet af druer hidrørende fra den sort, der agtes angivet, og dersom denne er afgørende for det pågældende produkts karakter.

Artikel 16

1. Den i artikel 12, stk. 2, litra b), nævnte angivelse af høståret for at betegne en k.v.b.d. i etiketteringen kan alene anvendes, når alle de druer, der er anvendt ved fremstillingen af den pågældende k.v.b.d., er høstet i løbet af det angivne år.

2. Uanset stk. 1 og med forbehold af artikel 17 kan de producerende medlemsstater tillade angivelse af høståret, dersom den pågældende k.v.b.d. for mindst 85 %'s vedkommende, efter fradrag af de produkter, der er anvendt til en eventuel sødning, er fremstillet af druer, der er høstet i det år, der agtes angivet.

Artikel 17

Artikel 14, stk. 3, andet afsnit, litra a), artikel 15, stk. 2, andet led, og artikel 16, stk. 2, kan alene anvendes samtidigt, når mindst 85 % af den af blandingen fremstillede k.v.b.d. hidrører fra den geografiske enhed, der er mindre end det bestemte dyrkningsområde, og fra den vinstoksort og det høstår, der er angivet i betegnelsen for den pågældende k.v.b.d.

Artikel 18

Der må ikke som etiketbetegnelse for en k.v.b.d. anvendes mærker, hvori der forekommer ord, dele af ord, symboler eller illustrationer, som

- a) vil kunne skabe en fejlagtig opfattelse af en person, der har deltaget i det betegnede produkts handelsmæssige distribution, særlig aftapperen;
 - b) indeholder navnet på en bordvin eller kan give anledning til forveksling med betegnelsen for en bordvin eller med en anden k.v.b.d.
- eller
- c) indeholder forkerte angivelser eller angivelser, som vil kunne skabe forveksling, særlig med hensyn til geografisk oprindelse, vinstoksort, høstår eller en benævnelse vedrørende en højere kvalitet.

B II: Officielle dokumenter og varebogføring

Artikel 19

1. For k.v.b.d. skal betegnelsen i de officielle dokumenter indeholde angivelse af

- a) benævnelsen »k.v.b.d.«,
- b) i givet fald en af de i artikel 16, stk. 5, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 338/79 anførte benævnelser;
- c) det bestemte dyrkningsområde;
- d) om det drejer sig om rødvin, rosévin eller hvidvin;

e) i tilfælde af afsendelse til en anden medlemsstat eller udførsel: den medlemsstat som det bestemte dyrkningsområde hører ind under.

2. Betegnelsen for k.v.b.d. i de officielle dokumenter skal endvidere omfatte de i artikel 12, stk. 2, omhandlede og nedenfor anførte angivelser, for så vidt som de anvendes eller påtænkes anvendt i etiketteringen:

- a) høståret;
- b) en særlig sædvanemæssig benævnelse, der angiver kvaliteten;
- c) nærmere angivelse af fremstillingsmåden, en særlig farve eller produktets art, undtagen med hensyn til indholdet af restsukker;
- d) navnet på en geografisk enhed, der er mindre end det bestemte dyrkningsområde;
- e) navnet på én eller to vinstoksorter;
- f) oplysninger om de naturlige eller tekniske dyrkningsbetingelser for denne vin.

Artikel 20

1. For k.v.b.d. skal betegnelsen i producenternes varebogføring indeholde de angivelser, der omhandles i

- artikel 19, stk. 1, litra a), b), c) og d),
- artikel 19, stk. 2, for så vidt som de påtænkes anvendt i etiketteringen eller i mangel af etikettering på ledsagedokumentet.

2. For k.v.b.d. skal betegnelsen i den varebogføring, der foretages af andre end producenterne, indeholde

- de i artikel 19, stk. 1, nævnte angivelser,
- nummeret på ledsagedokumentet og datoen for dets udfærdigelse.

B III: Handelsdokumenter

Artikel 21

1. Er der for en k.v.b.d. ikke udfærdiget noget ledsagedokument, skal betegnelsen i de i artikel 1, stk. 2, litra c), nævnte handelsdokumenter indeholde

- de i artikel 19, stk. 1, omhandlede angivelser
- og
- de i artikel 19, stk. 2, omhandlede angivelser, for så vidt de anvendes i etiketteringen.

2. Omfatter betegnelsen for k.v.b.d. i handelsdokumenterne yderligere de i artikel 12 omhandlede angivel-

ser, skal disse være i overensstemmelse med artikel 14, 15, 16, 17 og 18.

3. Medlemsstaterne kan for k.v.b.d., som bringes i omsætning på deres område, tillade, at de i artikel 12 anførte angivelser foretages i handelsdokumenterne ved hjælp af en kode. Denne kode bør være af en sådan art, at den kontrollerende myndighed kan foretage en hurtig identifikation af betegnelsen af den pågældende k.v.b.d.

Afdeling C

BETEGNELSE FOR ANDRE PRODUKTER END BORDVINE OG K.V.B.D.

C I: Etikettering

Artikel 22

1. Er andre produkter end bordvine og k.v.b.d. forsynet med etiketter, skal disse indeholde angivelse af

a) produktets art, idet denne angivelse sker ved at benytte

- den af de i fællesskabsbestemmelserne anførte definitioner, som mest nøjagtigt beskriver det pågældende produkt,
- eller
- for så vidt angår produkter, der omsættes på den pågældende medlemsstats område, andre benævnelser end dem, der er fastlagt i fællesskabsbestemmelserne, men som sædvanligvis anvendes i den pågældende medlemsstat;

b) for så vidt angår

- druemost og koncentreret most: massefylden,
- druemost i gæring og ung ikke færdiggæret vin: det totale alkoholindhold udtrykt i volumen,
- anden vin: det virkelige og totale alkoholindhold udtrykt i volumen eller én af disse angivelser;

c) produktets nominelle rumfang, efterfulgt af bogstavet lille »e«, såfremt de anvendte beholdere opfylder forskrifterne i direktiv 75/106/EØF;

d) for så vidt angår

- beholdere med et nominelt rumfang på højst 60 liter: navn eller firmanavn på aftapningsvirksomheden og på den kommune eller del heraf, hvor virksomhedens hovedsæde er beliggende,
- andre beholdere: navn eller firmanavn på afsender og på den kommune eller del heraf, hvor afsenderens hovedsæde er beliggende;

e) i tilfælde af afsendelse til en anden medlemsstat eller udførsel

— for så vidt angår vin: den medlemsstat på hvis område druerne er høstet og vinfremstillingen har fundet sted, dog kun når de to handlinger har fundet sted i samme medlemsstat,

— for så vidt angår druemost: den medlemsstat på hvis område druerne er høstet og forarbejdningen har fundet sted, dog kun når de to handlinger har fundet sted i samme medlemsstat;

f) for så vidt angår vin og druemost, som

— er sammenstukket af produkter med oprindelse i flere medlemsstater: udtrykket »fremstillet af produkter fra forskellige lande i De europæiske Fællesskab,

— ikke er benyttet til fremstilling af druemost eller vin i den medlemsstat, i hvilken druerne er høstet: benævnelsen »EØF«;

g) eventuel begrænsning i anvendelsen foreskrevet i fællesskabsbestemmelserne.

2. Til etiketbetegnelsen for disse produkter kan der tilføjes en angivelse af

a) høståret;

b) navn eller firmanavn på de fysiske eller juridiske personer eller på en sammenslutning af sådanne personer, som har taget del i den handelsmæssige distribution af det pågældende produkt, samt på den kommune eller del heraf, hvor de har deres hovedsæde;

c) såfremt produktet ikke er afsendt til en anden medlemsstat eller udført, og hvis betingelserne i stk. 1, litra f), ikke er opfyldt: den medlemsstat på hvis område druerne er høstet og forarbejdningen har fundet sted.

3. Såfremt druemost i gæring er beregnet til direkte konsum, kan der i dennes etiketbetegnelse endvidere indsættes

a) en angivelse af den geografiske enhed i henhold til artikel 4, stk. 1, hvor produktet har sin oprindelse, såfremt de i artikel 4, stk. 3, vedrørende bordvin omhandlede betingelser overholdes.

b) en angivelse af navnet på en vinstoksort;

c) en angivelse af, om det drejer sig om rødvin, rosévin eller hvidvin.

Artikel 23

1. Alene de i artikel 22 nævnte etiketangivelser kan anvendes til betegnelse af andre produkter end bordvin og k.v.b.d. Dog kan der i gennemførelsesbestemmelser for produkter, som skal udføres, og som ikke er bordvin

eller k.v.b.d., fastsættes supplerende bestemmelser, for så vidt som lovgivningen i tredjelande gør det nødvendigt.

2. Hver medlemsstat anerkender betegnelsen for andre produkter end bordvin og k.v.b.d. med oprindelse i andre medlemsstater, som bringes i omsætning på deres område, når betegnelsen opfylder fællesskabsbestemmelserne og er anerkendt i producentmedlemsstaten i medfør af denne forordning.

Dog kan medlemsstaterne:

— for så vidt angår andre produkter end bordvin og k.v.b.d., der er fremstillet på deres område, gøre visse af de i artikel 22, stk. 2 og 3, omhandlede angivelser obligatoriske, forbyde dem eller begrænse anvendelsen heraf;

— for så vidt angår druemost, der bringes i handelen på deres område, og indtil der gennemføres fællesskabsbestemmelser for diætiske levnedsmidler, tillade angivelser vedrørende anvendelse af disse produkter til diætformål.

3. Den i artikel 22, stk. 2, litra a), nævnte angivelse af høståret kan alene anvendes i betegnelsen på etiketten for andre produkter end bordvin og k.v.b.d., når alle de druer, der er anvendt ved forarbejdningen af det pågældende produkt, er høstet i løbet af det angivne år.

Den i artikel 22, stk. 3, litra b), nævnte angivelse af vinstoksorten kan alene anvendes i betegnelsen på etiketten for andre produkter end bordvin og k.v.b.d. på betingelse af, at artikel 5, stk. 1, overholdes.

4. For så vidt angår etiketbetegnelsen for andre produkter end bordvine og k.v.b.d. anføres de i artikel 22 nævnte angivelser på et eller flere af Fællesskabets officielle sprog. Til betegnelse for andre produkter end bordvine eller k.v.b.d., som skal udføres, kan gennemførelsesbestemmelserne fastsætte anvendelse af andre sprog.

C II: Officielle dokumenter og varebogføring

Artikel 24

1. For andre produkter end bordvin og k.v.b.d. skal betegnelsen i de officielle dokumenter indeholde angivelse af

a) om det drejer sig om et produkt af rød, rosé eller hvid type;

b) produktets art, idet denne angivelse sker ved at benytte

- den af de i fællesskabsbestemmelserne anførte definitioner, som mest nøjagtigt beskriver det pågældende produkt,
 - eller
 - for så vidt angår produkter, der omsættes på den pågældende medlemsstats område, andre benævnelser end dem, der er fastlagt i fællesskabsbestemmelserne, men som sædvanligvis anvendes i den pågældende medlemsstat;
- c) i tilfælde af afsendelse til en anden medlemsstat eller udførsel
- for så vidt angår vin: den medlemsstat, på hvis område druerne er høstet og vinfremstillingen har fundet sted, dog kun når de to handlinger har fundet sted i samme medlemsstat,
 - for så vidt angår druemost: den medlemsstat, på hvis område druerne er høstet og forarbejdningen har fundet sted, dog kun når de to handlinger har fundet sted i samme medlemsstat;
- d) for så vidt angår vin og druemost, som
- er sammenstukket af produkter med oprindelse i flere medlemsstater: udtrykket »fremstillet af produkter fra forskellige lande i De europæiske Fællesskaber«,
 - ikke er benyttet til fremstilling af druemost eller vin i den medlemsstat, hvor de anvendte druer er høstet: betegnelsen »EØF«.
2. Betegnelsen for andre produkter end bordvin og k.v.b.d. skal i de officielle dokumenter endvidere indeholde
- a) for så vidt angår produkter bestemt til forarbejdning af bordvin samt vin, der er egnet til fremstilling af bordvin: de i artikel 9, stk. 2, omhandlede angivelser,
- b) for så vidt angår produkter bestemt til forarbejdning af k.v.b.d.: de i artikel 19, stk. 1, litra c), i givet fald litra b), og i stk. 2 omhandlede angivelser,
- c) for så vidt angår andre produkter: de i artikel 22, stk. 2, litra a) og c), og i stk. 3 omhandlede angivelser,
- for så vidt de anvendes eller påtænkes anvendt i etiketteringen for bordvin og k.v.b.d. forarbejdet af de i litra a) og b) omhandlede produkter, eller i etiketteringen for de i litra c) omhandlede produkter.

Artikel 25

1. For andre produkter end bordvin og k.v.b.d. skal betegnelsen i producenternes varebogføring indeholde de angivelser, der omhandles i
- artikel 24, stk. 1, litra a) og b),

- artikel 24, stk. 2, for så vidt som de påtænkes anvendt i etiketteringen eller i mangel af etikettering på ledsagedokumentet.

2. I den varebogføring, der foretages af andre end producenterne, skal betegnelsen af produkterne indeholde

- de i artikel 24, stk. 1, nævnte angivelser,
- nummeret på ledsagedokumentet og datoen for dets udfærdigelse.

C III: Handelsdokumenter

Artikel 26

1. Når der for andre produkter end bordvine og k.v.b.d. ikke er udfærdiget et ledsagedokument, skal betegnelsen i de i artikel 1, stk. 2, litra c), nævnte handelsdokumenter mindst indeholde de i artikel 24, stk. 1, omhandlede angivelser.

2. Angives yderligere høståret eller vinstoksorten, skal disse angivelser være i overensstemmelse med artikel 23, stk. 3.

3. Indeholder betegnelsen i handelsdokumenterne for druemost, druemost i gæring, ung ikke færdiggæret vin bestemt til forarbejdning til bordvin, og vin, der er egnet til produktion af bordvin, yderligere angivelserne i artikel 2, skal disse være i overensstemmelse med artikel 4, 5, 6, 7 og 8.

4. Indeholder betegnelsen i handelsdokumenterne for druemost, druemost i gæring, ung ikke færdiggæret vin bestemt til forarbejdning til bordvin, og vin, der er egnet til produktion af bordvin, også angivelserne i artikel 12, skal disse være i overensstemmelse med artikel 14, 15, 16, 17 og 18.

5. Angivelserne i handelsdokumenterne for de produkter, der omhandles i stk. 3 og 4, skal være i overensstemmelse med angivelserne i ledsagedokumenterne.

6. Medlemsstaterne kan for andre produkter end bordvine og k.v.b.d., der bringes i omsætning på deres område, tillade, at de i artikel 22 omhandlede angivelser anføres i handelsdokumenterne ved hjælp af en kode. Denne kode skal være af en sådan art, at kontrolorganet hurtigt kan identificere det pågældende produkts betegnelse.

KAPITEL II

BETEGNELSE FOR PRODUKTER MED
OPRINDELSE I TREDJELANDE

Afdeling A

ETIKETTERING

Artikel 27

1. For indført vin, der er bestemt til direkte konsum, og som ikke er opført på listen nævnt i artikel 28, stk. 1, skal etiketbetegnelsen omfatte angivelse af

- a) benævnelsen »vin«
- b) den indførte vins nominelle rumfang, efterfulgt af bogstavet lille »e« såfremt de anvendte beholdere opfylder forskrifterne i direktiv 75/106/EØF;
- c) når sådan vin
 - inden for Fællesskabet er påfyldt beholdere med et nominelt rumfang på højst 60 liter: navn eller firmanavn på aftapningsvirksomheden og på den kommune eller del heraf, hvor virksomhedens hovedsæde er beliggende; sker aftapning ikke i ovennævnte kommune eller del heraf — eller i en nærliggende kommune — skal det foruden angivelsen af aftapningsvirksomhedens hovedsæde anføres, i hvilken kommune eller del heraf aftapning har fundet sted,
 - uden for Fællesskabet er påfyldt beholdere med et nominelt rumfang på højst 60 liter: navn eller firmanavn på importøren samt på den kommune eller del heraf, hvor denne har sit hovedsæde,
 - er påfyldt andre beholdere:
 - importørens navn eller firmanavn samt navnet på den kommune eller den del af en sådan, hvor importøren har sit hovedsæde, eller
 - hvis importøren og afsenderen ikke er den samme, afsenderens navn eller firmanavn samt navnet på den kommune eller den del af en sådan, hvor afsenderen har sit hovedsæde;
- d) oprindelsestredjelandet som angivet i de dokumenter, der omhandles i Rådets forordning (EØF) nr. 354/79 af 5. februar 1979 om fastsættelse af almindelige regler for indførsel af vin, druesaft og druemost ⁽¹⁾, og som ledsager den pågældende vin ved indførselen.

2. For i stk. 1 nævnt vin kan der i etiketbetegnelsen tilføjes angivelse af,

- a) om det drejer sig om rødvin, rosévin eller hvidvin;
- b) et mærke i henhold til betingelserne i artikel 34;
- c) navn eller firmanavn på de fysiske eller juridiske personer, eller en sammenslutning af sådanne personer, som har taget del i den handelsmæssige distribution af den indførte vin, samt på den kommune, hvor de har deres hovedsæde;
- d) virkeligt og totalt alkoholindhold udtrykt i volumen eller én af disse angivelser;
- e) en anbefaling til forbrugeren om vinens anvendelse;
- f) oplysninger om
 - historien bag den pågældende vin, bag aftapningsvirksomheden, eller en virksomhed under en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af sådanne personer, der har deltaget i den handelsmæssige distribution,
 - naturforhold eller tekniske forhold i forbindelse med fremstillingen af denne vin,
 - vinens lagring,
 såfremt disse oplysninger anvendes på de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne;
- g) en benævnelse, der er tildelt en af de under litra c) omhandlede personer eller sammenslutninger, af et officielt organ eller et i denne henseende officielt anerkendt organ, og som er egnet til at styrke den pågældende indførte vins omdømme, såfremt der er givet regler for denne benævnelse enten i Fællesskabets gennemførelsesbestemmelser eller, i mangel heraf, i lovgivningen i det tredjeland, hvor vinen har sin oprindelse.

Artikel 28

1. For indført vin, der er bestemt til direkte konsum, og som betegnes med en geografisk angivelse og er opført på en liste, der nærmere skal fastsættes, skal etiketbetegnelsen indeholde angivelse af:

- a) navnet på en geografisk enhed beliggende i det pågældende tredjeland i henhold til betingelserne i artikel 31;
- b) den indførte vins nominelle rumfang, efterfulgt af bogstavet lille »e«, såfremt de anvendte beholdere opfylder forskrifterne i direktiv 75/106/EØF;
- c) når sådan vin

⁽¹⁾ Se side 97 i denne Tidende.

- inden for Fællesskabet er påfyldt beholdere med et nominelt rumfang på højst 60 liter: navn eller firmanavn på aftapningsvirksomheden og på den kommune eller del heraf, hvor virksomhedens hovedsæde er beliggende; sker aftapning ikke i ovennævnte kommune eller del heraf — eller i en nærliggende kommune — skal det foruden angivelsen af aftapningsvirksomhedens hovedsæde anføres, i hvilken kommune eller del heraf aftapning har fundet sted,
 - uden for Fællesskabet er påfyldt beholdere med et nominelt rumfang på højst 60 liter: navn eller firmanavn på importøren samt på den kommune eller del heraf, hvor denne har sit hovedsæde,
 - er påfyldt andre beholdere:
 - importørens navn eller firmanavn samt navnet på den kommune eller den del af en sådan, hvor importøren har sit hovedsæde, eller
 - hvis importøren og afsenderen ikke er den samme, afsenderens navn eller firmanavn samt navnet på den kommune eller den del af en sådan, hvor afsenderen har sit hovedsæde;
 - d) oprindelseslandet som angivet i de dokumenter, der er omhandlet i forordning (EØF) nr. 354/79, og som ledsager den pågældende vin ved indførselen.
- På den i første afsnit nævnte liste kan kun optages indført vin, for hvilke det er anerkendt, at hver enkelt af disse vine fremstilles under samme forhold som en k.v.b.d. eller en bordvin med geografisk benævnelse.
2. For i stk. 1 omhandlet vin kan der i etiketbetegnelsen tilføjes
- a) betegnelsen »vin« eventuelt med angivelse af, om det drejer sig om rødvin, rosévin eller hvidvin;
 - b) navnet på en anden geografisk enhed end den, der er optaget på listen i stk. 1, i henhold til betingelserne i artikel 31;
 - c) benævnelser, som
 - ledsager den geografiske angivelse for at understrege den pågældende vins typiske regionale særpræg,
 - eller
 - vedrører en højere kvalitet,
- for så vidt som der er truffet bestemmelse herom i lovgivningen for hjemmemarkedet i det tredjeland, hvor vinen har sin oprindelse, og under forudsætning af, at disse benævnelser er godkendt af Fællesskabet;
- d) navnet på én eller to vinstoksorter i henhold til betingelserne i artikel 32;
 - e) høståret i henhold til betingelserne i artikel 33;
 - f) virkeligt og totalt alkoholindhold udtrykt i volumen eller en af disse angivelser;
 - g) et mærke i henhold til betingelserne i artikel 34;
 - h) navn eller firmanavn på de fysiske eller juridiske personer, eller på en sammenslutning af sådanne personer, som har taget del i den handelsmæssige distribution af den indførte vin, samt på den kommune eller del heraf, hvor de har deres hovedsæde;
 - i) en anbefaling til forbrugeren om vinens anvendelse;
 - k) nærmere oplysninger om
 - forarbejdningsmåde,
 - produktets art,
 - en særlig farve,
- for så vidt som disse angivelser er sædvanlige og er fastsat i lovgivningen i det tredjeland, hvori produktet har sin oprindelse;
- l) navnet på det vinbrug eller sammenslutning af vinbrug, hvor den pågældende vin er fremstillet, og som er egnet til at styrke dens omdømme, når der er givet regler for denne omtale i lovgivningen i det tredjeland, hvori produktet har sin oprindelse;
 - m) et kvalitetskontrolnummer, der af et officielt organ er tildelt den pågældende vin;
 - n) en udmærkelse, som et officielt organ eller et i denne henseende officielt anerkendt organ har tildelt den pågældende vin, for så vidt der kan føres bevis for udmærkelsen ved et egnet dokument;
 - o) en oplysning om, at aftapningen er foretaget
 - i det vinbrug, hvor de til denne vin anvendte druer er høstet, og hvor vinfremstillingen har fundet sted,
 - af en sammenslutning af vinbrug,
 - eller på en i det angivne produktionsområde beliggende virksomhed, som har høstet de anvendte druer og fremstillet vinen af disse druer, og hvortil vinbrugerne er knyttet gennem en sammenslutning;
 - p) oplysninger om
 - historien bag den pågældende vin, bag aftapningsvirksomheden eller en virksomhed under

en fysisk eller juridisk person, eller en sammenslutning af sådanne personer, der har deltaget i den handelsmæssige distribution,

- naturforhold eller tekniske forhold i forbindelse med fremstillingen af denne vin,
- vinens lagring,

når disse oplysninger anvendes på de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne;

- q) en benævnelse, der er tildelt en af de under litra h) omhandlede personer eller sammenslutninger af et officielt organ eller et i denne henseende officielt anerkendt organ, og som er egnet til at styrke den pågældende indførte vins omdømme, når der er givet regler for denne benævnelse enten i Fællesskabets gennemførelsesbestemmelser eller, i mangel heraf, i lovgivningen i det tredjeland, hvori vinen har oprindelse.

Artikel 29

1. Er andre indførte produkter end de i artikel 27 og 28 omhandlede forsynet med etiketter, skal disse indeholde angivelse af

- a) produktets art, idet denne angivelse sker ved at benytte den af de i fællesskabsbestemmelserne anførte definitioner, som mest nøjagtigt beskriver det pågældende produkt;

b) for så vidt angår

- druemost og koncentreret druemost: massefylden,
- vin: det virkelige og totale alkoholindhold udtrykt i volumen eller én af disse angivelser:

c) det indførte produkts nominelle rumfang, efterfulgt af bogstavet lille »e«, såfremt de anvendte beholdere opfylder forskrifterne i direktiv 75/106/EØF:

d) importørens navn eller firmanavn samt navnet på den kommune eller den del af en sådan, hvor importøren har sit hovedsæde, eller såfremt det indførte produkt er påfyldt beholdere med et nominelt rumfang på mere end 60 l, og såfremt importøren og afsenderen ikke er den samme, afsenderens navn eller firmanavn samt navnet på den kommune eller den del af en sådan, hvor afsenderen har sit hovedsæde;

e) såfremt

- den pågældende vin eller druemost er fremstillet i det tredjeland, i hvilket alle de anvendte druer er høstet: dette tredjeland,
- betingelserne i det første led ikke er opfyldt: betegnelsen »indført produkt«.

2. For de i stk. 1 nævnte produkter kan der til etiketbetegnelsen tilføjes navn eller firmanavn på de fysiske eller juridiske personer eller på en sammenslutning af sådanne personer, som har taget del i den handelsmæssige distribution af det pågældende produkt samt på den kommune eller del heraf, hvor de har deres hovedsæde.

Artikel 30

1. Alene angivelserne i artikel 27, 28 og 29 kan anvendes til etiketbetegnelse for produkter med oprindelse i tredjelande.

2. Angivelserne i stk. 1 kan suppleres med andre valgfri oplysninger, som skal fastsættes nærmere efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79 under hensyn til de indhøstede erfaringer og til de tilsvarende bestemmelser for produkter med oprindelse i Fællesskabet.

3. Efter samme fremgangsmåde

- kan angivelserne i artikel 27, stk. 2, artikel 28, stk. 2, og artikel 29, stk. 2, gøres obligatoriske, forbydes eller begrænses i deres anvendelse,
- kan mindre mængder vin med oprindelse i tredjelande fritages for anvendelse af artikel 27, stk. 1, og artikel 28, stk. 1, litra b), c) og d).

4. Medlemsstaterne kan i en overgangsperiode, der udløber den 31. august 1981, gøre angivelse af det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen obligatorisk for de i artikel 27 og 28 nævnte indførte vine, som omsættes på deres område.

Inden udløbet af ovennævnte periode træffer Rådet med kvalificeret flertal og på forslag af Kommissionen beslutning om, hvilken fælles ordning vedrørende angivelsen af det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen, der skal gælde efter udløbet af denne periode.

5. Der kan fastsættes særlige betingelser for kontrollen med bestemmelserne vedrørende etiketbetegnelse af indførte produkter, især for så vidt angår geografisk oprindelse, benævnelser vedrørende en særlig høj kvalitet, vinstoksort og aftapningsvirksomhed.

6. Medlemsstaterne kan for de produkter, der omsættes på deres område, give tilladelse til, at angivelser vedrørende aftapningsvirksomhed, aftapningssted eller i givet fald importøren sker i kode, som er godkendt af deres kompetente myndigheder.

7. I etiketbetegnelsen for importerede produkter gives de i artikel 27, 28 og 29 nævnte angivelser på et eller flere af Fællesskabets officielle sprog.

Dog angives

- navnet på en geografisk enhed beliggende i det pågældende tredjeland, jf. artikel 28, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra b),
- benævnelser, som vedrører en højere kvalitet, jf. artikel 28, stk. 2, litra c),
- nærmere oplysninger om forarbejdningen, produktets art eller en særlig farve, jf. artikel 28, stk. 2, litra k),
- navnet på et vinbrug eller en sammenslutning af vinbrug, jf. artikel 28, stk. 2, litra l),
- en oplysning om aftapningen, jf. artikel 28, stk. 2, litra o),

på et af de officielle sprog i det tredjeland, hvori produktet har sin oprindelse. Disse oplysninger kan desuden gives på et af Fællesskabets officielle sprog.

Der kan ved hjælp af gennemførelsesbestemmelser gives nærmere regler for anvendelsen af en række af de benævnelser, der fremkommer ved oversættelse af de i andet afsnit omhandlede angivelser.

8. Angivelse af

- a) navn eller firmanavn på de fysiske eller juridiske personer, eller på sammenslutninger af sådanne personer, som har taget del i den handelsmæssige distribution af det indførte produkt, heri indbefattet navnet på aftapningsvirksomheden og på importøren samt på den kommune eller del heraf, hvor de har deres hovedsæde, jf.
 - artikel 27, stk. 1, litra c),
 - artikel 27, stk. 2, litra c),
 - artikel 28, stk. 1, litra c),
 - artikel 28, stk. 2, litra h),
 - artikel 29, stk. 1, litra d),
 - artikel 29, stk. 2,
- b) benævnelser, som vedrører en højere kvalitet, jf. artikel 28, stk. 2, litra c),
- c) navnet på et vinbrug eller en sammenslutning af vinbrug, jf. artikel 28, stk. 2, litra l),

kan alene foretages, hvis dette ikke giver anledning til forveksling med navnet på et område, der anvendes til betegnelse af en k.v.b.d. eller af en anden indført vin.

9. Medlemsstaterne kan for så vidt angår indført vin, der bringes i handelen på deres område, og indtil der

iværksættes fællesskabsbestemmelser for diætetiske levnedsmidler, tillade angivelser vedrørende anvendelse af disse produkter til diætformål.

Artikel 31

1. Benyttes der geografiske betegnelser, jf. artikel 28, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra b), på etiketten på en indført vin, kan der alene anvendes navne på en geografisk enhed, der

- a) betegner et velafgrænset produktionsområde,
 - der er mindre end det pågældende tredjlands område,
 - hvorfra de druer hidrører, som er anvendt til fremstilling af produktet,
 - hvor de druer er høstet, som giver vine, der svarer til typiske kvalitetsnormer;
- b) anvendes til betegnelsen af vinene på hjemmemarkedet i det tredjeland, hvori produktet har sin oprindelse, og som i dette lands lovgivning er fastsat til dette formål;
- c) ikke giver anledning til forveksling med en angivelse, der anvendes i betegnelsen på en k.v.b.d., en bordvin eller en anden indført vin.

2. Til betegnelse af en indført vin kan et navn på en geografisk enhed eller på et bestemt dyrkningsområde inden for Fællesskabet, der anvendes som betegnelse for en bordvin eller en k.v.b.d., hverken anvendes på det sprog, der benyttes i det produktionsland, i hvilket denne enhed eller dette dyrkningsområde er beliggende, eller på et andet sprog.

3. Der kan fastsættes undtagelser fra stk. 1, litra a), for anvendelsen af navnet på en geografisk enhed som betegnelse for en blandet vin, når

- de er i overensstemmelse med bestemmelserne i det tredjeland, hvori produktet har sin oprindelse,
- og
- de i betydelig grad svarer til de i medfør af artikel 14, stk. 3, tilladte undtagelser for k.v.b.d.

Der kan fastsættes undtagelser fra stk. 2, såfremt det geografiske navn på en vin, der er fremstillet inden for Fællesskabet, og navnet på en geografisk enhed beliggende i et tredjeland falder sammen, når dette navn benyttes for en vin i dette land efter lang og vedvarende sædvane, og på betingelse af, at der i dette land findes regler for dets anvendelse.

Artikel 32

1. Navnet på en vinstoksort som omhandlet i artikel 28, stk. 2, litra d), kan alene anvendes i betegnelse på en importeret vins etiket, når

- a) navnet på sorten, eller i givet fald et synonym, findes på en liste, der skal vedtages for hvert tredjeland; på denne liste kan dog ikke opføres navne på vinstoksorter, som ikke må dyrkes ifølge det pågældende tredjelands lovgivning, eller som vil kunne forveksles med
 - navnet på et bestemt dyrkningsområde eller på en geografisk enhed, der anvendes til betegnelse af en k.v.b.d., en bordvin eller en anden indført vin,
 - navnet på en anden, genetisk forskellig sort, der dyrkes inden for Fællesskabet;
- b) det pågældende produkt udelukkende er fremstillet af druer af den anførte sort.

2. Undtagelser fra stk. 1, litra b), kan fastsættes, når de

- er i overensstemmelse med lovgivningen i det tredjeland, hvori produktet har sin oprindelse,

og

- de i betydelig grad svarer til de i medfør af artikel 5, stk. 2, og artikel 15, stk. 2, tilladte undtagelser for bordvine og k.v.b.d.

Artikel 33

1. Den i artikel 28, stk. 2, litra e), nævnte angivelse af høståret kan alene anvendes på indført vins etiket, når

- a) alle de druer, der anvendes til forarbejdningen af den pågældende vin, er høstet i løbet af det angivne år;
- b) der også angives en geografisk enhed, og
- c) angivelsen er tilladt efter det pågældende tredjelands lovgivning.

2. Undtagelser fra stk. 1, litra a), kan i visse tilfælde fastsættes, når de

- er i overensstemmelse med lovgivningen i det tredjeland, hvori produktet har sin oprindelse,

og

- de i betydelig grad svarer til de i medfør af artikel 6, stk. 2, og artikel 16, stk. 2, tilladte undtagelser for bordvine og k.v.b.d.

Artikel 34

Der må ikke på en indført vins etiket anvendes mærker, hvori der forekommer ord, dele af ord, symboler eller illustrationer, som

- a) vil kunne skabe en fejlagtig opfattelse af en person, der har deltaget i det betegnede produkts handelsmæssige distribution, særlig aftapperen,
- b) indeholder navnet på en bordvin eller en k.v.b.d., eller kan forveksles med betegnelsen for en bordvin, en k.v.b.d. eller en indført vin, der er opført på listen nævnt i artikel 28, stk. 1, eller med en illustration, som kendetegner en af disse vine,
- c) indeholder forkerte angivelser eller angivelser, som vil kunne skabe forveksling særlig vedrørende geografisk oprindelse, vinstoksort, høstår eller en benævnelse, der vedrører en højere kvalitet.

Afdeling B

OFFICIELLE DOKUMENTER OG VAREBOGFØRING

Artikel 35

1. For indført vin, der er bestemt til direkte konsum, og som ikke findes på listen nævnt i artikel 28, stk. 1, skal betegnelsen i de officielle dokumenter omfatte angivelse af

- a) benævelsen »vin«;
- b) om det drejer sig om rødvin, rosévin eller hvidvin;
- c) det tredjeland, hvori vinen har sin oprindelse, således som det er angivet i de i forordning (EØF) nr. 354/79 omhandlede dokumenter, der ledsager den pågældende vin ved indførselen.

2. For vin bestemt til direkte konsum, som betegnes med en geografisk angivelse, og som er opført på listen nævnt i artikel 28, stk. 1, skal betegnelsen i de officielle dokumenter indeholde angivelse af

- a) navnet på en geografisk enhed som nævnt i artikel 28, stk. 1, litra a);
- b) om det drejer sig om rødvin, rosévin eller hvidvin;
- c) det tredjeland, hvori vinen har sin oprindelse.

Betegnelsen i de officielle dokumenter for den i foregående stykke nævnte vin skal desuden indeholde de i artikel 28, stk. 2, nævnte og nedenfor anførte angivelser,

for så vidt de anvendes eller påtænkes anvendt i etiketteringen.

- a) navnet på en geografisk enhed som omhandlet i artikel 28, stk. 2, litra b);
- b) en benævnelse vedrørende en højere kvalitet;
- c) navnet på en eller to vinstoksorter,
- d) høståret;
- e) nærmere angivelse af fremstillingsmåden eller produktets art, undtagen med hensyn til indholdet af restsukker;
- f) oplysninger om de naturlige eller tekniske dyrkningsbetingelser for denne vin.

3. For andre indførte produkter end de i artikel 27 og 28 omhandlede skal betegnelsen i de officielle dokumenter indeholde en angivelse af

- a) produktets art, idet denne angivelse sker ved at benytte den af de i fællesskabsbestemmelserne anførte definitioner, som mest nøjagtigt beskriver det pågældende produkt;
- b) såfremt
 - den pågældende vin eller druemost er fremstillet i det tredjeland, i hvilket alle de anvendte druer er høstet: dette tredjeland
 - betingelserne i første led ikke er opfyldt: betegnelsen »indført produkt«.

Artikel 36

Betegnelsen i varebogføringen omfatter

- a) for så vidt angår indført vin, der er bestemt til direkte konsum, og som ikke er opført på listen nævnt i artikel 28, stk. 1,
 - angivelserne i artikel 35, stk. 1,
 - nummeret på ledsagedokumentet og datoen for dets udfærdigelse;
- b) for så vidt angår indført vin, der er bestemt til direkte konsum, som er betegnet ved en geografisk angivelse, og som er opført på listen i artikel 28, stk. 1,
 - angivelserne i artikel 35, stk. 2, første afsnit,
 - nummeret på ledsagedokumentet og datoen for dets udfærdigelse;
- c) for så vidt angår andre indførte produkter end de i artikel 27 og 28 omhandlede,
 - angivelserne i artikel 35, stk. 3,
 - nummeret på ledsagedokumentet og datoen for dets udfærdigelse.

Artikel 37

Betegnelsen for vin, som er bestemt til direkte konsum og har oprindelse i tredjelande, skal i de dokumenter, som de kompetente organer og laboratorier i det pågældende tredjeland udsteder og fremlægger ved indførselen i medfør af forordning (EØF) nr. 337/79, særlig artikel 50 heri, indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige, for at de kompetente organer i medlemsstaterne eller de fysiske eller juridiske personer eller sammenlutninger af sådanne personer, som handler på deres vegne, er i stand til at udfærdige et ledsagedokument i overensstemmelse med artikel 35.

Afdeling C

HANDELSDOKUMENTER

Artikel 38

1. Er der for en i artikel 27 omhandlet indført vin ikke udfærdiget noget ledsagedokument, skal betegnelsen i de handelsdokumenter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra c), indeholde angivelserne i artikel 35, stk. 1.

Indeholder betegnelsen i handelsdokumenterne for den vin, der omhandles i første afsnit, yderligere et mærke, jf. artikel 27, stk. 2, litra b), skal dette være i overensstemmelse med artikel 34.

2. Er der for en i artikel 28 nævnt indført vin ikke udfærdiget noget ledsagedokument, skal betegnelsen i de handelsdokumenter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra c), omfatte de i artikel 35, stk. 2, nævnte angivelser.

Indeholder betegnelsen for den i første afsnit omhandlede vin i handelsdokumenterne yderligere de i artikel 28, stk. 2, nævnte angivelser, skal disse være i overensstemmelse med artikel 31, 32, 33 og 34.

3. For andre indførte produkter end de i artikel 27 og 28 omhandlede skal den i artikel 1, stk. 2, litra c), omhandlede betegnelse i handelsdokumenterne indeholde mindst de i artikel 35, stk. 3, anførte oplysninger.

4. Medlemsstaterne kan for indførte produkter, der bringes i omsætning på deres område, tillade, at de i artikel 27, 28 og 29 omhandlede angivelser anføres i handelsdokumenterne ved hjælp af en kode. Denne kode skal være af en sådan art, at det er muligt for kontrolorganet hurtigt at identificere det pågældende produkts betegnelse.

AFSNIT II

PRÆSENTATION

Artikel 39

1. I dette afsnit fastlægges de almindelige bestemmelser vedrørende beholdere, etikettering og emballage for,

- a) for så vidt angår produkter med oprindelse i Fællesskabet:
- produkter henhørende under pos. 22.04 og 22.05
 - og
 - druemost, også koncentreret, som defineret i punkt 2 og 5 i bilag II til forordning (EØF) nr. 337/79, henhørende under pos. ex 20.07;
- b) for så vidt angår produkter med oprindelse i tredjelande, som opfylder betingelserne i traktatens artikel 9 og 10:
- produkter henhørende under pos. 22.04 og 22.05,
 - druemost som defineret i punkt 2 i bilag II til forordning (EØF) nr. 337/79, henhørende under pos. ex 20.07
 - og
 - koncentreret druemost som defineret i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 339/79, henhørende under pos. ex 20.07.

Dette afsnit gælder dog ikke for mousserende vin, mousserende vin tilsat kulsyre, perlevin, perlevin tilsat kulsyre og hedvin som nævnte bilag II til forordning (EØF) nr. 337/79 og i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 339/79.

2. Disse regler anvendes både på produkter, der oplagres med henblik på salg, og på produkter, der bringes i omsætning.

Artikel 40

1. De i dette afsnit omhandlede produkter må alene opbevares eller transporteres i beholdere, som

- a) er rene indvendig;
- b) ikke har nogen skadelig indvirkning på det pågældende produkts lugt, smag eller sammensætning;
- c) består af eller indvendig er beklædt med materialer, som det er tilladt at bringe i berøring med levnedsmidler;
- d) er beregnet til opbevaring eller transport af levnedsmidler.

2. Anvendelsen af beholdere kan undergives visse betingelser, der skal fastlægges nærmere, og som især skal sikre, at

- a) produkternes organoleptiske kendetegn og deres sammensætning bevares;
- eller
- b) produkternes kvalitet og oprindelse fremtræder klart.

3. Beholdere til oplagring af de i dette afsnit nævnte produkter mærkes med skrift, der ikke kan fjernes, således at det organ, der skal foretage kontrol, hurtigt kan identificere indholdet ved hjælp af varebogføringen eller andre dokumenter, der træder i stedet herfor.

For beholdere med et nominelt volumen på højst 60 liter, som påfyldes samme produkt og oplagres i samme parti, kan en mærkning af hele partiet dog træde i stedet for en mærkning af de enkelte beholdere, såfremt dette parti er klart adskilt fra de øvrige partier.

4. Det kan bestemmes, at beholdere, der anvendes til transport, herunder specielt tankbiler, tankjernbanevogne og tankskibe, på et synligt sted og med skrift, som ikke kan fjernes, forsynes med

- a) en påtegning om, at disse beholdere er godkendt til transport af drikkevarer eller levnedsmidler
- og
- b) særlige rengøringsforskrifter.

Artikel 41

1. I afsnit I og II i denne forordning forstås ved etikettering samtlige betegnelser og andre benævnelser, symboler, illustrationer eller mærker, der kendetegner produktet, og som optræder på samme beholder, herunder dens lukkeanordning, samt på beholderens vedhæng.

Etiketteringen omfatter ikke angivelser, symboler og andre mærker, som

- er fastsat i medlemsstaternes afgiftsbestemmelser
- eller
- henviser til fabrikanten eller til beholderens nominelle rumfang, og som er direkte anført på beholderen på en sådan måde, at de ikke kan slettes
- eller
- anvendes i aftapningsvirksomheden med henblik på intern kontrol, og som er angivet i bestemmelser, der skal fastsættes nærmere.

2. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 1, stk. 3, er etikettering alene obligatorisk for beholdere med et nominelt rumfang på højst 60 liter fra det tidspunkt at regne, hvor produktet bringes i omsætning.

3. Etikettering foretages på betingelser, som nærmere skal fastlægges.

Disse betingelser, som kan være forskellige alt efter produkternes art, vedrører navnlig

- a) etiketternes placering på beholderne;
- b) etiketternes mindstemål;
- c) fordelingen af de enkelte led i betegnelsen på etiketterne;
- d) størrelsen af typerne på etiketten;
- e) anvendelsen af symboler, illustrationer eller mærker;
- f) hvilke sprog etiketterne skal affattes på, såfremt dette ikke allerede er bestemt i denne forordning.

Artikel 42

1. I afsnit I og II i denne forordning forstås ved emballage beskyttelsesindpakning, f.eks. papir, alle former for flaskehylstre, kartoner og kasser, der anvendes til transport af én eller flere beholdere.

2. Bortset fra for forsendelsen nødvendige angivelser eller angivelser på emballering, der foretages i detailledet i køberens nærvær, må emballage ikke forsynes med angivelser vedrørende det emballerede produkt, som ikke er i overensstemmelse med artikel 2, 12, 22, 27, 28 og 29.

AFSNIT III

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 43

1. Betegnelse og præsentation af de i artikel 1, stk. 3, nævnte produkter, herunder enhver form for reklame, må ikke for så vidt angår de angivelser, der er anført i artikel 2, 12, 27, 28 og 29, kunne føre til forveksling med hensyn til produktets art, oprindelse og sammensætning.

2. Betegnelse og præsentation i reklamer bør være af en sådan karakter, at der ikke gives et fejlagtigt indtryk af det pågældende produkt, særlig ikke for så vidt angår

- produktets art, farve, oprindelse, kvalitet, vinstoksort, høstår og beholdernes indhold,
- navn eller status for de fysiske eller juridiske personer, eller for en sammenslutning af sådanne personer, der deltager eller som har deltaget i produktionen eller den handelsmæssige distribution af det pågældende produkt.

Artikel 44

Om nødvendigt kan der fastsættes regler for anvendelsen af

- de i artikel 3, stk. 4, artikel 13, stk. 4, og artikel 30, stk. 6, omhandlede koder,
- de i artikel 12, stk. 2, omhandlede kontrolnumre.

Artikel 45

1. Benævnelsen

- a) »vin« forbeholdes produkter, der opfylder definitionen under punkt 8 i bilag II til forordning (EØF) nr. 337/79;
- b) »bordvin« forbeholdes produkter, der opfylder definitionen under punkt 11 i samme bilag.

2. Med forbehold af bestemmelserne vedrørende harmonisering af lovgivningerne indskrænker bestemmelserne i stk. 1 dog ikke medlemsstaternes adgang til at tillade

- anvendelse af ordet »vin« sammen med et navn på en frugt og i sammensatte benævnelser til betegnelse af produkter, der er fremstillet ved gæring af andre frugter end druer,
- andre sammensatte benævnelser, der indeholder ordet »vin«

Anvendes de i første afsnit sammensatte benævnelser, må enhver forveksling med de produkter, der omhandles i stk. 1, være udelukket.

Artikel 46

1. De i artikel 1, stk. 1, første afsnit, og i artikel 39, stk. 1, første afsnit, omhandlede produkter, hvis betegnelse eller præsentation ikke opfylder bestemmelserne i denne forordning, kan hverken udbydes til salg, omsættes inden for Fællesskabet, eller udføres.

2. De af medlemsstaterne udpegede organer kontrollerer, at denne forordning overholdes.

Artikel 47

1. Medlemsstaterne kan uanset denne forordning i en overgangsperiode, der udløber den 31. august 1979, for de produkter, som omsættes på deres område, tillade brugen af de supplerende angivelser, der er tilladt på dette tidspunkt.

2. Andre overgangsbestemmelser fastsættes for

— overgang til omsætning for så vidt angår produkter, hvis betegnelse og præsentation ikke opfylder bestemmelserne i denne forordning,

— anvendelse af lagre af etiketter og andet etiketteringsmateriale, der er trykt før denne forordnings ikrafttrædelsesdato.

3. Denne artikels gennemførelsesbestemmelser fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

og præsentation af vin og druemost ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1475/77 ⁽²⁾, ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Henvisninger til artiklerne i den ophævede forordning skal læses ifølge den sammenligningstabel, der er anført i bilaget.

Artikel 48

1. Rådets forordning (EØF) nr. 2133/74 af 8. august 1974 om fastsættelse af almindelige regler for betegnelse

Artikel 49

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 2133/74

artikel 43a
artikel 44
artikel 45
artikel 46

Denne forordning

artikel 44
artikel 45
artikel 46
artikel 47

⁽¹⁾ EFT nr. L 227 af 17. 8. 1974, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 164 af 2. 7. 1977, s. 1.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 356/79

af 5. februar 1979

om almindelige regler for særlig destillation af bordvin som omhandlet i artikel 58 i forordning (EØF) nr. 337/79

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 58, stk. 2,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 58, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 foreskriver særlig bordvinsdestillation forbeholdt producentsammenslutninger, når den disponible mængde i Fællesskabet, forhøjet med mængden af indført vin fra Algeriet, Marokko og Tunesien, herefter benævnt »Maghreb-landene«; medfører forstyrrelser på fællesskabsmarkedet; betingelserne for, hvorledes den særlige destillation skal gennemføres, bør fastlægges;

kriterierne for udløsning af destillationen og navnlig begrebet »forstyrrelse af markedet« bør fastlægges;

kriterierne for bestemmelse af hvilke mængder, der vil kunne destilleres, bør også fastlægges;

den type vin, som direkte konkurrerer med vin fra Maghreb-landene, bør bestemmes;

der er nødvendigt at fastsætte en ordning for fordeling af hver producentsammenslutnings kvota i forhold til den samlede mængde, der skal destilleres;

den pris, der skal betales for den destillerede vin, bør fastsættes;

såfremt denne pris under normale omstændigheder ikke muliggør afsætning af de produkter, der er fremstillet ved denne proces, er det nødvendigt at udbetale støtte;

det er nødvendigt, at der i hver af de berørte medlemsstater findes et organ, som er ansvarligt for anvendelsen af disse bestemmelser —

1. Der træffes beslutning om at foretage den i artikel 58 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede destillation, når de disponible mængder forhøjet med mængden af indført vin fra Maghreb-landene fører til forstyrrelser af fællesskabsmarkedet i henhold til stk. 2. En undersøgelse heraf finder sted to gange om året, første gang før den 15. december på grundlag af den foreløbige opgørelse, anden gang før den 15. april på grundlag af den ændrede foreløbige opgørelse. Dog kan der træffes beslutning om at foretage en supplerende undersøgelse før den 15. september i tilfælde af at de mængder, der indføres mellem den 15. april og nævnte dato, er unormalt store. De pågældende datoer betegnes i det følgende »undersøgelses« datoer.

2. Det fastslås, at der foreligger forstyrrelse af fællesskabsmarkedet, når gennemsnitsprisen på nærmere bestemte repræsentative markeder for bordvin med et alkoholindhold på mindst 11 % vol i mindst to på hinanden følgende uger i løbet af en måned er lavere end gennemsnittet af de fastsatte udløsningspriser for bordvin af typerne R I og R II.

Artikel 2

Mængden af vin til særlig destillation skal svare til den mængde, som mellem to undersøgelsesdatoer er indført fra Maghreb-landene i løbet af de kalendermåneder, i hvilke det er fastslået, at der foreligger forstyrrelse i henhold til artikel 1, stk. 2.

Hvis der ikke findes importstatistikker, kan der foretages en skønsmæssig ansættelse på grundlag af de udleverede importlicenser.

Denne mængde multipliceres med en fast værdi på 12 % vol.

Artikel 3

1. Producentsammenslutninger, som fremstiller rødvin med et alkoholindhold på mindst 11 % vol, og som ønsker at benytte sig af den særlige destillation, skal

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.

indsende en erklæring til det kompetente interventionsorgan. Af erklæringen en skal fremgå:

- den gennemsnitlige mængde vin med et alkoholindhold på mindst 11 % vol, som er fremstillet i en nærmere bestemt periode;
- den pågældende vins gennemsnitlige alkoholindhold udtrykt i volumen.

2. Interventionsorganerne giver Kommissionen meddelelse om de indsendte erklæringer med angivelse af den samlede mængde angivet pr. 0,10 % vol, det samlede vejede alkoholindhold udtrykt i volumen samt den samlede mængde udtrykt i % vol.

3. Tilladelse til destillation gives af Kommissionen i følgende tilfælde:

- når den samlede mængde bordvin i de forelagte erklæringer ikke overstiger den mængde, som i overensstemmelse med artikel 2 er fastsat for den samlede mængde i hver erklæring;
- når den samlede mængde bordvin i de forelagte erklæringer overstiger den mængde, som er fastsat i overensstemmelse med artikel 2, efter en forholdsmæssig nedsættelse af hver erklæring.

4. Tilladelsen udtrykkes i % vol.

Artikel 4

1. De producentsammenslutninger, som har opnået en vis kvota, kan, eventuelt gennem interventionsorganet, indgå kontrakter om levering af bordvin af egen produktion med destillationsvirksomheder efter deres eget valg for den pågældende mængde.

2. Disse kontrakter skal indeholde:

- a) bestemmelser om, at destillatøren skal købe den mængde bordvin, der er angivet i kontrakten;
- b) forpligtelse for destillatøren til at destillere den nævnte vin og til mindst at betale den i artikel 5 nævnte pris.

3. Kontrakterne skal indeholde angivelse af:

- a) mængde, farve og virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen for de bordvine, der skal destilleres;
- b) producentens navn og adresse;
- c) det sted, hvor vinen er oplagret;
- d) destillatørens navn eller destilleriets firmanavn;
- e) destilleriets adresse.

Artikel 5

1. Minimumsopkøbsprisen for bordvine bestemt til særlig destillation svarer til udløsningsprisen for bordvine af typen R I.

2. Denne pris gælder den uemballerede vare, af producentens bedrift.

Artikel 6

De produkter, der hidrører fra den særlige destillation, bør have et alkoholindhold på 95 % vol eller derover med en tolerance på 0,4 % vol.

Artikel 7

1. Interventionsorganet udbetaler støtte for hver % vol/hektoliter destilleret vin.

2. Størrelsen af støtten fastsættes under hensyn til forskellen mellem udløsningsprisen for bordvin af typen R I og prisniveauet for alkohol af vin.

Artikel 8

1. De pågældende medlemsstater udpeger et interventionsorgan, som er ansvarlig for anvendelsen af denne forordning.

2. Interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område destillationen finder sted, er kompetent myndighed for betalingen af støtten.

Artikel 9

1. Rådets forordning (EØF) nr. 1933/75 af 22. juli 1975 om almindelige regler for særlig destillering af bordvin som omhandlet i artikel 33a i forordning (EØF) nr. 816/70 ⁽¹⁾ ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

⁽¹⁾ EFT nr. L 198 af 29. 7. 1975, s. 20.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 357/79

af 5. februar 1979

om statistiske undersøgelser vedrørende vinarealerne

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

For at Kommissionen kan udføre de opgaver, som er tillagt den ved traktaten og ved fællesskabsbestemmelserne om oprettelsen af en fælles markedsordning for vin, må den råde over nøjagtige og ajourførte oplysninger om produktionskapaciteten på Fællesskabets vinarealer samt om udviklingen på mellemlang sigt vedrørende produktionen og udbudet på markedet;

ved artikel 1 i forordning nr. 24 om gradvis oprettelse af en fælles markedsordning for vin ⁽³⁾ blev det fastsat, at medlemsstaterne senest den 31. december 1964 skulle oprette en vinavlsmatrikel, som herefter skal holdes à jour;

efter Kommissionens forordning nr. 26/64/EØF af 28. februar 1964 om supplerende bestemmelser angående vinavlsmatriklens oprettelse, benyttelse og ajourføring ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1456/76 ⁽⁵⁾, skal den fuldstændige revision af Fællesskabets vinavlsmatrikel i henhold til artikel 3, stk. 1, finde sted hvert 10. år og første gang i 1979;

en egentlig matrikel medfører omfattende administrativt arbejde med oprettelse, anvendelse og konstant ajourføring af en liste eller et register med oplysninger om grundejerne samt om hver enkelt vinmark med angivel-

ser, som gør det muligt at identificere disse; da egentlige vinavlsmatrikler kun er udarbejdet af enkelte medlemsstater, som i øvrigt kun har kunnet ajourføre dem delvis og uregelmæssigt, og da de undersøgelser vedrørende vinarealerne, som enkelte medlemsstater har gennemført, har forskellige referenceår, giver disse nationale undersøgelser og matrikler ikke mulighed for en præcis, ensartet og samtidig måling af produktionskapaciteten og af udbudet på Fællesskabets vinmarked;

for at kunne vurdere forholdene og udviklingen på Fællesskabets vinmarked bør der hvert 10. år gennemføres statistiske basisundersøgelser i vinavlsbedrifterne vedrørende det samlede vinareal, og mellem basisundersøgelserne foretages relativt små statistiske undersøgelser, som kun omfatter det vinareal, der er beplantet med druesorter til vinfremstilling;

i betragtning af deres begrænsede betydning på Fællesskabets vinmarked bør vinstokke, som dyrkes på friland i medlemsstater, og hvis samlede vinareal er mindre end 500 ha, vinstokke, som dyrkes under glas, samt vinstokke, som kun dækker et ubetydeligt areal, og som helt og holdent er beregnet til vindyrkernes private forbrug, af økonomiske og tekniske årsager holdes uden for undersøgelsen;

det er nødvendigt at råde over detaljerede oplysninger om vinarealets anvendelse til produktion af druer til vinfremstilling, af spisedruer samt af vegetativt vinstokformeringsmateriale, såvel som om vinstokbestanden og vinstokkenes alder; da overskudsproduktion især af bordvin kan føre til store vanskeligheder for vinsektorens økonomi i visse producentlande, skal der gives særskilte oplysninger om det vinareal, der er bestemt til produktion af k.v.b.d. (kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder) og af bordvin;

for at udviklingen i vinproduktionskapaciteten kan følges op, skal der årligt ved mellemliggende undersøgelser tilvejebringes oplysninger om ændringer i form af rydning, beplantning og ombeplantning på vinarealer, der er beplantet med vinstoksorter med druer til pers-

resultaterne af basisundersøgelserne samt af mellemundersøgelserne skal fremsendes til Kommissionen så hurtigt som muligt;

⁽¹⁾ EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 296 af 11. 12. 1978, s. 58.

⁽³⁾ EFT nr. 30 af 20. 4. 1962, s. 989/62.

⁽⁴⁾ EFT nr. 48 af 19. 3. 1964, s. 753/64.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 163 af 24. 6. 1976, s. 13.

der skal tages hensyn til de talmæssige oplysninger, der hidrører fra gennemførelsen af sådanne andre fællesskabsbestemmelser, som fastsætter bestemte foranstaltninger med henblik på en sanering af Fællesskabets vinproduktion;

i betragtning af stikprøvemethodernes effektivitet til med rimelig omkostninger at fremskaffe nøjagtige resultater om omfattende vinarealer bør de pågældende medlemsstater kunne vælge, om de vil gennemføre undersøgelserne ved hjælp af totaltællinger eller ved stikprøver med oplysning om kriterierne for den statistiske pålidelighed;

for at kunne vurdere Fællesskabets vinproduktion er det nødvendigt for hvert år at råde over oplysninger om udbyttet pr. ha og om det gennemsnitlige naturlige alkoholindhold i friske druer, druemost og vinmost; da udbyttet på de forskellige arealer varierer særdeles meget, er det nødvendigt at opdele det vinareal, der er beplantet med vinstoksorter med druer til persning, i klasser efter udbyttet;

det er nødvendigt, at Kommissionen fremlægger beretninger, som gør det muligt for Rådet at tage stilling til, i hvilket omfang de foretagne undersøgelser og afgivne oplysninger vil kunne svare til målsætningerne i denne forordning; Kommissionen kan eventuelt foreslå, at de forskellige undersøgelsesmetoder tilnærmes hinanden;

i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning er det vigtigt at sikre et optimalt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen; gennemførelsesbestemmelserne til forordningen fastsættes efter samråd med Den stående landbrugsstatistiske Komité, der er oprettet ved beslutning 72/279/EØF ⁽¹⁾;

der bør træffes beslutning om den fremgangsmåde, som Den stående landbrugsstatistiske Komité skal følge;

statistiske undersøgelser gør det lettere at foretage en hensigtsmæssig tilpasning af produktionskapaciteten til efterspørgslen; denne tilpasning kan i betydelig grad begrænse de stadig stigende udgifter ved administrationen af vinmarkedet; det vil derfor være rimeligt, at Fællesskabet deltager i dækningen af de udgifter, som de pågældende medlemsstater skal afholde i forbindelse med den første basisundersøgelse i henhold til denne forordning;

ved indførelsen af det system for undersøgelser, der fastsættes i nærværende forordning, må visse fællesskabsbestemmelser, der gælder inden for vinsektoren, som følger af det anførte ændres —

⁽¹⁾ EFT nr. L 179 af 7. 8. 1972, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De medlemsstater, hvor det samlede areal med vinstokke dyrket på friland udgør 500 ha eller derover, gennemfører

— hvert 10. år: basisundersøgelser af det dyrkede vinareal; den første basisundersøgelse gennemføres i 1979 eller senest inden 1. april 1980 og vedrører situationen efter de rydninger og beplantninger, der foretages i høståret 1978/79,

— fra det 2. år efter basisundersøgelserne: årlige mellemundersøgelser, som vedrører de ændringer, der sker på det vinareal, der er beplantet med vinstoksorter med druer til persning; den første mellemundersøgelse gennemføres i 1981 og vedrører de ændringer, der er indtruffet i løbet af de to høstår 1979/80 og 1980/81.

2. Vinhøståret fastsættes i henhold til artikel 5, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 2

1. Basisundersøgelserne vedrører alle bedrifter, der har et opdyrket vinareal, som normalt er beregnet til produktion af druer, druemost, vin eller vegetativt vinstokformeringsmateriale med salg for øje.

2. Ved basisundersøgelserne skal der om hver enkelt landbrugsbedrift som nævnt i stk. 1 afgives følgende oplysninger:

A. Opdyrket landbrugsareal

B. Opdyrket vinareal

Det opdyrkede vinareal skal efter den normale anvendelse af produktionen opdeles i:

a) areal beplantet med vinstoksorter med druer til persning, underopdelt i:

— k.v.b.d.,

— andre vine,

— herunder vine, som der er pligt til at anvende til fremstilling af visse brændevine af vine med oprindelsesbetegnelse;

b) areal beplantet med vinstoksorter med druer til spisebrug;

c) areal beplantet med podestammer, som endnu ikke er podede;

- d) areal, som kun er beregnet til produktion af vegetativt vinstokformeringsmateriale, underopdelt i:
- areal med vinplanter til udplantning,
 - areal med vinstokke til podestammer.

De sorter, der både klassificeres som vinstoksorter med druer til persning og som vinstoksorter med druer til spisebrug, registreres efter den fremherskende anvendelsesmetode inden for de pågældende geografiske enheder.

3. Ved basisundersøgelserne skal der for arealer, der er beplantet med vinstoksorter med druer til persning, gives følgende oplysninger:

A. Vinstoksorter

I de pågældende medlemsstater skal der for hver enkelt geografisk enhed i henhold til artikel 4, stk. 3, gives særskilte oplysninger om de vinstoksorter, der tilsammen udgør mindst 70 % af det samlede areal, beplantet med vinstoksorter med druer til persning, og i alle tilfælde om de sorter, som dækker 3 % eller mere af dette areal. De andre sorter kan med angivelse af druernes farve grupperes sammen.

B. Vinstokkenes alder

Denne alder skal regnes fra det vinhøstår, hvor vinstokkene blev udplantet på arealet, eller hvor podningen på stedet skete. Der skal opstilles aldersklasser for hver enkelt af de pågældende medlemsstater, og dette skal ske i henhold til den i artikel 8 angivne fremgangsmåde.

4. Denne forordning vedrører ikke de bestemmelser i medlemsstaterne, som fastsætter undersøgelser vedrørende vinarealer, og som ud over de oplysninger, der er nævnt i stk. 2 og 3, omfatter yderligere angivelser, som især skyldes fastlæggelse af mere omfattende kategorier end omhandlet i stk. 1, eller en mere detaljeret specifikation af oplysningerne om vinarealerne og de pågældende bedrifter. Også disse yderligere resultater skal meddeles Kommissionen.

Artikel 3

1. De pågældende medlemsstater skal inden 30. september året i forvejen sende Kommissionen en detaljeret beskrivelse af de metoder, som vil blive anvendt til basisundersøgelserne, og, i påkommende tilfælde, af planen for stikprøveundersøgelsen.

2. De pågældende medlemsstater skal for hele det beplantede vinareal træffe passende foranstaltninger for at begrænse og om nødvendigt vurdere observationsfejlene for hver enkelt produktionsanvendelse i henhold til artikel 2, stk. 2 B.

3. Basisundersøgelserne kan foretages som totaltællinger eller som stikprøveundersøgelser med udtagning

af tilfældige prøver. Hvad angår resultaterne af de basisundersøgelser, der gennemføres ved stikprøveundersøgelser med udtagning af tilfældige prøver, skal medlemsstaterne tage sådanne forholdsregler, at fejlprocenten bliver på maksimalt én procent med et pålidelighedsniveau på 68 % for de oplysninger, der er nævnt i artikel 2, stk. 2 B, i de pågældende geografiske enheder. Prøverne skal omfatte alle bedriftsstørrelser.

Artikel 4

1. De pågældende medlemsstater skal så hurtigt som muligt og senest 15 måneder efter, at basisundersøgelserne på bedrifterne er gennemført, fremsende resultaterne til Kommissionen.

2. Resultaterne af basisundersøgelserne skal afgives efter geografisk enhed i overensstemmelse med et tabelprogram, der skal fastlægges efter den i artikel 8 angivne fremgangsmåde.

3. De i stk. 2 og i artikel 2, stk. 2 B, og stk. 3 A, samt i artikel 3, stk. 3, nævnte geografiske enheder er:

- for Forbundsrepublikken Tyskland: de i overensstemmelse med artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 338/79 af om fastlæggelse af særlige regler for kvalitetsvine fra fastsatte vindyrkningsområder⁽¹⁾;
- for Frankrig: de i bilaget nævnte departementer eller grupper af departementer;
- for Italien: provinserne;
- for andre berørte medlemsstater: hele det nationale område.

4. De medlemsstater, der EDB-behandler resultaterne af basisundersøgelserne, skal fremsende resultaterne i en maskinlæsbar form, der skal fastsættes i henhold til den i artikel 8 angivne fremgangsmåde.

Artikel 5

1. Mellemundersøgelser omfatter det vinareal, der er beplantet med vinstoksorter med druer til persning, på de i artikel 2, stk. 1, nævnte bedrifter og vedrører de ændringer, der er indtruffet på dette areal i det forløbne vinhøstår. De første mellemundersøgelser efter basisundersøgelserne skal dog omhandle de ændringer, der er indtruffet i løbet af to vinhøstår.

2. Ved mellemundersøgelser skal der gives oplysninger om de vinavlsarealer,

⁽¹⁾ Se side 48 i denne Tidende.

- hvor der er foretaget rydninger, eller hvor dyrkingen er indstillet
- hvor der er foretaget ny- eller genbeplantning og som normalt anvendes til produktion af:
 - k.v.b.d.
 - andre vine,
 - herunder vine, som obligatorisk skal anvendes til fremstilling af visse vinbrændevine med oprindelsesbetegnelse

efter vinstoksort eller i alle tilfælde mindst efter de i artikel 6, stk. 2, fastsatte udbytteklasser. Der skal tages hensyn til tal for rydning og beplantning med vinstokke, som er fremkommet ved gennemførelse af andre fællesskabsbestemmelser.

3. Mellemundersøgelser kan gennemføres som totaltællinger eller som stikprøveundersøgelser med udtagning af tilfældige prøver. Hvad angår resultaterne af mellemundersøgelser gennemført som stikprøveundersøgelser, skal medlemsstaterne træffe sådanne foranstaltninger, at fejlprocenten ikke bliver på over 3 % med et pålidelighedsniveau på 68 % for det samlede beplantede vinareal, som normalt er bestemt til produktion af druer til persning inden for de pågældende geografiske enheder.

4. De pågældende medlemsstater skal inden den 30. juni 1980 sende Kommissionen en detaljeret beskrivelse af de metoder, der vil blive anvendt i forbindelse med mellemundersøgelserne. Der skal gives forudgående meddelelse om enhver ændring af disse metoder.

5. De pågældende medlemsstater skal inden den 1. maj i det år, der følger efter de pågældende vinhøstår, sende resultaterne af mellemundersøgelserne til Kommissionen. Disse resultater skal opdeles efter de i artikel 4, stk. 3, fastsatte geografiske enheder og i overensstemmelse med et tabelprogram, der skal fastsættes efter den i artikel 8 angivne fremgangsmåde.

6. De medlemsstater, der EDB-behandler resultaterne af undersøgelserne, skal fremsende de i stk. 5 nævnte resultater i en maskinlæsbar form, som fastsættes efter den i artikel 8 angivne fremgangsmåde.

Artikel 6

1. De pågældende medlemsstater skal for hvert vinproduktionsår fremsende oplysninger til Kommissionen om det gennemsnitsudbytte af druemost eller vin pr. ha i hl/ha eller af druer i dt/ha, som fra og med vinhøståret

1979/80 er høstet på vinarealer, der er beplantet med vinstoksorter med druer til persning. Udbyttet skal opdeles efter de i stk. 2 nævnte udbytteklasser.

2. De pågældende medlemsstater skal opdele de af basisundersøgelsernes vinarealer, der er beplantet med vinstoksorter med druer til persning, i udbytteklasser, baseret på det gennemsnitsudbytte pr. hektar, der er nævnt i stk. 1, og som er fastsat i henhold til den i artikel 8 angivne fremgangsmåde.

3. De pågældende medlemsstater skal for hver af de i stk. 2 nævnte udbytteklasser vurdere den forventede udvikling i det gennemsnitlige udbytte pr. hektar i fem vinhøstår, idet der skal tages hensyn til den agronomiske og økonomiske udvikling.

4. De i stk. 1, 2 og 3 nævnte oplysninger skal opdeles efter de i artikel 4, stk. 3, nævnte geografiske enheder; der skal gives særskilte oplysninger om de vinarealer, der er beplantet med vinstoksorter med druer til persning, som normalt er beregnet til produktion af:

- k.v.b.d.
- andre vine,
 - herunder vine som obligatorisk skal anvendes til fremstilling af visse vinbrændevine med oprindelsesbetegnelse.

5. De pågældende medlemsstater skal for hvert vinproduktionsår med opdeling efter geografisk enhed fremsende oplysninger til Kommissionen om det skønnede naturlige gennemsnitlige alkoholindhold i % vol eller i °Oechsle i friske druer, druemost eller vin, som fra produktionsåret 1979/80 er fremkommet på de vinarealer, der er beplantet med vinstoksorter med druer til persning, der normalt er beregnet til produktion af

- k.v.b.d.
- andre vine,
 - herunder vine, som obligatorisk skal anvendes til fremstilling af visse vinbrændevine med oprindelsesbetegnelse.

6. De årlige tal nævnt i stk. 1 og 5 skal afgives inden den 1. april efter hvert vinhøstår. Oplysningerne vedrørende de i stk. 2 nævnte udbytteklasser skal meddeles inden for den tidsfrist, der er fastsat i artikel 4, stk. 1. Vurderingerne af udviklingen i det i stk. 3 nævnte gennemsnitsudbytte pr. ha skal leveres:

- første gang inden 1. oktober 1981;
- herefter hvert femte år inden 1. april.

7. De i denne artikel nævnte oplysninger skal fremsendes til Kommissionen i overensstemmelse med et tabelprogram, som skal fastsættes efter den i artikel 8 angivne fremgangsmåde.

Artikel 7

1. Kommissionen behandler i samråd og permanent samarbejde med medlemsstaterne:

- a) de fremsendte resultater;
- b) de tekniske problemer, som undersøgelserne og indsamlingen af de oplysninger, der skal afgives, giver anledning til, og navnlig fællesskabsbegreberne i forbindelse med nybeplantninger/genbeplantninger samt med »indstilling af vindyrkning«;
- c) betydningen af resultaterne af undersøgelserne og oplysningerne.

2. Kommissionen skal inden for en frist på 1 år efter meddelelsen af resultaterne fra de pågældende medlemsstater tilstille Rådet disse resultater og en beretning om de erfaringer, man har indhentet ved basisundersøgelserne.

3. Kommissionen skal sørge for, at resultaterne af mellemundersøgelser og de i artikel 6 nævnte årlige oplysninger offentliggøres i de årlige beretninger, der er nævnt i artikel 31, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 8

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden for Den stående landbrugsstatistiske Komité, herefter benævnt Komiteen, enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant sagen for Komiteen.

2. Kommissionens repræsentant forelægger Komiteen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om dette forslag inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget sagen haster. Komiteen træffer afgørelse med et flertal af 41 stemmer, idet der tillægges med-

lemsstaternes stemmer vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de planlagte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med Komiteens udtalelse.
- b) Når de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med Komiteens udtalelse, eller der ikke foreligger nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer beslutning med kvalificeret flertal.
- c) Hvis Rådet ikke inden 3 måneder efter det tidspunkt, hvor det har fået sagen forelagt, har truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 9

Udgifterne til basisundersøgelsen af forholdene efter produktionsåret 1978/79 dækkes med et fast beløb, der skal fastsættes i budgettet for De europæiske Fællesskaber.

Artikel 10

1. Rådets forordning (EØF) nr. 978/78 af 10. maj 1978 om statistiske undersøgelser vedrørende vinarealerne ⁽¹⁾ ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 128 af 17. 5. 1978, s. 1.

BILAG

Fortegnelse over de i artikel 4, stk. 3, omhandlede departementer eller grupper af departementer

FRANKRIG

1. Aude	16. Ardennes, Aube, Marne, Haute-Marne
2. Gard	17. Cher, Eure-et-Loir, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loiret
3. Hérault	18. Côte-d'Or, Nièvre, Saône-et-Loire, Yonne
4. Lozère	19. Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges
5. Pyrénées-Orientales	20. Bas-Rhin, Haut-Rhin
6. Var	21. Doubs, Jura, Haute-Saône, Territoire-de-Belfort
7. Vaucluse	22. Loire-Atlantique, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée
8. Bouches-du-Rhône	23. Deux-Sèvres, Vienne
9. Gironde	24. Dordogne, Landes, Lot-et-Garonne, Pyrénées-Atlantiques
10. Gers	25. Ariège, Aveyron, Haute-Garonne, Lot, Hautes-Pyrénées, Tarn, Tarn-et-Garonne
11. Charente	26. Corrèze, Haute-Vienne
12. Charente-Maritime	27. Ain, Drôme, Isère, Loire, Rhône, Savoie, Haute-Savoie
13. Ardèche	28. Cantal, Allier, Haute-Loire, Puy-de-Dôme
14. Aisne	29. Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes
15. Seine-et-Marne	30. Corse-du-Sud, Haute-Corse
-

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 358/79

af 5. februar 1979

om mousserende vine fremstillet i Fællesskabet og defineret under punkt 13 i bilag II til forordning (EØF) nr. 337/79

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin ⁽³⁾ indeholder regler vedrørende produktion og afsætning af bordvin; denne forordning må suppleres ved fastsættelse af tilsvarende bestemmelser for al mousserende vin, som fremstilles i Fællesskabet, under hensyn til, at mousserende kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder er mousserende k.v.b.d., som derfor også skal opfylde bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 338/79 ⁽⁴⁾;

de nævnte mousserende vine bør underkastes en ordning omfattende fælles regler for produktion, afsætning og kontrol, som samtidig med, at den fastholder de kvalitative sondringer, forhindrer fordrejning af konkurrencen og sikrer beskyttelse af forbrugerne;

en sådan foranstaltning bidrager til at vejlede forbrugeren i hans valg og giver ham navnlig sikkerhed for, at ethvert produkt, der frembydes for ham, opfylder særlige kvalitetskrav; den kan af samme grund beskytte producentens interesser, fremme samhandelen inden for Fællesskabet, forøge efterspørgslen og således sikre en udvidelse af afsætningsmulighederne for vin;

det er nødvendigt, at enhver mousserende vin samt druemost og vin, der anvendes til fremstilling heraf, underkastes visse minimumskvalitetskrav; det bør derfor fastsættes, at de nævnte basisprodukter skal være bordvine, eller k.v.b.d. eller produkter, der er egnede til fremstilling af k.v.b.d.;

kvalitetskravene bør ud over basisprodukterne vedrøre fremstillingsmåden samt de færdige produkter; det er endvidere i producentens og forbrugerens interesse, at der fastsættes bestemmelser om egnet emballage —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning fastsætter supplerende regler for bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 337/79 for så vidt angår fremstilling og afsætning af mousserende vin, som defineret under punkt 13 i bilag II til ovennævnte forordning.

Artikel 2

For produkter fremstillet i Fællesskabet er benævnelsen

1. »mousserende vin« forbeholdt vin, der svarer til den under punkt 13 i bilag II til forordning (EØF) nr. 337/79 anførte definition og til bestemmelserne i afsnit I og II i nærværende forordning;
2. »mousserende kvalitetsvin« forbeholdt vin, der svarer til den under punkt 13 i bilag II til forordning (EØF) nr. 337/79 anførte definition og til bestemmelserne i afsnit I og III i nærværende forordning.

AFSNIT I

Almindelige bestemmelser for de i artikel 1 omhandlede vine

Artikel 3

I denne forordning forstås ved

(1) EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 73.

(2) EFT nr. C 296 af 11. 12. 1978, s. 58.

(3) Se side 1 i denne Tidende

(4) Se side 48 i denne Tidende.

- a) cuvée:
- druemost,
 - vin,
 - eller
 - resultatet af en blanding af druemost eller vine med forskellige kendetegn

med det formål af opnå en bestemt type af de i artikel 1 omhandlede vine;

- b) tiragelikør:
det produkt, der er beregnet til at blive tilsat cuvée en for at fremkalde den mousserende egenskab;
- c) ekspeditionslikør:
det produkt, der er beregnet til at blive tilsat de i artikel 1 omhandlede vine for at give dem særlige smagsmæssige kendetegn.

Artikel 4

1. Tiragelikøren må alene sammensættes af gær og

- druemost,
- druemost i gæring,
- koncentreret druemost,
- eller
- saccharose og vin.

2. Ekspeditionslikøren må alene sammensættes af:

- saccharose,
- druemost,
- druemost i gæring,
- koncentreret druemost,
- vin
- eller
- af en blanding af disse eventuelt tilsat destillat af vin.

Artikel 5

1. Bortset fra tilsætning i medfør af forordning (EØF) nr. 337/79 og eventuelt i medfør af forordning (EØF) nr. 338/79 for cuvée'ens bestanddele, er enhver tilsætning til cuvée'en forbudt.

Hver medlemsstat kan dog, når vejrforholdene på dens område gør det nødvendigt, tillade tilsætning til cuvée'en på fremstillingstilsætning;

a) ingen af cuvée'ens bestanddele allerede har været genstand for tilsætning;

b) disse bestanddele udelukkende hidrører fra druer, der er høstet på dens eget område;

c) tilsætningsprocessen gennemføres i én arbejdsgang;

d) følgende grænser ikke overskrides:

— 3,5 % vol for en cuvée, der er sammensat af bestanddele fra vinavlszone A, forudsat at det naturlige alkoholindhold i enhver af cuvée'ens bestanddele er på mindst 5 % vol,

i år hvor vejrforholdene har været usædvanligt dårlige, kan den i foregående afsnit nævnte grænse dog ændres til 4,5 % vol, forudsat at det naturlige alkoholindhold i enhver af cuvée'ens bestanddele er på mindst 5 % vol,

— 2,5 % vol for en cuvée, der er sammensat af bestanddele fra vinavlszone B, forudsat at det naturlige alkoholindhold i enhver af cuvée'ens bestanddele er på mindst 6 % vol,

i år, hvor vejrforholdene har været usædvanligt dårlige, kan den i foregående afsnit nævnte grænse dog ændres til 3,5 % vol, forudsat at cuvée'ens naturlige alkoholindhold er på mindst 6 % vol,

— 2 % vol for en cuvée, der er sammensat af bestanddele fra vinavlszonerne C I a), C I b), C II eller C III under forudsætning af, at det naturlige alkoholindhold i enhver af cuvée'ens bestanddele mindst er henholdsvis 7,5, 8, 8,5 eller 9 % vol.

Ovennævnte grænser udelukker ikke anvendelsen af bestemmelserne i artikel 48, stk. 3, litra a), andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 337/79 for cuvée'er, der er beregnet til fremstilling af mousserende vin, og intil den 31. august 1987 for cuvée'er, der er beregnet til fremstilling af anden mousserende kvalitetsvin end vin, der er fremstillet i et bestemt dyrkningsområde;

e) den anvendte metode består i tilsætning af tør saccharose eller af koncentreret druemost;

f) tilsætning ved den anvendte metode i den pågældende medlemsstat enten traditionelt eller undtagelsesvis foretages i overensstemmelse med gældende regler pr. 24. november 1974.

2. Iblanding af tiragelikør og af ekspeditionslikør betragtes hverken som tilsætning eller som sødning.

Iblanding af tiragelikør må ikke medføre en forhøjelse af cuvée'ens totale alkoholindhold på mere end 1,5 % vol.

Iblandingen af ekspeditionslikør skal ske således, at den ikke forhøjer det virkelige alkoholindhold i de i artikel 1 omhandlede vine med mere end 0,5 % vol.

3. Sødning af cuvée'en eller af dens bestanddele er forbudt.

4. Bortset fra eventuel tilsætning af syre til eller afsyring af cuvée'ens bestanddele i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 337/79 kan cuvée'en tilsættes syre eller afsyres.

Tilsætning af syre til og afsyring af cuvée'en udelukker hinanden.

Tilsætning af syre må kun foretages op til en grænse på 1,50 g/l udtrykt i vinsyre eller 20 milliækvivalenter pr. liter.

I år med usædvanlige vejrforhold kan maksimumsgrænsen på 1,50 g/l eller 20 milliækvivalenter pr. liter forhøjes til 2,50 g/l eller 34 milliækvivalenter pr. liter under forudsætning af, at produkternes naturlige syreindhold er på mindst 3 g/l udtrykt i vinsyre eller 40 milliækvivalenter pr. liter.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og navnlig tilladelserne til tilsætning og syring ud over det normale, som omhandlet i stk. 1, litra d), første led, andet afsnit og andet led, andet afsnit, samt i stk. 4, fjerde afsnit, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 6

1. Kuldioxiden i den i artikel 1 omhandlede vin må alene stamme fra den alkoholiske gæring af den cuvée, hvoraf den pågældende vin er fremstillet.

2. Denne gæring må udelukkende være et resultat af tilsætning af tiragelikør med mindre der er tale om den gæring, der skal sikre den direkte omdannelse af druerne, druemosten eller druemosten i gæring til mousserende vin.

Gæringen må alene finde sted på flasker eller i lukkede kar.

3. Når omstikningen sker ved modtryk, kan der anvendes kuldioxid under kontrol, og forudsat at trykket

af kuldioxiden i de i artikel 1 omhandlede vine ikke derved forhøjes.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne fører kontrol med produktion og afsætning af de i artikel 1 omhandlede vine.

2. Enhver producent af de i artikel 1 omhandlede vine skal udfærdige en erklæring herom til den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område den pågældende vin er fremstillet.

Producenter af de i artikel 1 omhandlede vine skal med forbehold af artikel 53 i forordning (EØF) nr. 337/79 føre bøger over råstoffer, cuvée'er og fremstilling.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og især kontrolforanstaltningerne fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 8

1. De i artikel 1 omhandlede vine må alene aftappes på flasker af glas, der er lukket med en champignon-formet prop, som er dækket med en kapsel og fastgjort til flasken.

De må alene udbydes til salg eller omsættes i flasker forsynet med en etiket, der identificerer dem, og et stykke folie, der dækker hele proppen og flaskehalsen.

2. De i artikel 1 omhandlede vine må alene bære på skriften

— »*brut*«, når deres indhold af restsukker er på mindre end 15 g/l,

— »*extra-dy*«, når deres indhold af restsukker er på mellem 12 g/l og 20 g/l,

— »*sec*«, når deres indhold af restsukker er på mellem 17 g/l og 35 g/l,

— »*demi-sec*«, når deres indhold af restsukker er på mellem 33 g/l og 50 g/l,

— »*doux*«, når deres indhold af restsukker er på over 50 g/l.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og eventuelle undtagelser fra stk. 1 fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 9

1. Denne forordning finder ikke anvendelse på mousserende vin til diætetisk anvendelse, bortset fra bestemmelserne i artikel 7.

2. De regler, der gælder for markedsføringen af mousserende vin til diætetisk anvendelse, og som skal forhindre enhver forveksling mellem disse og de i artikel 1 omhandlede vine, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

AFSNIT II

Særlige bestemmelser for mousserende vine

Artikel 10

Det totale alkoholindhold i cuvée'erne bestemt til fremstilling af mousserende vine skal være på mindst 8,5 % vol.

Artikel 11

Med forbehold af artikel 48, stk. 3, litra a), andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 337/79 skal det virkelige alkoholindhold i mousserende vine, herunder alkoholindholdet i eventuelt tilsat ekspeditionslikør, være på mindst 9,5 % vol.

Artikel 12

1. Med forbehold af strengere bestemmelser, som medlemsstaterne kan anvende på mousserende vine, der er fremstillet på deres område, må totalindholdet af svovldioxid i mousserende vine ikke overstige 250 mg/l.

2. Kræver vejrforholdene i visse af Fællesskabets vindyrkningszoner det, kan de pågældende medlemsstater for de i stk. 1 nævnte vine, der er fremstillet på deres område, give tilladelse til, at det samlede maksimumsindhold af svovldioxid forøges med højst 25 mg/l, forudsat at vin, for hvilken der er opnået en sådan tilladelse, ikke føres ud af de pågældende medlemsstater.

3. Inden den 1. september 1981 træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om den formindskelse af det maksimale totalindhold af svovldioxid, der er foreneligt med den videnskabelige viden og udviklingen af teknologien. Med henblik herpå forelægger Kommissionen senest den 1. april 1981 en rapport ledsaget af egnede forslag med henblik på en nedsættelse af det nævnte maksimale indhold på mindst

25 mg/l, for så vidt den videnskabelige viden og den teknologiske udvikling tillader det.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og overgangsforanstaltningerne for mousserende kvalitetsvine, der er fremstillet inden den 24. november 1974, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

AFSNIT III

Særlige bestemmelser for mousserende kvalitetsvine

Artikel 13

Det totale alkoholindhold i cuvée'er bestemt til fremstilling af mousserende kvalitetsvine skal være på mindst 9 % vol.

Artikel 14

Det virkelige alkoholindhold i mousserende kvalitetsvine, herunder alkoholindholdet i eventuelt tilsat ekspeditionslikør, skal være på mindst 10 % vol.

Indtil den 31. august 1987 er denne bestemmelse dog ikke til hinder for anvendelse af artikel 48, stk. 3, litra a), andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 15

1. Ved tilberedningen af tiragelikør bestemt til fremstilling af en mousserende kvalitetsvin kan der ud over gær og saccharose alene anvendes

- druemost eller druemost i gæring, hvoraf der kan fremstilles en vin egnet til produktion af bordvin,
- vine egnede til produktion af bordvin,
- bordvine,
- k.v.b.d.

2. Uanset bestemmelserne under punkt 13 i bilag II til forordning (EØF) nr. 337/79 skal mousserende kvalitetsvine i lukkede beholdere ved en temperatur på 20 °C udvise et overtryk på mindst 3,5 bar.

For mousserende kvalitetsvine i beholdere med et rumindhold på mindre end 25 cl erstattes det minimale overtryk på 3,5 bar dog med 3 bar.

Artikel 16

1. Med forbehold af strengere bestemmelser, som medlemsstaterne kan anvende på mousserende kvalitetsvine, der er fremstillet på deres område, må totalindholdet af svovldioxid i mousserende kvalitetsvine ikke overstige 200 mg/l.

2. Kræver vejrforholdene i visse af Fællesskabets vindyrkningszoner det, kan de pågældende medlemsstater for de i stk. 1 nævnte vine, der er fremstillet på deres område, give tilladele til, at det samlede maksimumsindhold af svovldioxid forøges med højst 25 mg/l, forudsat at vin, for hvilket der er opnået en sådan tilladelse, ikke føres ud af den pågældende medlemsstat.

3. Inden den 1. september 1981 træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om den formindskelse af det maksimale totalindhold af svovldioxid, der er foreneligt med den videnskabelige viden og udviklingen af teknologien. Med henblik herpå forelægger Kommissionen senest den 1. april 1981 en rapport ledsaget af egnede forslag med henblik på en nedsættelse af det nævnte maksimale indhold på mindst 25 mg/l, for så vidt den videnskabelige viden og den teknologiske udvikling tillader det.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og overgangsforanstaltninger for mousserende kvalitetsvine, der er fremstillet inden den 24. november 1974, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 17

1. Varigheden af fremstillingsprocessen for mousserende kvalitetsvine herunder lagring i produktionsvirksomheden, må ikke være kortere end 9 måneder fra det tidspunkt, hvor vinen er hensat til gæring med henblik på at gøre den mousserende.

2. Varigheden af denne gæring og af lagringen på bærrmen må ikke være kortere end 60 dage. Hvis denne gæring finder sted i beholdere, der er forsynet med bevægelsesanordninger, erstattes minimumsvarigheden på 60 dage dog med 21 dage.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 18

1. Mousserende kvalitetsvine af aromatisk type må ikke alene fremstilles på grundlag af de vinstoksorter,

der er anført på listen i bilaget, og efter de traditionelle fremgangsmåder. Tilsætning af ekspeditionslikør er forbudt.

2. Uanset artikel 14 må det virkelige alkoholindhold i mousserende kvalitetsvine af aromatisk type ikke være lavere end 6 % vol.

Det totale alkoholindhold i mousserende kvalitetsvine af aromatisk type må ikke være lavere end 10 % vol.

3. Uanset artikel 15, stk. 2, skal mousserende kvalitetsvine af aromatisk type i lukkede beholdere ved en temperatur på 20 °C udvise et overtryk på mindst 3 bar.

4. Uanset artikel 17 må varigheden af fremstillingsprocessen for mousserende kvalitetsvine af aromatisk type ikke være kortere end én måned.

Artikel 19

Producentmedlemsstaterne kan fastlægge yderligere eller mere nøjagtige kendetegn og betingelser for produktion og omsætning af de i dette afsnit nævnte mousserende kvalitetsvine, som fremstilles på deres område.

AFSNIT IV

Afsluttende bestemmelser*Artikel 20*

1. De analysemetoder, som er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning, fastsættes i medfør af forordning (EØF) nr. 337/79.

2. Når der ikke er foreskrevet fællesskabsanalysemetoder, gælder følgende analysemetoder:

a) de i bilag A til den internationale konvention om standardisering af analyse- og vurderingsmetoder for vine af 13. oktober 1954 anførte

b) eller, når dette bilag ikke indeholder sådanne, de metoder, der traditionelt anvendes i den pågældende medlemsstat.

Artikel 21

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de til gennemførelsen af denne forordning fornødne oplysninger. Reglerne i forbindelse med meddelelse og udbredelse af disse oplysninger fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67 i forordning (EØF) nr. 337/79.

Artikel 22

1. Mousserende vine som defineret i bilag II, pkt. 13, i forordning (EØF) nr. 337/79, for hvilke det kan godtgøres, at de er fremstillet inden den 1. september 1975, men som ikke opfylder bestemmelserne i afsnit I, II eller IV i denne forordning, kan afsættes, forudsat at de opfylder hidtil gældende national lovgivning vedrørende deres fremstilling.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at mængder af de i stk. 1 omhandlede mousserende vine på 10 hektoliter eller derover, som er fremstillet inden den 1. september 1975, skal anmeldes til de kompetente myndigheder.

3. Med forbehold af andre nationale bestemmelser i producentmedlemsstaten for så vidt angår betegnelse må de i stk. 1 omhandlede mousserende vine ikke forsynes med benævnelsen »mousserende kvalitetsvin«.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

Artikel 23

1. Rådets forordning (EØF) nr. 2893/74 af 18. november 1974 om mousserende vine produceret i Fællesskabet og defineret under punkt 12 i bilag II til forordning (EØF) nr. 816/70 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1679/77 ⁽²⁾, ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 24

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

BILAG

Liste over vinstoksorter på grundlag af hvilke der kan fremstilles mousserende kvalitetsvine af aromatisk type

Aleatico N
 Clairette
 Gewürztraminer
 Giro N
 Huxelrebe
 Macabeu, Bourboulenc
 Monica N
 Mauzac, hvid og rosé
 Alle Muscat
 Perle
 Prosecco
 Scheurebe

⁽¹⁾ EFT nr. L 310 af 21. 11. 1974, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 187 af 27. 7. 1977, s. 15.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 359/79

af 5. februar 1979

om direkte samarbejde mellem de instanser, som medlemsstaterne har pålagt at føre kontrol med overholdelsen af fællesskabsbestemmelserne og de nationale bestemmelser i vinsektoren

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 64, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 64, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 skal der træffes de nødvendige foranstaltninger for at sikre en ensartet anvendelse af fællesskabsbestemmelserne i vinsektoren — særlig med hensyn til kontrol; dette mål kan kun nås ved det i stk. 1 i nævnte artikel fastsatte direkte samarbejde mellem de instanser, som medlemsstaterne har pålagt at føre kontrol med overholdelsen af bestemmelserne i vinsektoren; der bør fastsættes regler for forbindelsen mellem disse instanser, og de emner, der kan gøres til genstand for dette direkte samarbejde, bør fastlægges;

en medlemsstat, på hvis område det officielt er konstateret, at et af de i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 nævnte produkter ikke er i overensstemmelse med Fællesskabets vinbestemmelser eller med de nationale bestemmelser, der er truffet i medfør heraf, skal uopfordret give meddelelse herom til den kompetente instans i den medlemsstat, fra hvis geografiske område dette produkt er indført, og hvis det ikke har sin oprindelse i denne stat, til den kompetente instans i oprindelsesmedlemsstaten, såfremt denne manglende overensstemmelse kan have en særlig interesse for en eller flere andre medlemsstater, og er af en sådan art at den medfører administrative foranstaltninger eller retsforfølgning; for at kunne standse enhver markedsføring, der ikke er i overensstemmelse med de overalt i Fællesskabet gældende bestemmelser, skal der gives meddelelse til de kompetente instanser i samtlige berørte medlemslande;

med henblik på at gøre efterforskningsarbejdet i forbindelse med overtrædelser af vinbestemmelserne mere

effektivt, er det vigtigt, at der mellem medlemsstaterne indføres udveksling af alle nyttige oplysninger; der bør i den forbindelse skabes mulighed for at anmode om bistand fra en sagkyndig samt indføres samarbejde mellem de kompetente instanser i de forskellige medlemsstater, navnlig såfremt andre foranstaltninger ikke har gjort det muligt at fastslå, at det pågældende produkt er i overensstemmelse med bestemmelserne inden for vinsektoren;

der bør med henblik på indførelse af en enkelt procedure for dette samarbejde foreskrives regelmæssig kontrol af rigtigheden af angivelserne på ledsagedokumenter og i bøger over indgang og udgang; der bør med samme formål for øje gives mulighed for direkte at indsende prøver til analytisk og organoleptisk undersøgelse til de laboratorier, som har bemyndigelse til at udføre en sådan undersøgelse; der bør derfor tilvejebringes et samarbejde mellem det pågældende laboratorium og den kompetente instans i den pågældende medlemsstat;

i samme forbindelse bør der indføres en bestemmelse om, at Kommissionen, såfremt den har begrundet mistanke om, at der er sket overtrædelse af bestemmelserne vedrørende fremstilling og markedsføring af et af ovennævnte produkter, skal give den kompetente instans i den pågældende medlemsstat meddelelse herom og anmode den om at foretage en administrativ undersøgelse; med henblik på en effektiv samordning af samarbejdet mellem de kompetente instanser i de forskellige medlemsstater synes det nødvendigt, at det fastsættes, at behørigt bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan få kendskab til de administrative enkeltheder i denne undersøgelse hos den kompetente instans i en medlemsstat;

med henblik på at fremskynde efterforskningen af forfalskninger er det vigtigt, at den instans, der har modtaget en anmodning i forbindelse med samarbejdet mellem de kompetente instanser i de forskellige medlemsstater, efterkommer denne så hurtigt som muligt;

i henhold til artikel 64 i forordning (EØF) nr. 337/79 påhviler det medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre overholdelsen af fællesskabsbestemmelserne; det kan dog ikke udelukkes, at en kompetent instans i en medlemsstat i særlige tilfælde af faktiske eller retlige grunde må undlade, helt eller delvis,

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

at efterkomme en anmodning, der er rettet til den; for at sådanne tilfælde ikke skal kunne bringe samarbejdet i fare, bør årsagerne til en sådan holdning angives;

for at forhindre, at oplysningerne kommer uvedkommende personer i hænde, er det nødvendigt at undergive dem tavshedspligt;

med henblik på at gøre det i denne forordning nævnte samarbejde effektivt, bør der i forbindelse med arbejdet i forvaltningskomiteen for vin indføres regelmæssige drøftelser mellem repræsentanterne for de kompetente instanser i samtlige medlemsstater; disse drøftelser skal dels vedrøre aktuelle spørgsmål vedrørende konstaterede eller formodede overtrædelser af de nævnte bestemmelser, dels bidrage til en ensartet anvendelse af disse bestemmelser i hele Fællesskabet;

visse bestemmelser i denne forordning i forbindelse med det direkte samarbejde mellem de kompetente instanser i de forskellige medlemsstater forudsætter, at der udarbejdes gennemførelsesbestemmelser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved denne forordning fastsættes foranstaltninger, der vedrører forbindelserne mellem medlemsstaternes instanser til kontrol med overholdelsen af fællesskabsbestemmelserne i vinsektoren, herefter benævnt »kompetente instanser«, samt mellem disse instanser og Kommissionen med henblik på at forebygge og efterforske enhver overtrædelse af de pågældende fællesskabsbestemmelser samt af de nationale bestemmelser, der er truffet i medfør af disse, herefter benævnt »vinbestemmelser«.

2. Denne forordning berører ikke medlemsstaternes anvendelse af reglerne om gensidig retlig hjælp i straffesager eller om bistand i toldsager eller anvendelsen af skattereglerne.

Artikel 2

1. Når den kompetente instans i en medlemsstat, på hvis geografiske område der befinder sig et af de produkter, som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79, konstaterer

— at dette produkt ikke er i overensstemmelse med vinbestemmelserne, og

— at denne manglende overensstemmelse har særlig interesse for en eller flere medlemsstater, og er af en sådan art at den medfører administrative foranstaltninger eller retsforfølgning,

underretter den:

a) den kompetente instans i den medlemsstat, fra hvis geografiske område produktet er indført, og, hvis det ikke har sin oprindelse heri, den kompetente instans i oprindelsesmedlemsstaten,

b) de kompetente instanser i alle berørte medlemsstater, dersom dette produkts betegnelse eller præsentation er af en sådan art, at det kan vildlede forbrugeren.

De kompetente instanser i alle berørte medlemsstater undersøger, om partier af det pågældende produkt er sendt fra deres område til andre medlemsstater, og, såfremt det er tilfældet, giver de de kompetente instanser i de sidstnævnte alle formålstjenlige oplysninger.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger ledsages af dokumenter eller andre formålstjenlige bevisligheder, samt af angivelse af eventuelle administrative foranstaltninger eller tilfælde af retsforfølgning og vedrører især:

— sammensætning og organoleptiske egenskaber,

— betegnelse og præsentation,

— overholdelse af forskrifterne for fremstilling og markedsføring,

af det pågældende produkt.

Artikel 3

Den kompetente instans i den medlemsstat, på hvis geografiske område der befinder sig et i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlet produkt:

a) anmoder den kompetente instans i en eller flere andre medlemsstater om at tilvejebringe alle nødvendige oplysninger om de i artikel 2, stk. 2, første, andet og tredje led, omhandlede forhold, hvis der er begrundet mistanke om, at dette produkt ikke er i overensstemmelse med vinbestemmelserne.

Den kompetente instans, der modtager anmodningen, foretager en tilbundsående undersøgelse af de mistænkelige omstændigheder, den er gjort bekendt med, og sender den kompetente instans, der har fremsendt anmodningen, alle oplysninger, dokumenter og bevisligheder, som måtte være nødvendige for at belyse den pågældende sag:

b) kan, hvis der er begrundet mistanke om, at dette produkt ikke er i overensstemmelse med vinbestemmelserne, anmode den kompetente instans i den medlemsstat, fra hvis geografiske område dette produkt er indført, og, hvis det ikke har sin oprindelse heri, den kompetente instans i oprindelsesmedlemsstaten:

- om at udpege en sagkyndig, der skal bistå ved kontrollen;
- om at deltage i fælles og hurtige undersøgelser vedrørende et eller flere partier af dette produkt.

Artikel 4

1. Den kompetente instans i den medlemsstat, på hvis geografiske område der befinder sig et i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlet produkt, anmoder:

- a) den kompetente instans i den medlemsstat, fra hvis geografiske område produktet er indført, og, hvis det ikke har sin oprindelse heri, den kompetente instans i oprindelsesmedlemsstaten om i tilfælde af tvivl at kontrollere de dokumenter samt angivelserne i de bøger, der er indført i medfør af artikel 53 i forordning (EØF) nr. 337/79;
- b) hvis den finder det nødvendigt, et laboratorium som omhandlet i stk. 3, andet led, og som befinder sig på den medlemsstats geografiske område, hvorfra produktet er indført, eller, hvis det ikke har sin oprindelse heri, på oprindelsesmedlemsstatens geografiske område, om i tilfælde af begrundet mistanke om forfalskning at foretage en analytisk og organoleptisk undersøgelse af en prøve af det produkt, som er blevet sendt til den.

2. Samtidig med, at den kompetente instans, der fremsætter anmodningen, sender en prøve til det i stk. 1, litra b), omhandlede laboratorium, underretter den den kompetente instans i den medlemsstat, på hvis område laboratoriet befinder sig. Resultatet af de i stk. 1, litra b), omhandlede undersøgelser samt fortolkningen af dette resultat fremsendes gennem den kompetente instans i den medlemsstat, på hvis område laboratoriet befinder sig, til den kompetente instans, som har fremsendt anmodningen.

3. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen

- de kompetente instanser og de laboratorier, som omhandles i artikel 64, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 337/79,
- hvilke blandt de ovennævnte laboratorier, der er bemyndiget til at foretage analyser i henhold til stk. 1, litra b), og stk. 2.

Artikel 5

1. Såfremt Kommissionen har begrundet mistanke om, at der er sket uregelmæssigheder i forbindelse med fremstilling og markedsføring af et i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlet produkt i en eller flere medlemsstater, underretter den den pågældende kompetente instans, som så foretager en administrativ undersøgelse.

Kommissionen kan anmode den pågældende kompetente instans om, at dens behørigt befuldmægtigede repræsentanter hos denne instans gør sig bekendt med de administrative enkeltheder i denne undersøgelse.

2. Medlemsstaten tilsender Kommissionen en rapport over undersøgelsen og konklusionerne af denne.

3. Stk. 1 berører ikke anvendelsen af artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 283/72 af 7. februar 1972 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik, samt om oprettelse af et informationssystem på dette område ⁽¹⁾.

Artikel 6

Den kompetente instans eller det laboratorium, til hvilken(et) en i de foregående artikler omhandlet anmodning er stilet, behandler denne så hurtigt som muligt.

Såfremt en sådan anmodning ikke kan imødekommes helt eller delvist, giver den pågældende kompetente instans omgående den kompetente instans, der har sendt anmodningen, eller, for så vidt angår artikel 5, Kommissionen meddelelse herom, idet den anfører årsagerne hertil.

Artikel 7

Enkelthederne i den udveksling af oplysninger, der er fastsat i denne forordning, er omfattet af tjenstlig tavshedspligt. Sådanne oplysninger kan kun meddeles personer, som i medfør af deres tjeneste i medlemsstaterne eller i Fællesskabernes institutioner er bemyndiget til at få kendskab dertil for at kunne udføre denne tjeneste.

Artikel 8

Medlemsstaternes repræsentanter for de i artikel 1 omhandlede kompetente instanser mødes regelmæssigt i den ved artikel 66 i forordning (EØF) nr. 337/79 oprettede forvaltningskomité for vin for at drøfte:

- problemer vedrørende anvendelse af denne forordning, navnlig for at undersøge formerne for udveksling af oplysninger og drage nytte heraf;
- ethvert andet problem vedrørende ensartet kontrol med fællesskabsbestemmelserne i vinsektoren.

⁽¹⁾ EFT nr. L 36 af 10. 2. 1972, s. 1.

Artikel 9

Der fastsættes gennemførelsesbestemmelser til denne forordning med hensyn til:

- udveksling af oplysninger under hensyn til nødvendigheden af hurtig underretning;
- udtagning og forsendelse af prøver, der foretages af den kompetente instans, der sender anmodningen, samt det forhold, at samme kompetente instans overtager analyseomkostningerne for prøverne;
- det forhold at den kompetente instans, der har sendt anmodningen, overtager udgifterne til hjælp fra en sagkyndig i en anden medlemsstat end den, hvis tjeneste han tilhører;

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

Artikel 10

1. Rådets forordning (EØF) nr. 1439/78 af 19. juni 1978 om direkte samarbejde mellem de instanser, som medlemsstaterne har pålagt at føre kontrol med overholdelsen af fællesskabsbestemmelserne og de nationale bestemmelser i vinsektoren ⁽¹⁾ ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 173 af 29. 6. 1978, s. 2.